

MS 4950

Hidushe halakhot mi-Maharam
be-rabi ve-shem Aharon u- mahaneh
aron.

[17--]

System no. 0074545

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Micro 4950

15 f

copy

תולדות
פולת באני
בנה באני
בנה

טולסון

פולת

באני
בנה

בית

—

כא תעטרוך ליה לעולם
יגלה לערה שללאלה
לערה לא נשתיור משום
ליוט ימי יהושע בן נון
יהם חביונו תכלה לערה כון
תיו שג' וולך פלמשיג זג
אפרהם אחר יוסף בן עזישל
תלו מעשה עבן שהיה עתיד
גתו שלא נשתיור משום
ללכך קרא בשם ה' ואמר
זמר נחור והדן שלל ידעו
ורחותיך מעצמם ולל נברדו
י בניהם וחיו וידעו ארץ
תלבושט עברתי על צוויך
כליה אחר הקדש בני כ
בבד

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים חש"ע

זק נש זק וכשידד על העחו חיד כשט ודיו ואחז
 אותו בדגליו חיד צעק אותו עורב לאביו ואומר
 אבי אבי הוי יודנ שנתנו ל ידי לא אובל קום
 פדן ששע אביו היה צועק ואוכה ואו או לי על
 בני צעק ואמר אתה בן אדם עזוב את בני יהי
 רצון שתבין לשוני קום וחבור תהתיך ותלצא
 אותו שם גלגל שלמה חלך ישראל חיד עזב
 את ~~בני ישראל~~ חתיו וחצא חשם גלגל שלמה
 אביו טובות ומרגליות עי שנת עשר הוא
 יבני ועליו אמר בן סירא פרוש לחחק ושולחנך
 לכל מי שיבא תן חזית חתא לזכם לא לזכם ולא חזית
 לחד לשונך לומר **לעזרם**
 אמי יודע שחא חזית
 ותאז אם יבא אדם ואמר לך ראית אבדתי
 כלתי אמור לו לא ראיתי אעל שתראה
 אותה חכמי המכנה היא ~~היא~~ אדם
 שהיה עומד בדרך רשות הרבים ובא לו גוי
 אחד ואמר לו ראית בכאן חמור אחד כלל ל
 אמר לו ראיתי חמור ~~אחד~~ לבן ואבן ~~שחורות~~

אמר לו הגוי באו ע. ודרך הלך אמר לו בדרך ל' ה'ך
הגוי האותו י'ך ובקש ולא מצא החומר האר הגוי
אצלו וי' לו לבא עמי ובקש י'נו אני ואתה עד
שכ' צא אותו הלכו שניהם ולא מצאו כח. ור' אמר
לו ה'ן לי החומר ל' שאתה ג'בת אותו חיד הלך
לשלטון בעיר אמר לו ה'ה ג'ב לי חומר לבקש ש'ה
אמר ד'י'הרין ג'בה י'נו השלטון מאה דמ'רין
בשכל החומר ועוד טען שליו ב'ה החומר ואמר
ל'ט'טון טלית' ג'י' ה'ה ל' על החומר שש'ה ח'מ'ים
ח'מ'ים וה' דורות טלית' ח'מ'ים ד'י'הרין
ג'בה ח'מ'י עד ארבע ל' וח' ד'מ'רין לכ'ך אמר
ל'ד' לש'טון לומר לארבעת' שה'א ש'ה'ל ב'ה'ב
וכב'ה ואמר ש'ז'ז'ל'א'ם יוד'ע י'ה'ם לה'ב'ן אר'ב'ר'י
ח'מ'ב וא'ם לא י' שתוק' ולכ'ב'ך ח'מ'ס ח'מ'ס
ר'בה וא'ד'ו ל'ט'ח'מ'תי ל'ה'ט' ט'וב השתוק' ה'יך
ג'ק' א'ל'א ח'י ש'ש'ב'ו שתוק' וכן ג'מ'ו שתוק' ח'
ח'מ'ים שתוק' בש'ב'ל הח'מ'ר כ'ן ת'ק'ו ח'ל ש'ור
ועל ש'ה ועל ש'ל ח'מ'א'על ח'ל א'מ'ר ש'ב'ע'ל'ם
וה'י'ת' ב'ן ס'יר'ט ח'מ'ית ח'מ'ר א'כ'ב'ם ל'ה'ט' ו

טען לעבן לא תעביו ופשוט למה חטוי לך
לעולם כשתראה אדם רשע או
 תלך עמו בדרך אחר ואל

תעש לו טובה כלל שבשביל טובה שעשה יעקב
 לעשו הרשע כעשה לו יעקב אהבו הדודין ואמר
 שלוחיו בה תלמדון אצלו ללמוד כה אחר שבדרך
 יעקב אמר לו הק"ה: אנו מאהרן ארז יעקב עשר

ואמר אחרת לך יעקב ועשית אוננו ארון עליך
 אנו מקיים את דברך ואם יתחיל עליך בעולם
 הזה ואמר תחשול בו לעולם הבא אמר יעקב

לכניו בבתו שש גלתו וירוע לבניך שמירה
 דבר זה אמר לו הק"ה: אם כן חזור בך ואל תלך
 בדרך אחר עמי: אם לכניו א"ש מי יכול ל

להכריז חתנו חכמי אשכנז חתומי חתנו אמר לו
 הק"ה: ומה לזוט מצדיק גמור היה ועוסק בתורה

אכילו הכי לא רצה אברהם לילך עמו בדרך אחר

אלא אמר לו אם השתולל ואיחיה: אם הימים

ואשתטלה וא תעשו אחר שהוא רשע גמור

לא יתפרד חתנו זה עשה יעקב: ואל

היננו שני יעבד נא אדני לפני ונתיב ונשב ביום
ההוא עשו לדרכו שעירה וכת' ויעקב נסע סוכות
ואמרו עליו שבשביל שהלך עם עשו בדרך א' חתו
בל חקנהו וכל בהמתו ולא נשתויר לו אלא כבשה
א' בת שנתה בזכות חקנו ובשביל שאמר לשלחו
שיאמרו לשלוחו שיאמרו לעשו עבדך יעקב אורינו
אנו עובדים היום גאענו של עשו ואנחנו שלא
נשתויר לו אלא כבשה אחת של ולחקנהו עשו
סכוב וכי אפשר לו כאדם לעשות טובה לכל
אחד ואחר אלא כומר לך שמכני שלא נשתויר לו
אלא כבשה אחת וארוב אהבתו אותה עשה לה
שני סוכות בסוכה אחת היתה עומדת ביום ובאחרת
בלי ליה ולמיכך לאדם דע לא תעשה טובה וכעס
שלא תלך עמו בדרך א' אף לא תעשה לא טובה
כללנו • מעשה באדם א' שהיה הולך לארץ
ישאל גשם עיניו וראה שני עורבים האב ובנו ו
אכל חריבה ביניהם והיה האב אומר לבנו למה
אין אתה שומע לרצון שאני אמרתי לך בשביל
שהאיש שהיה הולך בשדה והצליח חלצו (ג')

והיה בן כשהיה נכנס לביתו כנסות ולבתי
 חדרות היה טותן צדקה ואומר אני בצדקה^{לחיה}
 בניך אשבעה בהקיצ תמונתך והטותן צדקה
 לעני צדיק למסו בדברים לפי שהנותן צדקה
 לעני מתברך בשש ואלו הן אף יבקע כשחר
 אורח וארובותך מהרה תצליח והלך ל^{לפניך}
 כבוד ה' יאסכך אף תקרה ופ' יענה תשוע
 ויאמר הנני אם תסיר מתוכך חוטא שלח אצבע
 ודבר און הרי פבאן שש בדבות ועוד אמרו ש
 שהנותן צדקה לעני ואכיוסו בדברים מתברך
 ג' בדבות ואלו הן ותכין לרעב לחתך ונפש
 נענה תשבע וזרח בחושך אורח ואפלתך^{כצדדים}
 ונתן ה' תמיד וג' הנותן צדקה לעני צדיק למסו
 בדברים וליתן לו בסתר חכמי שגדול העושה
 צדקה לעני בסתר יותר מלשה רבינו ע"ה שדי
 בחשה פת' כי וגורתי חכמי האף והחלה^{ובנותן}
 צדקה לעני בסתר פת' חתן בסתר יכבה אף
 ואין אף אלא חלואי החות שכן חציו בביתו
 הצדיק שכל עת היה נותן צדקה בסתר

ונרכב מחליו שרצה את ה' בצדקותיו וטף ה' ה'
הלך חביתו של א' היה יכול לשלוט עליו והוסיפו
לו על שנה כ' שנה מכני שבטמין הצדיק היה
חמונה על קופה של צדקה ובאת אשה א' ו' בנה
ואמר ה' כרנסני אחר אין בקופה של צדקה כלום
אמר לו א' אין אמה חרנסני הרי אני ובני חותם
חיד עמר וחרנסה חשלו בסתר ליתים חלה וג' ל'
לביכר אל תחנש ירך חליתך צדקה ומי שטין כ' י'
לחת לו צדק לבניו בדברים ולחמלו ושיאמר לו
החקום ירחם עליך וכל מי שיש בידו ליתן לו
ונותן לו ומכיוסו בדברים מתברך ב' ג' גדולות
ומאריכין לו חן ומסוכין לו על שנותיו וניצל
גדולות השנה ומדינה של גיהנם והניח לו בניו
זכרים ונותנין צדקה ובעלי חכמה וצאלי עצה
וג' וטרה וב' גדולות טובות ומקימי חצות וניצל חן
מחשים ועקרבים ומן החזקים ומכל מיט השם
שבע א' הוא יוצאין וסוף ועזיאל בדרך וראו
ב' שטים באים מן ההר ועצים על רעשם אמר
לו יוסף עזיאל אבי רואה בבאן נער ופצום על

יאשו ובתוך העצום עקרב ולא היה רשות לשקוב
 לנשוך אותו קרא לנער ואמר לו יש לך ביצה
 ידרך שום עדיק יאמר לו נער אחד הלך עמי
 לבית הבנסת והיה יתום ולא היה לו לאבול ואמרתי
 נתתי לו ואכל עמי ביחד יאמר לו אשריך ש
 לא שנצלת מן המלה יזהיננו דאמר בן סוריא ירך
 מן טיבותא לא תמנע כ כלתא ערתא
 רבינא וראי^{ידי} עה מה מטי לך
 לעולם אל יאמר אדם שום דבר אלא

זה

אמר

פ ספ

בגזר השם יהוא אדם שיהיה
 אומר לחחר השב עם ארוסתו לחוכה וארבע שמה
 אחרו לו אמר אם גזר השם יאמר להם אם יגזר
 אם לא יגזר אני אשיב עם ארוסתו לחחר בחלוצי
 וכך עשה כנס עם ארוסתו לחוכה וישב שמה כל היום
 ובלילה עלו שניהם לחטה וקודם שיזקק עם ארוסתו
 חתו שניהם לקחת חצאו אותם חתים זה עם זה
 אחרו אשטא אמר בן סוריא בלתי עלתה לגיננא
 ולא ידעה חאי חטילה חכמן אחרו כל היוצא
 לעשות שום דבר יאמר אם גזר השם ואם אינו

בן סירה

אחרי כן לא יצאת לטוב
ושון שירה
גדול יי קדוש

ולא יתן לו שטות

האיש נטל כנס של

הכלך לטוב למה יד

קדש ו... והשבתה הולך בדרך גשם בן אליהו

האיש לו להיכנס תבן לטוב שוורים לקטת שוורים

הכרות אשר לו אלהים הם יצאנו השם

אשר יצאנו לא יצאנו הרי נעמתי צדק

צדק אשר לו ולא היה אלהי הולך לאותו דרך

צדקו וכללו צדק ויוון שהולך לטוב שוורים

מחורמו שלח ידו ליקח חכם למה חכם ולא

היה כלום חיד החד למה צדק שוורים

אחר שני והולך לטוב אלה שני שוורים

ובשבת הולך צדק גשם בן אליהו הולך לו צדק

אחר ואחר לו להיכנס תבן אשר לטוב שוורים

אחר לו אחר הם גורד השם אחר לו אחר

או לא יצאנו הרי נעמתי צדק וטוב מחורמו וכלום

בן אירא

חיד הלק האיש לרדכו וימשיכו הולך בדרך ונתן
 לזולתו שנה ושכב... יין ויטע... לזולתו
 אותו היום חידו כשהקיץ משנתו לט מצא כלים
 וחזר לב... כחמש עשרה יום שלשי והלך לו
 ופגע בו אל... יין... הולך אחר
 לו לקנות שוורים אם... לו בן לשלום
 ובהצלתו חיד חזר לזולתו לל בל...
 ובהגותם לכסו והוא לא שרע...
 וחיד הלק לקנות שלל... שם שתי ברות
 אדומות שלא היה בהם שום חום וטמר לבטליכן
 בבית הכרות הטלו חידו לו... דינרין אחר
 איך עשה זאת דנרוץ חידו בבנים וידו לתוך כיסו
 ויצא שם שלש מאות דינרין וחיד יקנה אותם
 הכרות וטעם כל ירכי וקנה שוורים למרוש
 קרקעות ואחר כך... הכרות להלך בטלח
 דינרין של זהב... ולגיבך כל אדם שרועה
 לעשות שום דבר צריך לומר אם גוזר השם...
 ודע... שיהיה חמנו בעולם הזה מערב עד
 בן שכן אחר בן סורא מעברא וסד...

מתחלה ילמא וארם נכנס לקופה וחינך

זה יבא עליו קורם ש

סורא בלתי עלתק לגינא

לחכימא ברמזא ור

רמזא

לחכימא

שלא נכל

כלום חצל השוטה

לזבלשן וטהר ילדו וחקקו ימקל דבר

ובחקל תפול חמנו בלתי שמש לך

תאמר לו כלום בלתי שמש לך

חצינו ביהודי בן חמש חלף ישראלי

שמש ביות

את יונה בן יחזקאל למשון אלהיהוה לחלק

בא חליו אלא בלתי ופיוק שהלך יונה

שחיה ושב בלתי בלתי שחיה

לזבלשן וטהר ילדו וחקקו ימקל דבר

ובחקל תפול חמנו בלתי שמש לך

תאמר לו כלום בלתי שמש לך

חצינו ביהודי בן חמש חלף ישראלי

בן מירא

[illegible][illegible][illegible]

והוא עור יצא שצוה לשרי הרבב לא הלא אמו ארס
קטן ואת גדול עד שהרגו המלך וכן עשו עבדיו
והרגו את אחאב בן עכרי ושלם לו דעות תחת טובות
ועל כן אמרו המושלים כל המכבד את אבנו ליהודים
את של ידו ולזה כן יודע ואף שאלו חלד ישראל
כשתחלה על עגב והחיה מחמו ופ' צותר
בן יצא אחאב המלך הרשע שהקש להשמיד להרגו
ולאבד את כל היהודים ולא חאל עליהם ולא
זכר רחמי שאלו שחלל על עגב זקנו ועד
מעשה באדם אחד עשה גדול ולא היה לו ח
שורש אותו והיה יתום אחר שכנו והיה גוי
ונתעץ בלבבו ואמר הטוב זה הישאלם והגדלנו
עמי ויהיה לי זכות מאד עשה כן וישב אותו
יתום שמו
שד את אותו יתום כל נכסיו וכל עושר בידו
אלה עתה ימות זה ואודש כל נכסיו ואל
אחד חשב בלבבו לחשבה דעה ואמר אלהינו
ואת אשתו ואשר הכל בידי והיו מתקנן קודרה
אחת למעודה ונתן לתוכה סם המות ואכלו

חמשה

בן סירה

ח

אחנה הוא ואשתו ומתו שניהם והוא לא יחיה על צד
 כמו שרחמו הם עליו ולא זכר החסד שעשו עמו
 ולא תאמר שזה הגוי עשה כך ולא אחר יאלץ אחת
 מגדולי ישראל עשה כך שחרי חוש מלך ישראל עשה
 כך ליה אהבה נטלו ונשא נמו כל הכתוב עליו
 בענין יחיד את זכריו בנו ולא זכר חסד אביו
 ולפיכך אמר בן סירה מוקיר מבשרו דומה לאחד
 ואין מבשרו אלא בשרו אותו שכן תרגם בן סירה
 דבר יו בזה את כתובת דיו חסד בשר

ב. כבוד דליק מוקיר בדשין סביאן
 לעולם

לעולם הזה ולא רמוץ לעולם הבא שאלו הענין ש
 שורבת גדישין הרבה שאין מחריב את הכבוד
 שלשון הרע אע"פ הורגת אנשים צדיקים וחסידים
 שצדיק לשון הרע שעשה דומה האדומה צדיק דיו

וחסידים

נהרגו צדיקים וחסידים רבים והם שמונים ושש

אוש ונשיהם נהרגו וכל בניהם כל טוב עיר

הנהנים ולא נהרגו כל אלו בשביל שום חטא שהיה ביהם

לא גלו עמנו ולא שכנו חיים אלא בשביל
לשון הרע שנתנו זרקה לדור י ולא לדור בלבד
נתנו אלא לכל אנשי גבעות היו מפרנסין ובשביל שרצה
דוגם שנתן חזק אחימלך לרוד הלך והלשינו למלך
והוסק על פני שרצה שנתנו וישלל לך גלות דוג
נקרה שמו דוג שלם היה בעולם יותר רשע מחנו
טור אלא בשביל לשון הרע שעשה עיבא האדומי נחרב
היה המקדש בשעה שאמר דוד למיבשת אתה יצא
תחליף את השדה ועתה בת קיל ואמרה רחבעם
והרבעם חלקו את המלוכה ובשביל שקבלו דוד
הרוב היה המקדש וגלגלו הארצנו ובשביל לשון ה
רשע אדם בן מורח נור דליק חקיד גדישין סגיאין

עבא בביתא סימנא טבא

היו מכבדים את היצקנים וישלל

תבצם שכל אי שמה יצקנים

יורא שמים על חכמי שבה

תקום ופרדוס ויחית משלחאט יו

היה אמרו כל המצא שם היקן כאלו מכבד

אם יקבא שכליל היצקנים אין העולם חתקים

ואם יאמרו לך הזקנים סתור ב' ופסוק אשכח סתור
בעשת הזקנים ואם יאמרו לך רבונותי ב' אסור
זו ועשה שם בית תבזם ולא תבנה בעצת הצוחקים
ש' תיר' זקנים בניך ובניך נערים סתורה ולא תעשה
מה ששמוע לעצת ה' ים ועוד כד

עצת הזקנים וסתר המלכות וירד חזנו ואיך יעלה
מתקיים אלא בשבט הזקנים ובשביל תועבות של
בית דבן שלא חטאו וכל חדינה סוף בזה יתן להם
היא ליתרוב ואם תראה שהזקנים סבורים חזק השם
רעה בזה לעור סנאמר כי מקמי הדעה גאספיה
ואם תתנה תבצר זה לך והסתכל בלוח ששלח
שהיה לוח בסדום לא נלכדה ולא נשדדה העיר

ער שיצא ממנו. ומכאן שכן היה שיהיה ביום
 מהלכו המלאכה. וזהו דיוקן המלאכה
 אשר כתיב בה. המלאכה הבית דין. למען
 שכן יתחילו להכות. וטעם שכתב
 וישלחו האנשים. ויבאנו את כלם אליו. הבית
 ואת חילי. טעמו ואמר הכן לאנשי העיר. שאלו
 ואת אנשי העיר. וזהו כתיב הבית דין. וזהו

[illegible]

בן סירה

נאסף הצדיק וכל השומע לעצמו של חקן יצא
מכל צרה

בדומה בן סירה סבא בביתו מיואב

טוב צלה

פדוה טבא מאו

לעצמו

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

אלה המעשים

כיון

בכונה

2

בבבלם • בא אליו אדם טוב יעשה גדול חסד לו
תתערה בו אחר לו כן ועשה ונרבה בו לנאום כיון
אשר • אחר לבדן שערבתי ללך אחר לו •
החור הלך אליו • ואלו • כלום אחר לו
בא אליו • אשר • ואתן לך •
אשר • ואלו נתן • כלום •
אשר • ומשובע לשבוע • ליום • בן כן
אשר • יתן • ככמים •
עד שגמר לו • והלא אשר • לרעך
כן • ואתך • אשר • מתלמידים
אתה • לך • אשר •
אשר • וכה •
עשה כיון • אשר •
לען • אשר •
לען • וכן •
טובים • אשר •
טובה • אשר •
כן • אשר •
פ פתור פתורה פתור

עולם

ימצע אדם אכיתו מחלוקת

במחלוקת שמריבין זה עם זה

כדורא שלחנא עמנע המחלוקת

המחלוקת

לכח לו היום המחלוקת בורחא העל על מחלוקת

במה ומה שיהיה שמה אלהים נצב בעדת

אל בקרב אלהים מחלוקת שמה אלהים נצב בעדת

יוי ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה

כדורא שלחנא עמנע המחלוקת

המחלוקת

לכח לו היום המחלוקת בורחא העל על מחלוקת

במה ומה שיהיה שמה אלהים נצב בעדת

אל בקרב אלהים מחלוקת שמה אלהים נצב בעדת

יוי ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה

כדורא שלחנא עמנע המחלוקת

המחלוקת

לכח לו היום המחלוקת בורחא העל על מחלוקת

במה ומה שיהיה שמה אלהים נצב בעדת

אל בקרב אלהים מחלוקת שמה אלהים נצב בעדת

יוי ומה שיהיה ומה שיהיה ומה שיהיה

כדורא שלחנא עמנע המחלוקת

רבים וזכ

מריבה

והיו

על

יה

על

על

אתה מוצ

עני

יה

המחלוקת

חכמים וז

באלישע

כדורא

לידי השם

בסילום

למורם

לכח

המחלוקת

ה לירש בית אדוניו ולפיכך כשירא' אדם
ביתו יכרוש שולחנו ויפסיק המריבה ובינו
מר בן סירה כתור כתורה כרוש מחלוקת
עצמו
את למי סב ולמי סב
לא הולך עם בר טבין
עם בעתה לישא וליתן השתדל עם

אדם שחזקתו יושב וקם אין

אדם שבעט שחזקתו לו השתדל
ולא תשתתק עם מי תצוץ ועסיה לעולם
במלך גמלא וחזקו ואל יתחבר עם מי שחזק
הריו בירש הסתוב דבר דאמר הולך אית
רבה ודוער כסילים ודוער יסכן מצונו
ששומע לילדיו ויטען אומר על חיו בשש
וטל יתחבר עם אדם שהוא דעו חזקו
פלו שאלה שלמה פלו השלום והוא
יטען פלו שחזקו ביהושפט שהתחבר
אחזב חלך ושהאל והלך עמו ואל תאמר
הוא אחר לו הנביא עליו השלום בלדע
בא יו תהב ולכן עליו קצף הלכנו יו

בן סירא

כ ב

גיע בניך כי תכל אשריך וטוב לך ויחזק
עכל למאריה ועם על כי שהו חשוטני ומושה
מחזות ימות מאכלו מהם במר נבש והולך
גם ביום ובלילה שנה ויחזקו עינו רעיה
מיושבים על הדרכים וחלססים הלוקחים יגיעו
ועמלו ולא עוד אלא שכל שנים מאת נבשו וגם
קבורה לא היתה לו וזהו שאמר שלמה ענין
בן נחת מלאך אלים עמלו לאן עריך ולד
לחיה כל חלשה או סחף שיהיה צביותו ובארצו
והקצה ירחק לו ויכסיף שם ויחזק במעשיו
בתל ובמחית הוא עומד מעשיות והיונו
בן סירא קריא שבתא וכלתיה מאריה

שחזקא שכל לנאריה
רחמימא קדמא לית את צמר
לעולם אל ושכח אדם מהבה הנקדמות בין
אדם לחבירו ועריך שהיה לו בצבו
אל יורכו לעתידים שהר כן חזינו בדומחלך
מראל עם יהונתן בן שאל שהיה נבשו אהבול
עוד אלא שבת עמו ברית והשביע של

בן סירה

אמרתו שאלו ויהדות יתנות את דוד ברית וכן
אשר דוד שם בענין לאחר שנכחד ויהיה שם
והחול דוד על מכתושית בן יתנות בן שאל על ש
שבעת יי אשר היה בן יתנות ויהיה דבר לשלש
אחבת יתנות ויהיה קדמות ויהיה חסד
בעורין אמת כלולותיו לבסוף ויהיה שלום
ועצבו על דבר ושירותו לו אם היה מצטרך לו ועל
יערובו לאחריהם ויהיה לו אמת ויהיה דבר
וכסוף שם שם שלמה עליו העליון דבר שם
ויהיה אהבה ושונה בדבר ויהיה אהבה ולש
אלא ששומר לבנו אהבת אהבה ואחר שם
ובן יתנות שם אהבת אהבה ויהיה דבר
אחיהם ועצבוק אהבת שידות יתנו יטב דענו
אשר אהבת אהבה ויהיה בליטה בעיניהם ויהיה
שכר אהבה ויהיה אהבה ויהיה שיש דבריהם
בדבר בן סירה יהיה קדמות וכן יהיה אהבה
נקדמה לשלמה אהבת אהבה ויהיה מוחזקת בלב
שם אהבה אהבה ויהיה ויהיה חטא גדול
אחר אהבת ברית בעורין ויהיה קדמות יתנות

הם בחתהם לשונם וכן אמר אברהם לנפשו
 לי בעוצני ידך ויחיה עמי ויבן דאמר בן פורא יחיה
 קדמיה לית את פסר ביה

ש' ש' יוני מלכין יחזן לך
 ומלכין כולם ש' ש' יחזן לך
 ר' עזריאל

ויהיה לו וועצום הדבר ילעשות

דבר ויהיה לו וועצ' הדבר שיגלו על סודו אל יבנה

בצניו ואל יחזיקה שיהיו בן אחר שלמה עליו שלום

ב יודע ארית כפשו י ואף על כי שהוא יודע שפניו

לטובה צריך לו שיתקול דבריו עם דבריהם וידע

את דבריו ויכריע את כולם עשה שאלו ויחזיק

מעצתם וכולל את לבו ויכריע לו דבריו שהוא

גדול העצה ורב העליות ויכריע לו דבריו שהוא

גדול אליו מעשיך ויכריע לו דבריו שהוא

דוד עליו השלום יוי וידע מעצבות אדם כי סמך

הכל ויבן דאמר בן פורא שיתן לנפשו יחזן

לך ומליכות כפשו לך תשבוח ופניו מליכות

פניו כמו בן מלכא מלכו ויבן ענין

בן פירא

ותבונם יך ציטער מחלכונך

תתהב לך יד דהות שבש

כפכא ויטביטא

אדם את נכשו כאלו אדם

אלו ואל וצורך לבדיו

את נכשו לבדו ואוביו החצקה עשיר נכש

שכן אחר וט חששד וטין כל יתרוש

ורון וטין לו החקוק לאחר כך אל

יחיד וטין שישב יילא כל וחותיו

שלא יחיד וטין ואלו ואלו עילוי דברים

לחנה הגורם וטין ואלו דגויה בלחניהם לא

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

לחנה וטין ואלו ואלו ואלו ואלו ואלו

בן סירה

כג

גדולים תעשו של הקב"ה אם נאמר עושה גדולות ע
 אין חקר למה נאמר והכלאו עד אין מספר ואם נאמר
 והכלאות עד אין מספר למה נאמר עושה גדולות
 עד אין חקר כיצד בירשו חלל עושה גדולות עד
 אין חקר כנגד כל יצירות שבעולם והכלאות עד
 אין מספר כנגד שלש שאלה. בלא שכיבת הוריהן
 גם אדם. ואילו הן בן סירה ורע כמא והבן זורא
 וכלם צדיקים גמורים היו והבנים גדולים בתורה
 ואחריו עליהם שלשה ימים ועל דב כמא שהיוהם
 לא שאו שחית חולין ולא ישנו בבית האדרש לא
 שבת קבץ ולא שבת אדרש ולא קדוש אדם לבית
 האדרש ולא חמץ ג' יום שבין ושבתין אלו
 יושבין ושונן ולא בטלו הקדוש היום לא כנושם
 דם לחיותהם. ולא טבחו בקלון אביהם
 ולא עלתה קללת חמוריהם אל חטתם
 נסתכלו בכלם דמות רעע ולא קבלו מתנות
 ותרעין היו לקיים מה שבאמר לדגחיל אורבי יש
 ואחיותיהם מעלה. והיטך ילדיהן אלה לא
 בעל אחרו כעם אחת הלכו לבית הארחין ונכנס

בן סירה

לך בקובצתך זרעלשדאל ונתעברו וילדו זהם
 ולא היו יודעים מי היה אביהם . אבל בן סירה טרע
 לו מי היה אביו והואך ילדו אלו בלא בעולת בעל
 אמרו עליה זה פת יתיהו היתה . כעם נחת הלך
 ודמיון לבית המרחץ . וחצא שם רשעים מסבט
 אמרים וראו את כלם העציון יצבת זרע לבט
 לפי שכל שם ימים בשמות הדור רשעים היו שכן
 סעב בו ונעש הדע בעתיו . ובין שראו אותם
 התחיל ללכתם חיד קמו עליו ואמר חכמי זה
 הופחתנו חיי דרך גאר שבע שלט תחזי מכאן עד
 שחשבה כחוננו . אמר להם הניחו לי וחשבע לכם
 שלא אמר דבר זה לעולם . אמרו לו ותלש ידיו
 ידא להבוכדנאד אוכל מרנבת חיה ונשבע לו /
 בגזרת העם שלא יגלה עליו ובטל שבושתו ובן
 תעשה גם אתה . ועתה אם תעשה פתנו תדני טוב
 ואם לא נעשה בן חשך פדום כשם שפסו אבותינו
 בעבודתו שלם ואם בנצח הע עומד כך אנו
 כך על נחת בלה נפלה חיד עשה כן חרות פדום
 זרידא חכם זכנו שיצא חשם התחיל לקלל ונח

שמואל

בן סירה

כד

שנאמר ארור היום אשר יולדתי בו ובלתי תענה
 על דברי זה דמך תכניות פגד בל אברים
 שבטם ושמורה היתה טובה של אותו צדיק
 עד שבאית בתו של אותו צדיק לבית המרחץ
 ונכנסה בקובתה ולשבעה חדשים ילדה בן בשנים
 ובדיבור וכיון שילדה היתה מתביישת מאד
 שהיו אומרים מזנות ילדה ופתח כיו הנער ואמר
 לאמו על מה את מתביישת אלני אדם שכן
 סירא אני אודה לא לו סירא זה מי הוא
 לה ירחיקו ולמה נקרא סירא שהוא מר על כל השמים
 והוא עתיד ליתן שם לכל שד ומלך וכשתחשוב
 סירא וירחיקו בגיהנום שוץ שמרה לו בני
 גם כן היה כך לומר בן ירחיקו אני אומר לה ובן
 היות רועה לומר מלא שגנאי הדבר לומר ירחיקו
 בא על בתו מאר' לו בני והוא בתוב על שהיה
 הוא שיכיר והידועה בת חלית מאד
 כך אמר איך כל אדם תחת השמש מה לזה צדיק
 מאד אף אבי צדיק נאמר לה ללופ נעשה
 לה לעבד נעשה בשונם שמרה לו אומרת אני

היך מן תדע דברים הללו אמר לה אל תענה
והני שני כל חדש תחת השמש והרי ורחוקה
אבי כך עשה בשעה שהיתה אמו כורעת לילד
בתח כיו וקרא אבי חלעו אמו ואמר לא אצא
עד שתאמרו לי שני דברים כיו אביו ואמר צא
ויקרא שחק אברהם אמר כה כן עמי אמר
לו יקרא שחק יצחק ויפך י וכך כל השבטים
כל אנשי הדור ההוא ואמר לא כן עמי עד
שעלה שם אליהו אל ואמר יקרא שחק יצחק
בשחק יקים הקבל אהב שידים ודו על רוע
ואמר שמואל ויפך שמו כל שחק ותא לו
חשחק יהו ויקרא שמו ירחיקו חור
בדיבור אף אני יצאתי בדיבור מה הוא יצא
בגבורה חלעי אחר של בטרם אצא בבטן יצא
וכו אף אני יצאתי בגבורה חלעי יצא בשמו
חלעי אמו אף אני יצאתי בשמו חלעי אמו
מה הוא עשה סבר אלכא בורא אף אני עשה
סבר אלכא בורא ועבשתי אל תמהי חלעי
אמר לו בני אל תרבו אלא ושלוט בך עין

כ ה

יי' עי' ידע רשעה לשלטה בו ועתה אל תרבי עלי
 שאני עושה וזה שעשה אני ועלי נאמר רחולא
 בתר רחולא אזלא וברא בתר עובדיה ראבוהי
 אמרה לו בני חכני מה אתה מונע אותי מדיבור
 אמר לה חכני שאת יודעת שאני רעב ואינך נ
 נותנה לי ליבול כלום אמרה לו והיו לך דדים
 וכולל מאכלך ושתה ממתן אמר לה מה לי חכך
 בדדיך אלא לכו ובדדי קחתי בתר רחולא
 לקם נקו ובשר שחך וויץ שחך ותכלילי עמי ביתר
 אמרה לו והיוכך מקנה דברים אלו אמר
 לה עשי בגדים ומכרי ויתקיים בך המסוך שדין
 עשתי ותמכור ואם את מקרנסת אותי תתקיים
 בך המסוך רבות בנות עשומיל ואת עלות על
 כולנה ותחילה לעשות בגדים ומכרת ו
 ומכרה לו לחם ובשר שחך וויץ וכלכלתי לה
 אחת ולאמר השנה אמר לה הולוכני לבית
 הכנסת והולוכי קאתו לבית מלמד אמר שיהי
 לו שבע בנות ושבע בעדו ואמר לו ה
 תורה אמר לו עדין אין אתה ב

בן סירה

קטון ציתו וטמרו מ"ל בן חמש שנים למקור
אמר לו בן סירה דלא גמרת דיון קצר והמלאכה
מרוצה : ואמר טויר לי שב ולא תלמוד עדין
כי קטן אתה : וטמרו צוה בבית הקברות קטנים
הם מתים : וחי ודע מה יהיה אם ימותו וטמ
שמות : אמר לו המלמד חכמי מה אתה מוסיף
וטמרו מ"ל כל המורה הלכה בעט רבו חייב
מיתה : אמר לו לא בן סונך רבני ועד כ"ב
לא למדת מלך כלום : אמר לו המלמד לבן סירה
אמר מלך השיב לו ואמר :
אל תדע ואמר כלבן כי דוים הרבה הדלה
חיד נבהל המלמד ואמר אין לי אלה
בעולם אלא באביל אשתי שהיא מכוערת : אמר
לו אמור בית אמר לו :
בתואר אשתי יפה דמים הושחתו ועומים
כל מרובה : אמר לו : אמר לו :
לך סודי : ואמרתי לך אשתי מכוערת : אמר
מחללי בן אשה רבני לך שמעתי לך סודי :
אמר לו אלוך אמר לו :

בן סירא

סודך לאחד מני מלך ואם רבים ודעו שלומך
חזק וצדק לו לך בלתי אדני כל אחר אחר לו
ועצני מזה שדודי כן ידע לזרע אור
אשתי בשביל שיש בלתי אדני יתר צוחר ואחר
לו אחר דלות אחר יתר
דל צדק אשתי חן ענגד אבשר בחלת אחר
לו יתר אבשר שכל שעה וסדר אדני נאמן

לביתו יתר אדני אדני נותן בה עוני
אשר בשביל אדני לו אחר אחר לו
הנאלם עיניך אדני תלמד בלתי אדני
אחר לו אדני בלתי אדני
אלכך אם בשביל אדני שדודי לו אדני אדני
אחר לו אדני ותר אדני לו

אני לאו שהולך אחר עמך וידע כי בני זמנים
היה ואין לו כלום אחר לו אחר דין אחר לו
אלך אדני אדני אדני כי לא תדע
שה נבון אדני אדני לו אדני דודי
לשון עצתך לבי אדני אדני אדני ושלך
שבע בנות ולי אחת ויהיו בנותי עכשיו אדני

אדני אדני אדני אדני
אדני אדני אדני אדני

אדני אדני אדני אדני

אדני אדני אדני אדני

בן סירא

אמר לא אהור חית

חביבין לכל אדם הזכרים ואני לטב הירקון
אמר לו ואלו שבע בנות יש לי ועוות

ועושות כל חלאפת ביתי והקציני בדיות דענן
אבנה יפה והאך אתה אומר לו אני לא בני הנקבות

נקבות זכרים חסידים בנים אהר לו
בן סירא ויהי חסידו שם הנל אתה מתנחם

מפני שכל אשרו מי שבניו זכרים ואני
לכפך בני אמרתי לך ועוד בלתי

יבנת ביתי חסידים אמה לאור השולם אהב
ובתים וילולות וכל מה שנבדא בעולם

מתעבדים עליה וכשיצא הבן לאור השולם
כבדוהו שחחים ואם נולד בת לאדם יאונה

ולדו ילדה אשת כלבני הוא חשיבך בשמה
דנה ובכבודי ראש ועליו בלכי חטה יבנת יכרה

ואם זכר הוא חשיבך במחמדות בן ולדה כלשון
וכי יבנה הבית ועיניו בלכי מעלה אהר לו

אחוריתו אהר לו
טבונת שוט בת לבנה מחדרה לא יושן

בלילה

בן סירה

בליולא חכמי נה לא יושן אחר לו אמור יור אחר

וישן לא יושן שומר קטנה שחא תתכתה

ותזנה בנדה לא תזנה אחר לו כל זמן

שאחרת אהיה אחרת שחין אדם שחין אדם

אלא כשהיו עוהדות בבית אחר לו אמור יור

כשתנשא תבת אתה תעלה עליה

שחא יהיה לה בניה שחא יהיו

לה וכשתזקין שחא לא תעשה כשחא חור לו אמור יור

לא תישן בנערותך ובזקנותך לא תעשה

זקנה שהעשה זקנה את שחא כסך שחא

כי שחא בחור וטעה בתולה חוסכת לך כח

וגבורה וטעה לו אמור חס אמור לו

בזיוני טעה בתולה מתוקם וחוספין כח

וחיוי טעה זקנה חרים גענה ויחוש

כח סבור שהיה בו שחא ושחא חרות

אחר לו אמור בן אחר לו

בזר עצמן חטעה רעה ושולטת עליך בלשונה

שחא רעה ככלבים חבולבלות ועליה

בלתי סגורם והיא רעה תמן בבית חטעה

בן סירא

אמר לו אמור סמך אמר
~~סופר~~ סופר הלא שש בתולה ואל שש בבת

ואל שש בשלה כי חיהי בתולה והיו
אין בדין חיהי בתולה שש ששם שרבלעדיך

אמר לו יצא שין אמר
העלה משנה מלכה ואל תחמוד יכיה

בלבבך פו צניה בני יאכזרם יאכזרם
פריך כעום דהדין ימים אל תלך בדרך מות

אמר לו אמר יאכזרם יאכזרם
אמר לו אמר יאכזרם יאכזרם

צנין בט חתניך במוך וטחנה ולורשיך ע
יוב מותך אל תתנהו אמר לו קוף אמר

קבדו לך חתן ונשה טובה ודעת השם יאכזרם
לך כעום ואכזרם הם חמה אמר לו אמר

רחוק משכן רחוק מלכה כהצרותם כי יבנה
לדת עדותו ואלהיו לשון רם ודמו כן

ששכניך ואכזרם הם דעום וכן לךם משכנלי כי יבנה
עמוד לדין ועודו עליך אמר לו אמר שין אמר

שמים מותו אל שמי והע מונך אל דבריו
אמר לו אמר יאכזרם יאכזרם

לך מדוני מעשות חריבה עם שכניך ואם רחוק
בחיורי דבר דע אל תוציא חביתך אל לשונך
אמר לו אמור תשאנו אהב // א //
תקנה לך חכמים וכל שספק ואל תמיד לנשותך
אנה הוא טחוק ואפי' לדידך טובה //

אמר לו המלמד עליך שעתה סדרי בראשית
אמר לו אין כל חדש תחת השמש שהרי ירחו
כך לימד לצורך בן גדולה ולא נמצאו אורי בראשית
שאלו לו אמור אלף והוא נאמר איכה בזה בדר
העיר ואמר לו אמור בית ואמר ספק תבדל בלילה
וכן בלילה אלכא ביתא שיש בהגלת איכה ואמר
אליו על בן סירא שלמה סבר ויקרא ביום אחד
ואמר לו המלמד עליך שעתה סדרי בראשית
אמר לו בן סירא אין כל חדש תחת השמש שהרי
ירחו לחיו ועיד ביום יצאנו בן יהודה בן
איש חי חי כתיב וקראו אל ובי בל העולם
יחזא חי אלף שהיה חי בתורה שלמד ספר תורה
כתיב ביום אחד //

ואמר אליו על בן סירא שאמר ענה

לחד ספר תורה כלה לשנה שנות אחד חקרא
והשנה ותלמוד הלכות ואגדות לשנה שלשית
ולד דקדוקי תורה ודקדוקי ספרים : לשנה
רביעית לחד קלות וחמדות תקופות וגיוטרימות
לשנה חמישית לחד שיחות דקדוקי שיחות חלוצי
השנים שיחות שדים והשלות שועלים : לשנה
ששית לחד ספרים וספרי ותנאים רבי מלור
לשנה שביעית לחד הנח דבר גדול ולא חקרא
ביום הזה פנה הדור חכמתו של כן
שהיו מביטין לו טאה של חסידים ומה
אומר להם חשב חסידים של טאה זו נתקצו בו
כך נפך גדולים בהשבו' עד אצטא שמו בכל ה
העולם עד ששרע נבוכדנאצר הלך בכל חכמתו
ואחרי שרע החלית : וכששמעו חכמיו חכמתו
אמר אלו לנו או פתח בפשי ויבדלו נבוכדנאצר
אלו גדולינו לעלך ~~הוא~~ מחיון ומשאלהו דבר
קשה מדעתנו שלג ידעתו ואם לא ידע לנו
תשובה ונהדנתו כן עשו הגידו לעלך ושלח
אחריו אסר ללע וזה אסר דיו' לשואלו טאה

בן סירה

כל חכמיו של נבוכדנאצר אליו התחילו שואלין
 אותן אמרו לו מהו ונהי אמר להם כששמעתם
 עלי הרי לכם אוי ועתה יוש אהרונ אתכם הרי
 לכם נהי אמרו לו פרש לנו טוב מהו נהי ומהו
 שני וויין בוחכירושך פשוטך אדם ויגע בכלב ויחזיק
 באוזנו ווי לו בודי ועד שלא ינצל הנחש אם יבא
 עליו מדויק אז הרי אוי ונהי כששמעתם כהרו והעבירו
 הדברים ואמרו אין אנו יודעים מה תאמר הרי
 ונהי בעינינו מיד הלך ונטל קרסטל שהיה לו
 כות והלך ותכש שלשה נחשים ושלשה עקרבים
 ושם עקרבים בני התחתון והנחשים בני העליון וסמם
 הקרסטל ובא לפני המלך ואמרו לו חכמיו מה יש
 בקרסטל אמר להם ראו מיד שם אחד מהן ירד
 בני הראשון ומשם נחשים אמר חזק זה שם ירדו
 בני התחתון והכהו עקרב אחד ווי ונהי אמר לכם
 בן סירה הרי דעתם ווי וסמם וראותם אותם
 כן מיד שחרדו ויפחדו ויגלו על כניהם אמר
 להם המלך התגברתם עמי שאם לא ידע ווי ונהי
 תהרגוהו ויפחדו ויגלו ויפחדו ויגלו ויפחדו

עליו

בן סירה

כ ט

על דרך שתה חייבים אתם בהריגה י אמר לו
 יעשה י חלץ לעבדיו זה שירצה חיד חסדם לבן סירה
 אמר להם והלא לא אמרתי לכם כלום אתם הבאתם
 אותי מלא בשביל ווי ונהי חיד נטלם וחדקם בגופ
 מדיות וחתו בא ווי ויהי אז נטל החלץ לבן סירה
 והושיבו בבסא זהב וקבע כתר בדאשו י אמר לו
 החלץ אני מחליכך שאתה ראוי לחלכות י אמר לו
 מדוני מיני רוצה שאני קמוץ ולא גראו לי שאמלכך על
 ישראל שאיני חזרע דוד אמר ליה יואש בן שבב
 שנים חלך אמר לו הוא היה חזרע המלוכה י אמר
 לו הוסיף ולא תרצה עב עמי בחלכותי שאני רוצה
 לשאלך כל דבר שיש בלבי שאני רואה בעולם ואיני
 יודע אמר לו מדוני כל זה שאתה רוצה שאל ואני
 אכרש לך כל זה שתאמר אז שאלו שתים ועשרים
 שאלות וחזר לו שאלתו י ואלו הן בתחלה אמר לו
 בעד הארבעת טין גולסת ראשה אמר לו בסם יבסיר
 אמר לו ומה טיבו אמר לו תגלחת חגלמה יעזר
 אמר לו ומה שחו אמר לו תגלחת כסב סוד והוא
 סוד בזרעך י וזה הדבר בימי אמך ברא אמתו ע

במקרה זה

[illegible]

צמח

גדגדנות • תורותי • עלוסים יאמר לו ושי בטעם
אמי לו אדם הראשון לקחם וכן עדן ולא יצא עד
לקחם השם ברשות הקדש גם לקח שהם כל חיינו
בשמים ומיני רבואת לחיים שלהם חיים אחר לו
רעיה אותם בגני או הגור לך אחר לו רעיה שם
אם תהיה וצא שם חילתני ועשה לך גרדים ואגיד
לך באי זה גרוד אתה ושם כן סתם שגור ושם
נאמן שמו עפר גרוד בזה בקולות עד שהיתה לך
מדינות • אמר לו אותו כן שמו המלך בזה
הגרוד יצא אחר לו לא • ובר גרוד אחר
בזה קולות ובו ברשים חרצין מכל צדדין אמר
השם הנאמן המלך בזה הגרוד אמר לו לא
עבר גרוד ילישי בכלובים ובכל חור אחר
אמר לו יש בטן אחר לו לא • ובר גרוד כי
בשתיקה ואילו קול רצל סוסים לא יקראו
דמיה דקה אמר לו יש בטן אחר לו לא
אמר לו המלך הודיענו שכן תדע זה עוד גרוד
אמר לו אתה נתנאית במלכותך כל כך ודמות
עצמך להקבה אנה והנה יו" עובר בקול דמיה

בן סירה

דקה שם נראה אלך אלכּי המלכים וושב על כסא
 דם אמת אמר לו תשונו לאלהיך אמר לו אינך שיה
 לכל אגאותך ורוב זיוניך דמית הקבה ולכך
 יש עליך חריון אמר לו ואם חרוננו עלי איך נ
 נשטני וגדולנו בצולם ומסר הכל תחת ידיו אמר
 לו הקבה אם דומה להשכיל אדם קודם יעלהו
 ואחר כך ושכילוהו שנת"אם תגביה כנשר
 חיד אמר לו אם תהיה לי חונן ותקח את בתי לעשה
 אמליכך במקומו אמר לו אני בן אדם ואנאכור
 לישא בתיך שנת"א אשר בשר חמור" בשדס וג'
 כששמע המלך שהיה מקלל ואחרך ומגדף לאומות
 העולם חרה לו אמר אמר לתכמיו הגידו לי דבר
 שנאכילוהו לו בסתר וימות אמרו לו אין אנו
 יודעין חיד הרגז ואמר לבן סירה אשאלך דבר
 והודיסני ואתן משקל דעם כסף וזהב עד לאין חקר
 יש לי אהוב ואני שונאו והוא אהובני ואדעה להרגו
 בדבר שמינו יודע בו במה שכלהו וימות
 חיד הביץ בן סירה שהיה דומה להרגו אמר לו
 לך משל יהיה סודי למה אמר עד לאין די אמרו

לו הסוסים יתן לנו ראשך לחתכו ונתן לך בית חלא
 תבן ושעורים י ידע הסוס מה הדבר שהן מבקשים
 לעשות לו שהיה כחך אחר להם שונים אם אתן את
 ראשו לכם לחתוכה חי יאכל התבן והשעורים י
 כך אתה מבקש להרגני ואם תהרגני חי ימלא חשקל
 ראם כסף וזהב ומי יאכלם י אחר לו חי כחוש
 לא אהרגך י אחר לו אני מסכר לך י אחר לו יתן לו
 עשרה ימים ויאכל חלמוני ביצים בלא חלא ויהיות
 אחר החלך בלבו שקר ידבר י הביא אדם והאכילהו
 והוא י אחר לו החלך אכול לכני כך ואניוחרך אחר
 לו כל מה שתעשה ביד איני יכול לאוכלו י אעשה
 אני ואוכלם י מה עשה שם חלח בסתר והיה אוכל
 חדש ימים י אחר לו כמה שקריתני אחר גר
 עשיתי בהם קלשיות שחקתי מעט ושחתי בהם
 חיד הלך ועשה לו וחלה אחר לו רפאני כתב לו ראוי
 ונתרפא י אחר לו בקשת להורגני אחר לו
 כך אחר משל הקדש חרשעים יצא רשע מקדש
 קמול לאגן דבעי יקטלך עד חלב בנו הקטון
 אחר לו החלך רבא גבני ואם לאו אחריו אותך

חיר ושכ וכתב לו קאיע בשם טהרה וכתב שם
 החלום הממונם לרבותם בשמותם ותבניתם ^{לחיותם}
 וכנמיהם וידיותם ויגליותם וכשרתם ^{בזכרונם}
 בקאיע מאד לו מה עלו מאד לו החלומים ^{המחזיקים}
 למטה

סנוי סנוי סנוי

ובשכרם
 הקהל. אדם הרעשון יהיה מאד לא טוב הוא ^{היה}
 לבדו בזה לא ישהה רק האדמה פחותו וקצתה לילית
 חיר החלום מתגדל זה בזה מאד הוא אינו שוכנת
 למטה והוא מאד אינו שוכן למטה למטה
 שאת ראיה למטה ואני למטה מאד לו שנינו שון
 לפי שנינו מאד ולא היו שומעים זה לזה כיון שראיה
 לילית מאד שם המכורש וכדקה באויר האדם
 אדם בתכלה לפני קונו ואמר רבותו של מלך אשר
 שנתת לי כדקה מאד חיר שגר הקצה שלשה
 חלכים הללו אחריה להחזירה מאד לו הקצה אדם
 תרצה לחזור מוטב ואם לאו תקבל על עצמה שימותו
 חבביו בכל יום מאד בעם שיהיה אותה נהלכו מאד
 והשיגה בגוף הם פנים עינים שמתרחק החזקיים

למוות שם וספרוה דבר יי' ולא רצתה לחיות אחריו לב
 אנו נטביעך בים אמרה להם הניחוני שלא נבראתי /
 אלא להחלוש התינוקות כשהן משמנה ימים קצתם יילד
 אשלוט בו. גם היה זכר וגם נקבה חום ילדותה עד
 עשרים יום ופשטתו דבריה הנעדרו לקחה נשבעת להם
 בשם אלהי וקיים שכל זמן שאני רואה מורים או שוכח
 או תבניתם בקחיע לא אשלט באותו התינוק וקצת
 נל עתה שיחותיו חנה מאה בכל גוף למי יב בכל יום
 חתים מאה חן העדים ולבך אני כותבת שמונתם
 בקחיע של נערים קטנים ורואה אותם וזוכרת אותם
 היבועה המתרחב הילד לאחר ימים אחד לו האלך
 חן לי בת אחת ומחננותה בכל שעה אלה עיטושים רבים
 אותה אחד לו שגרה לו בבקר עם סריסיה וארכאנה
 בבקר באר אליו עם סריסיה כשראה אותה התחיל ל
 לבעוס אחרי לו למה הכעסת מאד לה אביך גזר לי
 מאטושים אלה עטושים לכנו לצחור ומחרתים ואפחד
 שחן וחתני והמתין עלי שלשה ימים ולא אדע מה אעשה
 אחרי לו אל תדאג בזה אני שלך באקוה ומעטושים
 חתני שלך עטושים בשבילה ובשבילי אחד לה הואי

בן טירא

וכן הדבר שבי שמי שלשה ימים ואל תעטוש בהם ויהיו
לחובבים ליום השלישי חייב כל שעה שבא לה העיטוש בזה
היזה עומדת ברגליה ואחרות בין עיניה כאשר אמר
לה וסובלת עמה וסוגרה את פיה משט ונכסח ממנה
העיטוש בכל לאחר שלשה ימים לא יצא חכה עטוש
לחיי שלישי לקחה לאביו ואמר לה לכו עטשי לאבך
אלפים עטושים באו לנביו ולא יכולה לעטוש מכיון
כעם אחת איד עמד ונשקו התחילו לשואלו שאלות
אמר לו למה בצדא עטושים אמר לו אלולי עטושים
היה אדם נחרץ בצדיו ופסידת אדם שעטושים באין
עליו ילך ויעשה צורכיו שלא יבא לריו בזה ויש
בצדיו חטונכים אמר לו למה בכל גופו של אדם יכל
גומא שתי שערות וברשו בכל גומא שער אחת אמר
לו בזה הקנה בראש כל גומא שער אחת ואם פירא
שנים בכל גומא שתי עינע היו מחשבות וכן העולם
אם היה יורד שני טיכין במסר בגומא אחת אחד
העולם והיה יותר מהצבול וברקום שברא הקנה
ינפץ בראש אצלו דבואתו וקנה לו אשדוק בג' ימים
לך הקנה כל אדם אחד לו לפני מה נברא יתושיך ופ

בן סירה

כ

א

בעולם שאתן מתקיימים בעולם . אלט יום אחר
 כלבד ויטבדו ויכדאו אחרים . אמר לו בזכות יטוש
 שעתיד ליכרע חן טיטוס הרשע והנשטרים לחיות
 בהם בניהערוכין . כשיצאו חן הכנים יצאו לבנים
 ויכראתו אבותיה ויניחום ויכראו אליו . שגאל לבני
 עורב אשר יקראו ויביא להם יתושים בניהם ויטבלו
 ויחלו בהם שלשה ימים ולטחר שלשה ימים
 ויחזרו אבותיהם להם והקבה מקדים רבנא . לאמר
 אמר לא ~~הקבה~~ חכמי מה הקבה בדא בשלמו צורעין
 ועבביש שמכסר דין ואין בהן הנאה . אמר לויטם
 אחת היה דוד מלך ישראל עליו השלום יושב
 בגנו ורעה צורעת אוכלת עבביש ובא שוטה
 ובירדו עץ יהיה מצדשם אמר דוד לכני הקבה
 רבונו של עולם מה הנאה כאלו שפדאת בעולמך
 צורעת אוכלת דבש ומשחתת ואין בה הנאה עבביש
 יארוג כל השנה ולא ילבישנו שוטה חסר חזיון
 את הצדיות ואינא וודע יחדך וגבורתיך ואין
 בו הנאה לעולם אמר לו הקבה דוד מלעג
 אתה על הדין שפדאת ותצטרך להם

בן סירה

ותרע להי נברא • וכשנחבא במערה חכני ש
 שאלו החלף שלח הקנה עכביש וארבה על כי ה
 המערה וסגרה אותו בא שאלו ורטה ארוב אמר
 בודאו לא נכנס אדם הנה שש נכנס היה קורע
 הארוב לקרעים והלך ולא נכנס לשם וכשיצא דוד
 ורטה העכביש נשקק ואמר לה ביוך בוראין לברוכה
 את רבנו של עולם מי יעשה כמעשיך ולבדודותיך
 שכל מעשיך נאים ולכני מביש עשה עצמו שוטה לכני
 אנשי והיתה בת אצבע שוטה וחשגעת כיון שהביא
 אליו אמר להם חלפנים אתם אותו בשביל בתי
 שהיא שוטה הבאתם זה אלי ואני חסר חשגעים
 אני חיד הניחוחו וברה והודיה לאל על מעשיו שכל
 מה שברא בעולם יש בזה ובהו שחצא דור
 לשאלו שוכב בעהרים והיה אבנר שוכב בביתו רמון
 בביתו אחי ורגליו בא ונכנס מבין רגליו והיו רגליו
 ארוכות ורגל עמדת המים • אבא לעצת דוד רגליו
 וכשם אבנר רגליו וכסרו בם והיו עליו חסדים
 גדולים ובקש רחמים ר"ל ואמר אלי אלו למה
 שוכנת באותה שעה שמה לו כשדעלך לו צדקה

לד

ונשכח דגלי מבנה וזקנן ויצא דוד ושבח להקדש
 ולא דאיו לבן אדם להלשיג במעשה העל אמר
 בנכרזאצור לבן סירה השור חפני מה אין לו
 שער בחוטמו . אשר לו כשהיו ישראל ויהושע
 חסובין ליריחו להכילה היה יהושע בריו הפיו
 לו סנט וחמור וקרד לרכוב ומתו כולם תחתיו ^{הבטחו}
 לו שור ופבל איתו ובשראב בן נשקו בחוטמו לפיכך
 אין לו שער אמר לו שכני מה חטול אוכלת עכבר
 יותר מכל השמים אשר לו בתחילה חטול
 ועכבר הצדים היו כעם אחת הלך העכבר והלשיק
 לחטול להקדש אשר לו רמנו של עולם אני וחטול
 נשתתכנו ואין לנו מה לטבול . אשר לו אתה הלשנת
 את חבירך כדי שתכלנן עתה הוא יאכל אותך
 ואתה תהיה לו לחזבות . אשר לו רבנו של עולם
 והע עשיתי . אשר לו אני ישראלי והלא לחדית
 שמש וירח שהיו שוין בקואה ובתוה . ונע
 שלשונה ^{לשנה} לשמש בברתי חמורה ונפחת
 לשמש . כן גם אתה הלשנת אל חבירך ששאלכו
 לפיכך הוא יאכל אותך . אשר לו רמנו של עולם

בן סירה

אם כן נאמר אני וזרעי י אחר לו אני אשירה
 לך בליט כמו שעשיתי לירח י חוד הלך העכבר
 ונשך החתול ברעשו וקפץ החתול ואשליך העכבר
 צאר' ונשכו ומת י באותה שעה נבל אמות חתול
 בעכבר ולמיכך יאכלנו י אחר לו חפני מה ושתין
 החמור בהשתנות חבירו ואריות צאמו אחר לי
 הטורף הקצק כל בריש אחר חמור לסוף ומרד ברוח
 יש לה רוח ואנו עמלי' לדרי דורים ושין לנו רוח
 נתכלל לקוננו שיתן לנו רוח ואם לאו נהרגל לזרענו
 התכללו ולא נעבד' אחר להם פשוטיו חימי דגלים
 אלהם נהרות וטובים בהם יתנים ורוח דומה להם
 כרוח בשמים אף אתן לכם שכרכם ולבך הם מרווחים
 ומשתנים אחר לו ולמה יש שגטה בין כלב לחתול
 אחר לו הנברא חתול הילך ונשתתף עם הכלב והיו
 שניהם צדיק וחסידין בא להם יום אחד ושלישי ולא
 האמי כלום לאכול אף אחר הכלב לחתול עד
 מתו אנו יושבין דעבדו לך אתה אצל אדם היראשן
 ושבענו בביתו והאכל ותשבע ואני אלק אצור
 שקצים ורמשים וגמץ כלום ואכל ונחיה אחר

לה

חטול לכלב כשבע שנינו שלא נלך למדון אחד
אחר לו בטוב אמרת חיד שבעו שניהם והלך
חטול לבית אדם השחשון וחצא עכברים ואכל
ושבע והנשארים ברחו חלכנו כשראה כן אדם
אחר רכזה גדולה שלח לו הקבה חיד. הושיבו בביתו
והאכילו לחם והשקהו מים שז נת עשה הכלב
חלך אצל אב אמר לו אלך עמך הלילה ואליך יום
לו היך הלכו בנערה שניהן ושכבו שחש הכלב קול
צערית רגלים של חת חיד הקיץ אצלו ואמר לו ש
שמועת לסטין אני שומע חיד לו צא אתה
לגרעם עמדו עליו להרגו ברח והלך אצל
הקק נרשו והלך אצל רבש קבלו ושכב עמו
שחש שמועת רגלים אמר הכלב לכבש שמועת
לסטין אני שומע אמר לו צא אתה ווצא הכלב
והיה נובח אמרו הצאבים כבש לשם הלכו והשמועו
ואכלו וברח הכלב מחלון לחלון ולא חצא וטוחה
כל חיד הלך לאדם הרשון קבלו ושכב עמו
בחלון ובחצו הלילה אגד הכלב לאדם קור
רגלים אני שומע חיד עמד אדם ונטל הדומה

בין סירה

והלך עם הכלב ורדפו לחיות עד שהבריוחם
חלכניהם וחזרו שניהם ביחד אחד אדם לכלב
בוא עמי לביתי ותרדור עמי ויתאכל מהאכלי ותשתה
מהשתיו והלך עמו כששמש חתול קולו של כלב
יצא לקראתו אחד לו חפצי זה יי באתה עמי אחד
לו אדם הביטני החתול לעשות חריצת אחד אחד
לחתול למה תריב עמי אני הבאתי שראיתיו ערום
כולו לב י אחד לו של תרדע היה גם אחד עמי
כמהבך אחד לו אדוני גב היט י י י לרדור עם
גב י אחד חתול לכלב למה הכרת שבועתך י
אחד לו לדירתך לא מלני לא אוכל מה שיש לך אני
לא אציק לך כלום לא שמש חתול החתול ריבין
כשראה הכלב כן חיד ברח לביתו של שם וישב
עמו והיה הכלב מבקש לעשות שלום עם החטור
ולא רצה החטות ואמרתו ~~אני~~ חטור חטור
במדינה וכחששה אבות יעשו בעים בין חיות בין
בהמות בין אדם ועלם השלמים י רחילי בתח
רחילי מאלא אחד לו חפצי מה הכלב מכיר את
קנו וחתול אינו מכיר י אחד לו כל מי שיוכל

בן סירא

לו

חתה שצכל העבבר שופח תלמודו יחתול שטוכל
 עבבר עצמו על אחת בזה וכמה שטיבו הכיר
 קונו אמר לו חכמי מה תכירה בני העבבר אמר
 לו בימי החבול נכנסו בתיבה שפצים וראשים צד
 ונקודת פנים אחת ישב עבבר עם נקבתו אמר
 חתול אמר חתול זוהר אני שאני מוכלו ואת צדעו
 אלה לי שאכלנו מיד הלך למוכלו ברח העבבר
 והיה מבקש נקב להחבא ולא מצא מיד נעשה פלא
 נקב ומצא נקב ונכנס שם ברא חתול אל הנקב ורצה
 להכנס אחריו ולא היה יכול לפי שהנקב קטן ונכנס
 ידו להוציאו כתח כיו העבבר חשך לחש בעבורניו
 ונקרע ויצא לחייו ~~הוא חתול~~ כשהלך חתול וצא
 העבבר מן הנקב והלך לנח ואמר לו איש צדיק א
 עשה עמי צדקה ותכור לחיי שקרע לי חתול ואיני
 אמר לו כך הבאת שער חזנב החזיר והולך לנח
 ותבר ועד עתה ~~הוא חתול~~ חתולה אמר לו חכמי
 מה העורב הלך ברחיקה אמר לו פנים אחת דעה
 עורב ליונה הולך בטוב הליכה יפה יותר מכל
 העופות ושר בעיניו הליכה יונה אמר בלבו

בן סירה

אֲנִי גַם אֶנִי כְּחֹתֶה וְהִיא חֲשָׁבָר עֲצָמָיו בִּי
 בְּהִלִּיכָהּ וְהִיא הַנְּעֻמּוֹת מִשְׁחָקִין בּוֹ נִתְבַּיֵּשׁ הָעוֹרֵב
 וְאַחַר אֲחִיוֹר לְהִלִּיכָתִי הִרְאֵנוּ בָּא לַחֲזוֹר וְלֹא
 דִּיךְ יִכָּזֵל . אֲלֵא שֶׁכֹּחַ הִלִּיכָתוֹ הִרְאֵנוּ וְהִיא
 בְּמִדְקָר וְלֹא עֲלֵתָהּ הִיוּ לֹא הִלִּיכָהּ דִּאֲשֹׁנָה וְלֹא
 אֲחִירָנָה וְעַלִּיו נִמְשַׁל הָאֵשׁ הַמְבַקֵּשׁ בִּידוֹ יוֹתֵר
 גִּמְצֵ' בִּיּוֹ אֵשׁ כִּי הָיָה לֹא נִשְׁמַר בִּידוֹ כְּלוּם
 אֲחִיר לֹא וְאֲנִי הִיא הַנְּעֻמּוֹת הַמְדִּירֵת מִכּוֹן אֲחִיר
 לֹא נִחְלָקוּ בּוֹ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הֵלִי אֲחִירִים חֲכָמֵי אֲ
 שֶׁלֹּא בִּתְבָרָה נִעְשֶׂה מִשׁוֹנָה וְכֵן הִכְלָה נִגְשֶׁר
 שִׁיחָא נִקְשֶׁר בְּשִׁמּוּשׁוֹ וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֲחִיר חֲכָמֵי
 שְׂרָא רִשְׁעֵי וְגַבֵּב וְאִזִּיר לְפָנֶיךָ מִכָּר
 הַבְּרִיּוֹת . בָּא חֲכָם אֲחִיר וְאַחַר לַחֲכָמִים שֶׁנִּחְלָקוּ
 אֲנִי אֲקִיּוּם לְדַבְּרֵיהֶם . אֲחִיר בִּתְבָרָה כְּרָצָה
 נָח לְשַׁלְּחוֹ לְרֵאשִׁית הַקְּלוֹ הַמִּים הַבְּרִיּוֹת עֲצָמוֹ
 מִלְכָּנִי נָח וְנִכְנַס תַּחַת כַּנֶּף הַנֶּשֶׁר שֶׁלֹּא וְשַׁלְּחוֹ
 נָח . בִּקְשׁוֹ אֲחִירָיו וְהִצְטָוָהוּ תַּחַת כַּנֶּף הַנֶּשֶׁר
 אֲחִיר לֹא נָח רִשְׁעֵי עַל מִן הַתְּבָרָה וְדָא אֵם כְּתֻמְעָטוֹ
 הַמִּים מִעַל הָאָרֶץ אֲחִיר לֹא חֲכָם הַנְּעֻמּוֹת לֹא

בן סירה

לז

חצאת אלט אותי מאר לו איין לי רשות לשלח
 אלט שנים שתחלת שנים ע"י עודב יונה מאר
 לו להק עודב ולא נשר ויונה מאר לו חכני שיש
 עיר אחת ושמה עיר ועתידין יושביה להרוג' אתי
 שאמר עודב והתיר יונה מאר עודב לנח
 בעצות חצק לא תשלחני אלט להרגני ולבוא
 על אשתי ובעבור זה כל זה שהכנסת בתי
 שנים שנים ואני חוג חיי קלל נח ומאר לו
 בדבר שאתה אומר יס דע ועלי תקלה כולל
 לא תבא על נקבת' אלט בכין וענו כל החיות
 שבי יס ואמרו אמן מאר לו עודב להק
 קללתני דין ושליו עליך מאר לו חכני שאתה
 זונה ושונה וחושד בשדים מאר לו דשע
 עם אשתי שהיא בדמותי בעלמי ומותרי
 עלי לא אצקן לה ועם נקבת' שטובה
 בדמותי מדבר גם אסורה לי איך אצקן
 מאר לו ולמה אמרת לי זונה אתה מאר לו
 בודאי זונה אתה כדברים ולא הוצאתי עליו
 שם קע ומאותו העת תפאר העודב

בן סירא

שמש פכח בם שקללו נח אחר לו חכמי
 מה כל חמיות שבעולם בים חוף מדחות שועל
 שטינו יום אחר לו חכמי שהוא כחן וכשיצד
 רקבהם חלף רעות נדמה הבריות אחר לו
 חסד מן לי רעות להרגם אחר לו יש לך
 רעות יגב כל הבריות יזרעם חוף ידורו של ה
 גלחם העוף לא יפוטנו מות אחר לו חסד
 הבריות חכמי שכם צדיקם יגב ילמדו חכמי
 הבריות וישחמטו לבשר ולא יפוטנו מות חטא
 חסד נתן לו רעות יגב לרם שר גדולה ורבותם
 לשם וחסם ברלחה של אותה העיר ויחמר
 גזירה נגזר שלא יחל בכם חרה ולא חרב
 אחר ולא תטענו טעם חות עד סוף הלידורות
 אחר כך חזר לבני הקבל אחר לו השלך בים
 חכל הבריות דוג יגב והישאר תחשול בהן ה
 חסד עשה כן יהיה חסד' בים חכל חסד חסד
 והשקיע' בים חסד חסד' השועל גר עשה חסד
 עמר יהיה בוכה אחר לו חלף רעות לחה
 תברך אחר לו על חבירי שהשכבת בים אחר לו

כ"ן

ל

והיכן חבריך יוד עמד השועל על שבת היום
 ויציא חלץ המות שלו של שועל בים וחש
 שהשלים זוג חוץ ממנו ואמר לו לך והנה חיו
 ברח השועל ונחלט כגש בו החולד ושפר לו מה
 שנהיה ומה שעשה הלך גם החולד ועסה כן
 ונחלט . למחר שנה קבץ לויתן כל הבריות
 שבים ונחסדו השועל והחולד שלא כבנסו בים
 שלא בעדם ופגרו לו מה עשה שלעל ונחלט
 הוא וחולד בחמדתם ואמר לו שהוא חכם יותר
 וכבשנו לויתן בערו שהוא דעתן קינא כעילו
 ושלא אחריה דגים גדולים וציוס לגב דעתו
 ולהביאו אביו . הלכו ונאסרו חטיו לשפת
 הים ברעות השועל הדגים משחקים בשפת
 הים תמה ובנס ביניהם . פשרוהו שאלוהו
 מי אתה אמר להם אני שועל אמר לו והלא
 לא תדע שפבור גדול בא לך ובערך בטנו אמר
 להם ומהו אמרו לו לויתן חולה ונוטה למות
 וצוה שלא יחלו' בחקומו שלא שועל לפי ששח
 שאתה חכם ומבין יותר מכל הבריות ובוט

בן סירה

עליון שמו שלוחים ובאנו לכבוד' אלהי להם ו
ואיך אוכל ליכנס ביום ולא אמות אמרו לו תרכב
על אחד מהם ונוליך לך למעלה חץ הים ולא יגע
בך הים אמרו בך זה רגלך אכילו טפה אחת עד שתגיע
לחלופיה ונוריד' וכלי תימן ותמלך בכולם ויתהיה
לך ומשמח כל ימך ולא יתארך עוד לבקש מאכל
ויכנסו בך חיות רעות וזלים חמך ויאכילך כששמע
בריות האמין להם וז' אחד מהם והלכו בו
ביום כיון שבאו עליו גלים התחיל להצטער ו
דעתו חללו ואמר מנו לי זה עשיתי שחפן עלי
הדגים הן גזלתי וישלחוני ששקתם וזני של בריות
ועתה נכלתי וישלחוני ויחידם יחיד להם ה
שאתה באתי עליכם וברשותכם את אומי לכם האמת
לה צאתי הן יום אמי אמרו לו ושלח לך האמת
לוייתן שמע שנועתך שאתה חכם ביותר ואמר
אקדע בטנו ואוכל את לבו וטמאם אמר להם
ונחם לא הגדתם בי האמת והייתי חביב עמי
את לבו והייתי נותנו לחלך לוייתן והיה מכבדני
ועתה ברע אתם הולכים אמרו לו לבך אינו עמך

בן סירה

אחר להם לאו שכך נהגנו שנניח לנפש לבנו
 בחקומונו ואנו כלך הכאן והכאן ואם נצטרך
 לו נקחנו ואם לאו יהיה בחקומונו אחר לו ישתה
 מה נעשה אחר להם חקומו ומלוננו על שבת
 הים אם תרצו תחזרוני לחקום שלקחתם אותי
 ואקח את לבי ואבוא עמכם ואקח אותו ללוותי
 ויכבדני ולכם יכבדו ואם תולוכיני בן בלא לב
 יכעוס עליכם ויאכל אתכם ואני לא אכסר בו
~~אחר~~ לו אדוני לא ספרו לי מקודם וכאשר ספרו
 עליך אמרתי להם חזרו עמי ואקח את לבי ולא
 רצו מיד אמרו הרינו בטוב הווינו אומרי א
 איז חזרו עי החקום ש יורו משם לשפת הים הים וירד
 וירד משל הדג והיה מרחק ומשלי נשמו בחול
 ומשחק אמרו לו במהרה קח את לבך ונלך
 אחר להם שוטים לכו אם לא היה לבי עמי לא
 נכנסתי עמכם לים או יש לך ברירה שמהלך לבי
 איך עמו אמרו לו שחקת בנו אחר להם
 אי שוטים אנו לחלאך רמות שחקתו כל יד
 אתכם מיד חזרו בבושה וספרו לו אחר להם

בן סירה

[illegible]

בן סירה

נ

והוא בגן עדן סרח בת אשר בעמור שמורה ל
 ליעקב יוסף חי אמר לך יעקב זה הכה שבשרני
 על יוסף שהוא חי לא יטעום טעם מות בתיה
 בת ברעה לפי שגדל חשה בצמח הקדמותו של
 ואמר ומה היה שפתי בכך ועבר ללך הכושי
 שהציל את ידמיהו מבזבז מטיט
 יהודה הנשיא על שהיה צדיק עני
 ונעבץ גם הוא בגן עדן לפי שיהיה צדיק חסר
 דורן ורבו יהושע בגן לו שהיה גם הוא
 צדיק זלזל ואהוב לחלשך המות עם מחת
 אמר לחלשך המות בדמיון גן עדן אמר לו בשר
 הלך עמו בדרך אמר לו שכחתי אתי מחך שחל
 תהרגוני בחרבך שלא בשכחתי אתי תאהבני
 ומרצה שטבוח עמך תגדלני בידו עד שאלך
 עמך ותראני גן עדן בטוב עד שאתכל בחדריו
 חן השער אמר לו בשחב חור הולך אותו מה
 עשה רבי יהושע עמד בכתח גן עדן התחיל לרעות
 וקצץ בתאנים ונכנס לגן עדן גם היה סכנה
 של חלשך המות בידו והיה בידו שבעה שנים

תכ

בן סירה

עד שאמר לו הק"ב יהושע בן לוי דבר גדול עשית
השב למלך המות סבינו וכשקצץ חלכנו המלך
המלך בן עזר צעק חלך המות צעקה
וירצה להחיות העולם ושתקו האל ולאחר
שבע שנים החייה לו חודם חלך צור הכניסו
הק"ב לבי שבנה בית המקדש יהיה ליתחלה
אדם נעשה חי בן עזר חלך שנים ואחר
כן נבנה בית המקדש על בני ישראל בן אדם אמור
א' לכו ונבנה בית המקדש ונכנס בגיהנם
דורו של עולם בן אדם חכמי שכתב כל הדברים
שבספר ירמיה ויהושע ויהושע לישראל והוא חי
בן עזר ויהושע חכם העוף כשאכלה חיה
העץ הדעת וסוף העולם ואכל עמה קנאה
בשאר הדברים וכל ודעתה לחלחם האו
העוף ואמר לו אסור עליה שאכלו חביריך
אמר לה לא די לכם לעולם לשם ותברך ייחוס
לשמונים שיהיו אסור עליהם שישאונו
להכר צווי הק"ב ויהיה ויהיה
לך ועד הוכחה לחם ויהיה ויהיה

מ

יצחק בן קול לזכור ואמר לחזק לאדם אתם
 מצוות ולא שמרתם וחטאתם ובאתם לחלחל
 העוף להחטיא גם הוא ולא קבל וכחך חלני
 אף על כי שלא צויתיו ושאר גזרתי לעולם
 לא יטעום טעם מות לא הוא ולא זרעו
 אשר לו וחלני מה הנשר מגיע קרוב לרקוב
 יותר מכל העופות יצא לו כשיצא מן
 התיבה היה הנשר עמוז והיה גמלו זכור ורצה
 לאכלו אמרו כל החיות הנה שרפה לאכול חביו
 חייב חיותה והכוח וגלגל בגמלה והשלימה למצב
 אריות ושמה הקצה ולא המיתוה האריות
 ולאחר שנה נתגדלו כנכיה ופרחה ומעוה
 השגות ובקשו להרצה וחלט אותה העורם
 חידם ברחמיו ובא עליה ופתעברה הגמלו
 וילדה נשר ולכך נקרא שר ועורב נקרא שורב
 שעיורב את זרעו בכל צודין ארוב זנותו והיו
 החיות מבקשים אותה ונעשה גם והשרה הקצה
 שכינתו עליה שלא לטל בריותו ונתן לה
 כח ובורח למעלה מכל העופות לכיכך נקרא

נשד למי שתשדה הקבה עליו לכן היא מורחת
לאעלה לרקיע ילא תשיגה אויביה ויהרגם ו
ויבטל דמות מצריותיו על הקבה מן העולם
אמר לו בריך שחלק לחבמתו ליריגו וצלה
סתומות ועמוקות //

תם ונשלים ספר בן סירה
מעשה אברהם אבינו עליו
השלום ממה שאירע לו עם נמרוד
אמרן שפודם שנברא אברהם היה נמרוד
כופר באמונת האל ותברך והיה
הנביא מעצמו ואמר שהוא אלוה ואשר יאמרו
הקדמונים ריגש בדמים ומשתחווים לו והיה
זה המלך נמרוד תוכן וחכם וראה במבולתו
הנכבדים שטלד אדם אחד ביקש ואמר כנגדו
לכחוש מאמונתו ולבצח וימרד חלדה גדולה
הלך לחמדו זה עשה שלח אחר השמים
ומסגרים והכחות שלו והגיד להם הדבר ואלו
לפניו זה תועבותי לעשות בך הילך עמו
לפניו אמרו לו הילך השם אשר אמר

במעשה אברהם

מז

על זה לא שתבנה בית גדול ותשים בו שומר ליתן
 שלו ותכריז בכל מדינות חלכות' שכל הנשים
 שהם מעובדות יבואו לשם ואחרי כן יבואו
 כן החיות והיו אצלם לשמור אותם עד זמן לידתן
 ובבוא האשה ללדת ידאו אבי בן הוא ושחטו אותו
 על בטנה ואם בת היא וחייה ותתן ~~לשמה~~ ~~לשמה~~
 וחלישתה בגדי חלכות ומקדא ~~לשמה~~
 לאשה אשר תלד בת ויהי בשמה שמה שלח
 שמה גדולה עד מאו הכריז בכל מדינות
 חלכותו שיבואו כל האומות לבנות בית גדול
 לכלך גבהו ששים אמה ורחבו שנים אמה ואחר
 כלות לבנות הציב הכריז שיבואו כל הנשים
 המעובדות לבית ההוא להיות עם שפלותם שם
 והפקיד כקידים להביאם לשם גם הפקיד על
 הציב שומרים לשמור את המפתח לבלום ולכו
 גם הפקיד עליהן נשים חלדות להולידן וגיד
 עליהן שם כן הולד ושחטו אותו על חזה אמו
 ונתת אלבשה את אמה בגדי שש חשי ורקמה
 ויוצאה חשם ומשנה לה פחד הרבה כי כן

כונשך שבריהם

אמר

צוה האנכי ויוליכוהו לביתו בכבוד

המגיד שברגו על הדבר ההוא וותר השבעים
אלה זכרים וקראות חלופי מעלה הדיגתי אלו
הילדים אשר לכת הישגיהם הלא ראית
מה עשה זה הקטן הכומר נהרדך בן כנען
אשר הדג כמה ילדים אשר דחם אהבה על לב
חכם לבניהם אמר להם חלופים קדושים יצאתי
וראיתי כי לא אבנתי ולא איושתי וראית אנו ויודע
הנסתרות והנגלות אבל אתם תראו מה אעשה
לכבודי הזה כי אשים ידו עליו ליוסמקו
אמר המגיד שבזמן ההוא הלכה אם אברהם
אבינו עליו השלום ולקחה אשה ותרם שחו ותרם
חלפנו ויהי תשלים חדשים ולבן בניה
וכניה מוריקות אמר לה תרח בעלה חתן אשה
בגין מוריקות ובטנה גדולה אמרה לו בבל
שם אשה אידע לו זה החולני שיאמרו לו חלפנו
אמר לה תרח הדאגה בערך ששנים לי שאר
העובדות ואם כך יהא מין ראוי למגור עמות
לחלפנו יאמרו שם לא על בטנה אשה לה

מנשה אברהם

הַקִּבֵּה יָם וְיָהֱיֶה הַיָּם לְמַעַבְדֶּךָ תַּחַת הַחֹזֶה וְשִׁפְטֵי
בִּידָיו וְלֹא חָצָא שׁוֹם דָּבָר אֶחָד לִּי וְלָאֵת בְּיָדִי
שְׁמִירָת וְלֹא נִדְּאָה הַדָּבָר וְלֹא נִדְּעָה עַד שֶׁנִּשְׁלַחְנוּ
חֲדָשִׁי הַיָּלָד וְהַחֹבֶב בְּחֹדֶר יְעִזְרָה מִן הַשֵּׁשׁ תִּלְכֹּךְ
דֶּרֶךְ הַמַּדְבָּר קְרוֹב לַעֲרֵב אֶחָד וְחִצְמָה שֶׁם חֶמֶת
בְּדוּלָה וּבְנִסָּה לֶשֶׁם וְלִמְחַר אֲחֻזָּה חֲבִלִּי
וְיִלְדָה וְתִלְדֵּךְ בֶּן וְתִרְאֵה אֶת הַמַּעֲרָה כָּל־
הַמִּירָה כְּשֶׁמֶשׁ מֵאֹד בְּבוֹ הַיָּלָד וְשִׁמְחָה
בּוֹ שִׁמְחָה בְּדוּלָה וְהוּא הָיָה אֲבִירָם אֲשֶׁלִּי
וְכִתְחָלָה כִּיָּה וְאִמְרָה אֹוֹ שִׁיּוֹלְדֵי־תִיךְ בְּזִמְזִן הָיָה
שֶׁמֶלֶךְ נִחְדָּר הָיָה בְּעֶבֶדְךָ וְתֵרַח מִשְׁבָּעִים אֶלֶף
זָרָעִים וְאֲבִי אֲכֹחַד עֲלִיךְ הָיָה שֶׁאִם יִדְעֵה
בֶּן יִהְיֶה וְעַל זֶה יוֹתֵם טוֹב שְׂחָלוֹת בְּמַעֲרָה
הַזֹּאת וְלֹא יִהְיֶה עֵיט מִזֹּוֹט עַל הַחֹזֶה שְׁלִי
וְלִמְחָה מִן הַלְּבוּשׁ מֵשֶׁה שְׁלִיָּה וְהַלְּבוּשָׁה אֹוֹתוֹ
וְעִצְבֵּיתָהּ בְּמַעֲרָה וְאִמְרָה יִהְיֶה אֲלֵהֶיךָ עֲלִיךְ
לֹא יִדְעֵךְ וְלֹא יִעֲזָבְךָ וְהַלְּכָה לְדִרְכָּהּ אֶחָד
הַמִּירָה אֲבִירָם אֲבִיָּה עַל בְּעוֹדוֹ בְּמַעֲרָה
יִלְדָה קֶטֶן וְלֹא הָיָה לוֹ מִיִּנְחָת שְׁתֵּנִיקָהּ בְּכֶסֶף

מעשה אברהם

ושמע השם בביתו כאשר הוא שם ושלח גבריאל
להחיות אותו ולתת לו חלב כיהיה מוציא להחלב
ממצעו היותו והוא היה יונק חלב עד שהיה
גדולם אע"פ כן עשרה ימים והתחיל ללכת בארץ
ויצא חן ממערה וילך על שפת הגדה וכשבא השמש
וישאו הכבדים לחללו הם הטלבים מחר כך יעלה
עמוד השחר לט דאם הכבדים יצאו ממצעו
אלו כי אדם טלבים צדק כך דאם השמש מחר זה
אלו וצדקו ויטעמו השמש מחר אף זה ולזה
דאם הירק מחר זה יצא ויטעמו ויטעמו
מחר אף זה ולזה יצא להם מניע שגמו מן
הדבר הזה הא ה' אף גבריאל ויטעמו לו שלום
עליך מורה מחר לו עליך שלום מחר לו מחר
מחר לו אט גבריאל המלך שלח חן הקב"ה
בשעה הריא הלך למען אחר שגמו שם ורחץ
בבן ידו ורגליו והתפלל למען יתברך בברכה
והשתחוה אלך המלך שגמו מחר מחר
זכרה אותו ובכחה בכה גדולה ויצאה יצאה
לירק את ידו למען שגמו מחר מחר

והוא

מנשה אברהם

37

כ ג

ולא מעטתיהו והדגתה לבכות עוד עליו והיתה
 מואתת מו לי כי ילדתיך נאך לחיות השדה
 לדובים מו לטריות מו לצאבים והיתה הולכת
 על שפת הנהר ומצאה את בנה ולא ידעתה
 כי גדל מאד בקומה מאד לו שלום עליך והשיב
 לה ועליך שלום מה את הולכת באלו הארצות
 ומה את עושה לבקש את בני ובני מו
 הביאו בנה מאד לו האונן היה מתרח מושי
 ובחזק הלידה פחדתי על בנה שלי פחדו לא
 ופחדו מלכנו נחרוד מן פגען במו שיהיה מספר
 שבעים טלף ילדים ובאתי לחשרה מאת בזה
 הנהר ומחזוני ערני יולדת לרתי בן ועצבתי
 אותו במחלה והלכתי לביתי ועתה באתי לבקש
 ולא מצאתיו מאד לה אברהם מצידו עלי מלו ה
 הדברים שחזרת שפצת הלו בזה ימים יש לו
 מלד לו כמו עשרים יום מאד לה וכו יש בלום
 מזה שחזר את בנה קטן במדבר לבדו מתבט
 לבקש אותו מאד עשרים יום מאד היה מלי
 יחזק העל מאד לראני בן מברכך שבאת לך

מעשה אברהם

הנהר בעבורו אמר לו בני גדלת מאד כל והלכת
 על גלגלך ודבדת בניך וכל זה בעשרים יום אמר
 לה כן שיוצע לך מאי שיש בעולם על גדול
 וגדולתי וקיום דמותי וטוב נדע והוא בשמים
 ומלוא כל הארץ בעבורי אמר לו בני וכי יש
 לך על אחר מכל עניני גדולתו אמר לה כן אמר אליה
 השמים והאליה הצרף ואליה נמרוך בן כסא ועל
 זה תלכי למחרת והוא ישי אורחנו בזה הרבה בלכה
 לפיך ואמרה לטעם הרוח איך חצאנה יונה ויגרו
 היה שר וגדול בבית המלך נמרוך ואלך לביתה
 מחוסר אשר המלך שם והשתחוה לאלך ופניו אליה
 ובחלק ההוא כל מי שיסתחיק לאלך לא היה מרים
 ראשו עד שומע לו תרים ראשו ואמר לו המלך
 הדם ראשו ותשאל חכמיו אמר לה יחי אדוני ה
 בחלק באתי לבשר אותך על מה שרעות בחבחת
 המלכות שחלד ילד מלכות ביכסיד מלכותו
 ואלה בעבורו שבעים אלף זכרים אבדו שמו
 בני ואני היתה ידע ואמתי לא יאמתי בירונה
 כי אמרה לי חלה היותי מחולי בקלותי ובקשת

כְּטֹשֶׁה אֲבִירָה

כד

בְּטֹשֶׁה וּלְאֲמַצְתִּי שׁוֹם עֹבֵר וְיִהי כְּאִשָּׁר נִשְׁלָחוּ
חֲדָשִׁי הַיּוֹלֵךְ הַלֵּכָה מִן הָעִיר לְנֶהֱרַח וּמִצְאָה שָׁם
מֵעֵרָה וְתֵלֵךְ שָׁם וְעִזְבָה אֹתוֹ לַחַיּוֹת הַשָּׂדֶה וְיִבְנוּ
עֲשָׂרִים יוֹם הַלֵּכָה אֵלָיו וּמִצְאָתָהּ הַלֵּךְ יַעַל שִׁכְתָּהּ לְהֵרָא
וּמִדָּבָר כִּמוֹ אֲדָר גְּדוֹל וְאֹמֶר שׁוֹשׁ אֲלֵהֶם בְּשָׁמַיִם
רוֹמָה וְאֵינוֹ נִרְאֶה אֶחָד וְאֵין שָׁנִי וּבְשָׁמוֹעַ נִהְרָוּ
אֶל הַדְּהִיִּם הִיד חֲרָה גְּדוֹלָה עַד מָוֶה וּמֵאֶרֶץ
לְיוֹעֲצֵנוּ וְשָׂרֵינוּ מֵהַ לַעֲשׂוֹת מֵאֶת הַלֵּךְ אֲמָרָה לֹא אֲמָרָה
מִלְּהֵינֹנוּ וְאֲלֵהֵינוּ כִּי עַד תִּכְתֹּךְ הַיּוֹלֵךְ קִטָּן וְיֵשׁ בְּכָל
מַלְכוּתֵי אֶלֶף אֲלֵכִי אֲלֵכִים שָׂרִים שָׂרֵי אֲלֵכִים וְשָׂרֵי
מַלְכוּת שָׂרֵי חַיִּים וְשָׂרֵי עֲשָׂרוֹת וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְאֵין לִסְפָּר
הַקִּטָּן שְׁבָשָׂרִים יֵלֵךְ וְיִבְיָא וְיִשְׁמָעַל בְּבֵית הַסֹּדֶה
אֶמֶר לָהֶם הִרְאִיתִם מֵימֵיכֶם וְלֹא מִשְׁמָרִים יוֹם הַלֵּךְ
עַל רֵגְלָיו מִדָּבָר בָּנוּ וּבְלִשְׁוֹנוֹ מְבַשֵּׁר וּמֵאֶרֶץ שׁוֹשׁ
אֲלֵה בְּשָׁמַיִם אֶחָד וְאֵין שָׁנִי לֹא דָבָר רוֹמָה וְאֵינוֹ
נִרְאֶה אֶחָד אֶמֶר הַיּוֹלֵךְ שְׁכָל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר הֵיוּ שָׁמַיִם
תִּהְיֶה תִּסְתֵּי גְדוֹל מֵאֵלֵי הַדְּבָרִים וְאֵין הֵן וְיֵלֵךְ בֵּין
בֵּין הַשָּׁמַיִם בְּדָמָה אֲדָם לְבוֹשׁ מִשִּׁי שְׁחֹרֶה וְהַלֵּךְ בְּשָׁמַיִם
לְבָנֵי הַלֵּךְ מֵאֶרֶץ עַד שָׁמַיִם לֹא הַלֵּךְ תִּדְרִים רָעָשׁ

מעשה אברהם

ושאל נא חנצך אמר לו מה אתה רואה וכלכם
תחתים חילד אחד קטן איעצך עצה מה לעשות אמר
לו המלך מה הוא עיתך אמר לו תבתח אוצרות כלי
המלחמה ותתן לכל השרים והסגנים והכחות ולכבד
אנשי המלחמה ותשלחם אליו שיבא לעבוד אותה
ויהיה תחת ידיך אמר המגיד שצוה המלך לכל השרים
ולכל אנשי המלחמה שיבאו ויקחו כלי זק אוצרות
המלך ויבאו להביא אהרם אבינו ובראיהם אברהם
אשר שבאו אליו עם רב מאחוזתו דעה ונחד גדול
הנביאים ויצעק לאלה השמים שיפולתו מידי כי
הוא המציל עמי מחסין חמנו ואת המצילנו מהם
ושמע אלהים את שפלתו וירא את חמנו וישלח
לו את המלאך גבריאל להצילו ויהיה אמר לו המלאך
המלאך אברהם ומה אתה בוכה אמר לו בהדחם שראיתי
האלהים עלי להדגני אמר לו למה תערא ולמה
תמהר כי האלהים עמך והוא יציל' מכתך כל מיכני
אמה המגיד שצוה צוה לגבריאל שיפולתו מידי
ועתה כל בינו וביניהם ובראיהם חמנו ויהיה אמר
קתרו נודה ושבו אל נחמיה חמנו ויהיה אמר

מעשה אברהם

כ"ה

ונלכה חזק המלכות וכשמוע המלך כך נתן משות
לכל שריו אנדיו ונסעו משם למדינת בגל ויהי אחרי
נסעם ויטור אלהים לגבריו לך טור לאברהם שכן
אחרי הטוב נמרוד למדינת בגל אמר לו אברהם שכן
לי צידה לדרך ולא סוס לרבות עליו ולא אנשי חיל
לשנות עמו מלחמה . אמר לו גבריו המלך איך
צרי' לשם דבר ימלה לא לעידה לדרך ולא סוס לרבות
עליו ולא אנשי חיל לעשות עמו מלחמה ולא דכבד
כרשים כי אם על כהנתרבה ואני משאך חוגיעה
עד בגל ויקם אברהם ויורה על בתם גבראם
ובדרך עין באותה שעה חצא עצמו בשערי מדינת
בגל אמר לו המלך הכנה למדינת ותקדא בקול
גדול יו' הוא האלהים בשמים האל ועל כל הארץ
מתחת אין עוד אחר אחר ואין שם אין לו דמות
הגוף ואינו צלם והוא פ' אלהי האלהים ואלהי נמרוד
ואם אברהם עבדי נאמן כי גו המלך אברהם אלהי
ונלכס לתוך המדינה והבריון בקול גדול לכל אנשי
המדינה יו' הוא האלהים מתקדא שג' והוא
אלהי השמים אלהי האלהים ואלהי נמרוד

מעשה אברהם

יד

תערו כלכם אנשים ונשים וטף על זה שהוא זאת
 וגם תעידו שאני אברהם עבדו ונאמן בזה ויהי
 הוא הולך בשווקים ויבדוק וימכר ויחזק ויחזק
 ויחזק וגם חזק למלך. גבירל אחר לו המלך. א
 אברהם תאמר לאביו ולגמלו שישארו גם הם ויעידו
 בזה שאתה מכריז שיוי הוא המלך. מין עוד תעידו
 ויהי בשמות אברהם ויבדוק גבירל אחר לאביו
 ולגמלו אותם עובדים למלך. כחכב ויחזקו ויליו
 לעלם דמות אברהם. כלל ידעתם כי יש לזה ולא
 ידבר מין ולא ידבר מלך ולא ישמע ולא ילך בלעז
 לא יש במועלת לא אצמו ולא למחרים ויהי
 כשמוצ תרח אביו שגו דבריו לקח אמו בדברים
 והבית אל ביתו ויסגר לו הל המאורע שפיוס
 הלך מכלך מן בשם יום ונשאו זה הלך למלך
 נלדוד ונלך לו תרע ונלכו הלך שהנער בני
 אשר היות בורח מלכו חזק במ ואולתיו כמה
 חזן יש לו שהא הולך בזה בדרך אחד לי שיש
 נסעתי חשם והבני היום בנתי חזק ויהי חזק
 בנתי חזק חזק גבירל עד אשר יחזק חזק

מעשה הצדקה

כל השרים והסגנים והיועצים והחכמים להביא
 לו שכל עצה של זה הולך מה לעשות עליו יענו
 לו כה אחד וחי המלך נהדוד לעולם יצוה המלך
 לברואו שיכריז בכל המדינה חשתה והאחרת
 ימים וכל שיש ישמח בביתו וילבש ויצא בסל
 גינו לבושין ומשניות ותקונין. ושיהיה כל המדינה
 צלה ושחקה. וגם תעשה בחצר בית המלך
 והמדינה וכל המדינות למשל' הגדול וכל
 אדם ונבדוד מותר. ומהר המלך להעשות כן
 ותתקן את גבול השווקים וצדקה וילבשו כלם
 כלי יופי והתקנו אותם ככל לבושי שם והשחקה
 וכל דת השכיות כסא איש איש במשרתו
 ידו ויעשו כן. והיו אחרי כן כשבת המלך נבדוד
 על כסא חלבו וישלח אחריו אברהם אבינו שם
 ויבא אליו ואביו תחם עמו ויעמוד אברהם לפני
 יצחק והסגנים עד שגביע לכסא המלך אשר הוא
 ושב עליו. ויתבשר בכסא והטעם אותו ויחדא
 אברהם אבינו מקול גדול כדברים הטוב שיש
 המלך המלך המלך וכו'

מעשה אברהם

ובאברהם עבדו נאמן ביתו תעיד ותאמר כחוני
 שיוי הוא האלהים אחד וטין שני ואינו גוף והוא
 חי ולא ימות לא יטם ולא יושן ותעיד על עצמך
 ותאמין שאת אברהם והוא ברא את כל העולם
 כדי שיאמינו בו וישא את קולו בדברים
 אלו והנה העלמים אשר היו עם עומדים נכלו על
 כנפם ובראות הלך והשרים במלכתן גם יצחק
 אברהם נכלו כלם על כניהם ארצה עם הלכו
 נדוד חמם לבו ונשאר כמו שיה ששוק וכנו
 ארצה ויחם לבו בקרבו גם כדחה נשמתו חלבו
 ואחד שמו שעת שבו רוחו ונשמתו אל גוה יקץ
 משנתו ויאמר הלך הקולך זה אברהם
 קול אלהיך ויאמר לו קול זה קול בריא קטנה
 חבל בריאות שקרא הקפה בשעה היה אמר
 הלך נדוד באמת אלהיך אברהם אלוהי גדול
 וחזק אלך חלבו הלבבים ואמר לתרם אברהם
 שמוא את גמ ויסר חלבו וילך לעיר ולכו שנים
 יהדיו ויהי אחרי כן ויגדל אברהם אד שנים
 בן עשרים שנה ויהי אמו חלה ויאמר אל אמו

מעשה אברהם

כ"ז

הרץ ואברהם בחיובכם. בני תמכרו לי אלו השני
 עלמים שטיק לי חשוד להוצאתנו הלך הרץ ומכר
 הצלמים והביא מעות להוצאת אביו. וילך אברהם
 ויקח שני עלמים אחרים למכרה ושם חבל על גדותם
 וכניהם ארצה. והוא היה סוחר אותם וזונת ואמר
 אי. הוא זה שיקנה עלם שטיק בותועלת לא לעצמו
 ולא לאי שקנהו לעבדו. וגם יש לו כה ולא אדבר
 עמו ולא ידעו הנשים ולא ידעו אמן ואינו שומע.
 נבטח מע אנשי המדינה דברי אברהם אל על תמכרו
 עד לאד והוא הולך ונא ופגע זקנה אחת ותאמר
 לו בחיך אברהם תמכר לי עלם אחד טוב עד
 חמד וגדול לעבדו ולאהבו. ואמר לה אברהם. ו
 זמית זקנה אינו יודע בהם תועלת לא בגדול
 ולא בקטן לא לעצמם ולא לאחרים. ואמר
 לה והעלם הגדול אשר לקחת מאחרי הרץ לעבדו
 סיכן הלך אחר לו בנא ונשים כלילת הוא וגבו
 אותו מעורי בגית הררחץ אמר לה אם כן בצד
 תעבדו לכלם שטיק בו לעצמו לא העיל חן וגנים
 ויפן יפן לאחרים מדעתם ולא לך הזקנה

מעשה אברהם

השוטה וכיצד תמצוי שהעולם אשר עבדת שהוא
אלוהים . אם הוא אלוהים למה לא העיז עצמו חיד
הגנבים אלא שהוא צלם איך בו תעבדת לא לעצמו
ולא לאי שיעבוד אותו אמרה לו היקנה עם כן אבות
כדברך לאי שיעבוד אמר לה תעבדו גאלה העלמים
וארונם האדומים בראש שמים וארץ היה וכל אשר
בה והוא אלהי נמרוד ואלהי תרח ואלהי עזרחה ו
אנצב . ואי הוא נמרוד הכלב שימשך עצמו אלוה
לעבוד אותו . אמרה היקנה חבאן ולהלך לא יעשו
כי אם אלך אלהי אנצב ואם יעבוד אותו מה
תועלת יהיה לו אמר לה כל מה שגנבו ממך ישיבה
לך וגם יעיל את נפשך חזקת אמרה לה היקנה
זה אומר כדי להעיל את נפשי משהת אמר לה
תמצוי יוה הוא האלהים בשמים חמל על ועל ארץ
מתחת . ו אחר ואין שם לו חלית ומחיות הוא
חי ולא ירעה עם וגם אנצב אנצב עבדו ושאן
ביתו . אמרה היקנה חבאן ולהלך אט אמרת כ
כדברך אשיר על עצמי שיה קוט האלהים ברא
עלם וארץ ואת אלהים גביר ואהוב את אלהים

מעשה אברהם

מח

באל יתברך ובן אחד המור ששנה בתחלת
שלמה ונתחרטה על זה ששנה העבודת העלמים
ומהו שזם כן חצאה הגנבים והשיבו לה הגנבה
זם השיבו לה העלם אשר היה ברשותי ומה
עשתם זאת הזקנה לזקנה אכן נורה זכרתה על
דאש העלם והואות לבלש את לך ולמי שתעבוד
איתך עוד יי אף בן זמנתי ולא פגו שיעבוד
איתך ויצאה חביתה ופיתה בסווקים וברחובות
ופיה משקת והואות מה שרעה להעיל את נפשו
לשחת ויעליון בכל העשוי ועבוד את אלהי
אברהם אחד העלמי שהזקנה היום בכל זום
היתה מועקת עד שפשיצה ופשיצה אנשים
הרבה שמש העלך שפשת זאת הזקנה שלח
אחיה והביאות לפשו אחד לה מה חזק עשית
כי שפשת האחרי עבודתי למה לא תעבוד איתי
שמי אלהיך שמי אלהיך אף תהיה בילוי
השיבה הזקנה לאלך ואמרה אתה חן רבוצים
ומה סבר בשקר באל אחד ואף שני לו
ומה אכל אשורו ותעבוד את אחד ותפסד בו

מעשה אברהם

ובתורתו ובגבושו אברהם שבדו ויהי כראות
המלך אותה וכשמעו את דבריה צוה לשער
לכנו להרוג אותה והרגו אותה וכחד ורהב
לפני אברהם ותלה על עצמו ולא ידע מה
ועשה עם אברהם אטל שהכסיר דתו ואמונתו
כי קרוב המון העם האמין במלכו אברהם
ובראיון השמים שלו היגיון אשר שם אל לבו ^{יכשע}
אם יחדיו אמר לו קום מהיר והלכת אל המקום
אשר היית הולך כעמיו מקלות ותברית שכל
אנשי המדינה שינעשו שבעה ימים וישלח ויחזק
חום טוב ששמונו עליהם כל החכמים ובגדי
אשי ורחוקה וטבטה טובות אבנים יקרור
שנים וישנה ודברים אחרים וכל כלי זהב ובסך
ואטפל ומשתה וכל מיני סגרים ובראיות אברהם
את גדול העושר ותוקף אנשי המדינה ורוב
שגרים יבא להכנס תחת מחבתך ויהי כשמוע
הדבר נחלד אהם שמוח גדולה עד מעד ויבא
שנה וצוב שיכריזו אל כל אנשי המדינה ללכת
אל המקום אשר תמצאין לבא שם שנה ושנה כן

ובגדי

מעשה אברהם

ל' א'

ויבטלו שם העלמים ויעשו שם ימי השנה ושמה
 ויום טוב יותר מה שהיו רגילים מקודם והיה
 יהיה שנה וישאר המלך לתרום אפי' אברהם להביא
 את בנו לראות גדולתו ועשר כבוד חלכותו ורצ
 שריו ועבדיו וישאר תרום לבנו בני אברהם בא
 יתעמלו לחסוד המלך נחמיו אליהם אפי' אברהם
 אפי' יבול לעצת לשם אחר לו תרום אם כן
 תשבעם העלמים עד בואו השם ויעש כן על
 תרום וישב אברהם עם העלמים עם עלמי המלך
 היו שם וירא אברהם אשר הלך המלך אל בית
 אשח לו ויקח בידו גרזן ויחטונו עלמי המלך
 יושבים אפי' יהי הוא העלמים ויהי הוא העלמים
 וישלחם מעל כסאם ארצה ויך בהם חכה גדולה
 בגדול החל ופקטק עליה לזה כרת רגלו ולזה
 כרת ראשו ולזה שבר את שניו ולזה שבר את רגלו
 וכלם נשברים אפי' אברהם ושלחו ימי השנה
 ויבא המלך אל ביתו וקודם זה כששבר אותם
 הגרזן ביד גדול העלמים וכראות המלך ארץ
 זאת שמורים אחר מי היה בכאן ימי הוא אשר

מעשה אברהם

מלאו לבו לעשות כן ויעשו כל כעם יחדיו בופיבד
מאמריו מדוּלוּ המלך תצדע לך שטברהם היה
יחבב מכלם ושמענו שהיה משבר להם ויצו המלך
לביא את טבריהם לבנו ויביאו אותם וימחק לו המלך
גמורו ועדיו למח שפדת את אלהינו וימחק אכזי
לא שברתי אותם לא שבר אותם כי עם הגדול ש
שקדם הלא תרעה רחוק הצרען בידו ואם לא תמחק
בי השאל ממנו והוא יגיד לך ובשמעו דבריו חרד
לו עלי מוח וימחק להוליכו לבית הסוקר ויצא על
הדעת ^{לשמה} להפלתו לו את לאכול ולא חס לשמה
מחר המיד שמררה מלך בעודו בבית הסוקר
טק עינו ^{לשמה} להפלתו וימחק ויולי אלהי מורע
כל הנסתרות ואתה ידעת כי לא הגעתי עד הכה
כי אם על עבודתך והיך לה שמע את תכלתו
ושלח המלך גבדיו אל לחשוט דויד זה בפלג ואמר
לו שלום עלך מברקים אל הירא ואלפחות כי אני
מלחך עמך וימחק והיה צדקה לו מעון רחם
וימחק וסתה רחם והביא לו כל חסדי מלכו
לחם ויש עמו שם כיו ללחמנו שנה

מעשה אברהם

ויהי אחרי השנה ההיא באו שרי המלך ויועציו
 לאכול עם המלך ולשתות ויאמרו למלך לבעות
 לו גזר גדול ולהכריז בכל מדינתו שכל מי שיהיה
 חפץ לעבוד בעבודת המלך שיביא אל הבית הזה
 עצים הרבה עד שימלא כל המקום עצים ויהלכה
 ואחר כך יבעירו העצים באש עד שתעלה השלמה
 לשמים ותשליך בתוכה אברהם ובני אמונתו
 לעולם ולא תחסר אמונתך וישמח המלך עד
 העצה הזאת היעוצה שחכה גדולה ויצו לכל השם
 לאמר כל איש ואשה נעזר וזמן אשר בכל מדינת
 המלך נמרוץ יביטו עצים לבית הזה הגדול אשר
 בנה עד מלאות מותו ויעשו כן כל השם וימרוץ להביא
 את העצים לבית ההוא כי נתן להם זמן ארבעים
 יום ונכל זאת אברהם עומד בבית הסוהר ויצו ה
 המלך לעשות כמשך גדול בתוך הבית אשר בנה וילקח
 את העצים בתוכו והנה שלה אשו והשלמה עד לשמים
 עד שכל השם פחדו מרוב האש וניזן כן וניזן כן
 שלח אל שר בית הסוהר ואמר לו תביא לי את אברהם
 ואת בני אמונתו בתוך זה הכמשן של אש ופאשר

מעשה אברהם

בית הסודר לפני המלך להשתחוות לפניו ולתור לו
אין תשאל חתני אדם שזה לו שבטיו שנה תחומי ש
שעמד בבית הסודר וללא הביט לו שום אדם לא לחם
ללא חלץ לא שום מטפל בעולם אמר לו עם כל זה
הלך בבית הסודר ותחזק אליו אם שכן תביאנו
אלי ואשליבנו במש ואם לא תחת טוב ותקברו אותו
יזכר שמו עוד הלך שר בית הסודר לכתח
הבור ויקרא בקול גדול וחזק אברהם אתה חי ואו
מת ותען אותו איברי וי
גדל לו לאו ענין כך אכילה
ושתייה על הנה אמר לו הטבילנו והשקנו מי שהוא
יכול על כל הא אלהי האלהים ואדוני האדונים עאל
עשה נכחנות לבדו וזה הוא אלהי נמרוד ואלהי
הדח ואלהי כל העולם זהו אן ומכרנס לכל רואה
ואינו נראה והוא בשמים הנהגל ונהגל בכל מקום
משגח בגל ברעים והיו כשהוא שר בית הסודר
אלהי ברין ויאלץ גם הוא באלהי אברהם ויאלץ
אלהי אברהם הוא הטלחים וללא שער על זה
וגם שנה שברו ונביא באמת ונהגל הוא חסר
יהי באחדו כן ויגרו לכלך

מעשה אברהם

נא

הסוהר מעור על גלגלי אברהם שהוא אמת ואברהם
 עבדו אמת ונתתה המלך מאד וישלח אחדיו ויאת
 לו מה לך שר בית הסוהר איך כפר בן ואמרת
 שפתי אברהם אמת וגם אברהם עבדו אמת ואת
 לו שכן הוא האמת ואתה המלך נאמר כי את
 ובראות המלך דברי שר בית הסוהר נתעצב אל לבו
 וישלח ונתחלש מה וישלח לכבוע באיש הזה להמיתו
 וישלח שר בית הסוהר בכבוע בן וישלח וי
 האלהים הוא אלהי כל העולם ואלהי נאדרות
 מאד המגיד שהסוף לא היה סוף בדוארו ונתת
 שהיה ובה בסוף היה מעשה הסוף תמה המלך
 וישלח להביא את אברהם להשליכו בתוך כבשן האש
 הלקח אחד מן השדים והביאו לפניו ואמר לו המלך
 תשליכוהו לתוך האש בגדולה הזאת ויקום להשליכו
 ופעא אל מן הכבשן והשרוף אותו ויהא פחד
 מאד חלבו נאמר להשליכו באש וגם כן נשרף
 וכל זה היה בלילה אותו להשליכו באש האשית
 שבת ויתר שר אמתו רבים איך חזק ואין הפחד
 ויהא המלך ויתר אמת וישתחו לפני המלך ויאת

מעשה אברהם

לו הענין כי תשאל את כל תשאל מה תרצה מאד
 לו אישך כי להענין אברהם לתוך כבשן האש
 הענין תחבולה והבא לי עמים הרבה ומספרות וחסד
 ואני מעשה לך טרמבוקין שמתוך תנועתו תשליכנו
 בתוך כבשן האש מרחוק ~~ישרף~~ האש לאיש יהיה
 וישמך במלך אחד על העצה הזאת ויצו לעשות
 כן וישו טרמבוקין ואחרי אשר ~~לעשותו~~
 כמו אותו בכני במלך שלשה ~~שנים~~ עד שהמרחץ
 השלים בו אברים לתוך האש יהיה הנקרא טרמבוקין
 ונקחו את אברהם ונקצו חרועיו ידיו ורגליו בקשר
 חזק ושימו אותו בדרך הטרמבוקין והענין
 ובראות אברהם משה מן חרועותיו ונתן שש שנים
 לענין ואמר יהי עלי אלהי אברהם ואלהי אברהם הוא
 משה כי הרישע הזה גם חלטי מעלה אחר לני
 הקצת רבישע מלוא כל הארץ כבשו חלטי מלוא
 מה עשה המלך נמרוד בעבדך ונכיון אברהם
 מלך הקלל מן כל מדע ומסמי מדע כל הנסבדות
 מלך אברהם אני לכם נקמה במלך המלך משה
 את אברהם עבדי מלך המלך משה מלך אברהם

השלימו

מעשה אברהם

ברחמי אדם ואמר לו אברהם - בְּלִי יָדָי לְהַצִּיל מִמֶּנִּי
נִמְרֹד תִּשְׁחָק בְּאֵלָיו וְתִמְחֹץ בִּי - וַיְהִי כַשְׁמֹוֶת
אֲבִרָתָם אֵת דְּבָרֵי הַשֵּׁטֶן וַיֹּאמֶר לוֹ יְגֵעַר וְהוּא בְּרִי יָדָי
כַּחַזֵּת גִּבְרִית אֲדֹרֵךְ הַכּוֹכָב וַיֵּלֶךְ מִלִּפְנֵי וַתִּבְנוּ אֹמֶן
אֲבִרָתָם לִמְסַךְ לִפְנֵי קִדְמָה שִׁישְׁלִיכּוּ אֹתוֹ תֵּן כִּבְשֵׁן
הָאֵשׁ וְתֹאמַר לוֹ בְּנֵי הַשָּׁמַיִם לִנְחֹרֶשׁ וְיִכְנָס תַּחַת
אֲמֹתָיו וְיִשְׁלַח חֲבֵשֶׁן הָאֵשׁ מִיָּד לֵב אֲמֹתָיו
תִּלְכִּי בְּעָלֵי וְדָחַק אֹתָם מֵעַלְיוֹ וַיֹּאמֶר לֵב אֲמֹתָיו
נִמְרֹד יִכְבֶּה אֹתָם תִּלְכִּי מֵעַל אֵשׁ אֲלֵהוּ לִפְנֵי הָאֵשׁ
אִינוּ מְכֻבָּדִים וְהֵם לֹא מְכֻבָּדִים וְשִׁמְשֵׁם יִכְבֶּה
דְּבָרֵי הַשָּׁמַיִם אֲמַר לוֹ הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֵת עֹבֵד
הֵם יִשְׁלַח הָאֵשׁ נִמְרֹד וְהֵם אֲחֵרֵי כֵן וַיִּקְחוּ אֵת
אֲבִירָתָם וַיִּשְׁלְחוּ ^{אֹתָם} ~~הַשָּׁמַיִם~~ הַפְּדֻטְבוֹק לְהַשְׁלִיךְ אֹתָם
בְּתֵךְ הַכִּבְשָׁן הַשָּׁמַיִם בְּקֶשֶׁת הַשָּׁמַיִם וַיִּקְלָה
לְבַדָּת לְהַצִּיל הָאֵשׁ נִמְרֹד וַיֵּלֶךְ מִלִּפְנֵי גִבְרִיתָל
וַיֹּאמֶר לוֹ הֵן לֵךְ אֲבִירָתָם לְהַצִּיל מִיָּד הָאֵשׁ אֲלֵהוּ
הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֲנִי הָאֵשׁ בְּאֵלֵי שָׁמַיִם וְאֵת הָאֵשׁ
וְעֹלָמוֹ וְכִרְמֵי הַקֶּלֶב כֹּוֹנְתִי הַשָּׁמַיִם כִּבְשָׁן אֲלֵהוּ
בְּרַחֲמֵים הָאֵשׁ תִּהְיֶה קֶרֶב וְשִׁלֹּה עַל עֲבָדֵי

אברהם אהר החגור שמש נכבד בלא חס וחס
הוא עץ וכלל הוציאו פירות כל עץ יתן פריו
ועל הכנשן כמו גנת ביתן החק והאלכים יושבים
הם אברהם בתוכו ויין הקץ וירא אברהם ושרה
האלפים יושבים עם אברהם בתוך הקץ ויטמא לשרה
פסוק גמל אותם יודע לעשות שהמשנה שולח
בן ולא עוד שמהלך למטה אברהם בתוך
הענו כל המעורר יחזקאלך לא אברהם ויין זה
כשוק שמש יכולת אברהם הגמל אברהם
והין אברהם אחר אלברו ונתן תעודות על זה
וגם שמהלך שמהלך בשעה היום כל
שדי המיד וכל ענין שמהלך שמהלך ויטמא לו
הם הלוי שמהלך וכל המיד ויטמא לו

שמהלך לרוב יהושע בן
לוי זל אמרו חכמים ז"ל שדי ויטמא
בן לוי הוב שדי גמור
שמהלך שמהלך לרוב יהושע בן
לוי זל אמרו חכמים ז"ל שדי ויטמא

הַלֵּךְ אֶצְלוֹ אַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה בְּךָ לֹא הָיָה יוֹמֶךָ
 מִבְּטָר חֵן הַעוֹלָם מִכָּל כֹּל דְּבַר שֶׁמֶתָה מִבְּקֵשׁ מִמֶּנִּי
 מִגִּיד עוֹשֶׂה לְךָ כְּשֶׁמֶשׁ יִהְיֶה בְּךָ לֹא כִּי אֵל
 מִנִּי מִבְּקֵשׁ חֵן שֶׁתִּרְאוּ חֲקוּלֹת בְּזָן עֵדֶן
 לֹא מִלֵּאךְ הַמּוֹת לְךָ עָמִי וְלֹא אֶלְמֹנוֹ לְךָ אִמִּי לֹא דְבִי יִהְיֶה
 בְּכִי הַחֲרֹב שֶׁלֹּא תִבְהַלְנִי בֹן חַיִּים נִתְּן לִי מִיָּד
 הַחֲרֹב וְהַלְכוּ שְׂמִיךְ עַד שֶׁבִּטְחוֹ מִשְׁלַח חוֹמֹת בְּזָן עֵדֶן
 חַיִּים קִפְּץ דְּבִי יִהְיֶה חֵן שֶׁמֶשׁ וְגַבֵּל לִפְסֵךְ בְּזָן עֵדֶן
 וְחֵץ מִלֵּאךְ הַמּוֹת בְּבִטְחוֹ שֶׁמֶשׁ לֹא עָמִי מִכָּסֶּם
 וְשֶׁבַע דְּבִי יִהְיֶה לֹא יִצָּא וְלֹא יִהְיֶה דְשׁוֹת לִמְלֵאךְ
 דְשׁוֹת לִכְסֶס בְּתוֹךְ שֶׁמֶשׁ הַשֶּׁמֶשׁ הַשֶּׁמֶשׁ לִכְסֶס
 הַקֶּבֶץ חֵן שֶׁמֶשׁ יִהְיֶה בְּךָ לֹא
 בְּזָרִיעַ נֶטֶל חֲלָק בְּזָן עֵדֶן אִמִּי לֹא הַקֶּבֶץ לִכְסֶס
 וְבִדְקוֹ מִמֶּנִּי אִם נִשְׁבַּע שְׂבוּעָה קוֹרֵם זֶמֶת וְהוּא
 מִכָּר שְׂבוּעָתוֹ אִם זֶה יִפָּרֵ וְאִם לֹא יִפָּרֵ מִיָּד מִמֶּנִּי
 יִצָּא וְבִדְקוֹ שֶׁמֶשׁ לֹא עָבַר שְׂבוּעָה מִיָּד לִהְיוֹת
 הַקֶּבֶץ מִכָּסֶּם לֹא יִצָּא מִשְׁלַח מִיָּד שֶׁמֶשׁ מִלֵּאךְ
 הַמּוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לֹא יִפָּרֵ לִהְיוֹת חֵן עֵדֶן מִיָּד
 מִיָּד לִי הַחֲרֹב שֶׁלֹּא יִצָּא לִפְסֵךְ עַד שֶׁמֶשׁ

בית קול ואמר לו נתן לו החרב שלו שהוא צריך
לבריות מאה לו רבי יהושע השבעה לו של
תראו לשום אדם בשעה שאתה נוטל נשמתו ש
שקודם זה בכל מקום שהיה מוצא טוב אדם היה
שואט אותו בנט חבל וכלו שכב בחיקו ומו
באותה שעה נטע לו ונתן לו החרב והלך אליו
אל עם רבי יהושע בן לוי והלך וצא לרבי שמעון
בן יוחנן שהיה יושב על שלש עשרה תבטקין וצא
אל מתי יהושע בן לוי מאר לו הן מאר לוגרמיה
הקטנה חיותך מאר לו הן אל אם כן אף אתה בן
לוי ולא היה הדבר כן כי לא נראתה הקטנה ביומו
ומה מאר נראתה שלא רצה להחזיק טובה לעצמו
ולמה שאלו על הקטנה לט שהיה ברית בין הקנה
ובין הארץ וכל זמן שהיה הקנה מרחם על
הארץ ועל תבריות וכל אגן שיש אגן בריו
אין העולם צריך לקטנה שבשנים צדיק מאר העולם
עומד שנטמר ואין יסוד עולם הלך חלש המות
ומצא לדבן גמליאל ומה לו קר וקר פסח פסח
יהושע בן לוי אשר לדבן גמליאל יפה ששה פסח

בש ואלחח אליו ואמר לו בקשה אני מבקש ממך
 שיחש גן עדן ושיכתוב הכל ושישלח כתב אני
 וארצה אם יש חממות העולם בגן עדן. ואם יש
 מישאל ביהמ"ד ~~הוא~~ חלוקה לזן עדן להביא בגיהנם ילד
 יהושע ויגד לו ~~הוא~~ כל דברי רבן גמליאל ואמר רבי
 יהושע בן מעשה לך הלך רבי יהושע וחש גן עדן
 כלו ומצא בו שבעה צמחים בגן עדן ובכל הית
 עשר רבש מלך בלור דברחב עשרה מילין
 הבית הראשון כגד. הנתח הרעשן בגן
 עדן ושוכבים שם ~~בבית~~
 שבישראל שגזירו חמוליהן וקורות שם
 בזכות וקורותיה מדיום וכסבגתו למידוד
 אנתר עמדו כל הגוים לרחות ~~ממנו~~ ענה עבדיהו
 יצדיק שהוא חמות עליכם ואמר להם וחנין וחסד
 שבא זה עליכם ~~אני~~ למידוד מותה
 הבית השני ~~הוא~~ השני בגן עדן
 יהוש בנאי עכסם וקורותיה
 מדיום ואש כי בי בעלי תשובה ואנשה בן
 וקורותיה חמוליה עליה

הבית השלישי בנגד הכת השלישית

בגן עדן והוא בנוי לבקת

והוא ונשיביו בו גורלים ירחק ויעקב וכל שיהיה

היוצאין המצרים והוא המדבר והוא והדרך ה

היוצאין עליהם ושם כלו זהב ופלי כסף וכל טובות

וגעילות שבשמים ובארץ ושם בל בני דוד חוף

הטבטבט ושם דוד ושלה וכלטב בן דוד שם

הוא ושם כל חלבי יהודה חוף המצפה שהוא

המחנה על גבעת תשובה ודאוש וקופות באטות

ובסמות ודורות של זהב ושל אבנים יקרות ודגלנות

ומהרתי לתי מלו המצותים ענה המלך דוד

ומהר לי לבטט השוכבים בעולם שבטת מהלכו

ומהרתי לו ושמה המוחות העולם שמכילן פבו

עשו וש אנשים טובים מהר לי לש שכל מאסה שהם

גולם הקצב השלם שבגן בחייהן באותו העולם

אבסוף יורשים צהבם ימצא ישע שבמשרד

ליקח שמונתיו בחייו בעולמו ואוכה בעולם הבא

שגועה ומשלה ליתא על כח

הבית הרביעי בנגד הכת הרביעית

בגן עדן והוא בנ"י יכה מאד כבית שושן
 וקורותיו מעצו זית בשביל שהם מוהים חזקים כחות
 הבית החמישי פגמ הכתח החמישי

בגן עדן והוא בנ"י יכה

והיה ופגמ הכתח ומזכוכות ומבדולם ונהר

גיוחן מושך אל תוכו וקורותיו זהה וכחך והכרש
 מעלה מכל ריח הלכנון והכרש המטות זהב

וכסף ובשמים ותכלית ומגדלן למגדל חור ותולעת
 שני ושש משער המגדל האל' ושוכנום מן השיו

בן דוד ואלהיו אל' ומגדליון מעצו הלכנון ובתוך

מגדליון משיח בן דוד שובן בן שם שהוא מהבת

בנות ירושלים ואלהיו אל' מוטל ראשו של אשון

ומטחו בחיץ. אמר לו החרש כי הקץ קרוב הוא

ומבוא העולם והשפטים ולשהי ומהרץ ולמך ושלמה

הכל חלץ וללך מושדאל ומבית דוד בנים אליו

כל שם וחמישי ושם. אכל וזם טוב ובוכים עמו

ומחזיקים שמו. ומתחם למחרש והשען

ביתך כי הקץ קרוב הוא ואף קרן ועדרו

הקץ ומידם ומבשלות בנים אליו פלגם בנים

ושואלוק מותו עד חתי קץ הכללות עד חתי תשוב
מחיתו ומהחיות ~~החיות~~ ארץ תשוב תעלנו והוא מומר
להם לבן מלך מבורכם כשחזרתי כן מונם שואלוק
את האבות ובטבתםתי לבני חיות בן דוד שאל מותו
ומהר לי את ישראל כושיש בעולם שבעת השם ^{ואחרי}
לם אחיות מותך בכל וום החור חור היום קולו ^{בעבר}
הכית השישי יושבים בו חתי הנח

הבית האבישי יושבים בו חתי חלום היסודין ב
בשביל עונותיהם של ישראל כל זה רמזתי בגן עד
אמר רבי יהושע בקשתי לדמות צהבה ולמדוך
מותו באותה שעה האותו את דבי שמעאל
הן גדול ועשרה פרוגי חלכות ובה השמועה
ולא יכולתי לגבית עם מותו מלך המות לביהם
בשהיה וום אחי ימדתו וקבלתי עם קנור מלך אלך
עלי האור עד שבאתי לשערי צהבה והנם כתוחות
והדשעם שהיו עם ראו את המור ושאלו ואמר
זה למה אמר שיהיו מנו מלך ורמזותם בגמלת
מלך עשרה מלך על שאר מלך והם בגמלת
ועדות של אל מלכים ומוכלים מרים יד

והוא

ואחר שאוכלין אותם ומשברין אותם טומאיהם
שמרעה מש על רגליהם וכו' כלל' מש ושברכו באותו
כי עזרה משכחת וטומאות יתעלה וטבשלום בן
דוד חזנה עליהם וטומא גזו לגזי אס אנו
חטאנו שלט רצונו לקבל את התורה אתם חז
חטאתם משיבים עליהם אף אנו כמזכרם וטומאיהם
לטבשלום אתה יצבותיך קבלו את התורה לה
לא קיימת אותה וטומא להם השביל שלט שחמדי
למצות אבי ומלפניהם וטומאיהם עליו חזק
חזק לזה שלבין וחזק לזה את הרשעים והם נשכחו
לכם ואחר כך תושעין לטבשלום ורועין לכוותו
לשדמו המש והת קול זמירת להם אטתבו
איתו ואל תשדכוהו שקרא חזקע ישראל והוא בן דוד
אשר ויחזיק אותם בטהו וישיבים אותו בטהו
חזק ואין חזק וידע איתו חזק בטהו לטח' בן חזק
את הרשעים חזק המש חזקו לטבשלום ולטבשלום
בן מש וטבשלום איתם כבדאשנה ונשכחו המש
נשכחו וישיב להם כך שבע כעמיהם ארבעה
וישיב להם ולטבשלום נשכחו חזק אלה ישיב

מעשיות כה

זכות דור אחר רבו יהושע כשרותי כל אלה
 חזרתי לנן עדי תבתי דברים ושלחתי אותם לרבן
 גמלמל ולדקני ~~שם~~ ורעעתי להם כל זה שריותי
 בנן ערן ובזיכנם השם יצילנו מדינה של גיהנם
אבירן רבותינו יציל שריו שני תלמודי חכמים
 חסידים חבירים כל יחיהם בתבולה ותלמוד ת
 תורה וטוביה ובשתה לא יש גרדיות זה חזק
 גר עכסר אחר חכם לפית עולמו ולא נכנסו
 בני אדם למדור עליו ולקברו כדמיונו ויהיה
 סבת הדבר שנת באותו היום לא בנו של אדם קשר
 ומצוי החטיות ופגלו השוקים ופדעשקן בלם לאבות
 חיותו דמע חכמי כחר אביו ונשאר חסיד התמיד
 יחידות ולא נבנם לפי שיש וכשראה כך חבירו
 נבם עליו הדבר וחזק לו עד מות ושחת שם יציל
 ונבכל ובעתתו דום דעה ויבאר אין שבר לעולם
 על השם ונשאר נסך ודומה עד שטמרו ולובחלות
 על הרשע ארץ יוצרך ושל קציה על ידיו ובי
 כשרן וביושר הם ויע שכלהם חסיד חסד
 חסד קטן ושלם תבטלו יוצר אבותו בעולם

כושיות

נ

כדי שיהיו זכאי ונקי בעולם הבא. בלי חטא וטעם
ובן עד העיר שראיות עשה מצותי ואת קטנה בחיו
ושלם לו תגמולו ושכרו בעולם הזה כל הכבוד
שראיות להאבדו שילך ערום ועריה מן המצות ירש
גיהנם עד סוף כל הדורות ויען החסיד ויאמר ידוני
מה הוא החטא שחטא חבירו ומה היא המצוה שעשה
בן השם ואמר לו מאנה חבירך הס' ושלום שלט חטא
חטא גדול מכל חטא שיהיה זכנו תגמולך של
ראש צדק שונה אחר כך הנח על צדו וזה הכ
חטאו ובן השם לא עשה כל ימיו מצוה חוץ מהאמת
ולא בתכונן לצדקה ולא נדחמה לו ולא רצה
הקב"ה שיהיה שכרו ועני היום ויעש בן השם סעודה
גדולה לכני האלף והצדקה ולא יכלו השדיים
לבער לסעוד מעלו חמור אחר שלט סעודו השדים
אצלו ובאו לו עניי העיר ויאכלו סעודתי ולא
מכסיד אותה ויקראו לעולם יבא ויאכלו הסעודה
ביתן עשה לו כל סעודת שראיות היה אחריו בן
החסיד וירש בחלום את החסיד חבירו ויאמר
לפי צדקתו וצדקתו עלי מה בין צדקתו ובין

מעשיות

וורדים גרדים וירא לצד אחד בן תשרי בהכך
 זה ויתארו לשם זה והוא הולך כמו צמח ובקש
 חיים וטובו לעצמו ויקץ החסיד וישמח לבו ויגל
 כבודו וסרה חסלו דוח הרעה ונס יגן וטובה וכן
 אחר האמור הגדול חשה רצונו ל"ה הצור תחש
 פעולו ופירשו חבאים ל"ה הכסוף הזה בזה הענין
 שניתה אל אמונה בשם שהקב"ה לא יקח לצדיק
 אבולו שבר מצוה קלה שהוא עושה בעולם הזה
 לזכותו חיי העולם הבא כן ישלם לרשע על הטובה
 שהוא עשה בעולם הזה וטוב לו חסד אחר קרי
 כרי לחייבו גיהנם שילך שם מכל טובה להאבדו
 לעולם הבא לזיכך נאמר אל אמונה וכן
 ויקץ אגל כמו שחשבו השלם לרשע בעולם הזה
 וטוב לו על חסד קל שיעשה אלא ועזוב שותף שותף
 הכל לו לעולם הבא כן ישלם לצדיק בעולם הזה
 חסד אשר חטא ושגרת אשר שגג אטלו קלה
 שבהם בדי אלא ושמר עליו אדם דבר חטא ושם
 זך ונקי חרש וצביות ולשם זה חסד זה
 לחסד חסד זה אל אמונה העולם הבא שיהיה חסד

מנשיחות

מ

טובים לרוכבים לעד ושכר הרבה עד עולמי עולמים
 ובבר הקשה כסוק זה מלך אחר אומות העולם
 לחבי יהושע בן חנניה ואמר הלא בתע פתורתכם
 כי כל דרכיו משפט והינך גם דרכיו משפט ודרכיו
 צדקים והגנו רוחים לעיננו שהיו מרחק למי שאין
 לו חטא ואשם כחוקצת בני אדם שהם עולמים ^{אוכסח}
 כחן שר או חרש או אדם ואין להם שון הלא ^{אין}
 ויאמר רבי יהושע לו אמנם הטובים ^{הם} הדיקים ^{הם}
 שחרם לעולם הבא והכוכרים בהם לצמח דוע לעולתם
 ובחרים בדרך הרעה ולא בטובה ובפכרנות בלי אלוהי
 ועל כן ידקם טרם הבראם ויש רצונך אני מתחיל לך
 זה הדבר שאני אומר הן לי ואין זה חסד ושלת שמו
 שני אנשים נאמנים שתאמין בהם ויתן לו ההלך וה
 שאל ויען ללכת עמו שני אנשים והשניים בידיו
 עד שגבעו אדם אחד סומא חסד אמו ויאמר לו
 רבי יהושע דע שצוה המלך להרגנו והגנו נחנק לך
 מלך דנדין אלו הנמצאים בידיו יהיו מעלך ^{מקדון}
 ואם אנצל חייך ממלך תחזירם לידי ואם חס ושלו
 אמות יבט לך בחתנה ושלח ויוסמוס ויקח ידינדין

מעשיות

חיד רבי יהושע ותלמידים רואים ויזכו לדרכם
 לתקומת יומים ויבא רבי יהושע אל המוש הסומא
 ויאמר לו במסדר תן לי המחון שהפקדתי מעליך כי
 הקבלה הצלני חיד המלך ואת אתן את שכתב בשביל
 טרחך ויעניו הסומא לא היו דברים מעולם ולא
 הפקדת מעלי כלום ואני רחוק לכתוב ויאמר
 לו רבי יהושע אם כן לך עמי לפני המלך והוא ושכנו
 ביני וביןך וילכו שניהם לפני המלך ויפועון רבי
 יהושע טענתו ויאמר לו המלך הביא רציה לדברך
 ויבא שתי תלמידים הנאמנים ויעידו על המוש הסומא
 שכתב אלך דינרין חיד רבי יהושע ויען הסומא
 ויאמר מדוני המלך אין זה אמת כי לא נתן לי כלום
 מעולם וללם דברים שקרים עלי וימר את המלך
 בסומא ויצו לתלתו ויהי הם מוליכים אותו לתליתו
 והנה מוש אחר בא אל הסומא ויאמר באמנו ראותי
 את אשתך מסכרת עם כלתי והיא מצחקת עמו
 לו המתן מעט עד שיהות כלל בעלי הסומא
 שגשג לך לאשה ונאמל המלך דינרין יחדיו
 ואתה ובשמוע הסומא את דבריו עתה בקול גמול

מעשיות

נ 14

למאד התירונו ואלך ואסמך את הדינך
ויתירוהו וילך ויבא הדינך וימאד לו רבי יהושע
בן חנניה רשע כל זאת עשית לי ואני שנתתים לך
בשני עדים כשרים כל שכן מה היית עושה אם היוני
גיתן לך בלא עדים בלי ספק כי בצדק ובאשר יצרך
יוצרך סומא לדעתו רוע מעשיך ויעק המלך וימאד
לו לרבי יהושע זאת ויצב כי מלהיכם צדיק הוא וצדיק
דינו ואין בדרכיו עולה אחד הוא ואין שני לו

כשת

רבי יוחנן נכנס העשן חקבר

אלשע חיה אפתח הסכרן ואמר

אכילו שוער הפתח לא שמר לכניך כלומר אלה

הבעת ליוצר' בעת שנכרדה נחשך מהגבך חיר

מכני גודל מעלת' ופבור' ולג המעך חונע חלה גיע

אלה ולא שוער אלא נכנסת חיר לכני יוצרך כהפס

מש המבוי בלא רשות המאד לכני המלך שלם

העניו לא שמר אלא שוער וכן נכנסת אתה

אדוננו בעת הג' ליוצרך ושאלת ממנו לכבוד

העשן חקבר אלישע וטעה ביד רצונך ועל כן

חייב אלם להביא יצרו לכני יצרו ואל יתמה

מצות

ואל יבעם במעשה הבורא את יד יידי דשע
מצות בעושר וכבוד לדעת שהוא בצדק וביושר
מצותי הקב"ה וכן רחץ שלמה המלך ע"ה באמרו
שאת בני דשע לא טוב כלומר אינו טוב לדשע
עשרו וכבודו והוא חשב שהוא מקובל לפני הקב"ה
ודבריו רעים ועל כן העשירו וכבודו ואינו יודע
שיבא הכך זה תחת העושה הנכסף רעה גדולה
מתחזית ותחת העונג הגחסר וחסר וירשגיהם
לעולמי עולמים כמו שאמרו חכמים ז"ל לא טוב
לדשעים שנושאין ~~מצות~~ כנים בעולם הזה וכו'
שלא לשדד עשירים וחילם והונם אינם עושים מצוה ולא
צדיקה אבל יוצאים מן העולם ערומים חסידות יריקים
משעשים טובים ונעורים מצדיקות וחסדים באשר
באו לעולם בהולדם לי בהבל באו נחשך ולכו לבד
משלו בדבר הזה שני משלים

המשל

הראשון כמו גנב שנכנס
המלך ומצא נכסיו רבים וכו'

כסף וכלי זהב ויבקר מהם ויקח ויצא ללבו
והוא טובים מהראשונים ויעזוב את

מעשיות

והאחרים ורצה ללכת ויחצא טובים חמה
 שבידו ויעזוב זה שביד ויקח אחרים תחת
 ויהי הולך כל הלילה ויחצא נאים וטובים חמה
 שבידו ובוחר מהאחרים עד אור הבקר וילך
 השחר עלה ורא להוצא כלום ויברח וינס על
 נכשו דיקם יצבה וותעצב וינחם ויטא סכנתו
 בעצמו נכנסתי להצילה האלך וחצאתי נכסים
 רבים ויצאתי ידו דקם מי יתן ואקח הקל שבהם
 ולא הועיל לו מנחתו וחורטתו וכן הדשעים
 על מה שעבד עליהם בחייהם רואים שהם בלא
 מעשים טובים ולא יועיל כלום

והבמזל השני לשועל שראה גן נאה

ויטב וטוב ורענן וירצה לבוא
 אליו ולא חצא שביד וילך הלך ויבקש פתח
 הגן ויחצא הפתח ויחצא חור אחד קטן
 ויחצא בו ולא יכול וירעוב נכשו עד
 שהיה כחוש ורצה חצא ויבא בחור אל הגן ויטב
 וישבע חבל חנוניות ורעננים והרמונים
 שבידו ויחצא ויבא חבל הגן לבשר ויחצא

מעשיות

השועל על עשיו כי כחך חבעל הגן שיחזרהו
 ויבהגרו ויבקש לצאת מחור שבא בו ולא היה
 יכול חכו שחן ודשן שהיה ויצטער ויתענה נכשו
 עד שבחש ורצה חמר כבלשונה ויצא וונם אליהם
 והיו הולך וחצטער על עמלו וטרחו שהכנים עצמו
 בסכנה בלא תועלת כן הרשעים יצטערו וינחלו
 כל ימי חייהם שהלכו בהבל בלא מעשים טובים ולא יעיל להם
 וקרוך החסיד ע"ה יזומא לבבתי קבא לרשע
 בראותיו עשרו וכבודו ואל פתם בדברם
 ריקם להטיח כלפי מעלה. אלא נוסף ביראת יו
 ונפשה צדקה וחסד אמר אל יקנא לבך לחטאים
 כי אם ביראת יו כל היום. ושמר אל תתחר
 במריצים ועל נעצב כי אם ראינו צדיק מיצר ו
 וחצטער וייסורין נגמם עליו וצרות רבות וחליים
 רעים ונמלנים או ימות חיתה חשונה חסרה שיהכל
 טוב לעבד. וכן חצטער צדיקים וחסידים שהיו ח
 חולים בחולי ייסורין מהם היה חולה בגופו
 כאשר ידע לעשרה קרובי חלכות מהם נבדל
 בחייו ובהם סרקו את צמח חלשות בדאל וי

מעשיות

40

שרכו כטש וספר תורה עליו וזהם היה רבי עקיבא
 החסיד הגדול ראש החכמים ושבתא משה ר' ע"ה
 להקבל בה להודיעו הנביאים והחכמים שיהיו
 אחריה בכל דור ודור הדא לוי בפולס את רבו
 אקובא וראת חכמתו ובינתו וחסידיהו וענותו
 וימאר משה רבון העולמים האיש הזה אתה עתיד
 לברוא בעולמך ונתת התורה על ידי בחיי
 אני מומר צאני קטון ונבזה כנגדו ויודיעהו
 כן אתתו שהיא חשובה וישקלו בשרו במשקל ויבן
 בבי גדול וימאר רבון העולמים זהו שכר הצדיק
 והחסיד שעסק בתורה כל ימיו והאיר מחשבו
 עולם בחכמתו וימאר לו הקבל משה אל תהרהר
 אחרי מדותי כי כן נגזר חלכני וזק הצדיקים
 שחלה בזכו כאשר אירע לנחום איש גמזו
 שהיה חסיד וחקם ובאו עליו יוסורין והלכים
 משונים כאשר בחד לבשו על מעשה שנכח
 מתנו חטא ועל כן בקט חלכני לצבות
 וזהו את עונו ושהיה זך ובקי לירש חוי
 העולם הבא ונחום אלש גם זו היה סומא אשתו

מצע ית

עוביו וגדלם ששתי ידיו ומסח חשתי רגליו ושאר
גומו מלכיתחין וגרב ~~והיתה~~ חטתו בנויה
על כלים מלאים מים שיגע קור החם אליו
והוא יושב בביתו ומלמד לתלמידיו וקורות הבית
גטו לנבול וימיהו התלמידים להוציאו מן הבית
שלא יכול עליו וימיהו להם נחום הוציאו את כל
הבית וימיהו כן הוציאו חטתי ומחר כך אצא
בי כל זמן שמי בבית לא יכול וישן התלמידים
כן כאשר הם ויוציאו כל בלי הבית ולא נותר
דבר ומחר כך הוציאוהו מהבית ונכל מיד הבית
ויראו התלמידים כן וימיהו מוש אל רעהו וימיהו
לו ר' מחר שאתה רצו לכני הקם ואתם משוב
בצדקה וחסד ואסד ובמעלה גדולה בתורה
ובחכמה למה באו עליך היוצאים הקשם ^{ההשנים}
תעלה וימיהו להם בני עמי שאלתי כל שסורין
לכל ~~עמי~~ וימיהו לו זה היב הדבר הגד
לא לנו וימיהו להם הייט בולך יום מחר וימיהו
~~הימיהו~~ וימיהו וימיהו מולך שלשה
מחזירים מלאים בה ולחם ואזן ומיני צורות

במעשיו

56

20

ומגדים ומני בדרך גזע מי איש עני חסד
 וימחר לו מדוני יתן לי חת שמוכל שמוי דע
 ואומר לו החתן לי עד שטכרין מן החמורים ואתן
 לך והלכתי וברקתי מעל החמורים וחזרתי אליו
 ומצאתיו נופל חת בארץ ויחרי לי חסד וגדול
 נצבתי ועצבתי ואתנכל עלי ואשים עיני על עיניו
 ואומר עיני שלא חסו עלך יהיו סוחים זהידים שלא
 מהדו לתת לך שמוכל יהיו מקוצצים וכך רגלי
 ועוד אמרתי אחרים ונעשו לו מדות סביבולות
 רוחו אליו וחתו יהיוס יהוא נתנו לו דשוליהם
 למדרש בלא שבר לכן אמרו חכמים ז"ל מה
 יתאונן אדם עני יותר מהלל היקין ולא ימצא
 מענה וכן העשיר אם ואמר חכמי רוב עשרי
 והוני לא יכלתי ללמוד תורה וימארו לא לן הית
 עשיר יותר מן רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו
 אביו ספרים וגנות ופרדסים וסביבות על הים
 ולא הלך לעולם למנותם אבל הניח עליו צד
 עבדיו ופסח בתורה כל ימיו ולא ימצא מענה
 הרשע אם ואמר שגבר עליו ויזרן

ב

מעשי צדקה

ורוב תאותו חשבו אללמוד תורה יאמרו לו
 הנסה דבר אליך כמו ליוסף ע"ה כי אמרו כי
 אשת כוטיכרע היתה יפת תואר ויפת מראה
 והיתה מתקשטת לו כל היום בגדים נאים לכתתו
 כל יום ויום ולא יכלה לו נחמד הלל הצוק
 מחייב זאת הענים ונולעזר בן חרסום מחייב את
 בשעירים חוסף העיין מחייב את הדשעים וכן
 לא יחשאו לענה בני עמי הארץ בעצבם התורה
 חצר אבותם שלא למדו תורה כי התורה אינה
 ירושה רק אבות כי מי שהוא בן אבות טובים לא
 יהיה נכבד אם לא יבדוקו מעשיו כגון שאמרו
 חכמים אל להם כבוד הנה מצדא בה בדיק
 דר' אבשלום שהוא עשירי לעזרת הסוכה שומר
 בשער אמו להם ליה תרבו דברים עליו אחר
 שהוא צי אפיק עם הוא חכם בתורה לו שט
 מעלות גדולות טובות ונבצרות ואם אינו כן
 ישרף בטעם לפי שמונה חכמה מאבות והלא
 שמשיה ואבשלום שהיתה דתם חכמה יתעלה
 וחסידות והיו גרים מבני סמוריס ולמדו תורה

פתח

10

ברבים יהי יום הכבודים אחר שהשלים כח
 גדול עבדוהו הלכו אחריו חזני ושדל ללוורבו
 וכצעו את שמעיה ואבטליון ויעזבו את הכהן
 הגדול וילכו אחרי שמעיה ואבטליון ויחר יריבה
 אחד לכהן גדול ואחר להם ויתון בני עמחין לשלם
 ואחריו לוליתו בני עמחין לשלם דעבדין בעובדי
 בני אהרן ולא ייתון בני אהרן לשלם ולא עבדי
 בעובדי אהרן ושענו במשנה לרחיות ולהשב
 אברהם ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם
 הארץ וכן נאמר באנאלום הגר אשר חבר תרגום
 של תורה והוא היה גר ושמע עליו קדסר שנתגייר
 וישלם תלמידים להביא לפיו ובראותו אותם
 שב וירש להם ביומשי תורה עד שנתגיירו .
 והשלח שור תלמידים שנית ויתון אותם שלם ירדו
 עמו כדי שלא יעשה להם כאשר עשה לראשונים
 ואחר להם שמו חזני דבר אחר וזהו חזני
 של עולם שילך המבד לפני ארמנו גבר ואבוקה
 לבריאותו הדרך ושמעו לו כן הוא ושמע
 עשה הקנה עם ישדל שנאמר וזון ענק לפני

במעשיות

ויהי ויכרוש להם כירושים עד שנתגירו
 וישלח מלכיהם שלישים קיסר ויצו שלט ידברו
 עמו ושלט ישמעו האמין דבר וילך עמהם
 וישא עיניו וירא כתח במחוזי וישם ידו על המחוז
 ויאמרו לו מה זאת ויאמר להם מנהגו של מלך ב
 בשר ודם לבט הרר בהדר לכנים ושדיו ועבדיו
 שומרים מוננו ויחלים בשערים והנה מינו כך אלא
 חביל אותם לכנים בביתם והוא יושב על כתח ביתם
 לשמדם שטאר ווי ישמור מאתך ובואך ויתגמרו
 גם הם וכל מה ש קיסר כן נאמרו השלוח לו וילכס
 ראה גדולתו של חסיד זה במעשיו והוא היה גר
 מיהב חמה ויחיה וכן בקש צן אחר אצביו ש
 מחלה ונסה לאות שצוה עליו חביריו ויאמר
 לו מעשין יקריבון העשין ירחיקון ויאמר להם
 אל דברו בעמי הארץ שמה חכם תורה יאמר
 בכל אומר לך חקצת חיותם שם ילמדו חקצת
 תורה הם גמי רוח בעינם והם חושבים שהשיגו
 כל החכמה ומתקלים באותו האיש שילמדו
 ויתועמו בו לדבר אדם שא' בלב לבון תנוח

מעשיות

70

חכמה זה תלמיד חכם בן תלמיד חכם ובקרוב
בסילים תודע זה תלמיד חכם בן עם הארץ
ואמר עולא היונו דאמרי אינשו אסתורא בלגונא
ו קריא ומהג הדיוטים אט ושאלו שאלה
לחכמים יאמרו להשיב תשובה טרם גדולים
מהם והחכם הנבון לא יאמר להשיב כמו ^{הדיוטות}
כמו שאמרו חכמים ויאמר חמוכץ לכנא האלן
חפאן שהדיוט קופץ בראש לבי שהיה קטץ של
שרים כשהם בסוף בסוף יצא ^{החכם} ג' אלו ^{החכם}
שתר אדמתא תרשיש ולבסוף חמוכץ ולבי שדבר
במהירות לכנא השרים נקרא הדיוט אבל דאוי ^{למה}
לדבר בחקום שאין גדול חמוכץ כמו שאמרו
באתרא דלית גבר תמץ הוי גבר ודאמריא דאית
גבר לא תהוי גבר על כן לא תמצא לגוף טוב
ושתיקה טובה שתיקה לחכמים וכל שדבר
לחכשין ואמרו עוד חלה בסלע ושתיקה בשנים
ואמרו עוד סמא דכולא השתקא כלומר שיקר
כל דבר שתיקה אבל יש מקומות שדבר ^{החכם}
לדבר ולומר בני אדם ולתדבקם בדרך ושר

מעשיות

דמור דבי תחזק מאי דפתיב האמנם אל
צדק תרברוך זה אמונתו של אדם בעולם שישים
עצמו כאלם יכול אמלו לדבר תורה תלמוד
לומר צדק פרברוך ואמר דור עב ולשון
הגה צדקתך אמר לפיכך זכה הלל שבקש
לאמר תורה מתוך עוני כבר היתה בו חרה טובה
לטוב מאד שהיתה לזכה כמותו בכל מקום שנחלקו
בית שחיו ופיוס הלל חוץ מהלכות מועטות כבר
כירשנים חן ואשון חסכת יבמות והזכירו
חכמת חסדיו ואמר לעולם יהא אדם
עונות כהלל ולא יהא קטן בשמאי
מעשה בשני בני אדם שהמרו זה את זה ואמר
חן שיכך ויקנטר את הלל לקח ארבע
מאות זוז והלך האחר ערב עבת והוא היה חוסף את
ראשו לכבוד עבת ויקרא ווי ספן הלל יצא נעטם
וחם לקראתו אמר לו מה יצא מבקש אמה לו שאלה
יש לך אמר לרשע פני אחר לו חפני מה ראית
של תאוריים גדולה אמר לו שאלך חיות נקמות והלך
והענין שנה אחת ושב קרא כי ספן עבת

וגתעטק לקראתו ואמר לו מה אתה מבקש אמר לו
 שאלה נש לי לשאלו אמר לו בני שלם אמר לו ז'ל
 צדיק מחנו בזה בולע צדיק גמור אינו בולע - וכן
 אמר דאך עד מהו דשעים יעלזו ועל כן אמר שלמה
 לא תשבע עין לראות ואתה אחי השמר לך כן תבקש
 לך גדולות לדעת אשר לא תוכל להשיג ואל תרבה
 דברים כן יופיך בך ופסוק

אני רואה לזכור מלישיות העדיקים שהנצי"ק
 להם הקב"ה בעולם ה' בעושר
 ובכבוד על שהתדלו בעשיות מצוה קלה ואת
 שאל לא היה עושה אותה לא היה מחוייב חטא ו
 ונתן שכרו הקב"ה בעולם הזה ויבא זה בכלל גדולות
 חסדים כפי שמארו חכמים ז"ל אלו דברים שאדם
 איכל כירותיהם בעולם הזה ויהי קטנות לא בעולם
 הבט איכל בעולם הסנטי תחריו וכדי חשיו ושכר
 השמים קיום לו לעולם הבא כעשר גמול של רבי
 חייא שגמול בבית אביו ושאלו בלי חסות
 בלתי חסות ויחזו דמיו שלחן של ערב בשנים עשר
 דגלים ויחזו עשר שלשמות של ערב ובתוך

מעשיות

השלחן קטנת וכוונת יצוקות ביציקת ובמעשה
 יכה ונאמר ובקערות כל מיני מטעמים ימים יבשומם
 השלחן לכניהם היו חומרים ליו הארץ ומלואה יסלקם
 השולחן היו חומרים השמים שמים ליו והארץ נתן
 לכני הארץ ונאמר לו רבי חיים הגדול לי באר
 זכות לכל השם הגדול הזה ונאמר לו היותי קצב
 וכל כבש שוק וטלה וגריציון שהייתי מוצא היותי
 קושרו לכבוד שבת והייתי אוכל אותו וזיכני הקב"ה
 לכל השם הגדול הזה ונאמר לו רבי חיים ברוך יו
 אליהם שזכה אותך לעושר ולגכמים רבים
ואשר אחת ממש הכתובים שמה קחתית היו
 לה שבעה בנים כולם גדולים ששמשו
 בבהונת גדולה בחייה וילכו החכמים אליה וישאלוה
 לנאמר מה עבית לבנים כאלה ונאמר להם העולם
 לא האו קציות ביותי שער ראשי ונאמרו לה כל קחה
 יש בו סובין אבל קחתך יצא מליות נקי וטוב
 המתכל בנה זכות אבתה ואתה ראשית ענינותיה
פנים אחת נבנה אש בבהונתה ונאמר לה
 כל בני הבהונה וכל אש שיהיה ענין לבית

מנושיון

רב הונא ובית אשה יהודית שבכנותו חשב רב
 הונא שבכנותו ניצלה האשה נמצא בה דבר טוב
 שנוהגת להסיק תורה בכל יום ונותנת לשכנותיה
 לטפות גז לחם חנם על כן זכרה להנצל חזן
 האש מדה כנגד מדה זמן חצונו שישתדל
 אדם בעשיות מצוה אחת ותהיה לו סבה להנצל
 הרוב עונות ולסבב לו שפר רב באשר מצוה אחת
 אמרו חכמים אל על איש אחד שהיה זהיר בחסות
 ציצית ויהי היום ויגידו לו על אשה יצאה חונה
 שהיתה בכדבי הים ונבנות רוחו ושפרה לכל יום
 ארבע מאות זהובים ולך אל נירה נגט אל כתח
 ביתה ויקרא לכתוח לו ותצא אליו שפחתה חתך
 לה הסמך ותוליכנה לצריתה ותאמר לה לכו אחרי
 לו שינך וישוב לאחר כן והגד לו כך וילך עד יער
 שמורה לו וישב ויקרא בשערה ותצוהו לבא ויבא
 בבית ויהצא שם עשר מטות ששה חסמך וששה
 חזה ודברים מדברים חשבוניהם יושבת שמים
 על שתי אחת ובהכשרו שליו העליון תתקדשו
 ויבא בנפול בסותו ויראו הישיבות שם ידבע

מעשיות

עדים שיעשו עלי וידר מהמטה ויכול על כניו לטרה
 מבויחש ומבולס והטוח כניו בקרקע ותדר האשה
 מהמטה אליו ותע ביעשו לטמר הודיעני נא
 מה ראית בגוכי ממום ודוכי ושבוע לה וימאר
 הם ושלום כי לא ראיתי אשה נכה ונאה כמותך
 אלא הקבה ענה משה אחת ושמה ציצית וכתוב
 בתורה אנכי אנכי שני כעמים אנכי אנכי אגדע
 מעברי תורתיו ואשביע טובה לעושיה ושומר
 ובראותי ציצית נדאו בעיני הארבעה ציציות
 בארבעה ימי שיעידו עלי ביום הרץ ואירא מאד
 ואתנכל לכני זה לבכר על עוט ותשבוע עוד ותאמר
 לא אניחך עד שתודיעני שניך ושם דבך עיור ושם
 דבך ומקום מקדשך ויגד לה כי הצקתהו וילך לאתה
 שמתחבב לב מנני שבעש את יצרו וקבניע ת
 תאותו ושטעל מעבירה ויהי אחי כן ותקם
 האשה ותחלק כל נכסיה ותתן השלושית למלך
 והשלושית לעניים והשלושית הוליכה בידה ותלך
 עמה שהגיעה לעיר האוש הלמא ותשטעל בעד יד
 דביו חייא ותבא לבכר ותאמר לו גידעני נא ואכנס

מצוות

סד

צביות ישראל ויאמר לה רבי חייא לני מעלי
 שחא חמדת אחד מתלמידיו להגשיל ותוצא בתב
 בתב חבל זה שארע לתלמידיו שמה ותבין לו
 ויקראו וימצא כל המעשה ויאמר רבי חייא לתלמידיו
 קום בני וקח אותה לאשה כי הקבה הנעך מבוא
 אלה באיסור ואלא תזותך בהתר על שטרט
 ובבשת את יצרך וגו רבי חייא להטבילה ולגיירה
 ויקח אותה התלמיד לאשה ויצא אלה בוא וראה
 כמה היה גדולתו של התלמיד הזה
 יצרו ונמענ וצוא אלה באיסור והשגה לו הקבה
 גמולו בעולם שגשיל אותה בהיתר ונשאר לו הסכה
 שאין שיעור לעולם הבא לכיכר זיוב אדם להיתר
 במצוה זו כי היא גדולה נכבדת לני שמספר סכום
 אותיות ציציות תרי"ג בגד תרי"ג חמשת התורה
 אותיות ששית תמצא הסכום שלהן תר"ה חסד
 עליהם ח' חסד וחמשה קשרים שנים לחטה על
 לחמשה הרי תרי"ג וכן מעשו עשה מצוה קלה וכן
 המצות וספר עליהן לשפר גדול בעולם הזה
 ובקרן קיימת לו לעולם הבא

מעשיות

ליתן לך לעולם הבא ועש כן ויתן לו רגל שולחן
של זהב ויהי הלילה וירא בחלומו שולחנו שלחנות

חביריו לכניהם ושולחנו בלא רגל אחד ויקץ ויגד

לא שמו החלום ותאמר לו אם כן איכה בקם מלהיך

שיקח הרגל ועש כן וישב הרגל למקומו ותאמר

חכם זל גדול הנם האחרין מן הראשון דגמירי ייב

יהבי משקל לא שקליו ומעשיות של זה החסיד עצמו

חסבר שלא היתה תכלתו חוזרת ויקם בכל

עת כמו זה... במים קל כי בימי בצורת ירד

גשם והוא היה הולך בדרך ותקצר נפשו מרוב הגשמים

ותאמר בל העולם כולו בנחת חטטא בצער ויכלא

הגשם מן השמים ויגע עד ביתו בלילה ותאמר כל השם

כולו בצער וחטטא בנחת וירדו הגשמים בוא ותאמר

במה גדולתו של החסיד הזה וחסידותו וצדקתו ולכא

הקב"ה והוא מיצר ומצטער עליו ברעב ובצמא

בעידום ובחוסר כל על כן תבדיל המשקל וצדקתו

ויאלץ עליו שזכרתי ולא יפסם ולא יקצם בעת

תבאם עליו צרות רבות וידע שירצה שיהיה

הוא חסידו חכמים כל השם ביסוד

מעשיות

ס ט

בעולם הזה מביא ישועה לעולם הבא ואחריו תלמידים
 זל עשיין מאהבה ועליהם הכתוב אמר ואהביו
 כזאת השמש בגבורי

וצריך אדם לדע שהקב"ה יבחר לו הטוב
 מאשר יבחר לו הטוב לנפשו והוא ישיג

טובה לרשעים כדי שירשו מירגה תחתונה
 שנאמר יש דרך ישר לפני איש ומצוי יסורים
 על הצדוקים כדי שירשו העולם הבא שנאמר יהיה
 ראשיתך מצער אחר שאתה לזכור יהיה ראשיתו
 מצער ואחריתו ישגה ואמר כי לעטף הזה חבדתי ספר זה
 אמרו תלמידים זל שרבי אליעזר ודבי יהושע
 עלו לדגל לבית המקדש והיו ערב צו

בזר המה חלוצים בהר הבית והנה חלוצי כאלה
 ובירו חלוצי לבן ומגותן מזריות בשמש ולא היה
 שנה לבנו סביב למקדש איש על רשנו החלוצי הזה
 לאחר מכן הוא יקריבו עד החלוצי וישאלוהו לאמר
 לך זל מהם הוא החלוצי ויאמר להם חלוצים ט
 שנה יוסף כגון וילכו לדרכם ופושטות
 שנה יוסף כגון וילכו לדרכם ופושטות

מעשי ורע

וישמעו

הדגל יצא יחדו ללכת אל הטיש האשקלני
 אנשי אשקלון עליהם ויצאו לקראתם ויבקש להם
 להתמרח מעלם ולא רצו ואמרו לא נתמרח אלא
 בבית יוסף הגנן ושלחו שם אנשים לבית יוסף
 עד שהגיעו לפתח בית גנן ויראו אולם מרחוק בגן
 חלקט אורות וקדירות לשלם והשיב להם שלום ו
 ויאמרו לו רצוננו להתמרח מעלם ויאמר להם
 הנחתם בעלי העושה הנכסים ובאם אלי והקברה
 וידע שלא לי בבית כי אם שתי כפרות לחם ו
 ויאמרו לו יספיק לנו הנמצא בידך ולא נטריחך להבר
 אחר וישם לבניהם שאלו לחם וישם ויברכו ברכת
 מזון ויאמר לו הנך רואה שבטנו אכיר מצין
 אנשי עירך לכך הגדנא לנו מה מעשיך ויאמרו
 להם רבותי אתם דוטים עניו ודגדולי ויאמרו
 מלכה אחרת זולתי עבודת ה' שראיתם וידו
 לו אף על כן הודיענו אם אתה בעבודת ה' עורר
 ויאמר להם רבותי אם יש את עשכם שאדישכם
 ענינו ואמרו אז אגלה לכם הכל היה אני זר
 ומדולי העיר הזאת ומעשיריה וכשנמטר לבית

ועליו

[illegible]

מעשיות

בטמנות שמים שלא תבא תקלה זו על ידי לעולם וששוע
 בקולה ומכריתיה ונתתי רחמי בצדקה לעניים וירא
 אותה אדומה שהיתה יפת תואר ויאהר לבבשה ולא
 יכול עמה וישם אותה על בית נבואתה ויתן לה יפתחותיו
 ותאמר לו איני ראוי להיות סוכנת לך וקצוף אדומה
 עליה מאד וחמתו בערה בה ויתן אותה לרועה זאנו
 ויצאו לבבשה ולהאניסה ולכנתה ויקחה הרועה ויכתה
 אותה בכל יום ויום ויכה אותה הכא וכצוץ ולא יכול
 עמה ויחררו את חייה בעבודה קשה בכל ירה והיא
 מתאכזת ומחללה רחמי שמים ויעבדו ע. י. ו. ימים רבים
 ולך בעלה ויעבור עליה ויתחטש והיא מרת רוח תחת
 כארה רם שבבה ותחת כתיגיל מחגודת שק כי תחת יכי
 ויאמר לה היש רעונך שטקה אותך לאשה ואצלך ורענך
 ותאמר לו אדומה לא יתכן כי בעולת בעל אני ויוסף
 לבתותה בדברים ולא שמה בקולו הפעם כניה ותאמר
 לא וכשראה כך נתבודד לו שלא עברה על שבועתה ולא
 נדרת בריתה ויסר האסור מעל כניו ויכירתי חשקו
 איש את רעמו ויתחבקו ויבכו בכי גדול ותעל שועתם
 על האלהים וישמע קול אורח התפטר בי שלם המלכות

מעשיות

שנך וחלוקן של אשתך טובה מחלוקן לך למקום גלוי
והמחלוקן בו חלוקן גדול שטחן אביר ויכך ויש כן ויחלוק
בסוף וקרב זמנים טובות וחלוקות עד אין מספר ויכר
את אשתו ויחלוק לעשות ערקה וחסד כל ימיו

בוא

וראה כמה גדולים מעשה ויהי שישב אליו
בכל לבבו וכמה עשמו רחמיו לקורא אליו בעת
צרתו שנאמר גן המצר קראתי יי וכו' והוא מחבר לעצמו
את החייד כל שכן לעבור שיושיעם הקהל בכל צרתם
כי ויגד גדול ויהי וישמעו מצרותיו וינקום נקמתו
בכתוב אם אלך בקרב ערר תחיתו

מעשה

בשעה רבי חנינא בן תרדיון צוה הבן
לבוש את בתו בקובה של אשת והיתה מחוזה
אשת רבי מאיר שהיה בדוריה והוא היה רבי מאיר אדוני
אלה את בני ח' אלהיך להציל את אמותי מן המקום הזה
ויש כן רבי מאיר ויקח ארבע מאות ארובים ויכך עד
הקווי וימלא אגף ויהי אם הנערה היצאה כעדה ושמרה
בכל דבר דע עשה עמי גם לעצמה ויחלוק ויבא אליה
וישם לה קח חמטן היה ומחבב ענין ומחבר
לו מדות גבון לעשות

כ"ה

מעשיות

בן בי אבי ירמיה ויסקא לכתותיה ולכניסה ואלו ואלו יפור
 עמה ויתברר לו כי טהורה היא ולא קרב אליו איש חלץ
 לשר בית הסוהר ויטמר לו תן לי הנערה הזאת וקח
 ארבע מאות זהובים אליה ואם יבקש אותה המלך ת
 תבייבהו בהתאים וישארו לך האתים ואם יבקש המלך
 להרגן יתרה עמך בעד תאמר אלהי דרבי מאיר
 ענני והצילני ולא יזיקך איש ויאמר לו שר בית הסוהר
 מה זאת כי עולגמוי להיך כדבריך ויטמר לו הנביא
 הכלבים של בית המלך שינשכו את העם הנזעזע אליהם
 ותראה מה תעשה וילך עמו ויבואו אל הכלבים ויקומו אליו
 לאוכלו ולבלעו ויאמר אלהי דרבי מאיר השלמי ויסורו אליו
 ויקח שר בית הסוהר המושעם ויתן לו הנערה ויוליכה
 ויעד בדבר המלך ויש לתלותו ויבואו סריסי המלך
 לתבשו ויאמר אלהי דרבי מאיר ענני ולע יבנו למדת
 אליו ויאמרו הוציאונו מה היה הדבר ויספר להם כל
 מעשהו ויאמרו שעה לנו שודת ה' מאיר זהבאים אותה
 על שעה כשר ונפש בן יצו המלך כל רחמי איש פהו ה
 הנערה הזאת שיתבשרו ויביאנה למלך ויהי היום וידאורו
 השמורים וידעו אמת ונתן לכניהם עד שיתבשר לשון

מעשיות

של זונות וזאמרו לא יבס איש בזה לבית הזונות וישבו
 מעליו ויקח ר' חזקיה את אשתו ואת אחותה ויעלה לבבל
 הסתכל במעשה הצדקה לכו ששארך עצמה מעבורה
 הצילה הקב"ה מיד מרעים אמר הכתוב שקד חזק והבול
 יחיו לכן צריכות הצדקניות להחזיק בצדקתן וללמוד
 את הנשים מעשיהן שלא יתקו תהיון מנחתן שאמר
 עליהן שלמה ע"ה אדם באלף מצאתי ואשה בכל חלה לא מצאתי

מעשה

שעשתה אשה טובה חבנות העשירים
 אמרו חכמים אל שהיה איש בארץ ושרה

שמו כלבא שבוע ולמה נקרא שמו כן שאם היה נכנס
 לביתו כלבא דעב היה יוצא שבע והיה רבי עקיבא רועה
 צאנו ויחזיקו לו כלבא שבוע בת אחת יפה ונאה נחמדה
 את רבי עקיבא ותאמר קם אחי לאשה ויאמר לה אי
 מעשה בדבריוך ויגד כלבא שבוע ויחר לו עד מאד
 וידר נדר ליתחילא ~~ליתחילא~~ כלום לבי שרעתך לעב
 הארץ ולא תשנה בת כלל זאת ויאמר רבי עקיבא
 ולא היה לו כראס מעט תבין ששכבו עליו ויתחם אותה
 ויחזיקו וידבר על לבה ותאמר לה רעה אני ו
 ויחזיקו ויחזיקו לטובתם כי אם היה לו

מעשיות

67

חמון אני אעשה לך עטרה של זהב והם חספדים
 יחד עד שקראו עליהם קורא ואמר יש לי אשה הרה
 ללדת ואין לי כסות באה שתלד אולי תעשה עמי חסד
 ותתנו לי שום כסות וישערו רבי עקיבא אין לי כלום
 כיוצא מעט צבץ קח חלקך ויאמר רבי עקיבא רחמי שמי
 האיש הקורא אליה זל ויהי פועלים ותאמר לו
 אשתו אהעני אדוני וקח עצמי זלמה תורה וישמע אליה
 וילך זלמה תורה חרבי יהושע ורבי אליעזר שתיס
 עשרה שנה וישב אל עירו ועשו יב אלה תלמידים
 וישמע אדם מחורף אשתו ואומר לה שמעני בזה
 שעשה עמי אביר שנשאת לרעה עם הארץ שלט היה
 כך בגין זעתי שחך והלך לדרכו זה שנים עשר שנים
 ועדכן אלמהות ויאמר אשתו רצוני שישב עיר
 שנים עשר שנים אחרות בשמיע כל זאת רבי עקיבא
 חזר למדרשו ולמד תורה שנים אחרות
 וישב אל ביתו אחרי כן זעמי אשתו ועשריו גלף
 תלמידים ותמסדו דין בעיר לקריתו ויבט בכבוד
 גדול ולפי ידעו מי היה משלח דבר לעשתו ותחמוץ לב
 ויאמר אשתו לרבי עקיבא שנים אחרות קרעו ויאמר

מעשי'ות

לפי אמת השכנותיך קחי כסותי זה ולבשי

וְיִתְּנֵהוּ לָהּ יוֹדֵעַ צְדִיק דִּין דָּלִים וְיִצְחָק לְמַרְיָתוֹ

ותכול על כנה ויגשו התלמידים להסירה ותכנין

וילאזי להם ברכו לה כי נכשה מרה לה וילאזי סגנה

עלי ללמד תורה שלמדתי ושלמדיתם אותם וושמרתם

כלבא שבוע די יום חכם בא לער יעא הוי גמ לקראתו

לשאל לו אלו יתיר לו את גדרו שהיה עצב על ביתו

שְׂמִינָה בְּחוּסָר כֹּל וּשְׂלָלָהּ הָיָה וּמִדִּיעָהּ נִדְרָה

וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי אֶקְיִיבֶנָּה חֲכָמִי וְעַתָּה נִדְרֶיךָ פָּדֶה אֶתְּ אָמֵר

אנחנו שמענו ביום שאלנו שאלנו לה ולת היה לו ל

תורה ולא חסד ויאמר לו רבי עקיבא ואם רצך חכם

במלואי היותה נודד זה למך לו חס ושלוש פו

אם היה קורא לבדו כדרך אחד הייתי נותן לו חסו

וַיֹּאמֶר לִי אֱלֹהִים חַתָּנְךָ בְּעַל בֵּיתְךָ וַיִּקָּם לִּי

ויעקב ויחבקו ויבכי ויעש לה עטרת

זכר בלתי נשכח לך אלהים יצחק ויעקב ויהודה

עשרים וחמש יולי פ"ה תרצ"ה

ערוך וזוהר ספר עשר עשרה

אמרו תלמידיו ז"ל כי שלמה עשירים היו בארץ

מזבשיות

ישראל היה שחותם כמעשיותם האחד כלב: שוב
 עבר זמנא והיו לחעלה והשני נקדימון בן גוריון
 היה שמו נקדימון בני מעשהו שנקרה חמה
 כלומר שזרקה לו השמש בערב אחר ביותו מכני צבא
 ביום נעשה לו גם זה ככתוב והבטוח ביום חסד יסובבנו

מזבשה שעלו ישראל לרגל ולא היה להם מים
 לשתייתם וילך נקדימון לשר אחר משרי

האלך ויקש ממנו בור אחד שהיה לו בהלואה עד
 זמן קצוב ואם ירדו גשמים וימלא הבור יהי טוב
 לאו שותה לו ככרי כסף ונתן הבור וישתו כל הבאים
 לרגל ובש הבור ויהי היום שנסק לו השר הסיקה זו
 שלח לו דבר השר לתת לו המים או הכסף ויאמר לו הנותן
 עד חצי היום הנותן ולא ירדו גשמים וישלח אליו עוד
 שטח לאמר כדבר הזה ויאמר לו נקדימון אם תבא השמש
 ולא ירדו גשמים אמן לך ה' ויאמר ה' ויאמר ה'
 בלבם לא ירדו גשמים כי השם לא ירד
 כי היתה בעזרת ה' השמש זרח ב' גלים בשמים
 לא ידע הכסיל כי השמש יורד כדרך ה' ויאמר ה'
 ששם לקחת הכסף מן נקדימון לבית ה' ויאמר

מעילת

וילך נקדיומו לבית המקדש ויתכלל ויתחנן לפני ה' :
הקבץ ויאמר רבון העולמים גלו וידוע שאל
עשיתי לכבודי ולא לנפשי בקחתי המים אלא לכבוד
שוכן הכבוד ישראל בדרך הצאים אל על רחמיך להגן
עלי ימותו בצמא והי טרם כלה לדבר והשמים הם
התקררו עבים כרוב מאד ולא יצא השל חבות המרחץ
עד שתמלא המעטף ויהי בצאתו ויכנס את נקדיומו
ותא לבית המקדש ויאמר לו באמת כי לא יקררו השמים
האלה בשער קלה אלא בעבודיך אבל יש לי לומר
כן שתזרח השמש ותברר שיורדו אלו גשמים
ביום פסוקתנו כי אני אומר שבבר בשמש ואם
לא תשל כן תשאול הכסף ושב נקדיומו לבית המקדש
ויאמר רבון העולמים כאשר הגדת חסדיך עלי בדאשנה
שבת עלי חסד באחרונה וישמע יהוה תפלתו וזרח השמש
ומגלו היה יחד עם הנקדים : נקרא שמו נקדיומו
הוא המורה על נקדיומו כן מבני שע ענינים
שונים על יושב על כסא דין כסאות ישובים
הוא המורה על המצב בסאות נשים וזה

הוא המורה על המצב בסאות נשים וזה

מעשיות

מעשה בחכם אחד שהיו לו שני בנים בני
 זקונים וארוב חבתו בהם היה יליכם
 עמו לבית הכנסת ולא יאחז אותם לשום אדם
 והיה יום שבת יצא כמנהגו עמו לבית הכנסת קדמו
 תלמידים לכניו והיה בדרך קור עמו לבית הכנסת
 שני הנערים ואביו ראה ויחזק לבא לבית הכנסת
 ויתכלל תכלתו ולא הגיר מאומה לאדם בעול ויבא
 אל ביתו ופסל ראתה דעתו הנערים כבר בעיניה
 הדבר ותאמר לו איך הנערים לא זה עצבתם ולא
 היה מנהגך כך אמר לה הנחתים אצל כלב החכם
 שהיו כנשי בייסני שסעדו אצלם היום ובערב אצל
 ואביא ויאכלו וישתו וילך החכם להתכלל
 הנחה וישם לביתו ותרא דאשה שלא הלא הנערים
 ותאמר שהיא אביו הנערים ואותו ובעלה לא
 רצת כלל כי שחמל עליה שלא תצא מדעתה
 ותאמר לו ואלך דבר אמר לה אמרו מה
 מתרע אצל כלבני המקור אצלי מהיום
 ימים נאם שאל לבקשו היה דעוץ שחזיר לו
 ויהי אצל הדין לה האמת וכיושר שתיבי לו

נעשיות

אמר לו בן המצות אתה חרצת הקצה בקיור
אצלנו שני בקרונות ועתה שלח ולקח חמשה אגוז
ויתבין להתלך ולמצודיק דינו ולהללו ולשבחו על יד
בית על הנוצה וינחם האיש בדבריה ויתאבק ויתחב
על שכלה וטובתה ובינתה וחסידותה וחרצו שניהם
אין המר האים בעלו עליהם ויהי בלילה בא בער
סבת שנפלה לרועיה ודעצום והקורות וכלי גבות
והוצא את הנערים חיים וטליתם אל ביתם לאביריהם
והם מתנחמים זה עם זה ומצודיקין דיך יוצרם נבסו
אלוהם ויראם ויתוהו מוט אל רעבו וישקום ויחבקום
והשקום וישלום הילך גיעולו וילמדו למס נכלה
קורה בראשונה ונטיה על הקור. ואחר כך נמ
הקור על הקורה ונחלטלו תחת הקורא בוא ורא
בית גמול שבה חסידים אלו על ברכותיהם
מתן לבם הקצה מעני בעולם הזה ותפלה שבה ילדים
מעשה סגל חלך אחר על ידושלים בארבעים
אלף גבורים ויצא עליה ישם רבים
ויקראו בני ישראל במצודיקין ויהי בצורה יד
בבית בירושלים שבה חסידים ויהי

כלב שירות

כי גדל השבר ועצם הצער ותשם גשם בכמה
 ותצא צד שפנותיה ותבע עד שער העיר ואחריהם
 כמחו שערים אולי ועשה יוה עמי ככל נבואותיו וחסדיו
 ואחריו את הכופר הזה ויושעו ישראל על ידי
 ויאמרו לה לא נפתח שאלנו מפחדים שחל להביר
 אחד מפדשי המלך להנשא לנו אז שחל תחבולות על
 העיר ללכדה ותאמר להם חס ושלום אלה אני שחל
 ברחמי שחיים שיעזרוני על האויב הזה ותשבע להם
 ביום אלהי ישראל ופתחו השערים ויצא עם
 שחלתה ויחלך עד אשגל המלך ותבא לפניו
 והנערה יפה עד מאד ובראות אותה המלך נשאה חן
 בשניו ותשלח חן וחסד לפניו ויאמר לה המלך הרי
 את לפניי אי חסד באת ומה תלכי ותאמרי לו אני
 הנבואים ושמעתי מאבי שתכבוש את העיר ותתקח
 אותה וטבת למקש על נפשי ולכל בית אבי למגלות
 נשתחק את העיר ויאמר לה המלך אנכי אעשה
 כדבריך ואני רוצה לקחת אותך לי לאשה
 ואת המלך בני כמדת שחומיך עשית כבוד
 וכל אדם עך ארזי המלך שחל כבוד ואת

מעשיות

אני ראיתי לטבילה עובד עבדך הערב כשיראו
שתי שנים הולכות למען שלא יגעו בנו ואל ידברו
עמנו וטוב ועד דע ואלך לטבול ואשוב אליך
ויצו המלך להעשות כן וישמח המלך מאד בנענה
ובבשורה ויאסוף את כל שריו ועבדיו ויעש להם
משתה אישת חן היין ושכור וושכב וירדם וילכו
כולם איש למקומו ולא שאר עם המלך זולתי
הנערה והשכחה ותפוז הנערה לבה בשמים
ותקם ותטבח את החרב ותכרות ראש המלך
ותשם ראשו בידה ותלכנה שתיקה ותעבורנה
באחנה ותיק רובד להן עד שהגיעו לשער ירושלים
ותקרא את השומרים ותאמר להם בתחיל השער
כי הקדש עזרנו והרגתי את האויב ולא האמינו לרצוני
והיה למלך שר אחר אשר שם אחר למלך חדל
לך מאומה ואל תצודם ואל תתגר בם כי אלהיהם
אובדם ולא יפזרים בידך ואלה הם אשר
היו לבניך לחלבים ושרים את היתה אחריהם והיה
מדבר למלך תוכחות עד שפסק המלך ויצא למקומו
ולא ידעו מאל שם המלך וברשות הנערה

מעשיות

אינם מאמינים לדבריה. אזרחים לא תאמינו
 לי הנה השר התלוי מעל השער וכיר את ראש העץ
 ותאמינו דבריה וכתחו את השער ויראו את הראש
 לשר התלוי וכירה ויזרח ברוך וי' אשר הסגיר
 אותם בידכם והציל אתכם מידו ושמע הדבר בעיר
 ויתקבצו בחורי ישראל וגבורים ויקחו חרבותם בידם
 ויצאו עד המחנה קוראים בקול גדול שמע ישראל
 וי' ויראו אותם לפני החלק וילכו לטהר החלק ויראו
 כי חת גבורים וועצבו את אל אלהיהם ואת סוסיהם ואת
 חילם וינסו - וירדום ויפאל עד אנטוכיא וישבו
 בשלום ויבוצו מהם בזה לרוב חילך ויתקבצו זקני
 ישראל ויחמיהם ויטלו בית יי' ויברכו והללו את
 יי' המלך להם מאוביהם המושיעם בעת צרתם
 ומקיים דברו להם וזכרתי אני את בריתי ועקב וי' ^{והוא}
 הוא ברחמיו ועשה עמנו נסים ונכללות כאשר
 עשה עם אבותינו

בפרק חכמים שדיה איש אחד עשיר גדול יצא
 והיה עשיר בלבו ואמר דבר ויתרון בסל
 אגלי וזה ויעול לי עשרי והני בשעת חותי והיו מ'

מעשיות

אומרים לו בני אדם לעשות צדקה וחסד מהו
והוא ילכו בעמלו ויהיה לו צדקה לדרך כי העושה
אינו עומד וקל מהרה יאבד שנאמר התעוה עיניך בו
ואינינו וישבע שלא יתן צדקה מהו אלא למי שנתן
בשמו העולם הזה ויהי היום ויצא חוץ לשור
וימצא עץ אחד יושב באשפה ועליו כל כלווי סחצות
שהיה מתבסר ויאמר בליבו אמנם זה נואש משוב
העולם ויחל המות לכו שהיו בצער גדול ואין לו
בשחוק בעולם הזה ויתן לו חלק דינרין ויתתה הענה
אחד ויאמר לו למה נתת לי חלק הזה לכל כך
ולא נתת בן כל עניי העיר ויאמר לו חבני שנשבעתי
שלא אתן צדקה אלא למי שנואש משוב העולם הזה
ויהי לו האביון קח ממנו טפס וכסיל
משוב בעולם ואני בוטח בחסד עיני
דע ודע ענה שאמר ורחמי על כל מעשיו
הלא קרית חקים מעבר דל האשבות ידים אביון
בלע תדע כי אין לא מעצור להעשירני ולכבודי
ועל זאת עזוב העשיות הישנות ואל תעשה
כדבר הזה כי הנה שפתי עתיד

מעשיות

אלא שחרתני וגרתיני ויאמר לו העני אתה חשבת
 שגמלת עלי ולא היה כן אלא הדגתיני בלעג ואש מוטב
 העולם כי אם המתים ויאמר העשיר כלום אתה כן אימתי
 אכלך ואקבור הממוץ הזה בבית הקברות עם המתים
 שג'אשו מוטב העולם הזה וועש כן ויעברו עליו ארבע
 ויתרושש העשיר ולא נשאר לו כלום ובראתו כי ער
 לו וילך ויחפור בבית הקברות להוציא את הממוץ שטחן
 להתכלם מחיו וימצאוהו השומרים ויתבשרוהו ביומיו
 לשר העיר והיה שר העיר אומן עני של האשפה לכו"ה
 בן טובים ובשמות של העיר נתקבצו אנשי המדינה
 ושימו את העני עליהם לראש ולקצין וכשהביאו
 את האיש החוכר בבית הקברות ויאמרו לשר אדוננו
 ויבדד אתו קשות ויאמר לו מה המעשה הזה אשר עשית
 זה גמתי כי כן חות אתה ויאמר לו אדוני חסד עלי
 כלבי העולם לעשות הנבלה הזאת
 ויאמר לו חסד עלי ויאמר לו חסד עלי
 ויאמר לו חסד עלי ויאמר לו חסד עלי

מעשיות

ויאמר לו הן כיך עבד לטובנו ויאמר לו השר אבי
 הוא העני הושב באשפה שאמרת שנתתיאשתי מטוב
 לעולם ויקם אליו ויחבקו וישקו ויצו להוציא את
 המזון מבית הקברות לתת לו ויצו עוד לבוא לו ארוחה
 ומשאת מבית השר דבר יום ביומו כל ימי חייו עבדך
 המשכיל האורח ומרים ומשך שגמר מקים מעבר אל
אמר תלמיד אחד הלכתי נעם אחת לארץ בבד והי
 לי מעט מזון שהרווחתי בעמל גדול ובשעור
 לבוא עד שבת בעיר ואבקש איש נאמן לתת לי המזון
 במקדון עד יום ראשון ואנך לבית כנסת ואמצא שם
 אחד מתפלל לפני הריכל מתעטף בציצית ובראשו תבלין
 ואמר לא אמצא בעולם חסיד כמו זה להקדיד לו מעט
 ואמתיק עד שסיום תפלתו ואנן לו שלום ואומר לו אדוני
 איש גר ואורח עתה באתי ויש לי מעט מזון אולי יתקד
 אותי אנך כי מאמין את כן ונשלה ידו ויקח את הכיס
 ויוליכו לביתו ויבוא אליו יום ראשון ואמר לו עשר
 שני חסד נתן לי כימי שאתי חפץ ללכת לירושלם ואמר לי
 הן אתה כילא ואיתך חסדך ואיש שגב את האמור
 לא מעט ולא הרבה כשחשתי הדבר הזה נתקד נפשי

מצעבדות

ויקרא נאש לחמוני

למות ואלך חר בחמת רוס
 ואבכה ואומר ה' אבשה
 כל היום יהודים
 אונתו אתחנן אליך
 בלילה ואעמוד ואת
 ביש הזה להפקיד לו אמוני אלל האמתי בשמך גדול
 והנורא שהיה חקוק בתפילין שבראשו יהי חסדך
 להושיעני ולהצילני מהצרה הזאת ואבכה בכי גדול ואשך
 ואראי בחלומי את אליהו ע"ה עומד עלי ויאמר לי אר
 תדהם ואל תתעצב השכים בבקר לביתו ותאמר לאשתו
 אמר בעליך שמתן לי הכיס שנתן לך ערב שבת ואת
 להחיליו וזה לך האות שאלפתם חמץ בפסח ולא עגיתם
 יום הפסח ואיןץ ואשכים בבקר ואעשה כדבריו כ
 פשמוט האשה האות הזאת מהרה לתת לי חמוני ואלך
 לדרכי שח וטוב לב ואתמה על האיש הזה ועל מעשיו
 האשונים ויהי אחרי כן ויצא האיש אל ביתו ותאמר
 לו אשתו בא אלי אש אחד ויאמר תני כיס בלות כך וכך
 ויאמר לה לא עשיתי ולא צויתני ויחר בעיניו שנתגלה
 קלבו וחסדו ויאמר אם כן איפה לבי והחזיר לחימוני

מצע שני

בשנת ה'תשנ"א
 ונתגזרו וישובו לארץ ישראל לחלוקה לניכר ולעירוב
 חכמים. זכרונם לברכה. לשאר מאדם שהיה חלק
 במנהג הזה שיראה לבני אדם שהוא חסיד וישר
 והוא חנף ליו ולכל היצורים

וכן

אירע במעשה הזה לרבי יהודה ורבי מאיר
 ורבי יוסי שהלכו בדרך שלשתם ויגלו עדב

שבת לעיר אחר ויתאחרו בבית איש אחר וישאלוהו

מה שגלו ויאמר להם בדור ויפקדו אצלו רבי יהודה

ורבי יוסי כיסיהם והלך רבי מאיר ויטמון כיסו

בבית הקברות וישבתו שמו וישכחו ויום ראשון ללכת

בדרך הלך רבי מאיר והקם את כיסו ויאמר רבי יהודה

ורבי יוסי תן לנו כיסנו ויאמר להם לט כקודמתם

אצלו ויאמרו ויתחבנו לו ויאמרו לו שיקח תקפתו ויחון

הקף להם ויקצתו ולא יכלו עמו בשום מנין בעולם

והקצר נפשם למות התעצבו האנשים מאד ויאמרו

לרבי מאיר מה חכמה גמלת להם וישיב ויאמר להם

למה שאלתם שאלו חכמים למה שאלו חכמים

בדרך והתשובה היא ולא נתייחדו שם

מעשיות

פ

לו חכנו מה לא להשתנו ויטמא להם חכני של
 נתברר לי דבר זה אלא עבר בלבי כמו סל' וילכו
 וישכירו בית ויבקשו חדרור שלין עמם אולי יתנו
 ויתן להם אפילו חקצת חמונם ויבא אליהם בלילה
 וקא אכל נזיר עדשים ולא דחץ ידיו ויסתכלו לידיו
 ויקם אחד מהם וילך לבית כידור ויטמא לאשתו אחר
 בעליך שחתנו ל. הכיסים שנתן לך ערב שבת וזה
 לך היות שאכלתם עדשים ותכר האות ותתן ל. וזה
 ויבא אל חבורו שמח ונודיע' וכידור לא ידע מאותה
 וישכרו בבקר ולמחרתם ויבא כידור אל ביתו
 ותגד לו אשתו בא אליהם באות פך וכך ונתתי לו
 הכיסים ויקצוף כידור מאד ויוצא דרכו ויהרגה
 לביכך הנהירונו חכמים ז"ל ליטול ידינו קודם אכילה
 ואחר אכילה ואמרו חכמים ראשונים אהלנו אר
 החזור חיים אחרונים הרגו את הנפש

כיצד אחד לא נטל ידיה קודם אכילה ופיתתה
 ללבוש לאכול חזר שהיה שם אחד
 ושראט בקר יתם עשה מעשיות לבל שובנו ידך
 וזהו שם לבל שם לבל שם לבל שם לבל שם לבל שם

בעשיות

ויתארח בביתו יהודי אחד כסיל ושונה וחסיד
 וישאל אם יש את יואב ולא נטל ידיו ויחשוב
 בעל הבית כי היה גוי וישם לפניו כסד חזר ויאכל
 והיו אחרי כן ויסכרו איש את רעהו עד שראה
 שהיו יהודים כל זאת בא לו מפני שזולזל בעיניהם
 ידים והיו מקמים שואלים שם איש לחנות בביתו
 ואם ימצאו לו שם מבושר לא היו לכנסים בביתו
 כעם אחת באו לבית יהודי ושאלו את שמו ויאמר
 להם יאלה ויאמרו ואומר לבלה גלוקי
 ולא רצו ליכנס בביתו

וכבר כעמים היו מדברים בדחיזה כמו ר
 רביתו הקדוש עם אנטונינוס חלץ יון
 שהיה מכבד את רביתו הקדוש ולא היה סר ^{לעצמו}
 והיה צמא ליה בא בכל יום ללמוד בסתר לבית
 רביתו הקדוש והיה מביא שני סדיסים ויהיה
 תמיד את האחד בעצמו והאחר בעלתו
 והיה מביא שניה בא בה לבית רביתו הקדוש בביתו
 בעבור שלא יגלו סודו למי אדם ויצו את רביתו
 הקדוש שלא יחזיק אדם בבואו אליו והיו היום ^{אחרי}

והיה

מעשיות

את רבי חנינא בר חנה וושב עמו וואמר לו הלא
 צויתך שלא ימצא שמך שום אדם וואמר לו רבנו
 הקדוש אל תירא כי איך זה כשאר בני אדם וואמר
 המלך תלך והבא את הסרים העומד בפתח וולך
 ויהא את הסרים מתגלגל צדם ויאמר מה מעשה
 אם אומר לו מצאתיו הדוג מן משיבין על הקלקלה
 אם אלך לדרכי אין מצלזלין במלכות וכוון את לב
 ויתכלל לבני ווי להקים את הסרים ויתן ווי בו כח
 ויקם על רגליו ויבא עמו למלך ויאמר המלך רעתי
 כי יש בכם יכולת להחיות חתים אף על פי כן לא
 ממצא שום אדם שמך בבואי אליך ויאמר על יא
 אנצונינוס שיהיה אומר לרבנו הקדוש משתמש
 לבניך ועלה עלי למלך. ויאמר לו חלילה ללשונות
 זאת כי אתה רצוי לכבוד ולגדולה ויאמר לו המלך
 מי יתן מניתי מצא תחתך לעולם הבא אחר לו
 אל תירא כי אתה מפורשי חי העולם הבא אחר לו
 המלך והלא כתוב ולא יהיה שפיר לבית עשו
 אחר לדעושה מעשה עשו אבל אתה מצודיק לאו
 וכן אמרה הבריותא ואלהיה שרים לבית עשו מעשה

מעשינות

מעשה עשו וואסער האט איהר הנביא שמה אדום

ושריף חלכיה וואסער לו חלכיה ולא כל חלכיה

פרט לאנטווינוס בן אסמירוס

וידהי איש תלמוד חכם חסיד ועניו בקש אללהו

להודיעו מי יהיה אחד מחביריו בעולם הבא

אשם אדם רבים והרבה תכלה ותחנונים עד שחמר

לו בחלום הלילה בלוגי הקצב מחבירין וויקץ השחר

דואג ונאנח סר וזעף ויחזור שנית להתענות ולחלות

את בני יו וואסער לו בחלום כבד ה' ויחזיר מחבירין

יוסף בעולם הבא כלוגי סקצב כשעלם דבר זה נדהם

ועלה ונבה בני גדול על דבר זה וישמע קול אדום

הישמעם לאל שמה חסידיוש בן מעשים טובים

בבן חות אתה ומדוע חיה לך על שאמרתי לך להקצב

הוא מחבירין הידעתה אשם שמה זה הקצב

מעשים טובים שלא יוכל כל אדם לעשות ומעלותו

העלה גדולה בעולם הבא ויקם התלמוד במקר אשם

לחנות הקצב ויתן לו שלום וישב שמו וואסער לו רצונו

שהודיעני מעשיך וחסדיך בעולמך וואסער לו מדות

מנה דואה מחבירין חלכה שאלות מנהגות

המנהג

מעשיות

החצי בצדקה והחצי חכמים בו נכשו ונפש בותי ו
 ויאמר לו התלמיד אנשים רבים יותר חזה גותנים
 בצדקה אבל הודיעני אם עשית דבר גדול של
 עשות כל אדם ויחריש הקצב שעה גדולה ויאמר
 לו אדוני זכרתי דבר שעשיתי היום כמה שנים יואמר
 למה היה הדבר ויאמר הייתי יום חמישים מתעסק
 במלאכותי והנה אדחת גוים באה וכלה שבויים זה
 רבים ובוגדים. נערה קטנה בוכה במר נפש ואקרב
 אליה ואומר לה בתי למה תבכי ולמה תצטוק
 ותאמר לי אדוני אני יהודיה ואני אכחדת שחזרתי
 הגוים האלו מכלל ישראל והיה רצוני לעצות בחקם
 יהודים שיכדוני מיד העלילים וכשאני דבריה כך
 לבבי אלוהי עליה ואומר לה החרישו ואמצי כי אני
 אכרך ואלך לאדוניה וקנה אותה בדמים הרבה
 ואביא בדמיה יותר מאלה והיתה הנערה בת יב
 שנים והבאתיה לביתי והלבשתה עד שבגרה ו
 ויהי לי בן יחיד מאחר ועשרים שנה ויהיו
 דברתי עמו בסתר וכיוסתי בדברי תחנונים
 ואמר לו בני קבל עצתי ועשה מצותי ואלא רצוני

מעשיות

לחען ייטב לך בעולם הזה ובעולם הבא. ואמר לי
 אביאמור מה שתרצה כי לא אסור מצותיך ימין ^{ושאלו}
 ואומר לו רצוני שתשא את הנערה הזאת לאשה
 ואני אעשה לכם בגדים ותכשיטין חשובים מאד
 ויאמר לי הנני בידך עשה הטוב בעיניך וישמר
 לבי ויגל כבודי ויתקן כל צורכם אם אחוט ועד
 שדרך נעל לא חסרתי ועשיתי מעוהה גדולה לחוכה
 ולא הנחתי מכל בני גירי אשר שלא בא לחוכה וגם
 כל העניים ואנשים את העניים בכלל בני העיר
 כדי שלא יתביישו ואשיבם לכבודם מאכלים זמנאים
 ואכלו וישתו שמחים וטעם לב זולתי שנלחץ אחד
 שלא היו אוכלים כלום ואמר להם אחי למה תעשו
 בה שאת מצאתם במטעמי שום דבר של דוכי ^{יאלצתי}
 לי חס ועלום כי לא ראיתי מעולם טובים מהם אבל
 העט קרה שהשבת עמנו בוסה ודמע יבכה והעת
 שישב צבאן על כן אנו לא מכל לאכול חכמי אחרתי
 ואקחנו צירי ואוצלנו לחוץ ואמר לו אחי למה ^{הצרות}
 לי ולמה תעטב בגד החוכה הזרועני מה לך ולמה
 תהיה לבבך על תכסה. אמר כלום אם יש עליך

מעשיות

חוב אתן לך ואם אתה צריך הלוואה אלוה לך ויאמר
 איך לי עלי חוב ואני צריך להלוואה אבל את בוכה
 על הנערה שתשיא אותה לבנך שהיא מעור כלוני ואני
 קדשתי אותה היום כמה שנים והיא מאורסת לי ואני א
 אחריה והנה שטר קדשה בידו ויוצא השטר ואחריה
 כדבריו ואומר לו היש לך אהב הנערה הזאת ויאמר
 לי ראיתיה פעם אחת בבית אביה וראיתי בגימל אות
 כף וכך במקום כלובי והאמנתי לדבריו ואומר לו התחזק
 והתחזק כי אני אמלא מאוויך ואקדש את בני ואומר לו
 בגי אתה עשית רצוני בנערה הזאת ועתה מלא מלא
 בכל מה שאמר לך והי לטוב לך ויאמר לי כאשר עשית
 חזק כן אעשה ולא אחרה את בןך ואומר לו הנערה
 הזאת היא חרף שאת לבלעדיך ובבר ראיתי שטר אדון
 והנה האיש שקדשה בבאץ יהיה חסורה לך ועשה רצוני
 שתתן לה כל מה אותה לבעלה ותזכה לשכר טוב ואני
 אתן לך טובה מזאת ואעשה לך ככלים חזק ויאמר
 ליכן תעשה כאשר דברת ויהי כן ואבין את האיש האומר
 ואת הנערה ואעמידם בתוכה והאשכנזים לבעלה ויברכו
 ברכת חזק וברכת נישואין ואין להם כל מה שהיה

מעשי יות

בבית ואוציא עליהם כל עורכס כפי שתקנתי לבני ישוב
עמי ימים רבים שמאים וטובי לב איך מחסור כל דבר
שכחו עמלם וערתם עד שרצו לשוב לעירם ואתן
להם מתנות טובות וערה לדרך ואשלחם בשלום ו
ושאלתי לכל בכל עת לעובדי דרך בשלומם ויאמר לו
התגליד ברוך אתה ליווי שהניחותי לבני ושמתתי כי אתה
מחברי בעולם הבא וכן אבי נדרים ונעצב ימים
רבים מכני שאמרו לו שחלקו בעולם הבא עם כל
הספר שבינו והיו נותנים לאבי שלום בכל ערב שבת
ואמרו לו בחלום דע כי ה' ש' ה' ש' ויש בו מעשים טובים
שלא תוכל לעשותם והוא עשה מקום מיוחד לנשים
להקרא שלא תכלנה לפני האנשים ויש לא חלוק צחב
וסקס הקרא שיש בו נקבים רבים וכשיקיץ אושה לבית
אותו לה לבי שלא יסתכל בה ועוד יש לא מקום חוץ ל
לחנותו ושימו שם קמירו אם געט ואם ירמז ומי ש
שאין לו מה לתן יכול בלבדושה ויעשה כל צרכו וילך
לדרכו והוא לא ידע מי נתן לו או מה לא נתן לו כלום
לפני החיות המקום המורה עינת ובלילת יפתם
ויקהל זה פועל ותגרנס עם אנשו ביתו ונתן בצדקה

מעשיות

חזקתו ועל כן הוא זוכה להיות במחיצתך ויטב בעיני
ותשקט נפשו ותסור מגנתו ואנחה

מעשה באדם אחד שהיה לו בן יחיד ויגדל יתעב
ויגחל בן שלש שנים ויכתוב לו ספר בראשית

וישם אותו בבית המדרש לקרוא ויהי היום ויבואו צדיקים
על העיר וישבו את הנער בכלל השבויים וספר חומש עמו

וילכו כוהו למדינה של מלך ויאסרוהו בבית הסוהר וישמו
את ספרו בבית המלך ויהי לילה אחת גדדה שבת המלך

ויאמר להביא את ספריו ולקרוא לפניו ויאצא ספר הנער
בינם ולא ידע אחד מהם לקרוא בו ויען אחד מעבדיו

ויאמר אדוני המלך הנה נער יהודי בבית הסוהר אולי
הוא ידע לקרוא בו וישלח המלך ויביאהו אלסניו וישמו

את המספר וכשראהו בכה בבכי גדול ויאמר לו היתחנן
לדעת מה כתוב בה ויאמר לו כן ויאמר לקרא אלו "קרא"

מן בראשית עד ויכולו חכמי אלו לרשע וכה וישב
המלך על המטה ויאמר יתברך אלהי השמים והארץ

ויצא להלל ביש את הנער וישיבהו לפניו ויאמר לו למה
בבית ויאמר לו שאתי יחיד לאבי ולאמי וישב לפניו

בן יחיד רבי שהייתי לומר לפניו בספר זה שעשה לי

מעשיות

אבי ואני יורע היום אנחת אבי ואני ובנייתם יעצאכם
 עלי ויאמר לו המלך אמנם ידעתיו כי בעבורם נדדה
 שני הלילה הזה ואתה אל תירא כי אני אצור ^{לחליכך}
 לאבותיך ויהי בבקר ויצו המלך להרכיבו ולתת לו
 חתנות לשלחו לעורו ויעשו כן ויגע לבית אביו בכני
 וישאלהו אביו ואמו מה היה הדבר שחזר בכבוד
 ויאמר להם כל מעשהו ויברכו והללו את יי האושיע
 והאומר בצרה לארץ נפש שהגדיל לעשות עמם ועם
 יחידים בחסד הגדול הזה והיותה סבה מלית הק"ה ש
 יצאנו את נער זה בראשונה ספר בראשית להנצל מיד
 שבעבו מנהגנו ללמד את דתנוקות בראשונה ספר ויקרא
מעשה בשני בני אדם שרצו לצאת בדרך
 רחוקה והיה להם כוה"גן ויפקידו
 אותו אצל תמיד אחר והלכו לדרכם והיותה השנה
 היא גשומה וטלולה ומפורבת ויירא האיש ^{שיעבש}
 בדגן ויצו ויזרעו אותו בשדה שלו והביא הק"ה בו
 ברה ויאספו קמחו בלוי הקציר כורים הרבה ויטמנו
 במערה בשנים רבות בלא שט האשם לשורם
 ויאמר האיש אל רעהו למה ונשאלה את האיש שהקדמו

מעשיות

אצלו החטום ויאמר לו חברו מהיום כמה שנים כבר
 נקבא ונעכשו ויחרישו וישבו ימים ולא דברו מאומה
 ויהי היום ויעבור אחד מהם על החסיד וישאלוהו בעד
 כור דגן ויאמר לו עשיתי מאנו כך וכך בעל אתה
 לחביריך והביאו צהעת והוליכו שלכם וילך אל חבירו
 ויורעלו ויבאו שניהם ויחזו דגנם ויברכו את החסיד הזה
 ישראל אשר בך אתפאר

ויקרי איש אחד מעשירי ישראל שמו נתן דעשתהו איש
 אשר אחת בעולת בעל שמה חנה ויהי בעלה עני
 ביותר והאשה הזאת היתה עשה עמו ויצר לנתן ולעלה
 בעד חנה נכנסו עליו הרעלים אמרו לו לא תוכל להרביץ
 עד שתשכב עמה ויאמרו לו חכמי ישראל ואתה נא
 ועבור עבירה זו אמרו הרעלים תבא ותסבך שמו
 ואמרו חכמים ז"ל ואות אל תסבך שמו ויארץ חלום אחד
 ואין חובות הרבה על בעל חנה ויחקורו ויתבשרו אל בית
 המוכר כי לא היה לו מה יתן לבעלי חובותיו והיתה אשתו
 שמו ביום נבליה וקונה בדמי האטוה אלכל ואיתה חולצת
 לו חטא ויהי ימים רבים כהם ויחזק נכשו לומר
 ויהי ימים רבים לאשתו יצוהה ויהי ימים רבים

מעשיות

חקיים נמשות רבות ואני קצתי בחיי בבית הסוהר חוסר
 ולבי לנתן רצונותי ובקשי ממנו שילוח לי מחמץ יורה
 את נבשי חמות ותלמי לו הלל ידעתי אם לא שמעתי
 סהוי חולה ונוטה למות בעבורי וכל יום ויום יבוא לי ש
 שלוחי מחמץ רחמי ואני מקבלם חכם ואומר להם שלח
 דלן בני לשלם ואיכה אלך אליו להלוות לי מחמץ אם היה בק
 דעת לא אחיה אלי כדבר הזה שחל בהדרך יסורך יצאת
 חרשך ותקצק עלי ותלך לביתך בחרי חף ולבבתי
 אליו שלח ימים וימי בעם הרבישי ותחמול עליו ותלמי
 אלבי וארלנו בטרם ימות ותלך ותמצאהו מטה ואמר
 להיך יבקש אלבנו וחמסי אמך ויתכסף בעוני לנג
 אני יואה שתרע שלמות בבאן ושתנשלי לנתן לזה
 ותלמי לו גרש אותי ושכנני ולא אבא אליו באסור ואמר
 לה הלל זה דברי שאת אכזה להנשא לו ותזעק מקול גדול
 ותכוב על מטה ותלמי מי שלח כזאת האיש הזה ואמר לבי
 לאני אעטאני והועילי חבית האסורין ואמר לה בעלה לבי
 חשלי ושכנני עד שירחם הקל עלי ותלך לביתך ותחמול
 בעמך ובערתי בעלה ותחמול עליו ותברך לבי ותלמי
 חנה ותלמי אגל יי הצילני והושעתי מכל אסור

מעשיות

ותלך לבית נתן רצוצתא ויראה פדיון וימרו לנתן
 להגיד הנה חנה עומדת בשער ויאמר להם אם אמת הדבר
 תהיו חכמים ותבא במצר ותאמר לו שנחתו הנה חנה בלה
 ויאמר לה גם את תהיי חכמית ותבא אליו חנה וישא עונה
 ויאמר לה גבירתי מה תרצו ומה שאלתיך ויכתב לך ומה
 בקשתך ותעשה ותאמר לו שאלתי ובקשתי שתלבי לילי
 כך וכך שהיא חבוש ואסור בשבת האסורים מהיום כמה ימים
 ולך תהיה צדקה מאת יי ויעבד את עבדיו להוציא החמץ
 וליתן לה חכמה ויאמר לא תגבי עשיתי רצונך ואת יודעת
 שאני חולה מאד מאהבתי בך עשי רצוני והחייני ותאמר
 לו חנה הנני בדרך ותחת כנכרך ואין לי להמרות את כרך
 אבל אודישך שבאה לך שעה לקנות חיי העולם הבא והצדקה
 ולא תכסוד שכרך וטוב העולם הבא בדבר מעט ולא
 תאסרני על אישי ומשוב שהגעת לחכמך ואל תאבד רב
 במעט והנשאר באשר וכלה ויתם ומשוב בניסורי הקלה
 ואם תעשה דבר שתתנחם באחריתך הלא כל מי ששמע
 ליערו כמה ינחם בלי תועלת ~~שמה קלה ומעטות~~
 לקנות חיים ארוכים ושכר טוב בעולם הזה ובעולם הבא
 שלא יוכל כל אדם להגיע לדבר זה אלא בעמל הרבה

מעשיות

וביגע גדול ואתה יכול להגיע להצדק צדקך בשעה
קלה. אם תשקע לשכלך ותגער ביער הרע ואתה ידע וטוב לך

בשבע האיש דבריה ועצר ביער הרע ויקם ^{לרצונו}
ויכול על כחו הרעה ויתנכל ויתחנן. לפני ווי

להכניע יצרו ולשבר תאותו ולהדריכו בדרכ בטובה הישרה
ולהורות אותו ת. שלמה ולסלח שונותיו מעביו ויו יב

בהכניעו לבטו ויעתר לו ויאמר לה נתן לחנה ברובה את

ובירך מעמך אשר חננתני מבוא בדמי שבירה יהושעתי

לבי לשלום לביתך ותלך האשה ותגדה את בעלה ותוצאהו

מביתו ונתגד לו את אשר עשתה ולא האמין לה בעלה

כי חשד אותה שתן בא אליה והיא העלימה ממנו

ורק כי אזרכו הימים וישקף רבי עקיבא בעד החלון וירא

איש רוכב על סוס ועל ראשו זיו גמול חומר חזיר

כשמש וקרא אחר מתלמידיו ויאמר לו מה הוא זה האיש ירפ

על סוס ויאמרו לו זה הוא נתן רועה זונות ויאמר לתלמידיו

תראו כלום על ראשו ויאמרו לו לא ויאמר להם מהו ^{לכחורו}

אלי וכל לפניו ויאמר לפני ראית על ראשו ארבע גזרות

בשפתך ואני יודע שאתם תורשי העולם הבא ועתה ^{היחשבו}

הם אומרים וידעו דברי מה ויתמה רבי עקיבא ויאמר

בְּשִׁיּוֹת

זוזים אלו יקנה לך חן ויקח חידה וילך
 ויהי הוא הולך עד שבענו בו גבול צדקה אמרו לו אולי
 נמצא בדרך שתתן בצדקה ונתן לו כל הזוהר שבידו וילך
 שלא היה לו חן שיביא לבניו הלך לבית אביו ואסתר
 מן האחרונים שהשליכו הנערים אחר הושענא ויחלל
 כנפי כסותו והם משלך לשבת הנדר וימצא אונתה באת
 למדינת המלך שהיה קרובה ויבא בה וילך אל המדינה והיה
 המלך כחב ויחלה מצטנו ויאמרו לו במלום הלילה יהיה
 לא תתרחק כי אם באחרים מצד של היהודים ויצו המלך
 לבקש האחרונים ויהיה הנהגת המלך וימצאו את האיש
 הזה ויאמרו לו ויבידוך ויאמר להם אני עט ואין ביד
 רב שילא לכם ויחפשו אותו ויחלו האחרונים ויוליכוהו
 אל המלך ויחבב האחרונים וירא חסד ויצו לתת לו
 זרה ויחפז האחרונים שהביאו ויאמר לו המלך שאל
 עוד מה לעשה לך ויאמר לו מה שיהיה לך חן ויחפז
 שיעזב את עירי לקראתי ויצו המלך להעשות כן ויחלו
 בני העיר לקראתו ויצא אחיו העשיר בלתי קטון לבדו
 ויבא בו ויהפך האני ויטבע וימות ולא היה לו בן ולא
 שם ויבא המלך בממון גדול וירש מהנן מהו ויחפז

מעשיות

אחיו לחמון ויגד למשנתו כל אשר אָהֵרֹו ויוסף לעשות

צדקות רבות ויהי ששאר כל ימיו

ורָץ היה אלעזר איש ברתותא עושה צדקות רבות

וכשהיה כוגע בגבאי צדקה היה נותן להם **סל**

זה שבידו עד שהיו בורחים ממנו הגבאים **פולאים**

אותו מרחוק ויהי היום ויצא לשוק לקנות נדוניא

לבתו ולהשיאה לבעלה וירא אותם מרחוק ויקרב

אליהם טרם שיראוהו ויאמר להם אשביעכם ביום

הבקר יתעלה שמו שתאמרו **לוי** לזה תאסכו צדקה

היה לו יתום זיווגנו עם יתומה ואנו רוצים לקנות

זה נדוניא ויתן להם בל הנמצא בידו ויאמר ראה

היתומה להנשא ונתן מבתי וכל נשאר לו כי אם עוד

אחד שהיה קשור בכסף בסותו הלך וקנה בו קמח

ויבא אל ביתו וישם אותו בחקום שהיה משום הקמח

וילך לשוק ויאמר אשתי לבתה מה הביא חביר מן ה

החמץ ותגד לה את אשר הביא ומלך לראות ותמצא

שם **החכה** ברכה בקמח בלא שער ולא ויאכל אדם

להכחיש כי אין ליו מפצת כי כן נתן בקמח בלא

שער בלא חמה הצרכית שאכלה היא ובעה ואלעזר

יִיּוֹת

עד שנתן יי' גשם. ב' הארץ ויהי בערב ותאמר לבנעלה
 הלה מה נתן לך הק"ה ויאמר לה יהיה ערפך ואת
 יחי חלקך ממנו כאשר עמו ישראל ויחיו ממנו הוה
 ויפצת עניים

וכן היה ~~אצל~~ עדין גדולה וכשהיה
 רוצה בדי עדין היה רודף אחריהם והיה נותן
 להם כל מה שצדו והיה עשיר גדול עד שנתדושש'לט

בשלה לו כולם שדה א' וכרה אחת והיה מתפרנס
מנה ויהיה היום וילכו רבי אלעזר ורבי יהושע
רבי עקיבא לאסוף ערקה לעניים ופשיטה אותם
אבל יורד בל אל ביתו ונשתנו כניו ויבכה וילמד לאשתו
זה אשה והנה חכמים הולכים לאסוף ערקה ואין לי
והייתם להם וילמד לו כל חבור חסד השדה ויתן להם
ישעיה ויהי חסד אחר והוא חורש במדתו ותבול הכנה
ותשבר רגלה ויקח ויחפור במקום ששלה הכרה וילמד
אטמון גדול באמון הרבה וילמד לעובדי ששדה רגל
ברתי והיה ששור גדול כל ימיו ראה גמול שגמול הקנה
בתעוררים אלה למען רישו חסד דל שחמתי חסד
כני הגמול לאמורי הרבות חסד שגמול חסד

מעשיות

ירושלם אחר דלים וכן אמר ר' קדוש רשע חכמי חר
 אחורי הקוף לריש אמר הקב"ה הו"א איני יכול להסתכל
 ברשע אבל נשאר בקוף ברחמי שאלם ישוב הרשע ומצא
 שיערי תשובה פתוחים ^{כ"ו} ^{כ"ז}

מעשה באדם אחד שהיה ~~בבית~~ דיור מלך ישראל
 והיה עשיר הרבה מאד והיה לו עבדים ^{ועבדות}

ונכסם רבים והיה לו בן יחיד והעבירה אותו אדם קנה
 סחורה הרבה ונתנו ביד בנו נכנס אותו הבן בספינה והלך
 באפריקה ועמד שם שנים הרבה ובתוך הלו השנים מת
 אביו והניח קנינו לעבד אחד בעל האוצר שלו וזה ^{היה}
 התחיל לכבוש כל בני הבית ביקורים משונים עד שבחזרו
 והלכו להם ונשאר יחידיו עם כל אותו החמון שהניח לו
 אביו והיה אוכל ושמח מתלוותו החמון לאחד זמן
 חזר אותו הבחור מבדכי הים והלך לבית אביו ולא מצא
 שם שגבטר לבית שלמו התחיל לזכור לביתו ויצא
 לקריתו העבד ורחבו ושמר לו חלק במיתו בן בליעל
 זה עשה בבחור טעל המאכל והתחיל להכותו על ראשו
 ואמר לו חסד חסד כל אלו ועמל אדם עמלתי ותעמד
 ויהי עמל עמל גדול ויהי עמל עמל

מעשיות

[illegible]

מעשיות

גם אתה צדק שלך וצדק העצם והרעהו לכל העם אמר
 להם ראו זה הדם מן זה העצם יצא מיד תמה כל ישראל
 וחדד כל המון לבחור והעבד דוד בו על כרחו לכן
 נאמר ויחכם אברהם מכל האדם

מעשה בימי שלמה המל' אדם אחד שהלך ^{מטעמים}

לביית ללמוד תורה והוא הבחור נאמר

ביתר מיד ראו נערה אחת ואמר לאביו בביתו חמץ
 זונג לי הבחור הזה מיד דרך אחריו ואמר לו לבחור
 רצונך איש אשה ואני אתן בתיך אמר לו הן קדשה
 בתו וחצר לביתו ושמה עם אשתו שנה אחת לסוף שנה
 לו אשתו בביתו חמץ תולכיכני אצל אבותי וארעה אותם
 מיד נטל סוסים וגבורות ומלכל ומשחה והלך עם אשתו
 לכבוד את אבותיה שכלכו בדרך יצא עליהם לעשים אמר
 חזרה פשר זה האשה את הלויסטים נכנס אהבתה לך
 ותכשו יחד האשה והלויסטים והבחור מפרסם בעבדותם
 ויש להם אשה את האשה בדברי תכלות והוא פך שב
 ולשתות יום הבחור היה אדור
 ב שית הפל ואחר כך בא לישן עם
 את הקהון ושא מרדכי חושן

שפיות

הטעם ושמה אין היין והקיא סם המות בתוכו כיון ש
הקיאץ הלוטטט משנתו בטל הקיותן ושמה ומה ובחן
והבחור היה רוחה את הגם שנעשה לו אמר הבחור
בבן עזר חזק תתידני והסר חמני העבוסים אמר
אני חזק שחזק תהרגני אמר לו בשבועה זו ימות
בשבע אחר הליטטט ויהי עץ יבש חזק בטל והפיר את
בעלה והלכו הם לבית אביה של אשה בשדה
שחזקו וזקנו לאכול ולשתות אמר להם לא יזכר
ולא ישתה עד שסמך מה שאירע לי חיד סודי כר
המעשה מה עשה אביה הרג את בתו הרשעה ולכן אמר
שלמה בחכמתו וזוהי ב' אלהים חזקתיו
מעשה בשלשה אלים שהלכו ללמוד תורה
שלמה החלף אחד להם שלמה החלף עמוד
ושמשו לכני ואני אלמדכם חכמה ושנה אותם להיות
שרי הדגוד שלו עמדו לשם יג שנה לסוף יג שנה
אמר זה לזה מה עשינו עצבנו ביותנו וכל אשר לנו
סוף יג שנה ובאנו ללמוד תורה וישמענו ואלו
האלהים לא ילמדנו חכמה ונחזור לביתנו שנתנו
הם שמה לא ילמדנו חכמה ונחזור לביתנו שנתנו

מעשי

שנה שהנחנו ביותנו תתנו רשות לילך לדאות אנשי ב
 ביותנו חיד קרא האלך לבעל האוצר להביא לטנו שלש
 מאת זהובים אחר להם בחרו לכם אחד משתים או
 ארבע לכל אחד מהם שלשה דברי חכמה או אחד ל
 לכל אחד ואחד מהם זהובים חיד נטלו עצה צוניהם
 ונטלו בחמון ונטלו רשות והלכו להן כשנתרחקו מן
 העיר עד ארבע מילין ענה הקטן ואמר עמנו מה עשינו
 בעיני זהובים בענו לכאן או לכאן ואמר חכמה ילך
 לעצמו בולו ונחזור החמון ונלמד חכמה משלמה ילך
 אמרו לו אחיו אם רצונך לחזור הזהובים ללמדך דברי
 חכמה לך כפיאנו לא נחזור פנות דברים בחמון חיד
 חזר הקטן אל שלמה ואמר לו לדוני לא צאתי ל
 לסאן בעיני הזהובים בבקשה ממך טול הזהובים
 ולמדני חכמה חיד התחיל ללמדו ואמר לו בני ב
 בשתלך צדק היצחק כשיעלה עמוד בשחר תהיה ^{החמון}
 לילך ובערב תחבב אבנוד יום היו אחד וכשתראה
 יצאך האבן אל תבנס לשם אלט החמון עד
 שירד השמש לחמון היו שנים ^{שנים} חיד
 בלש פטרה ונטלו לשמון היצחק

בזבזיות

דעות ורכב על סוס ורץ והלך אחד אחד ^{בשעה}
 עליהם אמרו לו מה ~~לפני~~ אתם לרם מה שלמדית
 למדתי התחיל לילך ביחד עם אחיו עד ט שעות
 כגעו במקום אחד שהיה יפה לחנויות ^{עליו}
 היטון הדי המקום טוב ללין שנמצא בכלן חים
 ועצים ועשב לרעות הסוסים אם רצוכם כלין
 בלון ובעלות השחר אם גוזר השם בחיים נלך בטוב
 אמרו לו אחי אי שוטה בשעה שנתה החמון וקנין
 הדברים ~~אנו~~ כי אין בך חכמה אנו יכולין ללך
 עד הערב ח' מילין ואחרי אומר שלין בלון ח' ז'
 אחר להם כדשגכם עשו כי אנו לא ארזו חזר
 הם הלכו לדרכם והוא נשאר שם והתחיל לברות
 עצים והבעיר אש ועשה לו כחץ צרףם לו ולפיהם
 והניח הסוס לרעות עד הערב ובערב נתן לו שטורים
 וכל הוא ובהמתו ושכב בליבה לבטח ואחיו ^{לכו}
 עד הערב ולא נפלן למצוא חסעם לבהמתם ולא
 עצים ולא אש ~~היה~~ עליהם שלג גדול עד שמתי
 הרוב הקריגות ואותו הצחור ללהרע לו השלג
 מבני הסוס והאש והזכירה והשתיה וכסלורם

במעשיות

השחר תיקן עצמו ורכב על סוסו ותכש הדרך והלך
אחר אחיו ומצאם אתום כשראם נכל עליהם בבכיה
ונטל מחונם וקברם והלך לו ויעא השמש ונחם
קשלו ונתחללו הנדרים על כל גדותם ולט היה יבול
לעבור הנדר מיד ירד מעל הסוס והמתין עד שמיט
וכשהיה מהלך על שנת הנדר הביט לאותו הנדר ויאמר
שעבדי שלמה שהיו עביון ב' בהמות טעונות אב
ואמר לו למה לא תעבורי אחר גפני שהיא חלל
והם התחילו לעבור כשבאו תוך הנדר שתכס ומתו
והבחור המתין עד שיורד הנדר ועבר ונטל מחונן
והלך לביתו לשלום כשראוהו נש אחיו שאלוהו ער
בעליהן אחר להם הם שומעין כלמה תורא חכה
והיא החמיל לקצות שדות וכרמים ולבנות כלטריץ
ולקנות חקנה וקניין והיה אשתו שואלתו אדוני
אמר לי מאין היה לך זה החמון מיד בעם עליה
והם אותה חפץ נמרצת אמר מה לך לשאול
זה עד שפיתרו כעם ופעמים ששתיגיד לה הכל
כעם אחד הקטט את שם אשתו והכה אותה והתחילה
לענות ואומרת לו וי לך שהרצתני אחיך אלך ש

מעשיות

שתדצה להרנג אחי כשחשנו נשי אחיו מותה ^{בעליו}
 מיד הלכו וקבלו עליו לבניהמלך מיד צוה המלך להביאו
 לפניו וצוה להרגו כשהוציאוהו להורגו אמר להם בבקשה
 הניחוני שאדבר דבר לפני המלך מיד הולטכוהו המלך
 ונכל על כניו ואמר אדוני אני מעלשה אחים ^{שפתחני}
 לכניך יג שנים ללמוד חכמה ואני הוה קטון ^ש
 שהציתי החלובים ללמוד הלך חכמה והחכמה ^{שלוהדתי}
 היא הגינני הוד הכיר המלך האמת ואמר אל תירד
 החמון שלקחת מחיך ומעבדיו היה שלך שהחכמה ^{שצאת}
 העלך חמנות ומיד זה האשה ולך ושמח עם אשתך
 ואלתה שעה אמר שלמה קנה חכמה מה טוב מחרוץ ומכר
 ברכי ויסי בן קסמל שטורע לו בשני **במעשה**
 ילדים שנשבו מירושלם על ידי הגמון
 אחד והלך ואמר לו טוב מאד מנה ויקן לי הילדים הללו אמר
 לרללו מיד תלה עיניו בלני שמים וירד חבטל : מן :
 השמים והתחיל לעשרו והיו חבדיו מסובין לפניו
 אמר לו כלום הקנטת אותו חסיד אמר לבן הן אמר
 לו הן מאד מעב ויקן את הילדים אמר לו אם לפני
 טוב שמועם מאד מיד כעס ^{היה}

מעשיות

87

כיון שיעל התחיל להצטער ועמד הביאורו אמר לו רבן
שמונים חנה וקבל את הילדינו אמר לו אם גמסך טור
חמשים וכעס ואמר תן ששים וכך היה כוחת ונורד עד
שלאר דרו הם נתונים לך בחנם אמר לו רבי יוסי ה
בעבורי איני זז מכלן עד שתחשוב ותתן החשבון לפני
חיוס ששבת אותם חירושלם עד היום הזה ספרו ומה
זה עם זה ועל שידות אותם היומים ששנים חנה למען
סודי ושקל ההמון שמונים חנה ונתן במיץ של ילדים יצאו

מעשה

באדם אחד שהיה עומד ומתפלל

ובא נחש ועבר על רגליו ולא הכסין

את תכלתו אמרו לו תלמודי רבינו לא חשת בעמך. ער

הנחש שבא ועבר אחרי להם תסל לי שלא חשתו ב

מעשה

באדם אחד שהיה עומד ומתפלל

ובא הנחש ונטל בנו מאצלו ולא

הכסין את תכלתו כשסיום אחרי לו תלמודיו רבנו רח

חשת בעמך. כשבא הנחש ונטל את בנו מאצלו

אמר להם תבא לי שלא חשתו בו ולא הכסין למור את

הדבר עד שבא הנחש והחזיר את הילדו לחיקו ומה

לו אביו עם ששם לך הנחש אמר לו הכניסני לתוך חור

מעשיות

אחת ושמעתי בת קול שהיתה אומרת לו לא על זר
 שחזקת אל על בן כלוני ולא הנסיך הנער לבחור את
 הדבר עד ששמעו קול בפי מעיקן ואומרים בן כלוני ^{נשכח}
מעשה בחסוד אחר שהיה עומד וחתכלל וכל
 המלך ועבר עליו ולא הנסיך את תכלתו
 וכשסיום את תכלתו אמר לו המלך הלאך אומרים עליכם
 שכל רוח ועכשיו אין אתם אלא חגסי הרוח אמר לו
 אם עמדתו בסוף או בדרכו או אם ישבתי בצידו ולא היתה
 רץ לקראתו לשאול בשלום היה לך לכעוס עלי מכל
 התורה הזאת ואמר העומד להתכלל איבדו המלך שואל
 ששלמו לא ישיבנו ואילו נחש כרוך על פקדו לא יפסיק
 כששמע המלך בן נתניוס ופטרו לשלום
 // : : // : :

פסידת אהרן

מיזבר יחיה ולא יראה חות ימלט נפשו מיד אלו
 מלה דוצה לומר שטף על כי שיהיה אדם
 מלך ומשיר וחם לא יכול להציל מהשטט האות ואם
 יתן איש כל כסף וכל שבעולם ויעשה תפלות ותחננים
 לא יתברך להציל וכן הוות אינו שיהיה כלום והכל לחיותה בן

מחזיקין

פטירת אהרן

עומדין ואחריו ר' צ' כי בשעה שגזר הקב"ה מיתתו על
 אדם הראשון ששם בתשובה שלא יעשה קצ' תענוהו
 ויבנה תכלות בעבור שלא ימות והנצל מן המות ולא קבר
 הקב"ה תענוותיו ותכלותיו ואמר לו דאך כי בתברות
 אדם אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה בעבור שלא יאחר
 הבאים אחריו שעשיתי להם שול גדול בתת להם מיתה ולא
 כך. ואמר חכם צ"ל שלא אמר זה השם יתברך לאדם אלא
 בעבור חש' ואמר ודור ושלמה הלכתי ושמאל בעבור
 שיהיו באים לעולם שלא יהיה להם כתחון בה לשלוח
 להם חיים וכאשר שמע זה אדם הראשון לא היה חושש
 להענות ולהתכלל עוד כי כבר רצון הקב"ה

דרש לפטירת אהרן

ואכחיד את שלשת הרושם בירח אחד ונתן
 אהרן ואחרים ונשא והלך מרים באחר
 בניסן ונבצ' הבאר ובעשרים ושתים בו נתן שני בני אהרן
 ובאחר באב נתן אהרן כהן ונחמלקן עבדי כבוד ופצעה
 בארץ עין משה רמלנו ע"ה ואם על כי שלא היה מותתן
 בירח אחד ואחרת בירח אחד היינו שלש מתנות טובות
 ניתנו למשה ע"ה אלהים נתן בירח להם הבאר

בְּטִירַת אֶהְרֶן

ובזכות אהרן ניתנו להם עני כבוד ובזכות משה
 ניתן להם ~~למנוח~~ חתה מרים נסתלקה בבאר כדי שיכירו
 ישראל שבזכותה ניתנה והיו משה ואהרן בוכים מבנים
 וישראל בוכים מבחוץ ועד שש שעות לא ידע משה עד
 שנכנסו ישראל ואמרו לו עד חתי אתה יושב ובוכה
 אחר להם ולא אבכה על אחותי שמתה אמרו לו בעור
 שאתה בוכה על נפש אחת בכה על כלנו אמר להם לה
 אמרו ~~לוי~~ אין לנו מים לשתיית עמך מהלדף ויצא ידיו
 בבאר בלא טפח מים בתחיל והריב עמהן ואמר להם
 ולא אחריני לכם לא אוכל אנכי לבדו שאת אתכם וש לכם
 שרי אֱלֹהִים ושרי מלכות ושרי חמולשים ושרי שמדות ו
 נשיאים ושרים וזקנים גדולים הם יתעסקו לכם
 אמרו לו בכל עליך כי אתה הוצאתנו ממצרים ^{להבא אותנו}
 אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותלם וצֶמַח ו
 דֶּגֶן ומים אין לשתיית אם אתה נותן לנו חוטב
 ואם לאו הרי לנו מקלט לנתן כסודות משה בים ^{המצרים}
 ונבנו לאהל חומר אמר לו בקרב משה ויהי אהל
 לבניו וישמו של עולם בן חמשים למקלט ^{למנוח}
 שברחתי בצד מקלני אמר לו בקרב משה ויהי אהל

פטירת אהרן

ויצא שם רע על בני לא די לך שאמרת בחורב עוד
 מעט וסקלוגי עתה עבור לכניהם עד שזרזי יאם יסקל
 אותך אם לאו שנאמר ויאמר ווי אל משה על כל בני העם
 והיה משה הולך ראשון וכל בעדה אחריו ולא היה יודע
 אי זה סלע אמר להם הק"ה ליתן להם מים מחנו ולא
 ישראל סלע אחר מטיף ועמדו עליו ביון שראה שעמד
 עליו חזר לאחריו ואמרו לו עד מתי אתה מושיבנו א"ל
 להם עד שאני מוציא לכם מים מן הסלע אמרו לו תנה
 לנו מים ונשתה אמר להם עד מתי אתם מתרעמים וכי
 יש צריכה בשלם שהוא כן מרעם בגדוד צורלו כמו שאתם
 מתרעמים עליו מסלע רוצה הק"ה ליתן להם מים אמרו
 לו ישראל משה אתה נביא הפס זרוענו בלדבר ועתה
 אתה אומר איני יודע מלא זה סלע רוצה הק"ה ליתן
 להם מים באותה שעה בקהילת אותם על סלע אחד
 שנאמר ויקח משה ואתה את הקהל אל בני הסלע
 אמר משה פקדו מעני אם אני אומר לסלע הוצא מים יצאו
 מוציא נמצאת מתבויש לפני הקהל ויאמרו לו משה
 היבן היה חכמתך במחנה שנה אמר משה לישראל אם
 חרמים הק"ה יבוא לעשות להם נס ולא שיהיה

פְּתִירַת אֶהְרֹן

אֲנִי שְׂכִיּוֹן שְׁשַׁעְתּוֹ שֶׁל אֶדָם חֲנֻכַּת לֹא רָעָתוֹ
 וְלֹא חֲכָמָתוֹ עֹמֵד וְהָרִים מִשֶּׁה חֲטָאוֹ וְהִנִּיחַ עַל
 גְּבִי'סָלֶע וְעָשָׂה עֲצָמָא כְּמֵן שְׁמֹרֶכֶר עִם יִשְׂרָאֵל
 שְׁנֵאמַר הֲגֵן הַסֵּלֶע הִזֵּה נֹצֵיץ לָכֶם מִיָּם הַתְּחִלָּה
 הַסֵּלֶע מֵאֵלֶּה כִּיּוֹן שְׂרִיָּה מִשֶּׁה הַגְּבִיָּה יָדוֹ וְהִכָּה הַסֵּלֶע
 שְׁנֵאמַר וַיֵּךְ אֶת הַסֵּלֶע בְּחֲטָאוֹ כְּעֲמוּס כִּיּוֹן שְׁלֹקָה
 הֹוצִיץ דָּם שְׁנֵאמַר הֵן הִכָּה עוֹר וַיִּזְוֹבוּ מִיָּם וְאִין זֹב
 אֵלֶּה דָם שְׁנֵאמַר וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֹב זֹב דְּמָה בַּא מִשֶּׁה
 וְאִמַּר לִבְנֵי הַקָּבָה הַסֵּלֶע אֵינוֹ מוֹצִיץ מִיָּם אֵלֶּה דָם מִיָּד
 אִמַּר הַקָּבָה לַסֵּלֶע לָמָּה לֹא הוֹצֵאת מִיָּם אֵלֶּה דָם אִמַּר
 לִבְנֵי ר' שִׁמְעוֹן עַל מַה הִכְנוּ מִשֶּׁה אִמַּר הַקָּבָה לַמִּשֶּׁה
 לָמָּה הִכִּיתָ אֶת הַסֵּלֶע אִמַּר לִבְנֵי כְּרִי שִׁיּוֹצִיץ מִיָּם אִמַּר
 לוֹ הַקָּבָה וְכִי אִמַּרְתִּי לָךְ שְׂתַכְכֵּהוּ בֹּאוּ לֹא וְהִלָּל
 בְּרַבּוֹר אִמַּרְתִּי לָךְ וּדְבַרְתָּם אֵל הַסֵּלֶע אִמַּר מִשֶּׁה אִמַּרְתִּי
 וְלֹא הוֹצִיץ אִמַּר לוֹ הַקָּבָה אִמַּר עֲוֹת לִי שְׂרִיָּאֵל בְּעֵדֶיךָ
 תִּשְׁמָט עֲמִיתֶךָ וְאִמַּר לָמָּה לֹא דָנַת אֶת הַסֵּלֶע בְּסֵדֶךָ
 וְהִלָּל אֵהְרֹן אֲשֶׁר גִּדְּלָךְ בְּחֲצָרִים שְׁנֵאמַר וַיִּנְקִיחוּ רַבֵּשׁ
 הַסֵּלֶע וְזֶה הוּא טֹבָה שְׁפָרַעְתָּ לוֹ וְלֹא עוֹד אֵלֶּה שְׁנֵאמַר
 לִבְנֵי שְׁמֹעַל נָא הַחֲוִירִים וְאִין מוֹרִים אֵלֶּה שׁוֹפְטִים

פטירת אהרן

הם שוטחים ואתה כקח לא תכנס עם שטים שנאמר
 לבן לא תביאו את הקהל הזה כען שאמר הקב"ה למשה
 בן אהרן לסלע הכוף דחף לחים שנאמר ההכבדתי
 אגם מים חלמיש לחשינו מים כיון שהגיע ראש חדש
 אהרן הקב"ה למשה הגיע זמנו אהרן משה לפניו בבקשה
 אמר שלא תאמר לי באלה לאחר אהרן לו לאחר ויהי
 מער כל היום כלו שלא היה יודע היחך שוב אהרן לאהרן
 הגיע זמנו להכטר מן העולם וכל אותן הדברים
 שנה שהיו ישראל במדבר כך היה מנהגם היו ^{השכינים}
 ובאים אל שבעים עקנים ובו ביום באים אל ^{השכינים}
 וכל ישראל באים אל אלעזר ואהרן והיו השכינים
 על כתחו של משה והיו שאלים בשאלו ואחר כך
 יוצאים אל אהל מועד וזו היא סדר הלכתן משה
 באמצע אהרן בימיו אלעזר בשאלו והעקנים
 מבין ומבין וכל ישראל לאחריהם והיו נכנסים
 לאהל מועד ויושבין בדש ^{השכינים} אהרן על ימיו
 ואלעזר משאלו ועקנים ונשיאם לפניו ואחריו
 חממים אל כי ש כשגזר הקב"ה שימותו משה
 ואהרן שקרא למשה דבאנו עלי ואמר לו בן משה

פטירת אהרן

עבדו בכל ציתו חיות נאמן דבר גדול יש לי לאמר
 לך שהיה קשה לעשות ואמר לו למשה מה הדבר
 אמר לו הקב"ה שיקרא אהרן אל שמו כי לא יבא אל
 הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את
 כי יו"י לאו מלכה ואמר לו משה רשע גלוי ו
 וידוע לבני כסא כבודיך כי אתה ארון על כל העולם
 וארון בכל בריותיך שברית בעולם הזה ובירך
 הם ובירך לעשות עליהם כל מה שהיה רצונך אבל
 אינו ראוי לי שאלך לאחי לומר לו זה הדבר כי אחי
 גדול מחני הישר אליך אדבר עמך אלהי ההר ושם
 נאמות אמר לו הקב"ה למשה אל תאמר לו בשפה
 רכה ולא קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אותם
 הר צמר וגם כן עלי עמם ותאמר לו דברים רבים
 ונאם כי בעבורם היה מבין ~~הדבר הזה~~ ^{שלא יעלה}
 ביד המושט את אהרן את בגדיו והלכשתם ארבע
 אלעזר בנו ואהרן יאסף ואת שם כששמו משה
 זה הדבר היה אומנם בלבן מאד ולא היה יודע מה
 לעשות ובכה בכי גדול עד מאד ואף על פי שנתן
 אהרן אחיו והגיע לו חמתו עדי מות על חיותם

פטירת אהרן

אהרן אחיך את עליך בן בעבור שהיה נאמן בגוועל
 והלך אל אהרן לומר לו הדבר והלך לזהל מעד
 ומצא שם לאהרן אותו היום שינה משה המנהג
 ישב ובכה עד קריאת הגבר קרא לאלעזר אחיך
 קרא לו אל הצקנים והנשיאים שאמר לו הקב"ה
 דבר בלא ונתקבצו על כתחו של אהרן עמד אהרן
 ומצא משה עומד אמר לו אהרן למשה אתי לחה
 שנינו המנהג אמר לו רבי עוני הקב"ה לומר לך אמר
 לו אמור אמר לו עד ששש שגזל עמד משה והלביש
 לאהרן שחלב בגדים נתן ביתו כן יצאו וכן
 היתה סדר הלכתן באותו היום ששה את המנהג
 נתנו את אהרן באמצע ומשה מוהבנו ויהושע ^{השלישי}
 והצקנים והנשיאים מכלן ומיכלן וכל ישראל ^{האחרים}
 כיון שראו כל ישראל את אהרן באותו בבור שחמו
 שחמה גדולה מכני שריו אורבים אותו אלהו כל זה
 היה אהרן גדול מעבשיו שאל רוח הקדש נוטל היום
 ויצאו כיון שבגיעו לזהל משה בקש אהרן להכניס
 ולא הניחו משה ואמר לו משה עד שגזל חוץ ^{למחנה}
 כיון שיצאו חוץ למחנה אמר לו אהרן אמור לי מה

פטירת אהרן

שאמר לך הקב"ה אהרן לו חשב ער שנגיע לזאת
יהי בלזותה שעה אהרן לישראל סבובין עד שנחזור
אלכם ואני ואלעזר נעלה ראש הנה ונשמע ונרד
ויהיו עולין שלשתן והיה מבקש חשב לומר לאהרן
ולא היה יודע איך יאמר לו אהרן חשב אהרן אחי
בקרן נתן לך הקב"ה אהרן לו הן אהרן לו מה אהרן
לו נתן לו מחבת צרב ושולח שעליו לחם הכנים
אהרן לו חשב שאם כל מה שהבקיור בידך עבשיו הוא
מבקש ליטלו מהך אהרן לו נמה אהרן לו נר הבק
אחרי אהרן לו אהרן לא נר אחת נתן לו אלא כל
אותן שבעה נרות והרי הן דולקין באלו מושד יהיה
מבקש חשב להרגישו על נפשו שהיה משולה בנר
שנאמר נר יווני שמת אדם כיון שראה שאנו יחש
בדבר אהרן לו באחת קראך חסד שנאמר ולך
אהרן תואיך ולעריך לאש חסידך מיד נביתתה לער
לכניהם אהרן לו חשב אהרן אחי הבבס במערה
זו. אהרן לו אהרן הן והיה חשב רועה להנשיט
את אהרן בגדי בגדו שעלה ולחמם הן יאמר
לו אהרן לו אהרן אהרן חשב ששמן לנחמה

פס"ד יד רת יצחק

אין ראוי להכנס שם בגדי כהונה שעליך שח
 ושמאלו והמערה נזה מאד שאל קברים ראשונים
 היו בה אלא רצוני שתתנם לאלעזר וימתין לו
 עד שנצא אחר לו אהרן וכה דברת מיד הנשיא
 משה את אהרן את בגדיו אשר לוואר כיון שהנשיא
 בגדיו את שיום ונקבר שיום שם ושלוש אל
 כל כהן גדול לובש ה' בגדי כהונה וכהן הדיוט לובש
 ה' אהרן שנה ואלעזר ארבעה טל אשר ארבע
 מאהרן והלבישן לאלעזר ונעשה כהן גדול ונשלחו
 על אהרן ארבעה אמרו לאלעזר המתין לנו כהן עד
 שנקצא נכנסו וראו מטה מוצעת ושחן ערוך
 ונעורה דולקת ומלכי השרת עומדין עליה אחר
 לו אהרן למשה אחיו עד חתו תסתור ממני הדיבור
 שאמר לך הקב"ה ואתה יודע כשדבר עמר בראשונה
 שמחתי והוא בכיו העיר עלי וראך ושחן בלבו
 ועבשיו להק תסתיר ממני הדבור שאמר לך הקב"ה
 מכלו אם תאז דבר מיתה הריני תקבל עלי בסבר
 פנים יפות אמר לו תאמל והזכרת דבר מיתה
 הוא והוא בדבר שאמר לי ואני יראתי להודיעך

פזירת אהרן

ועתה ראה נטותך שאינה באעשה בשד ודם ולא
 עוד אלא שחלפתי השדות באוכלסלךך אהרן לו א
 אהרן חשה אחי כמה לא אהרית לו בגני אחי ואשתו ובני
 אהרן לו חשה אחי קורא עליך והלא היום ארבעים שנה
 שעסית את העגל והעזאריית חייב לנחם אלא ששארית
 מצבילת והעצמות אותך חן העזרה שאלה ובאמרך ה
 רחמנו יי ויחד להשמידו ועבשיו כללי תהא חיותה כחיותך
 שאתה את העזי קובריך. אבל אם אני אמות אין לי אח
 שיקברני ואתה את ובניך ירשין בבורך אבל אני
 כשאמות אחד יורש בבורי והתכניסו ברבדים ועל
 להוטתו אהרן וקבל הקצב נשמתו של אהרן ויצא
 חשך כחשך באחזה שעה נמשכה דמעה
 ולא היה חשך בעולם שיכול להבין זה אחר אפסור
 לחשך היכן הוא אחר לו בעטר לבית עולמו חיד
 וירד חשה ואפסור חן הרב אחר להם שרעל היכן
 הוא אהרן אחר להם כגר בעטר אחר לו לדברין
 את ואין את ערע' עשיות חשך פזרת את
 אין אנו משהין אותך עד שנראנו עולם בן חן
 בנחמה שעה שעה אחר בתכלית לבני הקצרה

פתיחת אהרן

ואמר לבניו רבונן של עולם בבקשה ממך שתתקב
 להם את משינתו של אהרן חי הוא באמת
 ויטעו אלהים ממנו וישתחוו לו זה עשה הקב"ה
 קרע את המשנה לבאן ולבאן והראה להם חטתו ואלהי
 את מושבב על חטתו שנאמר ויהי כל העדה כיגוע
 אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל
 הכבו פניהם לאחנה ישראל וראו שנסתלקו עני כבוד
 שנתן להם הקב"ה בזכותו והיו מפריחין חטתו ואמר
 השלם אמר להם הקב"ה סכדו על השדיים שנאמר של
 שדיים סוכדים והו על שדיים סוכדים על השדיים
 שכלכלו וברנסו שני שדיים קדושים שקוראים עליהם
 הכסוף שני שדין בשני עפרים תלמי צביה
 על שדה המור על גבן בוריה על כנסת ישראל שנאמר
 לשדה המור ולגבן בוריה שנותנה סריקת ואחר
 כך אמרו וכל שלום ונחון על משכבותם אשר הולך
 נבואו וביון שנסתלקו עני כבוד ראו החמה
 בריקע של ראו אותם ביחיהם ובקשו להשתחוות
 להם ומבני של ראו אותם ביחיהם ובקשו להשתחוות
 להם ומבני של ראו אותם ביחיהם ובקשו להשתחוות

פטירת משה

אלו אבותם שנולדו במצרים הם ראו אותם אברהם
אלו שנולדו במדבר לא ראו אותם חימיהם חכמי שמים
עני הכבוד מקיפין עליהם בכל חסדם שנאמר
כי ענן יו' על המשכן יומם וכיון שבקשו להשתחוות
להם אמר להם לא כך אחרתי לכם וכן תשא עיניך ה'
השמיית וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים

ונדחת והשתחוית להם ועבדתם ועמור י

בשלם פטירת אהרן עליו השלום

פטירת משה

והוא הברכה אשר בן משה איש האלהים

אמר רבי שמואל בר חמא כיון שבא

משה לבדך את ישראל בא את הברכה זאת יתורגל

שכתוב בו וזאת הברכה אשר בן משה איש האלהים

איש האלהים אשר איש האלהים אשר הברכה

שכתוב בו וזו הברכה אשר בן משה איש האלהים

שנאמר והחוט כחשולש לא במהרה עתה י

רבי שמואל איש אלהים אשר איש אלהים אשר

אלו בשביל לבטל כרעה נקרא איש פטירה

פטירת משה

נקראו אלדים וזה זכר משה שהקב"ה נתעסק בו
בששה שירי למצרים והגיע גאולתם של ישראל

והיו כולם שוסקים בכסף וזרב וחשך היה מסב את
העיר והתעסק שלשה ימים ושלשה לילות למצואו
ארונו של יוסף למה שלא היה לו לצאת ממצרים

כל העסק

מכני לסור השבוש

את בני ישראל שנאמר וישבע יוסף

בגב בסרח בת אשר ורמיה אותו עיף ויגע אמר להם

סבבתי את העיר שלשה ימים ושלשה לילות למצואו

ארונו של יוסף ולא מצאת אותו אמר לו בנתי

והלך עמה עד נחל נילוס אמר לו בנתי זה חתנו

ארונו של יוסף ושל עובדת היה וחמש שנים

והוא חתנו חתן חתן

ברע דבר

יעלל עבדו עבדו

לסור השבוש חיד עמר משה על שפת הנחל

ושאר יוסף יוסף אתה ידעת שהגיע השעה לך

גומל את בניו והשבעת אתה את ישראל ועתה

תקן כבוד לאליהו ישראל ואל תאחר גאולתם לעם

פטירת משה

יש לך בקש לפני בוראריך ועלה מיתרום מור היתחיל
 ארצו מעצנע ועולה מיתרומוס כקנה בטלו משם
 ושם אותו על כתפו והיו כל ישראל סובלין מאחריו
 ובכסף וזרוב שנטלו מעצרים עמיהם ומהם היה סובל
 ארצו של יוסף **אשר הקב"ה** לחשה דבר קטן עשית
 חיוך החסד שעשית גדול **אשר הקב"ה** לכו של הרעצות
 לכסף וזרוב **אף אני** על זה בשעה שאתה נבטר
 בשולם הזה **אף אני** בכבודי אעשה עמך החסד
אשר הקב"ה וכשהגיע יומי של משה לבטל מן
 עולם אמר לו **הקב"ה** קרבו יחיו למות אמר
 לבני רצוני של עולם אחר כל יגיעה זו שיעשתי לית
 שאמות לו אמות כי אחיה וגומר אמר ליה **הקב"ה**
 רבך עדיף תבט ולא יתסיק וכה ישות בגאון גלך
 קרא את יהושע אמר לבניו רצוני של עולם מבני מה
 אני את עם סגולה כבודי של יהושע יכנס יהושע ל
 גשריה ואני **אשר הקב"ה** לו **הקב"ה** ועשה לו אתה
 שיהיה לו עשה לך מור השמים משם אמר יהושע
 ואמר לו ר' יהושע איך טעם נתיירא יתענה אמר
 לו של אמר קטן רבי אמר לו יהושע מלך עולם

פתיירת משה

שמואל אומר לו הן כך אמו של יהושע דוחק אותך
 לא טוב היה לך אני שאתם תשכח הלכה תשאנה לו
 קבל עליך שאתה עושה לך כאשר אתה עושה לי
 וכאשר היית אתה הולך לשמאלי אליך גם אני ^{לשמאלי}
 אומר לה יהושע כל מה שלמאלי עלי אני מקבל עלך
 מעת שארזה כניך משה רבינו עליו השלום התחיל
 לעשות לכולם הכבוד שהיה רצונו לעשות לו כיון ש
 שכנסו לשלל המד מה כתיב וירא יוה בטהר לוועד
 בעמוד ענן ירד הענן ועמד לו בין משה ובין יהושע
 מבנים ומשה מבחוץ במותה שעה צוח משה
 וראה מותין ולא חזא הנאת התחיל תובע המותה
 בכיו אומר לפני הקדש מה חטא יש בידי שאני מת
 אומר לו הקדש הן מכוסו של אדם הרמזון שכתוב
 בו הן האדם היה באחר מתנו למכר אתה מת אומר
 לפני רשע לשון דשו רגלי ערפל ולשון רצתי לפני
 אחר כחוס אומר לו הקדש כבר קדשתי על אדם מותה
 אומר לרשע אומר קלה צוית מותו ועבד עליך
 חזני לא עברתי אומר ליה הרי מבריהם שקדש
 חזני אומר ומה מת אומר לפניו חזני הרי יצא

פגירת חשה

אחיו ישיאל ואחיו אכסיסין לפניך אחר לו הרי
יצחק בנו ששט עולמו על גבי המזבח אחר
לפניו רשע הרי יצחק אחיו עשו שזרעו עתיד להחריב
את ביתך והגלה את בניך אחר ליה הרי ישקב יצחק
אחיו שנים עשר שבטים ולא הכעיסונו אחר לב
לא ענה לריקו ולא דשו רגליו ערכל ולא דברת ס
כנים בכנים ולא קבל התורה חידך אחד לו ריקב
רב כך אל תוסף דבר עלי עוד בדבר הזה אחר
לפניו רשע שאחיו אחרו שאלו לי לא חזק במשה
דברים דעים לא היה מלבן מן בעולם אל כבר
כתבתי ולא קם נביא עוד בישראל כמשה שאל
יאמרו בקטנות עשיתי רעון וצדקותי לא
שעתי רעון אל כבר כתבתי על אשר לא ק
קראתם אותי אחר לכנע רב של אכנס לארץ
ואהיה עם ב מלך של עם ואחר כך אחוס אל
גוריה הוי אלבני של אכנס עם אחר לכנע עם
לא אכנס בחיי אכנס לאחר מתי אחר לפני רשע
כל הכנס הזה עלי למי אל שאלתי לא קראתם
אותי אחר לכנע כתיב הן כל אלה יבעל אל טעמים

פְּטִירַת מִשְׁעָה

שלש עם גבר אתה חתנהג עם כדיותך במידות
 רחמים שנים ושלשה כעמים ולי עין אחד אין אתה
 חכמה לי אחד לו הקבר הן אתה ששית ששה שעונות
 ולא גלית ליך אחד מהם בתחלה אחרית שלח
 נא ביד תשלח שנייה ואז באתי אל כרעה לדבר
 בשמך הרש לעם הזה שלושית לא יו שלחני
 רבישית ואם ברסא יברא יו חמישית שמשו נא
 תששית שישית זהה קמתם תסת אבותיכם תרבות
 אנשים אברהם יצחק יעקב אבותם חטאים היו
 שאתה לכניהם כך אשר לבנו רשע חסך למדתו
 שאתה את אחתות החטאים האלה בנכסותם
 אני אחרתי ולא באבותם אשר לבנו רשע ירבה
 כעמים חטא ישראל לבנוך ונתכללת לבנוך עליהם
 ואחלת להם על ששים רבוא השגות ועלי אישך
 חשבות אחד לו אין דומה גזירות צבור לבדית
 אחר ועוד עד עכשיו היתה השעה חסור סידך
 אתה לדבר לבנו תכלות ותחטונים ועליו אחד
 שלש תחטונים ידבר דש חטבו חטב למח
 דומה לחכם שיהיה למח לבנו של חסך והיו כל

פטירת משה

בני כלטריין של אלך ירחים חפניו ולא בני
 כלטריין בלבד ולא אף כל השלם היו ירחים חפניו
 והיו משין לו כל רצונו של שהיה חלמד לבנו של
 אלך למחר זמן מועט מת בנו של אלך חוד אחד
 רבו של נער כל בני כלטריין והתחילו לחזור שר
 הכתחים באותן הימים שהיה דבו של בן האלך היה
 גדל ברשותו כחן שמת לבד הכל איך לו ולא לחזור
 על הכתחים כך היה משה כל זמן שהיה רץ
 הכל היו ברישותו עליונים ותחתונים כדכתיב
 עלית למרום שבית שבי לקחת תבואת בארץ
 ובקע הים בידו והעלה באר מים מן הסלע
 ולא עוד ולא שהיה מוחר קומה יו וקם שוב
 יו ושם ולא עוד ולא שומר עם איך כנך
 בלבים אל תעלינו חזה בוא וראי שכל זמן שהיה
 קיים היה חפץ לכל חפץ וכיון שהגיע זמנו למות
 חזר לבקש תחנותם יתנו דכתיב תחתונים
 ידבר רש וכתוב לבב זמן ועת לכל חפץ סתור
 השמים את היתה למען לידר לשמים וליטור
 גדול עם לבב את משה אל ששמה גם ימים

פתיחת משה

משה גדול מאוד בכל ארץ מצרים ועתה יצאתי
 לו להכיל תחנת שגאמר ואתחנן אל יי' בעת
 יהיא למען יי' אלהים אתה החלות שתי שמוות
 הללו למה הזכיר משה ולמד שגאמר משה יי' ואל
 וב' שמוות ברא הקב"ה את עולמו ואת האדם ב
 ברחמים ובדין שגאמר ויצר יי' אלהים את האדם
 והעין שתי שמוות אלו הם רחמים ודין שגאמר
 עי' יי' אל רחום וחנן הרי כאן רחמים ודין יי' עי'
 שגאמר אלהים לא תקלל הרי כאן דין ופד'ם
 התחיל הקב"ה לנהג עם ברייתו לכך אמר יי'
 אלהים אתה החלות להראות לי גבורתך
 במע' ועתה בזקנותי אני מבקש רחמים
 על שגאמר צאן מרשיתך שתסלק ותכמר עליהם
 את עבדך בבקשה אלך אל תהיה באלך בשר
 ודם אלך בשר ודם כשיש לו עבד והוא בחור
 וגבור הוא אהב אותו כיון שיצקין היא שונא
 אותו ומשליכו אבל אתה יי' אל תשליכני לעש
 זקנה כפלות בחי אל שגאמר את גדלך יי'
 י' הדורות ואת ירך החזקה אלו י' האכזרים

פְּטִירָה

הַבִּיטָה עַל הַמַּצְרִים בַּמַּצְרִים אֲשֶׁר הִי אֶלְבִּשְׁתֶּם
וּבְאַרְץ אֲתָה בְּרֵאתָ כֹּל וּצִדִּיק לִיהוּת וּלְהַחְיֹת
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוּרֶיךָ לַעֲתִיד לְבָא
וְלֹא אֲמַר מֵשֶׁה לִּבִּי שֶׁהִקְצֵה אֲמַר לוֹ וּמוֹת יִהְיֶה
הָיָה אֲמַר מֵשֶׁה לִּבִּי הִקְצֵה מוֹטֵב שְׂמֹחֶה וְלֹא
אֲמֹת חֲבִנִי שֶׁאִם בְּנִיךָ רוֹצִים לְחַטּוֹל אִיִּי
חַיִּיתָם וְאֲמַר לָהֶם שִׁלַּח אֶל אַחֲרֵי גֵּמְיָם וּבְאַרְץ
אֶלֶּא אֲתָה וְלֹא עוֹד אֶלֶּא שְׂמֹדִיעַ הוֹד קְבוּרָה לְאֶחָד
לְכָל הַדּוֹרוֹת שִׁבּוּט וְאֲמַר לָהֶם שֶׁעַל יְדֵי כ
בְּקִצְתָם בָּיִם וְעַל יְדֵי נִתְּנָה תוֹרַת לִישָׁרָאֵל וְעַל
יְדֵי הַחֲטָאתָ לָהֶם חֵן מִן הַשָּׁמַיִם אֲרֻבְעִים שָׁנָה
אֲרַעֲלֶנְכֶם לָהֶם בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהוֹצֵאתִי לָהֶם מֵיִם מִן
הַסֶּלֶעַ וְעַכְשִׁיו אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לֹא אֲמַת כִּי אֲמַת
וְאֲסַכֵּר מַעֲשִׂיךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם אֲמַר לוֹ הִקְצֵה
אִיִּי שׁוֹמֵעַ לֵךְ חֲבִנִי שֶׁאִם אֲתָן לֵךְ חַיִּים וּמַצְאֵתִי
חֲטָאתָ כֹּל הַעוֹלָם וְתַעֲשֶׂה אֲתָךְ אֶלֶּה וְעַבְדּוֹ לֵךְ
אֲמַר לִבִּנִי רִבּוֹן הָעוֹלָמִים כִּבְרָה בְּרִית אֲוִתִּי וְאִנִּי
הוּא שְׂבִטֹתִי אֶת הָעַבֵּל וְעַכְשִׁיו אֵין אֲמַת אֲמַר
לוֹ הִקְצֵה בֵּן וְהִי אֲתָה אֲמַר לוֹ בֵּן עֲגִירִים וְעַמְּהֵם

פטירת משה

בן חור הוא אחר לו בן יצחק ויצחק בן חור הוא אחר
 לו בן קהת וקהת בן חור הוא אחר לו בן לוי וכלם
 אחי יצחק אחר לו מאדם אֵל והלא אחי מאדם
 כי עבר אתה ואל עבר יצחק אחר משה למנוי
 רב־שֵׁעַ אדם הראשון גִּבּוֹר ואכל מה שלא רצית
 וקנסת עליו חיותה אני גִּבּוֹרתי כלום למנוי רב־
 העדות ואחרת לא כן עבדי משה בכל ביתי
 נאמן הוא אחר לו הקֹבֵה לחשה כלום צדיק
 אתה מאדם ודורו אחר לו משה בן האדם אֵלֶּם
 עליו חיותה ועל דורו משביל הנחש שהטעה
 אותו וחיה ואני החיותי חיים בנחש שנאמר
 ויעש משה נחש בחושית אחר לו הקֹבֵה כלום
 גִּבּוֹר אתה חנן ודורו אחר למנוי בן נח קנסת
 עליו חיותה ועל דורו על שלא בקש נח עליהם
 רחמים אֵלֶּם אני כשחטא ישראל בהעשה העֵבֶל
 בקשתי רחמים מלכניך ואחרתי אם אין מחי
 נא מסכרך אשר כתבת אחר לו הקֹבֵה גדול אתה
 מאברהם שנתנסה בי נסיונות אחר למנוי
 מִלְכִּיָּם כסול כחֹלֶה שישא חֲלֵבֵו ושמעט

פזירת משה

אמר לו הקב"ה גדול אתה מנחם שנקר על
 גבי המזבח אמר לכניו מנחם מחלצין וצא
 ששן ירשע אמר לו הקב"ה למשה משה כלום
 אחרתי לך לרדוג את המצור אמר לכנפוד'שע
 תן לי רשות ואומר לך הצד דבר אמר לו
 הקב"ה אמר אמר לו ב'שע אתה רחמך בל נכודי
 וצדדים שגני אמות בשביל מצורי אחר אמר לו
 הקב"ה ואתה דומה אלי אני מחיית ונפחית כלום
 אתה יכול להחליט כשני ולא יתן תצבור כוח
 כבודות כבודיתך אמרת קומה וקחתי שוב
 יו' ושבתיו גם בשבילך שניתו חשש שמים יארץ
 שדרבן של שמים להוריד טל ומטר ודרכם
 של ארץ לכושיא לחם ואחרתי איני רוצה
 כזה אלא השמים יורידו לחם וכאדץ תוצוץ
 מים וכך עשיתי שנאמר הנביא מחטור לכם
 לחם חן השמים ואומר עלי באר עט לך גם
 יותר רציתי לעשות שבקשתי ליתן לך חיים
 ואחרתי לי איני רוצה אלא שיהיה גם אחרתי
 לי אם בדיקה יברא יו' וקחתי המדמה את כוח

פְּטִירַת מִוֶּשֶׁה

וְאֵנִי מֵלֵצְתִי אֶת דְּבָרְךָ וְעֲשִׂיתִי חֲכָמָךְ שְׁנֵאמַר
וּתְכַתֵּחַ הָאָרֶץ אֶת כִּיָּה וּתְבַלֵּעַ אוֹתָם גַּם אֲחֵרֵי
זֹבַח לְאֱלֹהִים יִחָדֶם בְּלִתִּי לִי לְבָדוּ וּכְשִׁחֻטָּאוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִשְׁתִּי לְהִקְיֹם דְּבָרִי לְהַחְרִימָם וּלְטַבְּרָם
וְאֲחֵרֵי לִי סֶלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם כַּגֹּדֶל חֲסִדְךָ וְ
וְעֲשִׂיתִי כֵן וְאֲחֵרֵי לָךְ סִלְּחֵנִי כַּדְּבָרֶיךָ וְלֹא
עוֹד אֲלֹא הִתּוֹרָה שֶׁנִּקְרְאָתָה עַל שְׁמוֹ שְׁנֵאמַר יְיָ
יְיָ תְּחַיֶּימָהּ קִרְאָתֶיךָ עַל שְׁחָךְ שְׁנֵאמַר זָכְרוּ
תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי גַם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ
שְׁנֵאמַר כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדִּים הֵם קִ
קִרְאָתוֹם עַל שְׁחָךְ שְׁנֵאמַר וַיִּזְכֹּר יְיָ עוֹלָם וְעַד
עַל וְלֹא עוֹד אֲלֹא שֶׁדְּבָרָתוֹ שְׁחָךְ בְּאֵימֹרָה וּבְדִיבּוֹרָה
שְׁנֵאמַר וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר וַעֲשֵׂנוּ לָהֶם
צִיצִית וַיִּדְבֹּר יְיָ אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר וַאֲנִי אֲשֶׁר
דְּבָרִית עָמִי בְּאֵימֹרָה וּבְדִיבּוֹרָה שְׁנֵאמַר וַיֹּאמֶר יְיָ
מֹשֶׁה אֵל יְיָ וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֵל יְיָ גַּם אֲנִי אֵין לִנְי
לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׂתִיָּה וְעֲשִׂיתִיךָ כִּיּוֹצֵא בּוֹ שֶׁ
וַעֲבִי שֶׁעַם יְיָ אֲרֻבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לָחֶם לֹא אֲכָלְתִּי וְהָיִים לֹא שְׂתִיתִי וְאֵנִי לָהֶם

פטירת משה

ואתה אלהים שנאמר ראה נתתיך אלהים
לכרעה ואני יש לי נביאים ואליך נתתי נביו
שנאמר ואמרן אחיך יהיה נבילך ואני אינ
צדיק יכולה להסתכל כנגדי ובן פתיב וייראו
חגשית אליו את אמרתי וראית את אחוריו ו
לא יראו ובן פתיב והביטו אחרי משה כשע
ושתים אותיות כבדתי את התורה ובכולם
בביתך שלחתיך אצל פרעה והוצאת מצרים
את ישראל צומחך על השבת ועל המילה
נתתך עשר דברות כיסיותך בענן נתתי
לך שני לוחות אבנים ושברת אותם ושח
אחד בשולם הנחליתך תורתך ~~אחד~~
חשבעים עקבים חזר משה והורידו ואמר
לבני ישראל החבה במילותי ואלתני ועצמו
חשבה וכל באי שולם ידעין שאתה יו
אלהים יחיד בשולם ואין חלוקך ואין דומה
לך אלה בריות עליונים ותחתונים ואת
הוא שחזק והכל חזק ומוי וחלל בבורחך
אלא דבר אחד אני מבקש ללבבך שאתה

פטיירת משה

את הירדן אמר לו הקב"ה למשה שתי ש
 צבועות נשבעתי אחת שלא תכנס לירדן
 אחרת שלא תכלה את ישראל אם רצונך
 ואעבור על שתיהן אחיה אותך ואכלה
 את ישראל אמר לנביא נביא בנבליה אתה
 נא עלי אתה תוכיח סתם בשר חושש לא
 משה ואלקי כחותו ואליאבד נפש אחת ^{למשה}
 אמר לנביא נביא מה יאמרו הצדקות דגלים שרשו
 וקושים וידום שקבלו התורה והכה שדבר
 שמו הקב"ה כה אלכה לא מצא תשובה לכי
 הקב"ה בשר ודם על אחת כמה וכמה אמר
 רבי יוחנן עשר חסידות נכתבו עליו ואמר
 הן הן קרבו יאריך למות ומות בהר כי אנכי את
 כי ידעתי אחרי מותי ומשה בן משה ועשרים
 שנה במוות וימת שם משה עבד יי' עשר
 עמם גזר הקב"ה מותו על משה ושלא יפגם
 לירדן ועדין לא נאמס נחותם עד שנגלה
 עלא בית דין הגדול והיה אומר לא תעבור את
 הירדן הזה ודבר זה היה קל למשה ולא היה מעלה

פטירת משה

ואיתי אליהם שנאמר ראה נתתיך אליהם
לכרעה ואני יש לי נביאים ואליך נתתי נביו
שנאמר ואהרן אחיך יהיה נביאך ואני אהיה
בריה יכולה להסתכל בנגדי ובן סתיב וייראו
חגשית אליו את אמרתי וראוית את אחוריו ופי
לא יראו ובן סתיב והביטו אחרי משה כעשו
ושמים אותיות כבדתי את תורה ובכולם
בבדתיך שלחתיך אצל פרעה והוצאת מצרי
את ישראל צוהך על השבת ועל המילה
נתתך ששר דברות כיסיותך בעבך נתתי
לך שני לוחות אבנים ושברת אותם ושיתן
אחד בשולם הנחליתך תורתך ~~אחד~~ ^{אחד}
חשבתים זקנים חזר משה והורו לו ואמר
לבני נחש'ע הרבה גמילות ~~אבותינו~~ ועצמו
חשבה וכל באי שולם ידעין שאתה יי
אליהם יחיד בשולם ואין חלוקך ואין דומה
לך אלה ברמות עליונים ותחתונים ואמר
הוא שחוק הכל חקך ומוי ומלכ גבורותיך
אלא דבר אחד אני מבקש ללבבך שאתה

פטירת משה

את הירדן אמר לו הקב"ה למשה שתי ש
 שבעות נשבעתי אחת שלא תכנס לארץ
 ואחרת שלא אכלה את ישראל אם רצונך
 שאעבור על שתיהן אחיה אותך ואכלה
 את ישראל אמר לפניו ונ'ש'ע בעלילה אתה
 בא עלי אתה תוכיח סתם כל בשר ראשנים יאמר
 משה ואלקי כמותו ואני ואבד נפש אחת ^{מישראל}
 אמר לפניו ונ'ש'ע מה יאמרו הצריות דגלים ידשו
 חקונם וידום שקבלו התורה והכה מדבר
 שמו הקב"ה כה אלה לא מציא תשובה לפני
 הקב"ה בשר ודם על אחת כמה וכמה אמר
 רבי יוחנן עשה חסדות נכתבו עליו ואמר
 הן הן קרבו ימיך למות ומות בהר כי אנכי מת
 כי ידעתי אחריו משה בן מרים ועשרים
 שנה במותו ויהי שם משה עבד יי' עשר
 בעממים גזר הקב"ה מותו על משה ושלא יכנס
 לארץ ועדין לא נאמרו נחמנו עד שנגלה
 עטא בית דין הגדול והיה אומר לא תעבור את
 הירדן הזה ודבר זה היה קל למשה ולא היה מעלה

בטירת משה

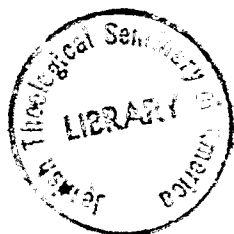
על לבו. שהיה אומר כמה נעמים חטאו ישראל
חטאיה גדולה וכיון שהייתי מתכלל עליהם היה לי
אחני מיד נתבטלה הגזירה אני שלא חטאתי ועוד
כשתכלל לבניו לעצמי לא רצה לקבל אחני כיון
שהיה הקצה שכלל בעיניו ואינו עומד ומתכלל
מיד קפץ עליו וגזר וחתם עליו גזר דין ונשבע בשמי
הגדול שלא יבס לארץ שנאמר לכן לא תביאו
את הקהל כיון שראה משה שנחתם גזר דין עליו
גזר עליו תעניות ושומד בתכלה ואמר איני צו
אבאן עד שתבטל הגזירה מה עשה משה לבג
שן ונתכלס באבר ועמד בתפלה לבני הקצה
חמס שהיה נעמים עד שצדעזעו שמים וארץ
יכל וצווי בראשית ואמר שמע הגיע ציונו סל
הקצה לחדש עולמו יצא בתקוף ואמר להם
לא הגיע אלא כי בידו נבטל חיו ורוח בר
בשר איש איש זה משה שנאמר והאיש משה
עמו אחד את עשה הקצה הכריז בכל רקיע
ורקיע ובכל בית חין של מקום שלא יעלו יבנה
ולא יקבלו תלמי של משה ולא יעלו לבני משה

פְּטִירַת מֹשֶׁה

שְׁחַתְמָתִי גִזַּר דִּין עָלַי אֶתֹּכֶּךָ הַמַּחֲוֹנָה
 עַל הַהִכָּרָה אֲבִרְזִיאל שְׁמוֹ קִרְא הַקָּצֵב לְכָל שְׂרֵי
 רִקְיָה בְּהִלָּה וְאָמַר לָהֶם רִדּוּ וְנַעֲלּוּ בְּכָל שַׁעַר וְשַׁעַר
 כְּדֵי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה תַכְלֵת מֹשֶׁה אֶתְּכֶם נִזְדַּעְזְעוּ
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל מְוֹסְדוֹת הָאָרֶץ וְיִצְוּרֵי בְרִיאַת
 מַכְנֵי תַכְלֵת מֹשֶׁה שֶׁהִיא דוּחָה לְחֶרֶב שְׁקָרָה וְחֹתֶךְ
 וְאֵינוֹ מִתְעַכֵּב מַכְנֵי שֶׁתַּכְלֵתוֹ כְּעֵינֵי עַם הַמְּכֹרֵשׁ שֶׁ
 שָׁלַח מִכֵּי רַבּוֹ זַנְגִּיאל עַל אֶתְּכֶם שֶׁעַם אֱמִי
 יִתְזַקֵּץ וְאֶשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל שֶׁמֶעַ רַעַשׁ
 גָּדוֹל יֵה מֹשֶׁה שֶׁבְּתוֹב בּוֹ גַּם הָאֵשׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל וְאֵל
 בְּשַׁעֲרֵי שְׁמָיו גָּדְלִי וְשֶׁרֵפְתִּי מַעֲלֶה שֶׁלֹּא קִבַּל תַּכְלֵתוֹ
 עַל מֹשֶׁה וְלֹא עָלָה לִּי כְּנִים וְלֹא נִתֵּן לִי חַיִּים
 גִּיד כִּתְחַל בֹּלֶם וְהִלָּלוּ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ הַמַּחֲוֹנָה
 שֶׁאֵין לִבֵּנוֹ לֹא שׂוֹהֵה וְלֹא שֶׁכַּח וְלֹא מִשְׁוֹא כְּנִים
 בֵּין קִטְוֹן בֵּין גָּדוֹל וְהֵנָּה שֶׁתַּחֲנֵן מֹשֶׁה תִּקְוָה
 חֵיבוֹנִין כְּהֵנָּה וְאֶתְחַנֵּן אֱמִי לִכְנִי וְכִלְשֵׁי הַרְבֵּה
 כְּעַמִּים נִצְטַעְרִיתִי בַּשִּׁבּוּץ יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁהָיָה לִּי
 עַם מְגֻלָּה וְנִחַלְתִּי לְשׁוֹךְ וְיִלְחָמֵי בְּעֶרְתִּי וְלֹא מִלִּי
 גְּמוּלָתִי רַבִּינִי מִיֵּשׁ תוֹדִיתִךָ כִּלְשֵׁי שֶׁכֶּךָ כִּתְחַל

פְּטִירַת מֹשֶׁה

בַּיּוֹם תִּתֵּן אֱלֹהִים וְעַכְשָׁיו דּוֹכֵן שְׁמַי שֶׁר
 אַרְבָּעִים שָׁנָה שִׁגְעַתִּי בַשִּׁבִּיל בְּנִיךָ וְנִצַּטְעַרְתִּי
 עֲלֵיהֶם בַּחֲצָרִים בָּיִם וּבַמִּדְבָּר וְתוֹרָה וּמִצְוֹת ^{שְׁלֹשֶׁת}
 לָהֶם וּבִצְרָתָם רָאִיתִי וְעַתָּה כִּשְׁהָגִיעַ טוֹבָתְךָ
 גְּזַרְתָּ עָלַי שְׁלֹא תֵעָבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן רְבוֹן ^{הַיַּרְדֵּן}
 אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד עַכְשָׁיו לֹא הָיִיתִי תוֹרָה יוֹרֵדָה
 וְיוֹשֵׁב בְּיִשְׂרָאֵל חֵיד הַתְּחִיל הַקָּבֵה לְבִיטוֹ
 אֵינִי לִי הַקָּבֵה הַרְבֵּה מִתּוֹכָן כֵּךְ לְעוֹלָם הַבָּא
 שֶׁתִּשְׁבִּיעַ מִכָּל מַעֲדֵנִי שְׁלֹא אֶעֱרֹךְ שְׁנֵי
 כְּהֻנִּי אֲהַבִּי וְשֶׁאֶעֱרֹתֵיהֶם אֲהַלֵּל אֲלֹהֵי
 הַצְּדִיקִים שֶׁמִּקְוִיָּהִם אֶת הַתּוֹרָה בְּהַרְבֵּה מֵעַד
 שְׁמוֹעַ אֲלֹהֵי שְׁלֹשׁ מִטּוֹת וְעַד רְבוּאָה שֶׁל צְדִיקִים
 שֶׁל עוֹלָם הַבָּא שֶׁעֵתִּיד הַקָּבֵה לִיתֵּן לְכָל צְדִיק
 נִשְׁיֵן עוֹלָמוֹת אֵינִי לִי הַקָּבֵה יִמְיָךְ ^{בְּטֵלִים}
 וְאִנִּי אֵינִי בְּטֵל שְׁלֹא תִהְיֶה צְרִיךְ לְעוֹלָם
 לֹא לְאֹרֶךְ חַיִּי וְלֹא לְאֹרֶךְ לְבָנִי וְכַעֲבִים וְלֹא
 אֲפִילָּה וְשִׁתִּיָּה וְלֹא מִסֻּחַ וְכַעֲבֹשׁ וְלֹא שֶׁאֵין
 לְהִשְׁתַּחֲוֶה וְלֹא מַעֲשִׂים לְהַצִּיל שְׁמִי בְּעוֹבֵד
 מֵאִיר כֵּךְ וְכַעֲבֹדִי אֲשֶׁם לְבָשָׁן וְהַחֲדִי

פתיחות משה

כמותך ונחורתי אסתר כעך ומתתקי ארה
 גרונך ומרובות רכובי אשים רכובך יושב ביט
 שלי שחקוק עליו עם המפורש שבו בראתי ה
 העולם תחלה שמינו נתתי לך דוגמא בעולם הזה
 שרביט שלי אחר משמנת אלנים ושבע מאור
 ושישים רבוא מאות של עולם הבא אמר לו
 הקצב בעולם הזה עשיתי הרבה אותות ומכותים
 ועליון הוצאתי את ישראל ממצרים וקדשתי
 להם הים והאטרתו להם המן והכבתי מי
 מרה לגתוק ונתתם להם תורה ומצות כנגד
 איברים שבאדם וכנגד ימות השנה ומלחמות
 נצחתי עליהם ריין משה רב לך הגיע יומן של
 יהושע לכרם את ישראל ועתיד אני לכרם על
 ידך שלמה תהיה וזרח השמש ובא המלך
 אמר משה דבנו של עולם אים אין אני מכרם
 את ישראל וכנסו בני תחתי או בג אהרן
 אתו ויחלצו חקאמי אמר הקצב והוא יחלצ
 אותם את הארץ כיון שראה שנגזרה
 גזירה עליו מיד ויטל משה ויגבר אליהם

פְּטִירַת מִשְׁחָה

אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל וְשָׁנִים בְּתַשְׁרִי עַד אַחֵר בְּשָׁנֵי תַשְׁמִיעַ
וְחִמְשָׁה יוֹם אֲשֶׁר־הָיָה כַּעֲמִים שֹׁמֵר לֹא הִקְבִּיר
שִׁמּוֹת וְהָיָה מִשְׁחָה חֲמִיתִין עֲצָמוֹ עַד אַחֵר בְּשַׁבָּט
הַלֵּךְ וְקָרָא לְכָל יִשְׂרָאֵל וְכִירַשׁ לָהֶם אֶת הַתּוֹרָה
בְּשָׁשִׁים רִבּוֹא בְּשַׁבְעִים לַשָּׁנָה שְׁנָאֵר בְּאֵר הַיֵּטֶב
וְאֵמַר וַיֵּלֶךְ מִשְׁחָה וַיְדַבֵּר וַיִּנְחַן שְׁנָאֵר בְּשַׁבָּט בְּאֵר
מִשְׁחָה אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁנָאֵר וַיְהִי בְּאַרְבַּע־עֶשֶׂר
שָׁנָה בְּשָׁשִׁים שָׁשִׁי חֹדֶשׁ בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ בְּאַחֵר
בְּשַׁבָּט עַד שְׁנָאֵר בְּאַחֵר שְׁלֹשִׁים וְשִׁשִּׁי יָמִים וְבִלְוִיתִין
יָמִים כִּירַשׁ הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְבְשַׁבָּט בְּאַחֵר מִתְּ
וָאוֹתוֹ הַיּוֹם שָׁמַת הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהִיָּתָה בֵּת קוֹל וַיֵּצֵאתָ
וְאֵמַר הִזְכֵּר בְּעֶצְמְךָ שֶׁאֵין לָךְ חַיִּים בְּעוֹלָם אֵלָּא
הַיּוֹם כִּי־כָל בְּלָבָד אֵמַר רַבִּי וְלָבֹא בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם
שָׁמַת מִשְׁחָה כְּתוּב שְׁלֹשִׁים יָמִים גִּדּוּר וְשִׁלַּח מִשְׁחָה
מִכְרִים וְעִדּוּן לֹא הָיָה חֲצִי יוֹם וְאַחֵר כֵּן קָרָא
לְכָל שַׁבָּט וְשַׁבָּט יִנְחַן לָהֶם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת וְאוֹתוֹ
מִקֵּד תּוֹרָה מִבְּחֹר שְׁבֹבֵל הַלֵּךְ וְהִנִּיחַ בְּצֹד
הָאֵרֶץ וְהַדִּירָן וְהַבִּטְחָן כֹּל אַחֵר וְאַחֵר בְּשָׁשִׁי יָמִים
אֲבָחִים וְשָׁשִׁים לָבָד וְאֵמַר לָהֶם הִזְכֵּר כְּבֹד־

פטירת משה

התורה והמצות וישאלו מצד הארון שאלה
 לקח את סכר ברית השם וגומר ויש אומרים
 ירה גבריהם ונאלץ התורה חידו של משה והעלה
 אותו לבית דין הגדול של מעלה להודיע צדקתו
 של משה בכל הקיע ורקיע שנאמר צדקת יו^ע
 ומשכטיו עם ישראל ולא עוד אלא שנשמתו של
 צדיקים קורין בו ^{עני} ובחמישי ובמועדו
אברהם רבי יאשיה באותה שנה שנה משנה
 ליהושע בן נון ונאמר רב צנעני
 ישראל והיה הכרוז יוצא מלפניו בכל מחנה
 ישראל לומר באו ושמעו דברי הנביא חזק^ש ואלים
 עלינו היום עלו כל ישראל לכבודו של יהושע
 ואחר צוה משה לרבי^י כסא של זהב ועטרה של
 מרגליות וכובע של מלכות ולבוש מרגמן והיה
 משה עומד ומסדר ומעביר מערכות ומכסלים
 של סנהדרין ושל ראשי גדודין ושל כהנים ושל
 כן והלך משה ליהושע ולבניו ונתן עליו העטרה
 והשיב על כסאו של יחזקאל והשיב עליו תודמן
 לדרוש בכל ישראל ואי היה התודמן כלב

פטירת מעשה

בן ימנה ויהושע דורש בעני כל ישראל ובגדי
 אשר רבו ומה הוא המדרש שדרש יהושע שורו
 רבי שמו השמים העליונים העירו מוסדות הארץ
 התחתונים שורו וסלסלו סדרי בראשית שורו
 והרעו הדרי שלם שורו והללו גבעות אדמה
 שורו וקצחו צבאות הקיש ושירו וספרו כל אהלי
 ישקב שירו כל השפנות ישראל שירו והאמנו
 כל אמרי לבכם שירו לבבכם לכל דבר וקבלו ב
 בשמחה עליכם ועל נכשותיכם מצות אלהים
 מתחו לשונכם ומוכם ותנו כבוד לאל מושיעכם
 ותהיו אנשים לכני אדוניכם ותנו עליו בטחונכם
 כיהוא אחד ואין שני לנבמותו באלהים ואין כ
 כערכו במלאכים ואין זולתו באדונים אשר
 לשבחן אין קץ ולתהלתו אין מחצית וסוף לעבדותיו
 אין חקר ואין מספר לעלילותיו איש מור לב
 שבועם אבותינו ויקיים לנו הצרות והחשך הישועה
 אשר נשבע להם על ידי משה רבינו שגאלנו מיד
 כלאים וקוציטנו מעבדות לחירות ושקדנו לב
 את הים ונתן לנו שש מנחת שלש אשרי מצות

פטירת משה

על ידיו משה רבינו אחר משה שעל שנים ושש
 שנה היה יהושע משרת את משה במדבר שנת
 ומשרתו יהושע בן נון נער וכשהגיע גזרה של
 משה ויאמר לורח קרבו ואיך למות קרא את יהושע
 וצו את יהושע היה משה הצדיק דן מעצמו שאל
 רבני יהושע תלמידיו אני מת שהוא עתיד לכהן
 את ישראל ולבוא בראשם היה על גזר דין של
 אבנם לארץ ולא לאכול מכירותיה שרה להם לי
 כי לא ידברו רגלי בארץ ישראל חוטב שמהיה
 ליהושע ואבנם לארץ ישראל והעשה משה בלילה
 בשבת עד ששה בסדר הלך משה שמות וערבות
 ומחש את יהושע כתלמיד לרב ואותן שלשים
 וששה ימים עלו למשה יום לשנה כצד היה משה
 משה את יהושע בכל יום היה משה שומר מחצות
 הליכה וכולך לכתחו של יהושע ונוטל הכתח
 ובותח את הדלת ונכנס ונוטל חלוק ומחשקה
 ונעיתה למראשותיו ונוטל מעליו ומתקן
 ומניח בצדו האטה ונוטל טליתו וכמותו ידיו
 אלבשו של זהב ואת עטרת של חרבלות ומבחרן

פטירת משה

[illegible]

פטירת משה

אשנתו יהושע היה נכנס ונטל חלקו ונותנה
 לו בידו כיון שהיה זה יהושע הבכור היה מתבייש
 ונטל חלקו וכסה גופו ולבש בזעזעות נכשו
 ובא ונפל על רגליו של משה והיה אומר לו אל
 תדרגני רבי בחצי ימי חבני שדרה שבאת עלי
 חבני הק"ב אחר משה בני אל תתורא איך לך עוד
 בזה במדה שמרדת לי אמרדך לך ששמתני בסבך
 כנים ימות כן שמשפך למדתך ומהבית לרעך
 כמנך לא כך שניתו לך יהי כבוד תלמידך חביב
 עליך בשלך לפיכך לא הניחו ליהושע עד שישב
 על סילון של זהב בדרך מלכו הארץ ועל כרחו
 עמד לו ומשמשו על כרחו כל צורכו ועל כרחו
 הניח עליו קרני החור למעלה מכלם שנמצא
 עליו זמ"ל רבו חלואי סוכר כל בני מרים בעולם
 בשעה שסיוף מתנו כל סתרי תורה כיון שנתעורר
 ינה באו ואחרו לו כל ישראל מאחרים לבם
 חיד תמש משה את יהושע והוציאו מתוך מדלו
 וביון שדגועו שניהם לכתח לאהל הולכים
 בגל כרחו כיון שראו ישראל יהושע הולך

פטירת משה

בראש נזרעזעו כלם ועמדו על רגליהם והלכו
שניהם עד למקום גדולים אצל כסא ה' בליושבו
בעל כרחו כשראו ישראל כן בכו כולם וגם
יהושע זכר ואמר גדולה וכבוד למה לי
יצתה בת קול ואמר למשה אין לך חיים אלא לחם
שעות בלבד חיה צעק משה בקול גדול ואמר
יהושע ליהושע כהלך ודרשו שניהם לפני כח
ישראל באחר נני משה לפני חמה בני יהושע
כני לבנה משה כירש ויהושע מתכרש
אחרא שהיה משה קורא היה יהושע חכמי
ולא היה להם חלוק זה על זה בדבר זה ונמצא
דבריהם מכוונים באחד במהגלית של מלכים
עליהם אמר שלמה דברי כדורבנות על אותם
אל היושבים בגנים ועדין היה היו יושבים
יהושע וישראל לפני משה יצתה בת קול
ואמרה אין לך חיים אלא ארבעה שעות ע
אמר משה לפני הקדש ואמר רמון העולמים
אם מכני תלמיד ימות ימות מותי אלא
כתלמיד לפניו הוא כסוף גדול ואמר

פִּירְתַּי מִשָּׁה

כִּבְדֵּן הָרִיוֹט הוּא כְּמֶלֶךְ וְאֲנִי כַעֲבָד אֲמַר הַקָּבָה
 נִשְׁבַּעְתִּי בִשְׁמֵי הַגְּדוֹל שְׁמַיִם וְשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא
 יִכְלָלוּהוּ שֶׁלֹּא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֲמַר
 מִשָּׁה רִבּוֹן הָעוֹלָם תָּן לִי רָחוּת וְאַחִיהַ כַּעֲשֵׂה לְכוֹרֶת
 בְּשֵׁם הַמְּבוֹרָשׁ אֲנִי כֹהֵן וְאֵשֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹתַי כַּעֲשֵׂה
 סְנִיפִיּוֹת וְכָל שְׁעֵרוֹתַי קִשְׁקָשִׁים וְאַתְּ כֹּהֵן הַיַּרְדֵּן
 וְאַתְּ וְאַרְצָה אֶת הָאָרֶץ אֲמַר לִי הַקָּבָה אִם
 תַּעֲשֶׂה כֵן חֲשׁוֹב עָלַי כִּאֲלוּ עֲבַרְתִּי שְׁבוּעָתִי א
 אֲמַר לִכְנִיּוֹת שֶׁ אֲשַׁב עַל כְּנָפֵי עֲנָנִים בְּשִׁיעוֹר
 שְׁלֹשׁ בְּרִמָּאוֹת שֶׁל מַעֲלָה מִן הַיַּרְדֵּן וְהִיוּ עֲנָנִים
 מְלֻמָּטִים וְאֲנִי מְלֻמָּעֵלָה וְאַרְצָה אֶת כָּל הָאָרֶץ
 אֲמַר לוֹ חֲשׁוֹב עָלַי כִּאֲלוּ עֲבַרְתִּי שְׁבוּעָתִי אֲמַר
 לִכְנִיּוֹת שֶׁ הִתְכַּנֵּי אֶבֶן אֶבֶן וְאַחֲרֵי שֶׁלִּי כִּנִּי
 לַמַּעֲלָה מִן הַיַּרְדֵּן וְאַחֲרֵי הַחֲיוּנִי וְאַרְצָה אֶת
 הָאָרֶץ אֲמַר לוֹ חֲשׁוֹב עָלַי כִּאֲלוּ עֲבַרְתִּי שְׁבוּעָתִי
 אֲמַר לִכְנִיּוֹ הַרְאֵנִי אֶת הָאָרֶץ בְּמִרְאֵית הַעֵיִן א
 אֲמַר לִי הַקָּבָה כַּעֲשֵׂה זֶה אֲנִי שׂוֹמֵעַ לְךָ שְׁמֵי
 כִּי אֲנִי תִרְאֶה אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר
 הָרָא לִי הַקָּבָה אֶת הָאָרֶץ אֲרִבֵּשׁ מִשְׁחֵי כְרֶסֶת

פטירת משה

על ארבע מאות כרסם כשיעור ערוגה בתוך מדבר
 ונתן כח בעיניו כדי שיראה כולה המדבר כגובה
 והסתר בגלוי והרחוק בקרוב כדי שיראה כלה
 ואמר לו זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותי וגומר
 ערבאן עלתה לו שם יצתה בת קול ואמרה
 לא תצטר עצמך שאין לך חיים בעולם הזה א
 אלא שלש שעות אמר משה ונשבע הניחתי אצל
 בני ראובן ובני גד ותחיה כפשי כאחד מהם ו
 ויהושע הוא יעמוד ויעלה לארץ ישראל אמר
 לו הקדש אם כן אתה עושה תורתך כלסתה שבתבת
 שלש כעמים גשנה יראה כל זכורך וגומר
 כשיראו ישראל שאין עולה לרגל מה יהיה
 אומרים ומה משה שניתנה התורה על ידיה
 אינו עולה לרגל אנו על אמת כמה וכמה נחמנו
 אתם מבטלים מצותי ועוד כתבתי על ידך
 לקח שבע שנים תמשה שגטה בבא כל ישראל
 לראות את בני ישראל אתה מבטל שעתו של
 יהושע בבני כל ישראל ופשיהיה יהושע יושב
 דורש בתלמי כל ישראל מה ישראל אומרים

פטירת משה

ער שאנו ללדים תורה מפי התלמיד נלך ו
 ונלמוד מפי הרב ונמצא אתה מבית מדרשו
 עד כאן עלתה לו שעה אחת יצתה ברכ
 קול ואמרה לו משה כמה תצטר שטיף
 כך עוד חיים אלא שני שעות וסמאל חלש
 לסטנים היה ובכל רגע ורגע היה מצכה מדי
 יגיע השעה שארץ להמיתו ואטול נשמתו
 כאדם במצבה ~~בשמיחה~~ גדולה ביון שראב
 מיסאל שר של ישראל את סמאל הרשע ^{לצנה}
 למיתת משה נתן קולו ובפה והיה סמאל שמח
 ושוחק והיה אומר לו רשע אני בוסב ואתה
 שוחק ויש לומדים שאמר לו אל תשמחי ^{ליוצתי}
 לכן נבלתי קמתי נבלתי במשה קמתי ^{בכונסתי}
 של יהושע בשעה שנכלו בידו שלשים ואחד
 חלבים כי אשב בחשך חרבץ בית ראשון וחרבץ
 בית שני יין לור ליבומות המשיח עד כאן
 עלתה לו שעה יצתה בת קול ואמרה לו איך
 קי חלש בשולם אלא שעה אחת אמר לכונס
 רשע הנה אונתר כעוף שהוא מורח בארבע

פטירת משה

רוחות ואלקט מזונותיו על ארץ ישראל ושמרת מים
 מן הנדרות ולערב חוזר לקנו אמר לו הקב"ה
 רב לך אמר לבניו ולשע"ה הצור תמים בעליו יו
 צתן קולו בבכי ובכה ואמר לחי יליך שיבקש
 עלי רחמים הלך לכל מעשה בראשית אמר
 להם בקשו עלי רחמים אמרו לו על עצמנו
 אין לנו יכולין לבקש רחמים עלינו שכתוב בנו
 את הכל עשה יכה בעתו ובסוף כתיב הכל הולך
 אל מקום אחד ועוד פתיב כי שמים כעשן נחלחו
 והארץ כבגד תבלה כיון שראה משה שאינו
 יכול להחלט מן המיתה קרא ליהושע ובניו
 ישראל אמר לו ראה בני העם שאני מוסר לך
 עם יקר תנוקותיהם עדין לא התעסקו במצות
 ה' זהר צדק שלל תאמר להם דבר שאינו הגון להם
 בו בכורו של הקב"ה ואוהבו מכל אלה באותה
 שעה אמר הקב"ה ליהושע משה רבך הניחך יצחק
 טוב מקל וכך על קדקד קדקדו • שגאמר
 אל תאנע מנע מוסר כי יטע ישראל ואתבשרו
 אמר יהושע משה רבי מכתא עלי שמו אמן

פטירת משה

להם נחלה בהר ויאמרו תן לנו בשכלה אמר לו
 משה רבינו אל תעזב שכן הבטיחתי הקצב שירצון
 שלום בחלקתן של ישראל בארץ אמר לו משה
 כל טעות שיש לך לשאול שאל ממני שאני נטול
 חמץ ולא תראני עוד אמר לו רבי היכן הנחתך
 ביקצום ובין בלילה ויש לי לטעות ועל שלא שאל
 נשתכחון ממנו שלשת אלפים קלים וחמורים ו
 ובבית מדרשו של ישבץ הניחו אמר לו אהרן
 כי שאין לך טעות לשאול בא ואנשךך הלך יושק
 ובטה על גאורו וברכו שני היותך בשלום וישראל
 עמי בשלום לא מצאו ממני קורת רוח מעולם כל
 ימי חבני אזהרות ותוכחות שהייתי מוכיחן ה
 התחיל לברך כל שבט ושבט בפני עצמו כיון שיצא
 שקצרה שעתו כללם כולם בברכה אחת ואמר
 להם הרבה צערתי אתכם בתורה ובמצות מחלו
 לי אמרו לו רבינו אדוננו מחול הוא לך אף לנו
 הרבה הכעסנוך והרבינו עליך טעית מחול לנו
 אמר מחול הוא לכם בא ואמרנו לו הגיע הערב
 שאתה נבחר לך השלום בדוך שם חיוניות

פטירת משה

לעולם אמר משה לישראל בבקשה מכם כשתכנסו
לארץ זכרו אותי ואת עצמותי ואמרו לי אה לו לבן
עמרם שרץ לכנינו כסם ונכלו עצמותיו במדבר
אמרו לו ישראל רצנו אם אתה פורש ממנו מה
והיה עלינו אמר להם כשהייתי עמכם היה הקדש
עמכם שחלתימרו כל הניסם ונכלמות שבעש על
ידי כעבולי לא נעשו אלא בשבילכם ובעבור רחמי
וחסדיו ואם יהיה בטחונכם עליו יעשה חכמים
כתמו ישראל ואמרו ווי הוה האלהים ווי הוה
האלהים אלהים לנו מחסה וסוד יצתה בת קור
ואמרה משה למה תצער עצמך איך לך חיוס בעולם
אלא חצי שעה כיון שראו מדת השולם ותשועות
גדולות ונחמות שעתיד הקב"ה לעשות לישראל
אמר להם אשריך ישראל אתה כמור עם נוסע באי
ועמד וברכך בשלום ונתן קולו וברך ואמר לישראל
בשלום ארצה אתכם לתחיית המתים ויצא למעבד
בבית גדולה וגם ישראל סבכו וזעקו זעקה גדולה
מכאן משה קרא את חלקו ונטל חביליו וכסה
ראשו באבן ונבנס לקול אהלו והיה בוכה ואמר
אוי לרגלי שלא דרבו בארץ אוי לירי שלא קדמו

פטירת משה

וצרותיה ואני לגרוני שלא אכל מכירות ארץ
 צבת חלב ודבש יצתה בת קול ואמרה לו למשה
 איך לך חיים אלה רגע ואחצה מה עשה משה נטע
 את המגלל בידו וכתב עליה שם המכורש וסכר
 הישר הלך משה למלכו של יהושע למסור לו המגלל
 והיה יהושע יושב ודורש משה עומד וכבד קומו
 והניח ידו על ראשו ונתעלמו עיניו של יהושע ולא
 היה רואהו כדי שישלים נפשו הלכו ישראל אל
 משה באהלו ואמרו היכן משה רבינו אמר להם
 במתחו של יהושע הלכו ומצאוהו שהיה עומד
 ויהושע יושב אמרו ליהושע מה עלתה על לבך
 שמה עומד ואתה יושב כיון שראה יהושע ראשו
 מעומד צעק ואמר רבי רבי אבי אבי למה אתה
 מעניש אותי אמרו לו ישראל רבינו למדנו תורה
 אמר להם איך לי דעות אמרו לו איך לנו מעיון
 אותך יצתה בת קול ואמר להם למדנו תורה וסכר
 קבלנו מיהושע יהושע יושב צדק אמר רבי שמעון
 ברכיהני אמר רבי יונתן בשעה שאמר
 יתעצב ברוך שחר בצדיקים נטלו מפורת הייתה

פטירת משה

משה ונתנו ליהושע ולא היה יודע משה מה
 היה יהושע אומר לאמר ששמד יהושע אמרו ושל
 סיים לנו את התורה אמר להם איני יודע מה
 אשיר לכם והיה משה נכשל ונפל באותה
 שעה אמר משה רבינו עד עכשיו בקשתי חיים
 ועכשיו הרי נכשי נמות בדרך כיון שהשלים
 נבשו למות אמר הקב"ה לגבריאל צא והבא
 לי נשמתו של משה אמר גבריאל מי ששקור
 כנגד ששים רבוא היוץ אני יכול ליטול נשמתו
 ולכיות חצוף לילך לפניו ואחד כך אמר לאיכא
 בן זכרה איכא אמר לגבריאל כך אמר רב' שג' C
 אני תחתי רבו והוא תלמידי היוץ אמר נשמתו
 שחר כך אמר לאיכא חיד יצא סמאל בשמחה
 גדולה חלני הקב"ה וחגר מרבו ולבש אכזריות
 והלך אל משה במפת בדולה כיון שסתכל
 בזה כתב שם במכורש וזיקוקין של אש
 ירמין חיו וזהו גנו וחמריד מפכין שש
 והיה משה למאן יא עבדות היה סמאל
 מלך עזת אמר בלתי חר אל המלכים של

וזהו
 פטירת משה

פְּטִירַת מֹשֶׁה

הִיוּ יְכוּלִין לִיטוֹל נִשְׁמָתוֹ וְטָרָם שְׂבָא סְמָאָל ה
 הִרְאָה לוֹ הַקָּלָה לַעֲשֶׂה וּמֹשֶׁה הָיָה יוֹדֵעַ שְׂבָא ו
 וּכְיוּן שְׂנֵא עֵינָיו וְרָאָה סְמָאָל חֲשָׁכוֹ עֵינָיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 חֲזָיוֹ כֵּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְגַבֵּל עַל כֶּנֶם וְאַחֲזָו יִרְאָה וְחִיל
 וְלֹא הָיָה דוֹבֵר בְּכִיוֹ עַד שִׁכְתָּח כִּיוֹ מֹשֶׁה תַּחֲלָה יֹאמַר
 סְמָאָל סְמָאָל אֵין שְׁלוֹם אֲמַר יוֹי לְדַעֲשִׁים ל
 לָמָּה אַתָּה עוֹמֵד לְנֶגְדִי אֲמַר לוֹ הִנֵּנִי זֹמַן לִיטוֹר
 מִן הָעוֹלָם תֵּן לִי נִשְׁמָתְךָ אֲמַר לוֹ מִי שְׂבָרָה הָעוֹלָם
 וְהַנִּשְׁמָת וּבִידֵי נִמְסְרוּ כָּל הַנִּשְׁמָת מִשְׁבָּרָה
 הָעוֹלָם אֲמַר לוֹ מֹשֶׁה יֵשׁ בִּי כַח מְבַל בְּאֵי עוֹלָם
 שִׁינְאָתִי וְהַיּוֹלֵךְ אֲמַר יֵשׁ וּבִיוֹם שְׂבָרָה דְּבִידִי
 לֹא בִי וְלֹא מִי וְאֵבִילֹו מִשְׁדֵּי אֲמַר לֹא יִנְקָתִי אֲלֵי
 בְּשִׁכְרִי וּבְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים נִתְנַבְּאֵתִי וְהָיִיתִי אֶנְד עֲתִיד
 לִקְבֹּל הַתּוֹרָה וְנִטְלָתִי מִתַּר חֲלָקוֹת מַעַל רֹאשׁ יִתְּנֶה
 הַחֵץ וּבֶן שְׁמוֹנִים שָׁנָה עָשִׂיתִי אֹתוֹת וּמוֹתָיוֹם
 וְהַיּוֹלֵךְ מִשְׁבָּרָה רְבֹא - וְקִרְעָתִי לֶהֱם הִי וְהַיּוֹלֵךְ
 עֲשֵׂה שְׂבִילִים נִכְכְּתִי מִי מִרָה לְמִתּוֹן וְנִסְלָתִי
 לְמִתּוֹת אֲבָנִים וְעֲלִיתִי לְרִקִּיעַ וְהָיִיתִי תוֹכֵם
 מִלְּפָנֶיךָ וְקִבַּלְתִּי חַיִּים בְּעֵץ וְדִבְרִיתִי

בטירת משה

כנים בגנים עם אדון העולם ונצחתי כחלי-
שלימלה וקבלתי התורה וכתבתי שש מאות
ושלש עשרה מצות מפי הק"ה ולמדתיים אר-
את בני ישראל ועשיתי חלחמה עם שני חלצים
ולידי העטף שבשעת המבול לא עמדו המים עד
קריסוליהם והעמדתי חמה ולבנה ביום העולם
מיה יש לכל באי עולם גבור כחוני הארבע ברח
חלפני כיון שראה סמאל נשמתו של משה תמה
וברח נעתה בתקול ואמרה לו משה אל תצטרף^{לך}
אין לך חיים בעולם אלא יחצי רגע חזר סמאל לפני
הק"ה ואמר לו אא והבא לי נשמתו קצף הק"ה
עליו את סמאל ב'ש' עם אתה אומר לי צא וכוון
הינני ממדדך עליונה לתחתונה הייתי מהבך ו
ולא הייתי מאחר אבל לפני בן עמרם איני יכול
לעמוד לפי שהוא דומה לשרפי מרכבה ודיקוקין
ממלאן מכיון ולמאמר אלא שזיו בניו דומה לשכחה
אמרה חתך אל תשלחני אצלו שאיני יכול לעמוד
לפניו אחר לו הק"ה דשע יאמר של ביהמם נבראת
ולאש של ביהמם אתה חתך בביחלה יצאת מלפני

פטירת משה

בשמחה גדולה כשראית גדולתו חזרת בבשת כנים
לך והבא נשמתו חק עשה סמאל באותה שעה
שלך חרבן מתערה ועמד על משה חיד שמד משה
עליו בחמה נקצק ועמד ונטל מטב האלהים בידו
שהיה חקוק בו שם המורש וכגע בסמאל וגער בו
בגשרה עד שרץ לכניו והוא רץ אחריו בשם המורש
ותבשו והסבו במטה ועוד כניו בקרני הוד עד
כאן עלתה לו חצי רגע יצתה בת קול ואמרה לו משה
למה תצעה עצמך הגיע סוף שלי עמד משה בתלבו
ואמר לב' ש' זמור שנגלית עלי בסנה זכור ^{שהעליתי}
ברקיש ולא אכלתי ולא שתיתי ארבעים יום
וארבעים לילה רחום וחנן אל תמסרני ביד ^{ללא}
המות אמר ה' ^{ללא} קבלתי תכליתך אני בצעתי
אשכיל ואקבור אותך חיד קדש משה עצמו כשתה
ההוד ביד ה' קבל אשמי שמים העליונים לקבל
בשמתו של משה כיון שראה משה להק' נכח על
כניו ואמר רבונו של עולם במדת החסד ובחמדת
רחמים בראת עולמך במדת רחמים אהיה ^{לך}
ואתה מנהג עמי במדת רחמים אמר לו ה' קבל

פְּטִירַת מִשְׁפָּחָה

וְהִלַּךְ לַמֶּנֶךְ צִדִּיק שְׁלֹשׁ מַלְאָכִים יִרְדּוּ עִמּוֹ חֵיבָאֵל
וְהַמַּלְאָכִים וְגַבְרִיֵּאל וְגַבְרִיֵּאל הַצֶּנֶעַ מִטָּתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה מִיבְּאֵל כִּירֵשׁ חֵילֹת מַלְאָכָא וְזַנְגִּיָּאֵר
הֵנָּה פְּטִירַת שֶׁל מְלֹאֲכֵי בְּמִלְאָמוֹתָיו וְזַנְגִּיָּאֵל
בְּמַלְאָכוֹתָיו מִיבְּאֵל מַעַר אַחֵר וְגַבְרִיֵּאל מַעַר
אַחֵר אָמַר לוֹ הִקְבֵּה דִּדְךָ שְׁתֵּי יָדֶיךָ הֵנָּה שְׁתֵּי
יָדֶיךָ יֵל הַחַיִּיב עַצְמִי שְׁתֵּי עֵינוֹךְ וְעֵשֶׂה כֵּן מִיָּד
קִרְא הִקְבֵּה לְנִשְׁמָתוֹ אָמַר לָהּ בְּתִי מֵאֵה וְשְׁרִים
שֶׁהָ קִצְבָתִי לָךְ שְׁנֵתִי לְהִיּוֹת בְּגוֹף הַצִּדִּיק
עָמִי וְאַל תִּתְּחַרְרִי בְּתִי וְהִשִּׁיבָה הַגִּמַּשׁ הַיּוֹדַעַת כִּי
הֵיכָלִי מִלְּפָנֶיךָ הַצִּדִּיק לְנֶשֶׁם כָּל חַי בְּדִלְתָא
וְנִתְּנִי לְהִיּוֹת בְּגוֹמוֹ שֶׁל צִדִּיק זֶה מִי יֵשׁ גְּנוּף לָהּ
וְטָהוֹר וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם כִּמּוֹ שֶׁל שֶׁשׁ שְׁלֹשׁ נִרְאִי
זְנוּבִים אֵלָיו מְעוֹלָם וְלֹא הָיָה צָר עֵין מְעוֹלָם טוֹב
לִי לְשִׁבְתִּי כְּאֵן אָמַר לָהּ הִקְבֵּה אֶל תִּתְּחַרְרִי בְּתִי
הַגִּמַּשׁ קִצְבָתִי וְהִשִּׁיבָה עָלַי כְּבוֹדִי אֶעֱרָא
בְּסֵא שְׂרָפִים וְאִוֹנִים מַלְאָכִים וּכְבוֹדִים אֶתְּרָה
לְוִבְשָׁנִי טוֹב לִי בְּזֶה כִּי הִמְלָאכִים יִרְדּוּ
מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁחִיתוּ דִּדְכֶם וְעֵשֶׂה שְׂהִי בָשָׂר וְדָם

פְּטִירַת מִשָּׁה

מִיּוֹם שֶׁנִּגְלָה בְּסִנְיָה לֹא שֶׁבִּלְאִשְׁתּוֹ הִיחֵנִי בְּמִקְוֵהִי
 כִּיּוֹן שֶׁרָאִה הִקְצֵב כִּךְ נָטַל נִשְׁמָתוֹ בְּנִשְׁיָאֵל כִּי שֶׁנִּי
 וְחַוֹּת שֶׁם מִשָּׁה עָבַד יְיָ עֲלָיו בְּכָה עָלָיו בְּכִיכּוֹל
 הִקְצֵב הִתְחִיל מִקּוֹנֵן עָלָיו מִיָּקוֹם לִי עִם מִרְעִים
 הִי וַיִּתְּצֵב לִי עִם כֹּעֲלִי אֵץ וּמִלְאָכִים בּוֹכִים ^{וְאֵלֶּיךָ}
 וְהַחֲכִמָּה מֵאֵין תִּמְצָא וְגַם הַשָּׁמַיִם אִמְרוּ אֲבָר
 חֲסִיד מִן הָאָרֶץ יִהְיֶה אִמְרוּ בְּאִדָּם אֵין
 וְכָל כֹּכָבִים וּמַזְלוֹת אִמְרוּ יִסֵּם וְחִמְכָּה וְלִבְנָה וְרִיחָת
 אִמְרוּ וְלֹא קָם נִבְיָא עוֹד בִּישְׁרָאֵל כַּמִּשָּׁה
 וַיְהִי שֶׁ בִּקְשָׁה מִשָּׁה וְלֹא תִמְצָא בָּא מִטְטְרוֹן לִכְבִּי
 הִקְצֵב וְאִמְרוּ רַב־שֵׁן מִשָּׁה בְּחַיָּה שֶׁלָּךְ וּבִמְחַתוֹ שֶׁלָּךְ
 אִמְרוּ הִקְצֵב הִיָּא לִמְטְטְרוֹן אֲנִי לֹא עָלִי מִשָּׁה
 בְּלִבְדִּי אֲנִי אֶתְנַחֵם אֲלָא עָלָיו וְעַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִרְבֵּה
 בְּעָמִים הַכְּשִׁיסוֹנִי וְהִתְכַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְהִיָּה מְרִצָּה
 אֲוֹתִי שֶׁנִּשְׁתָּה בְּדִקְאָה הִי עָשָׂה וּמִשְׁכָּלָיו עִם וְשֶׁנִּי ^{שֶׁנִּי}
 הִיָּא אִמְרוּ לִכְנִי יְיָ הִיָּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּנִּי וְעַל ^{לְדִקְאָה}
 הָאָרֶץ מִתְחַת אֲנִי חֲסִיד עָלָיו וְלֹא קָם נִבְיָא עוֹד
 בִּישְׁרָאֵל כַּמִּשָּׁה אִמְרוּ יִדְעוּ הַכְּנִים אֵל כְּנִים
 וְאִמְרוּ לְכָל הַלְוִתִּים וְהַגִּבּוֹרִים וְהַיָּדִים

בזכונם : באחדות נוסה בסוף העשרה ו²/₂
היה וית הקב"ה אצמאיוש אצ צדקים מי
כונד ונה אצ השעים צורא כי השעים באצמאיוש
הקב"ה נתואנן אסתאנד צונאן כי דוד הנה
כחודה אסת על כן לא יקומו השעים באשכנז
והקב"ה אצמאיוש אצ אברהם אלה נור
ורטבה כרדה בוד ובאתאמס רסאנידה
בוד ואצמאיוש דהום אין בוד כי כחמוד
באברהם בפיז ובר גיר כרזנד יגאנה
תו ובעוד בהר המוריה וקורבאן כון אורא
בחזרת² מן ואברהם אבינו סר גרדן שוד
וגזית יא לבון העולם ככדאם גא' גא'
אורא בודים וקורבאן כונם קרב כחמוד
מאן מוטע בה כרדאם אבינו מאן מעוזיע
בזאת פיש אשכארא שונם ותורה הקדושה
בשראם בדיהם י אחר צדקה כחמוד
מאן ואברהם אבינו סר גרדאן שוד
פיר אנדישה אכתאוד וגזית ציגונה מאן
מאן סוכן בלד וטאום גזיתן פיר בעד

ענין סאל הק"ב מארץ כרזנד דאר אמרוז
 בקורבן באהם בורדן ואברהם אבינו ע"ה ב
 זכרם וזכר שרה רבת וגזרת כרזנד עזיז
 יצחק בורדן שורה אסת ועבודת ש"קרא
 נחמי דאנד יעני תכילה באמוזד ושדה
 כאתון גזרת אי כידאונד סייד בכדאס
 מוזיט חיידי בה תורה באמוזד וחטרת ייבדי
 אברהם אטל גזרת זכר שם צן נח מי ירם
 כה תורה באמוזד שרה גזרת אי סייד
 בר גיר ובורדן אטל זכרל דורש נשרי
 אברהם אבינו גזרת אי שרה תו דיל דה
 כדס כשם בה בגל ומתחם : שחר השלם
 לעלות הכזר נ' וזריזין מקדיומן למצות
 יהיו רוצ אברהם א' צוח הקדש דידה
 צוד פה כרדא רוצ בלעם הרשע שחר
 כוזי כ"ל כח כ' נכרין בישדאל ת"ל כ"ה
 שחר כ"ל כוזיגד וסחר כוזי בלעם ד"ל
 בשכר אברהם א' פרבאסר וסחר
 אטל וקלח בר דאשול וניז יצחק רוצ

ואליעזר וישמעאל ודוראזגוש וברכתגד
ושטן דר הר גאייסר באשד בשטני כור
משגל באשד שטן ברבאסת בשכל "מרד"
כירי שוד ביאמר בבישי אנדרהם וגובר
אי אברהם בגוגאיי מו רוי ואברהם א
גוכת חירווס כה כרמאן "הקב"ה בגא
ארם בעד שטן גוכת שרם נדארי כי בעד
איז צאדין סאל הקב"ה כרמאן "בתו דאד" ^{וארמא}
דאשת אמרוץ מיברי מורא פי קורבאן כוני
חטאיתי נה הקב"ה בור כי צופין במתו גוכת
אלא שטן בור במ אברהם א גאב דאד
וגוכת כה בורוו תו צייז נמי דאד ודר דיר
תו הסת כי מארא אל דאד כי כה גרמאני
בתחקיק תוי שטן שאלא מן כפי כה כרמאן
מלא אוסת הקב"ה אחיד דר שגם ולשאה
כרמאניאן. אסת או בור כה מאן כרמאן
צופין שטן עאגיא דר חלד וצופין דיר לייט
סיד אברהם היץ באד בבישי נה רונד דהא
עברת ואחרא בשכלי "מרד" גאבאן כיר

עבדך בביש"י יצחק גומת אי יצחק ^{בגלגל}
 מי חיי יצחק גומת חילום בביש"י שם בן נח
 כל תורה באמוזם שטן אי כוודך נאדד ^{אויכר}
 תורה בחייאת מי אמוזי יא במחאת תו נח
 בעי כל כריתת כארד ואתש והימה דארד
 ואמא ברה בסוי קורבאן נדארד תורא מי
 ברד כי קורבאן כונר יצחק גומת דארד ^{לכות}
 ייצא בארד אי דרזא השם ברין הוא
 תא תבן מן בקורבאן חק קבול דרד בער
 שטן ברד כל כרד וכסר הרדו סכת א
 אסתאנר ברפת ודאי דרזא אפ אוורד
 בביש"י אישאן וצבאוי תא נח בתואננד
 דכתן אברים תייאן דר בסת כל דר מייאן
 אן אב דווד יצחק גומת אי באבא ^{בזאג}
 תא מן אוול כולוד דווס אורא כי מן ג
 לוטאנס ויאות מן ארתו עינדי אסר
 אברים גומת אי ברזאנר בוזאנר יא
 מן ברזים מבאדא כל גרין שוי ומצור
 יקב בגאיי נאורדית באשי בעד

דארד
 א

אזאן אברהם א' כאי דראן אב ניהאד
תא גרדני או אב רסיד בם סייד אברהם
א' גוכת אלי אלי למה עזבתני וג' וכלאן
שודן אזאן אב כסאנגה שטן כה דיד כיש
אישאן היץ כאר' או כיש נרלת בם רהאבה
וברת בביש שרה וגולת או שרה צרא יצחק
דא אז דסת דאדי כרזנר כה בעד אז לרה
סאל כודאו תפלא בתו דאד אמרוז בדסת
אברהם דאדי כה פקורבאן כונר שרה
עון איך סוכן שוניד גאמה בדחיד וגיריה
וזארי מיכרד ונוחה אז גהתי כיש מי גולת
ונעלה וכריאד מיזר וסנג ברדאשתה בור
וצרסינה" כיש המיזר והמי גולת או לי
לאחריותי או לי ולמולדתי יעני ואי בחן
בעלקובתימן וואי בחן ובמולדתי מן לחלונת
מיכרד תאן וקתי כה חן כישדא ג'
בהלאכד דאד עונת כה תורה מיכרמאיד
ואם אסון יחיה ונתת כפוש תחת נפש
בעד אז סל דודיאר אברהם ויתחן באן

חקאם וסידנר אצ"ל אצ"ל אצ"ל אצ"ל אצ"ל
 בר סרי הר הלידיה רקץ מי כרדנר ושירה
 מי גמלתנר וכורמו מי כרדנר ותכת מי א
 אנדאכטנר ובוי כ"ש ועטר ובוכור מיכרדנר
 ומי גמלתנר כה אבר' מי אייר כי יצחק רא
 ביארד יקורבאן כונר
 ידעו נערין ביקראם לאמר אברהם אבינו
 נטר כרד ותמאשא מיכרד וגמלת אי יצחק
 תו צי ציץ מי ביני ויצחק גמלת מי בינים כה
 בשאי אצ עליונים מי אייר ושאר מי ילנר
 וחי גונר כה אברהם יצחק ראמי אוורד
 כה תורה ל באמוזר כס אברהם גמלת תו
 ניק מי ביני אברהם אצ ושמשאל ומליעזר
 סואל כרד וגמלת כה שומא צי ציץ מי ילנר
 אמשאן גמלתנר כה מא היץ נמי בינים אלא
 בוי כ"ש מי שונותם אין רמזי באשר כב דר
 עתור צדיקים והמה נשראלאן בלנר יכורמו
 ושארדי כונר ורשעים אצ דור גמלתנר
 ובוי בשונר והיץ באין סבב מי גונר ש

שבו כה עם החמור עם משולים לחמור . בס
אברהם א באישאן גוכת כה שומא חן גאי
בנשיניד תאמן ויצחק בידום ונחאז בוגזארים
ועבודת כוראן בגאי ארים ובאז גרדים ב
באין סבב מי גיד ואני והנער להשתחית
הלכו שניהם לעשות ברכתגד הרדו כה כאר
במלכה כוננד עיכאר מי כוננד צדקה ומעשים טובים
כה כרדליוז כריאד רסי כרזנדאן אישאן
באשגד צק כי שן גאר שונד מחולכה וסליחה
שון אישאן בכונד בס גוכת יצחק מי כרדל
פיוז באי גאזת סופני כאדם גוכת באר
כארד וארש והיזום דארי ובריתאז כאטיות
כתת דאסת בגוי בא חן יענה אביתבאלתי
חמסי . גואל דאר אברהם א במחזנד
פיש יצחק וגוכת מי פרזנד בובל בגאר
בהקבה ודיל בא או קובנד כה או בכרם פיש
נענדאר פנד ברה רא בעד אברהם ויצחק
הר דה אישאן בתלמוד ובניית דאמרי
ובצידק תאמם באתם ברכתגד יצחק

צדסתי כ"ש סגג חי אוורד וברסת כור ח"ב
 חי סאכת וגבי האשרכ"ה ר"א חי ארמ"ר
 אב"י א' גופת אי ברזנד ראסתי אינסת כו
 חן אלתור"א בקורבאן כהם בורדן יצחק
 גופת אי באבא חן יכ"תם וכהם כרדס
 ובתחקיוק דאניסתם כה תאמר בקורבאן
 כה"י בורדן ודיגר אין צונן גופת אי אב"י
 ר"א צאדא אצדדגה חן כ"חן לאויק
 קורבאן באשם ומיסנד ירה" דרז"ה אלצה
 באשם : דכ"ו בשערי רחמים לכת"ח
 בעד אצ"ן אלתאדגד בצלותא כרדן
 עמאצ"ת כ"סותן אבד"ה א"מ"י גופת ר"ט
 באדא אצדדגה תו יא הק"ה כה אין כ"ה
 אצד"ת" חן בדאויק ורחם ומרחמתי חן
 בר יצחק ס' גושד ואין כאר אצד"ת"י
 חן סאכ"ת אוד יצחק גופת ר"ט באדא
 בר א"ה הק"ה כה כרד חן רחמ"ש בר
 גושד חן נא"י אצ"ה בר פלד"ה נ"ה א"ה
 חן אצ"ה גושד ראב"ה אצ"ה

סגג חנה ורע"ה

אלה בדאן ואגדה באש כה הר כסי כי
 כגדה בהלכה בר בדד כודא אן כסרה
 ניצוד כגדה כוד ניגדה דאוד
 דישו כנחלת אל להסתכח הבן עצי וג
 אברהם אבינו ויצחק באץ אסתאדנד
 דר בסתגד וגבי המזבח ועצי המערסה
 מי אראסתגד והיזום ואתש בר דוו יק
 דיגר מה אהאדנד אברהם א יצחק לא
 מוחכם בהבסת המעון ברה וגר מעדכה
 בורד ובכוסמניד והדדו מי גריסתגד
 אן אהלך אשך אץ צשעי אברהם א כודור
 מה אהלך ורל צשם סייד יצחק מי אומתאד
 ואצוהת"ם מן בוד כי צשעי אברהם
 שולצוד דר וקתי כירי צונאן כי תורה
 מלי אהלך יהי כי זאן יצחק ותכהנה
 עיניו עלמות : ואן אשך אץ צשעי
 יצחק כומוד קיא אהלך וגר גבי המזבח
 מוחכם אן אשך אסתגד אהלך
 באשם גדיהי מי אהלך ומהלך אהלך

מי כדנדד זוראכי מי דאניסתנד כה דר
זיכאר משגול הסתנד שט' עינח במר
בוכה ולב שמח וג' יצחק גוכת מי באבא
זון כה כבר אין כאר בבוש מאדדים ^{בבדי}
בלאדים בגוי כה כדזעדי כה בעד זנדין
סאל ארזעני דאד מארא האכה בקורבאן
בולדים זינהאר מי באבא הר עגרי תומא
כי תומא טאקת באשד דילי שרה מאדדים
דא דיל כושיש בדיה ונחמותש בדיה ^{יחגזא}
כה מאדדי קן במיאר בגירייד זורא כי
דילו גאן מן שז בראי מאדדים מי גויוד
ערגי לאס פנכה מאכלס וג'

יצחק גוכת מי כדר בר מן ספת בא
ואיחר גאדא אז דיל בדר כן ומרא סכת
בדדים בוכד וכאדדי רע ציראן זור זאן
כה ^{בבדי} כאשי מאד ומאזאני מאד פדדילי
אז כאכילתרי מן ובוצר בבוש שרה מאדדים
ובמי מאדדי דר וקיליזאני יצחק
מאד אין סאנסתנד דא גוכת תומא

גם לי כְּמִתּוֹר בַּשָּׁמַיִם
וְאִמְרוּ לְשִׁירָה זֶה לִיצְחָק רִיחַ וְהַמּוֹכֵל יִצְחָק
מִרְכָּבָה בְּגֹל גְּלוּלָה דֵּר אֲמִידָא ב
בְּחִלְזֵיהּ אֹכְלֵת אֲדָמָה גְּלוּלָהּ חֲלָאכִים
וְאֹכְלִים וְאֲמִידָאן וְכִדְרָאן הֵמָּה בְּלִיזָה
דֵּר אֲמִידָא וְכִדְרָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְכִתְנָא ^{לְשִׁירָה}
כְּסִיתָן וְכִתְנָא יֵא רִבּוֹן הַשְּׁמַיִם הֵיטָא
בְּמִידָא אֶל דְּרִגְמָהּ תָּנוּ כִּי דִידְמָא אֲמִידָא
בְּרִיכָה בְּעוֹז יִצְחָק קוֹרְבָאן שׁוּר יִצְחָק
סִלְבִּית שׁוּר עוֹלָם בִּי אֲכִילָא וְכִפֵּי כְּמִידָא
אֲסִימְלָא דֵּר כִּדְרָא בְּכִמְלָא דֵּר יִצְחָק וְכִמְלָא
גּוֹמֵל זֶה אֵלֶּה וְאֵנִי וְהֵן
כִּדְרָא אֲמִידָאן גְּבִירָא אֶל הַמֶּלֶךְ בְּרִיכָה בְּתִחַת
הַדִּקְדָּקִים וְקוֹלֵי כִי אֶל בְּרָאִי יִצְחָק וְכִמְלָא
לְחִימָאן בּוֹר בְּרִיכָה אֲמִידָא וְכִמְלָא
וְכִמְלָא יִצְחָק קוֹרְבָאן כּוֹכָב אֲיִנְסֵת כִּי
הֵן כִּדְרָא יִצְחָק יִצְחָק יִצְחָק בְּלִיזָה אֲמִידָא
וְכִמְלָא אֲמִידָא לְחִימָאן אֲמִידָא וְכִמְלָא
גּוֹמֵל יִצְחָק בְּרִיכָה יִצְחָק וְכִמְלָא

וְכִמְלָא

ותעלם בעברתם וכדמורד אי בנדה // מוטיע
 כדמאני מן אברהם בכש דסתיתו ומכא
 יצחק דא אברהם אביו קבול נכדד צונג
 כי תורה מי כדמאניד ויקרא חלפך יו אל אברהם
 שינת מן השמים יעני יך נוובת ודו נווב
 תגמול אחד וכדמאני נמיבורד חלפך
 רחמים ושכא רבא דישראל קראר נמי גרמ
 מי אמרד ומי דמתן תא יצחק דא אצ דסת
 אברהם כלפך בונד אברהם כדמאני כמי
 בורד תא פירא ממד אצ דרגמא חלפך
 וכדמורד מי אברהם קבול ומקבול ממד כח
 חסדתי מן צון צד קורבאן בא אברהם
 מ גזנת לא נסמך תא מן וקם כח חלפך
 חנותו יג הקבר עהר בכוני כח כדמ
 חן כדמאני מן און גמר שונד חלפך
 בן מורד בוך צינת דולחבאך כען
 ושקצות יאמך דמאני בונד תודי
 חלפך דסתמולק און אישטן דא בכוני
 ממד און מן אברהם חלפך

במזרם הקצה כדמיוד וגומת פינשבערבי
נאום יי ביישן וג' בס אברהם אבינו ליטא
כרד ונר קחץ // דא דיוד כה אדור מי א
אייך ביידיוד וברכגארה // כות דכת אברהם
אבינו דרדונגאלה // אן קחץ דכת ומגארה
דא דיוד כה דראן גאי תכת אבות דעולם
וצדיקים דראן גאי אנדכתה בודנה בער
אזאן אברהם אבינו דר תכלה אסתאד גומת
מלבון השולמים אן צי גאי גאה דסת
כדמיוד ביי דפן גאי גאה צדיקים אסת
שגארה דל השער ליו צדיקים יבואו
בו יאורא תדא אמלוח דואווערה
אסת גאמפנתה צי ישראל בנאויג
בדלי גאך בניותי דואוסת זביגוויג
יא רבון השולמים מתאמת וסליחה עון
אישטן בפני כורטונדא דר ישמעאל
כר טע גיהתי פתאיד ושחן יתא
שבוט יא גאל יא ששבת חנם יא
אן גילתי כישתא יא שדוהי מתד

עוון אישטן בכוני כוונדאנה הר
 שרעלי כל ברעתי יא בנדוי יא אנדאני
 יא ברעתי קרץ כארי יא ברעתי סולטאני
 גרעתארעסות תו מלאכ רחמים דא
 בכריסטאני ואורא כלאץ בוני
 כוונדאנדיא הר ישראל כי אץ גיהתי קרעני
 יא אץ גיהתי בימארי יא דב מאנדה
 יא גרעתארי זחמתאני אצא כלאצי בירתי
 רבון העולמים מחילה וסליחה פדמתי
 גוטא תמתי ישראל אן ונתמאני
 אין בנדיאני תאזיר ניש דר-זודי שבאני
 בו חטא בגיטעם אנו סולח לבדיק
 זכור שוכן אכול ושבעה
 בעד אצאן האכל שבעה יאד כרד ואחד
 בעסס הכבוד כאד כל ברסר עוון אישטן
 גרעתי בונם ובראישטן ברעה בדיקם
 ובלותא שראא קבול בונם הר וקתי
 כה ישראל אצא תמתי יא בעמאני
 גרעתי אצא בראש אן כל מאני

ישקידת יצחק ר' יאד כונגד מן אליהו זל
 זכריסתאנם ואישאן ר' כלאן כונם
 כודאונדא ש' ערלים וטמאים ר' אצסר
 מא והמל' ישראלעלן דור גרדאן
 כודאונדא מלכות אדום וישמעאל ר' א
 אצסר איתא דור גרדאן
 כודאונדא מלכות דת ודין ישראל ר' א
 כאדיאונד גרדאן
 כודאונדא עלם ודולת וכאדשה
 וסללנת מלך החסיות בן דוד טמאיה
 וביא גרדאן כודאונדא גומלה
 ישראלעלן אצסר חרות תא מערב אצסר זכון
 פא. דיום רגל ר' בספר החיים בגנים
 שאין ענדי עון גמרא ניו
 כודאונדא איתא איתא נא איתא נא כדאי
 וצאקרת דיי בלאט ובגומלה ארזאני
 א שנים ובאבראני ציון ובית המקדש וישראל
 יצחק יצחק בן ישראל ח' כודאונדא יצחק ואלה
 אשכול שוקר והנעקר והחצבון תם

2
 0

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

הַקִּדְמִית יָד חֲרוּצִים
 אֲמַר הַעֲשִׂיר אַבְרָהָם
 לְאֹדָנוּ אִישׁ חֵיל כְּמֹהֶר יַעֲחֹק
 עֲהָלוֹן זָלָהּ
 אֶתְקוּם לְהוֹדוֹת אֵל אֵל בְּשִׁיר יְדִידוֹת
 אֲשֶׁר בָּכָחוּ תְּמַצִּיאוּנוּ וְתִמְצִיֵּן אֱלֹהִים
 הוֹצִיאוּנוּ וְתוֹרִית אֱמֶת הִנְחִילָנוּ וּבִאֲוֶרֶחַ חַיִּים
 הִנְחָנוּ תְּמִיד רַחֵם לְבִי דְבַר טוֹב לְהוֹדוֹת :
 בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר לֹא שָׂזַב חֶסֶדוֹ וְאֱמֶתוֹ
 חֶסֶד עֲבָדוֹ בֵּן אֱמֶתוֹ אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 בְּדֶרֶךְ נַחֲנִי ה' וְהִצִּיאוּנוּ בְּבֵית הַשֵּׁד הַמִּשְׁמַד
 כְּמֹהֶר יַעֲחֹק טוֹב ה' וְנִתְּנִי לָחֶן וּלְחֶסֶד
 בְּעֵינָיו וְעָשָׂה עִמָּדִי חֶסֶד וְאֱמֶת וְהִצִּיאוּנוּ
 מִטוֹב הַלְבָּשָׁנוּ וְהִנְחִילָנוּ חֲמוּדוֹת :
 רַב בְּרִכּוֹת אֱמֶת הַגִּם כִּי הִתְחַלֵּתִי
 נִחְכֵּז לְלִבְתָּ לְאֲרִים עוֹבֵד וַיִּצִּיאוּנוּ
 שְׁמֵךְ בָּנוּ לְאֲמֵר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לְדֶרֶכִי וְלִקְחָתִי
 מִיָּדָיו לְאִישׁ וּלְבָשׁ עֲדָקָה כְּשֶׁרִיזוֹן וְהִיא הַצֹּדֵק
 מִיָּדָיו מִלְּעִיף וּלְאִישׁ הִזָּק עָשָׂה לִּי כְּטוֹב

בעיניו וכן עשה כאיש חמודים
 הבן יקיר בן חכם ועבון אשר הכין לי
 בית אמת מלאה חכמה וכמה ספרים
 שנים ומשונים חדשים גם ישנים וסכך כל צרכי
 יהי לי לאיו שמו כאשר היה עם שלמה בן ירבה
 וכן יכרוץ שלמה לתורה ולתעודות
 בציצתיו מן לי כיה מונה לידי לעשות
 גם אבני לבתי ולהכין צידה לדרכי
 ועבסמה וגם כלתה נכסי להגות בתורה ה' יומם
 ולילה כי אמרם אברה בתורה אל ותחכמו
 ויבא ליטור מסייעין אותו ואשב ברוב חשקי
 וכסכרכלוא בלתי במאמר אשר אסירי המלך
 מלכו של עולם אסורים שם זה שבתו בבית
 יהוא שלש שנים ברוב התבודדות
 בחרתי הסתופף בבית אלהי מלכיה
 אחרי סגנונו כנזי עולם ה'
 המדומים והשם ה' ברחמי וחסדי רובת
 השביע עלי רוח אחרים קדשו והעיר אר
 רוחי לחבר מרש למגילה התהוללה מגילת

אסתר ואחיה אל לבי לתור ולהביא דברי ח
חכמים וחיותם אשר חכמים ז"ל הגידו פעלם
בהסבת מגילה ולבא עד מקום אשר יר
שכלי מגיע ולעשר אומדות

בכסוף נבסמתי ליסבה על אוכני דברי
ה"ץ וללכת אחי עקבותיהם אשר
ארחותיהם ישרים ותמימים אין בהם נפתל שקט
ויהי שם ה' מבורך אשר עזרני וזכני להשלימה
וקראתי שם הספר
ישע אלהים ויושע ה' לין ויקם ה'
בישראל עדות

ידעתי גואלי חיי כי לא לאדם דרכו ללכת
מרחי אל רחי ולהתנוסע כי
בתנועה יעמוד האדם מחזק בהשגה השכלית
ושיון החכמה כג"ה וירא העם חנונו וועמדו
מרחוק ל"ל כיון שגברו מרחוק **ב**
בהשגה כי התנועה אשריד השכל והנגדו ה'
הלהשיג בהשגה השכלית כנודע ואני תעמוד
לקייתי בעול גלות ושביה ופונות נעורי **ג**

גרשני מלחסיך בגחלתה' עד כה אשר
עזרני ה' והנח לי על כן כל ימי צבתי
לו משלם תודות :

צל ימי עלי מרץ על כן אחת שאלתי
מאת ה' אותה מבקש שבותי בבית
ה' כל ימי חיי ויורני וילמדני דרך זו אלך ללך
משגיאות ומאורחות עקלקלות אשר כל לב
דורך במ מחריבות :

חלקי ה' אמרתי והנה אנכי נצב על
עין הרים עין משפט היא קדש
ויהי היום וקול דודי הנה זה בא ויגש אברהם
ויאמר בי האדון אחלה כניך והודיעני אם
יש אית נפשך להוציאני מהסגר חשקי וכסמי
העצום ואם ידעת בינה הורני הדרך ל
לשער תקוות ומולדות :

קורא שמע במסדך מהרה חושה ואל
תאחר כיעת לעשות לך הנה

תחיתך וקבע עתים עמי בכל יום ויום עד ש
שתלמדני ואעשה כן גם אני ברצונית

אשה צל שכל מי שיודע לחשוב תקופות וחצלות
 ואינו חושב כאילו כומר בחידוש העולם
 שנאמר ואת כוועל ה' לא הביטו אחרתי עת
 לעשות לה' ונתתי לבי לתור ולדרוש ולהבין
 באלכות קדוש האחדש ובצורותיהם עם מעט
 מהקדמה שהיה לי והייתי לומר בכל יום עמולגם
 הוא חכם וענו ומדובר בו נכבדות ;
 צעיר הוא לימים אכן מלא רוח חכמה
 כי שישים שכל רוח טוב עם אלהים
 גם עם אנשים ובמעט הערה שהערתיו ברוב
 החושן והתאור הגיע מיד למבוקשו ואין וצאן
 ושער מולדות ותקופות אף כי על חשבונות
 החצלות חלק שטף ועבר מריות חיים הנריח
 והבין כל צבוני סודות ;
 האל האמת חל חתן תמים דרכי יעלה
 לי אגן בלמודים ועזרני לחבר חיבור
 זה אשר קראתי שמו יד פרוצים והוא
 ע'גול החומר חלילה בתקופות ובמלדות ראוי
 זה חדש יכרח בתמר וכן חוצות חלילה

יד קביעות המוריעות לאדם בכל שנה
סדר קריאת הפרשיות על דרך קצרה ומגידות
כל ימי הר"ח וכל ימי החגים והמועדות:

לחמץ תלך לבטח דרכו ולא תטעה
אלהך להועיל ועתה דע כי לחמץ
סכום כל המזמנות אשר חשים לבנין שהם
חמץ כנגד חמץ שנים שבי' מחזורים אשר
כל מחזור הוא חמץ שנים וכן תמצא בכל
מחזור וט' אותיות אשר כל אות ואות מה'ט'
אותיות הם כנגד יט' שנים באופן שכל אות
היא תורה על שנה חבל השנים שתראה לדעת
וישן כי מחזור רכ"ב רובו חלק הלך לו המחלתי
השגול הזה משנתינו שהיא שנת ה'שנ"ד ל'תת'
אשר היא שנת ט"ו למחזור רכ"ב ואות ק'
קביעות היא אות ד' וזה לך האות וכשתחפש
בקביעות אות ל' תמצא שקביעותה בחג'ל'
שהשנה כשופה לא תמצא אות ח"ס כתובה
עליו אבל בשאר הקביעות שתמצא אות
ח"ס תבין השנה העצומה וכן אות ט' אשר

תבא

תבא אחר ה' על קביעות שנת השנה ועל
דרך זה כולם שנה אחר שנה והנה סדר האותיות
המורות על הקביעות כולם הם י' כגד יו'
קביעות ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם
ויצחק ואלו הם :

אברהם בטע יצחק ז' ועל כן
קביעה וקביעה תמצא אות אחת ואלו של
הסדר וכן כשתהיה השנה העובדית תמצא
אות צ' גם כן אל העובדית עם האות
המורה של קביעות שנתך מאי זה שנה
שיתיה ותמצא כל סדר בני א' ובני ח' ו'
ושאלת מטר וראש השנה לאילנות והתקומה
ורא' והחגים וסדר הכרשיות אם מחוברות
או אם נפרדות :

ולכך האותיות האלה שים לבך ב
ברצונך לחזרם ולסובבם פעם
שנית או שלישית שמעני ודע לך כי בכל
ראש שנים וחמיו תתקף חלקים ואם יבין
חלק א' תשתנה הקביעה פגדע ב' בשביל

השתקף חלקים אלו לכן אגלה אצרך כמה
קביעות שיתנו בסיבוב ה' כשתרצה לידע
שור המ' שנים אחרים וכן הקביעות שיתנו
גם כן בסיבוב ה' ברצותך לידע שור המ'
שנים אחרים ותשים בחקוהם הקביעות
הצריכות לכל סיבוב וסיבוב שתראה לסובב
ואז תוכל להכרך אותן ולסבבו באופן שלא
תטעה בכל כי אחרי שתדע הקביעות שיתנו
אחרי המ' שנים אלו אשר אכתוב בע"י
והקביעות אשר תשים בחקוהם הנה ילשאות
בחזקתן הן שומדות וחוזרות חלילה עד
שולם בדרך קצרה באופן שתמצאו על כל
העבודים האחרים עשר ידות:

נדבות כי רצה נא ואמור לכל יהסדו א
אשורין דע כי המ' אותיות אלו
אשר יבנה אכתוב לך שהם כנגד המ' שנים
שכל אות ואות היא שנה אחת כמ' לך
הנה בסיבוב הראשון אשר תסובב תלך לבטח
כמו שכתובים בה בכל י' האחרים עד אשר

יעבורו הרחץ שנים אלו וברצותך לסובב
 הרחץ אותיות אלו לידע עוד הרחץ שנים
 הבאים אחריהם הקביעות אשר ישתנו ב
 בסיבוב הבא אחר זה שאכתוב לך הנה
 הנס בחזזור ר"ב באות ה"ט שהיא ק
 בסיבוב ר"ב תשים ל בחקולה וכן אות
 ראשונה של מחזור ר"ב שהיא אות פ
 תשים בחקולה בסיבוב ר"ב אות י"ד
 וכן אות שביעית ואות שמינית של מחזור
 ר"ב שהם יג בסיבוב השני תשים י"ח
 ט"ב וכן אות ה"י של מחזור ר"ב שהיא
 סוף הסיבוב אשר אשים לבטח הרחץ שנה
 שהיא אות ב תשים בחקולה אות ק
 וגם ברצותך לידע עוד רחץ שנים אחרים
 הבאים אחרי הסיבוב השני אשר
 יבא אחרי הרחץ שנים אלו אשר אכתוב
 לך שנה ה"א הקביעות אשר ישתנו לצביעות
 אלו הרחץ שנים אלו הן אות ראשונה
 בחזזור ר"ב שהיא קביעות שנת השט

לִיצִירָה אֲרֵיז שְׁנִים אֵלּוּ אֲשֶׁר הָיָה אֹתָן
 תְּשִׁים בְּסִיבּוּב הַגֹּאֲשֶׁר תִּרְצֶה לִידַע בִּי
 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֹתָן חן : וְכֵן אֹתֵי רְבִיעִית וְאוֹת
 חֲמִישִׁית שֶׁהֵם סֵק מַחְזֹר רַכֵּב אֲשֶׁר יִחַץ
 כֹּה שֶׁהֵם אֵל בְּסִיבּוּב הַגֹּאֲשֶׁר תְּשִׁים בְּחֻקֹּתֶיךָ
 רֵץ וְכֵן אֹתֵי חֲשׂוֹנָה וְאוֹת שְׁנִיָּה שֶׁ
 מַחְזֹר רַכֵּץ שֶׁהֵם אֵל תְּשִׁים בְּחֻקֹּתֶיךָ בִּי
 בְּסִיבּוּב הַגֹּאֲשֶׁר שִׁיבִיָּה בְּתַחֲלֵת מַחְזֹר שִׁיבִיָּה רִי
 וְכֵן אֹתֵי חֲמִשִּׁית וְשִׁשִּׁית וְשִׁבְעִית מַחְזֹר
 רַכֵּץ שֶׁהֵם כֹּה חֲעֵבִים בְּסִיבּוּב הַגֹּאֲשֶׁר תְּשִׁים
 בְּחֻקֹּתֶיךָ זֶכֶר וְכֵן אֹתֵי שְׁבִיעִית וְשְׁמִינִית
 שְׁבַע מַחְזֹר רַכֵּץ שֶׁהֵם יב תְּשִׁים בְּחֻקֹּתֶיךָ
 בְּסִיבּוּב הַגֹּאֲשֶׁר שִׁיבִיָּה אֹתֵי שְׁבִיעִית וְשְׁמִינִית
 מַחְזֹר שִׁיבִיָּה טֵב וְהֵנָּה אַחֲרֵי שִׁידְעֵי
 הַקְּבִיעוֹת אֲשֶׁר יִשְׁתַּנּוּ בִּבְסִיבּוּבֵם אַחֲרֵים
 חוץ מִבְּסִיבּוּב זֶה אֲשֶׁר הוּא כְּתוּב וְהַסּוּדָר
 טַלְכָּאוֹתוֹ מַחְזֹר אַחֲרֵי מַחְזֹר עַד תַּשְׁלֹם
 אֵל מַחְזֹרִים שֶׁהֵם רֵמֵץ שֶׁנֶּה בְּכָל מַחְזֹר
 יט אֲמִיתוֹת כַּגֹּד יט קְבִיעוֹת אֲשֶׁר יִבְאוּ

בֵּיט שְׁנֵי הַחֲזוֹר כְּחֵשׁ לָךְ חֶשֶׁתְּךָ תּוּכַל לַחֲזוֹר
 חֲלִילָה הַסִּיבּוּב זֶה אֲשֶׁר אֲכַתּוּב לָךְ כְּשִׁישָׁלָם
 תַּחֲזוֹר בֵּא לִרְאֹשׁוֹ וּכְן כִּשְׁתִּסּוּבֵב אֹתוֹ כַּעַם
 שְׁנֵית וְתִרְצֶה לְסוּבֵב אֹתוֹ עוֹד כַּעַם שְׁלִישִׁית
 כְּשֶׁמֶדֶךְ הַסִּדֵּר הַהִקְבִּיעוֹת אֲשֶׁר כּוֹתְבִי לָךְ
 שִׁישַׁתְּנוּ לְבַד וְכָל הַנִּשְׁאָרוֹת בַּחֲזָקָתְךָ שְׁחִידוֹת
 כִּמּוֹ שְׁכִתּוּבוֹת כִּי בֵּינִי הַחֲזוֹרִים אֵלַי וְעֵתָה
 אֲוִדִים לָךְ שְׁנֵי הַחֲזוֹרוֹת בְּחִירָה וְלֹא בְּחִיּוֹת
 קָבוֹר תִּזְכּוֹר תִּחִיד הַתִּתְּלָה חֲלָקִים אֲשֶׁר
 יִחַסְרוּ בְּכָל רֹחַ שֶׁהַ כְּבוֹדָאֵר בְּהַלְכוֹת
 קָדֵשׁ הַחֹדֶשׁ בְּכִי הָרָע עוֹבְדֵי הַשֶּׁם תִּרְמָנוּ
 כִּי רָצוֹנִי לִהְיוֹתִי חֶקֶצֶר וְשׁוֹלֵה וְעֵתָה אַחֵר שֶׁ
 שִׁדְעַת חוֹלְדֵי רֹאשִׁי הֵיגְ הַחֲזוֹרִים אֵלַי אֲשֶׁר
 אֲכַתּוּב אֹתָם לָךְ עֵתָה בְּרִצּוֹתֶיךָ לְסוּבֵב גַּם
 כֵּן חוֹלְדֵי רֹאשִׁי הֵיגְ הַחֲזוֹרִים אֲשֶׁר יִבּוֹאוּ
 אַחֲרַי אֵלַי וּכְן עַד שׁוֹלָם כִּשְׁתִּחַסֵּר הַתִּתְּלָה
 חֲלָקִים אֵלַי הַחֲסָרִים בְּכָל יֶגְ וְיֶגְ הַחֲזוֹרִים
 חֲכָל חוֹלֵד וְחוֹלֵד חֲרָאֵל הַחֲזוֹרִים אֵלַי
 אֲשֶׁר אֲכַתּוּב לָךְ תִּחַסֵּד בְּעַקֵּל חֲכָצֵר וְאֵם

רצונך לדעת כל מולדי ראשי המחזורים
 שעברו עד בררר תוסיף בכל יג ויג מחזורים
 התיקף חלקים על כל מולד ומולד מראשי
 מולדי המחזורים אלו את אשר תמצא ותבין
 בנקל כשר דבר והנה אחי שידעת מולדות
 ראשי כל מחזור ומחזור שתראה בכלל הזה
 שמסרתי לך עד שולם עוד בענין כללי
 המולדות אודיעך דרך אשר תוכל לשער
 המולדות מעצמך וכן לידע יום החיסור תחילת
 אחי שידעת המוליד וגם לכתוב לך מולדות
 לעשר שנים וראה ועשה כתבניכם אשר
 אתה מראה בנקל בהשליכך אחרי גוף
 מחשבות הטורדות כי דברים אלו צריכים
 יגושה ורעיונות ודמיונות שוקדות
למען דברי חפץ וכל אשר תאמר
 ושאלך נכסף ולמען יהיה
 שגל זה קטן הכמות ורב האויכות כולל
 כל הדברים הנצרכים תקדתי לך שגור
 לכתובות החוזר חלילה בכל כח שנה

שמי

שהיה מחזור א' לחמה בכלל א' כאשר
 תראה וכן לדעת חכמי ארזם ושמעאל
 בנקל ובדרך קצרה ומשנה אתחיל לכתוב
 הלוחות לה"ג מחזורים אלו שהם לה"ז
 שנה ובכל מחזור ומחזור תמצא י"ט אותיות
 בגר י"ט שני המחזור אשר כל אות ואות ת
 תורה על קביעותיה שנה שתמצא לידע כחש
 לך ועל ראשם יעטו חשבון היצירה כדי שתדע
 כל מחזורים וכן חשבון השטרות וכן שנות
 החרבן שיוכב והשמיטות עד לה"ז שנה שהוא
 סביב א' ועתה דע כי שנתנו שהיא שנת השלש
 ליצירה היא שנת טו למחזור דכ"ב ללבנה
 והיא שנת שס למחזור גדול קצ"ב לחמה
 ג' אלפים תרצ"ח לחבול ג' אלפים שנ"ח ל
 לכלגה ג' אלפים ת"ו ללירות אברהם ^{לבינו}
 ג' אלפים ש"ו ללירות יצחק ג' אלפים ר"ז
 ללירות יעקב ג' אלפים ק"ו ללירות ^{לבינו}
 למצרים ב' אלפים תתקכ"ו ללירות משה
 רבינו של' ב' אלפים ותק"ו ללירות ^{לבינו}

והיתן תורה ב' לבים תתנו לבבם ישראל
לארץ אלבים תסח לצמיחת קרן לבן ישי
אלבים תכלו לבנין בית ראשון אלבים קל
לגלות ששנה שבטים אליכס יו לחרב
אלכ תתקמו לבנין בית שני אלכ תתק
לשטרות ולחתימות חזון אלכ תשל
לחלכות חשמונים אלכ תתקצר לעין
הרמזים מיינאח אלכ תתבו לחרבן בית
שני שיוצב אלכ תו לחתימות הישנה אלכ
קסט לבטירות רב אשי סוף האמוראים
שכא לקוסטאנטינו אלכ תכח לחתימות
יושלות יושלות אלכ בט לחשיות גמרא
בבליה אלכ א לעיון הישעלים
ותחילת מניינם מחחרם תיח לחתימות
היד להרמזם קצט לגלות צרכת קב
לגלות סכרד צד לגלות כורטוגאל
ועתה אתה בריוך ה ברצותך ליד
איה חשבון האלן שכתבתי לך לא יבצר
מך חזרה אחר שכבר ידעת שכל אלן

צ לוחות

<p>במהרה בימינו ושנת השנה שמיטה</p>	<p>אלו הם הצ' לוחות מהיב' לחארים</p>
<p>ר ט ב א</p>	<p>שהם רחץ שנה :</p>
<p>מולד ראש לחזור לפ' היה ביום אכ'ג ששור אלה שט' חלקים</p>	<p>לוח לחזור רפב שנת השנה ליצירה אתת'קה לשטרות :</p>
<p>לוח לחזור</p>	<p>את'ק ב ו</p>
<p>ר פב שנת השנה</p>	<p>לחברץ הביר שפבנה ותכונץ</p>

אָז נא
חַעסח צ

ט ר צ

טה

מולד ראש מחזור
רפ"ג שהוא אות
ט יבא ביום
ד' י"ז תתצד :

לוח מחזור

רפ"ד

שנת ה'שנ"ח
ליציאתה היא שנת

ליציורה היא
שנת מלך
תתקי לשטרות
והיא שנת
מאתקלג
לחרבן הבית
של"בב ושנת
השס"ב ליצירה
ושנת השס"ט
ושנת השע"ו
שלשתן שמיטות

טאלט

מולד ראש
 מחזור רכ"ד
 שהוא אות ק
 יבא ביום ז ט
 ק ט :

לוח מחזור

רפה
 שנת הש"צ היא
 שנת אתתקמח
 לשטרות והיא
 שנת מתקסט
 לחרבן הבית
 שיוצב עליה

אתתקכ"ט
 לשטרות והוא
 שנת מתק"ן לחרבן
 הבית שיוצב
 ושנת השכ"ג ושנת
 הש"ץ שתיהן
 שמיטות :

ח ט ב ר ט
 ב א ל ט
 א ל י ס ק
 ח ט ה
 ח ע

ושנת ה'תר שנת
הת'י'א שלשתן
שמיטות:

ם ח צ ט
ר ע ט ה
ח ט ב ר י
נ א ז נ א ק

מולד ראש חודש
ר'ה ג' א' תש"ר
לוח מחזור
רפ"ו
שנת ה'ת"ו

ל'צורה ה'י'א
שנת א' תתקס"ז
לשטרות וה'י'א
שנת אלף תקכ"ח
לחודש הב'יר
ש"י"בב ושנ"ב
ה'ת"יח ושנ"ב
ה'תכ"ה ושנ"ב
ה'תל"ב שלשתן
שמיטות:

זם ק ח ט
ה ח ע ס
ח צ ט ר י

<p>התללט ושנת התלחז ושנת התנג שלשתן שמיטות :</p>	<p>ט א ל ט ב</p>
<p>אזנא הע סק זסק הטה הט בררע</p>	<p>חולד ה יח יט</p>
<p>חולד ראש מחזור רכז שהוא מות א יבא ביום ג' תתיד :</p>	<p>לוח מחזור רכז שנת התלה ליצורה היא שנת א תתקכז</p>
	<p>לשטרות והיא</p>
	<p>שנת א תרץ לחרבן הבית שיובב ושנת</p>

לוח מחזור
 רפח
 שנת התשנ"ד ל
 ליצירה היא
 שנת ב' אלפים
 וחמש שנים
 לשטרות והיא
 שנת אלף תרכ"ו
 לאחר בן הבית
 שיו"ב ושנה
 ה"ח ושנה
 ה"ט שתייהן
 שמיטות:
 טא לט א

ליבא זג
 אהעם
 חיצטה
 מולד ראש
 המחזור יבא
 ביום ד' ג' אב
 חלקים:
 לוח מחזור
 רפט
 שנת ה'תע"ג
 ליצירה היא
 שנת ב'כ"ד

לשטרות

יט תתקכד
חלקים :

לוח מחזור

ר י

שנת התצב

ליצירה היא

שנת במג לשמירה

והיא שנת

תרס"ד לחורבן

הבית שיוצב

ושנת התצב

ליצירה ושנת

התקכ"ו ושנת

לשטרות יהיא

שנת א תר"ה

לחורבן הבית

שיוצב ושנת

התצב ושנת

התצב ושנת

התצב שלשתן

שמיטות :

ח ט ה ח ט

ברצ ט א

ל ט א

יס ק ז ב

מולד ראש

המחזור ביום

התק"ט שלשת
שמיטות:

א ח ע ס ח
צ ט ה ח ט
ה ח ט ב ר
י נ א ל

מולך ראש
המחזור ביב
תלט:

לח מחזור
רצא
שנת התק"א

ליצירה היא
שנת ב ס

לשטרות והיא

שנת אתרפג

לחרבץ הבית

שיוכב ושנר

~~התק"ט~~

אתקיו ליצירה

ושנת אתקכב

שמהן שמיטות

טאק ז ס

ח ע ס ח

ע ס ח צ ט

<p>ר ט ב א ז בא ל י ם ק ח ט ה ח ט ה ח צ</p>	<p>ר צ ט ב ה ד ת ת ר ל ד</p>
<p>ז בא ת ק מ ד</p>	<p>לוח מחזור ר צ ב שנת ה'תק"ל ליציורה היום שנת ב'כ"א לשטרות והיא שנת א'תש"ב לחרבן הבית שיו"ב והיא ושנת ה'תק"ל ושנת ה'תק"מ שלשתן שמיטות</p>
<p>לוח מחזור ר צ ב שנת ה'תק"מ ליציורה היום שנת ב'ק"ג והיא שנת ה'תש"ב לחרבן הבית</p>	

שׁוֹבֵב וְשֹׁנֵן
הַתְּקָנָא וְשֹׁנֵן
הַתְּקָנָא וְשֹׁנֵן
הַתְּקָנָא וְשֹׁנֵן
שְׁמִיטוֹת :

ט ק י צ ט
א ל ט ב
ר י נ א ז ב
א ח ע ם ק

ג י י ס ד :

לוח מחזור
רצד

שֹׁנֵן הַתְּקָנָא
לִיצִיּוֹת הַיָּמָא
שֹׁנֵן ב' קוֹט
לִשְׁטָרוֹת וְהַיָּמָא
שֹׁנֵן אֵת שֹׁמֵר

לחלבץ הבית

שׁוֹבֵב וְשֹׁנֵן
הַתְּקָנָא וְשֹׁנֵן
הַתְּקָנָא וְשֹׁנֵן
הַתְּקָנָא וְשֹׁנֵן
שְׁמִיטוֹת :

ח ט ה ח
ט ה ח ע ט

שתיקן שמיטות	מריצט אל טאל ליב
א זגא חע סקחט ה חטב	וץ תרנט :
א פֿג קער חלקים :	לוח מחזור רצה שנת התקכז ליצירה היא שנת ב ק לח לשטרות והיא שנת אתשנט לחלבן הבית שינוב ושנה התקצג ושנת התר ליצירה
אמר היצירה אברהם בבמל יצחק צהלון זללה הנה שחתי לבני שיגול מחוקק	

<p> אֶתְּסִיבֹב לְשֹׁמֵר אֲשֶׁר תִּרְצֶה לְסוֹבֵב הַתִּתְּלָה חֲלָקִים אֲשֶׁר חֲסָרוּ בְּסִיבֹב הָאֵל שֶׁהוּא רִמָּה שָׁנִים וְכֵן בְּכָל יָג וְיָג מַחֲזֹרִים יִחְסְרוּ תִתְּלָה חֲלָקִים כְּמִבּוֹאֵר בְּהִרְמָצָם בְּלִכּוֹת קָדוֹשׁ הַחֲדָשׁ לִכְּן בְּסִיבֹב הַג צִרִיךְ לְגִרוֹעַ </p>	<p> שְׂבַעֲתִים הַחוּצָר חֲלִילָה לְעוֹלָם בְּקַבִּיעוֹת וְכֵן בְּחִלּוּדוֹת כְּמוֹ שְׂבַת־בֵּיתִי לָךְ צִיָּק־מִי יִשְׁתָּה אֶתְחִיל לְכַתּוֹב לָךְ רֵאשִׁי יָג הַמַּחֲזֹרִים אֲצִל צִרִיךְ אֶת־הַ לְחֵשׁ בְּכָל הַקַּבִּיעוֹת מוֹלֵד וּמוֹלֵד מֵרֵאשִׁי הַמַּחֲזֹרִים </p>
---	---

<p>כשכתוב ^{המלכות} לעשר שנים למי שלא ידע להשכיל להטיב לשער ולתקן וכן בתקופות שערתיו לך ^{ע"ג} יגור</p>	<p>אלה תתי חלקים שהם שני כעמים התתקה ועד זה תחסר בכל סיבוב וסיבוב עד עולם תתקה חלקים ועוד אמר הצעיר</p>
<p>החוזר לעד</p>	<p>אברהם בכ"ר</p>
<p>עולם כמשך תרצה ושמתיו לך דרך שתוכל גם אתה לשער בכל תקופה</p>	<p>יצחק שהלון ^{ל"ה} אאלכך איך תוכל להוציא ולשער חידיעתך ^{המלכות} עד סוף העולם</p>

ותקוּכר עד סוף
 העולם ומעלה
 אתחיל לכתוב
 הקביעות ^{בעצרת}
 אל תמים דעות
 א השנה
 הקביעות
 בשנה

תשרי
 מספר
 ימים שלשים
 וראש השנה
 יום ב' יום ג'

בו שהוא יום ד'
 בשבוע צו
 גדליה שבת ו'
 בו וילך ככור
 ד שבת יג האציע
 יום ב' סוכות
 שבת ב' חולו יום
 א הושענא רבה
 יום ב' שמיני
 ושמחה תורה
 לאי ולבני חל
 יום ג' ובמזמור
 יום טוב ראשון
 של שמיני חג

גשמים לברכה
 השנים לאי יום ג'
 ולבני חלל מתחילין
 ערבית של יום
 ששים מתקופת
 תשרי ויום התקופה
 עצמו ויום הששים
 מן המצות שבת
 ואין לך לך שבת ואין
 וירא שבת כלל

חיי שנה
 בסריגין לו ואין
 ל שבת
 תולדות יצחק

עצרת ג' כולל
 חזקיהו
 הגשם בכל
 השנים עד
 תכילת שחרית
 של י"ט ראשון
 של כסח ועד
 בכלל שבת
 כ"ז בראשית

במרחשון

ג' ד' ומספר
 יהיו ל שבת
 ד' כח שאלת

שבת ט ויזא
שבת יו וישלח

שבת כג וישב

חנוכה כ :

טבת זא

וה' כט

קורין בו חקץ

שבת ז ויגש

זמג שבת

יד ויהי שבת

כא שבת

שבת כח ואח

שבט ב וה'

ל שבת

ו בא אל פרעה

שבת יג בשלח

ראש השנה

לאילנות ב שבת

כ יתרו שבת

כז משפטים

ושקלים

אדר ג ד

ומספר

יחיו כט שבת

ד תרומה והוא

הכסף שבת

יא תצוה יצחק

זמג אסתר ב

אל עו
עולם

<p>של שמיני חג עצרת בין לבני ארץ ישראל ובין לחווצה לארץ ומליל ראשון של חול המסח אין שואלין גשמים בברכת השנים אלא שמזכירין הטל לבדו לא ולא כל בכל השנים שבת כד שמיני ומתחילין ללמוד הסכת אבות :</p>	<p>כורים ג שבת יח תשא ופירה שבת כד ויחל ופקודי והחדש ביסן ה' יסכה יחיו ב' שבע ג ויקרא שבת ע כסח ה' ו ומזכירין הטל במוסף של יום ראשון של כסח עד תפלת שחרית של יום טוב ראשון</p>
--	--

אֶיִיךָ וְז' וְסִפְרָה
יָמֵינוּ כֻּט

וְקוֹרִיץ בּוֹ תִּזְרִיעַ
וְחִצּוֹרֶעַ שְׂבִירָה
ח' אַחֲרֵי מוֹת

וְקוֹרִשִׁים שֶׁבֶת
ט' אַחֲרֵי שֶׁבֶת
כ' בִּהְרֵר וּבַחֲקִית

שֶׁבֶת כֻּט בְּחִדְבֵּר

סִיּוֹן א' וְסִפְרָה
יָמֵינוּ ל'

שְׂבוּעוֹת וְז' וּבְנֵי
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קוֹרִיץ

נֶשֶׁא וְלֶחֶל כְּרִשְׁתָּה

הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁבֶת
י' בְּהַעֲלֹתְךָ
לְבָנֵי אֱלֹהֵינוּ וְלֶחֶל

נֶשֶׁא שְׂבִירָה
כ' שֶׁלֶח לֵאמֹר

וְלֶחֶל בְּהַעֲלֹתְךָ
שֶׁבֶת כ' קִרְחָה
לֵאמֹר וְלֶחֶל שֶׁלֶח

תִּמְנוֹץ ב' ג'

וְסִפְרָה

יָמֵינוּ כֻּט שֶׁבֶת ל'

לֵאמֹר כְּרִיחַ וְלֶחֶל

קִרְחָה שֶׁבֶת יב'

בִּלְק לֵאמֹר וְלֶחֶל

כְּרִיחַ

<p> חמינינה ליום ו בשבע ונקוט חמי כלללללללללל שכלל החדשים שנים שני ימים לא יחיה כיום ליום השני וכך לשטרות כשכותבין כך וכך לחדש ערך שיהיה ליום ד' השני לא ליום ראשון </p>	<p> כרה וכלל שנים ל' שבת י"ט כנחם שבת כ"ו חטות והסעי אב ד' והסכר יחיו ל' שבת ד' דברים צום ל' שבת י"א ואתחנן שבת י"ח עקב שבת כ"ה ראה אלול ה' ו והסכר יחיו כ"ט יתחילת </p>
<p>כי יום ראשון הוא</p>	
<p> שילחי החדש שעבר ו כשכותבים </p>	

איזה שטר ביש
הא צריך שיכתבו
בזה כלן

שלבא לחדש

כלן שעבר חוץ
השני ימים של
ראש החדש שהחל
מיום ראשון
והטעם כי ידוע
הוא כי השני ימים
כיוצא אריתתא
דמיון שבת ב'
שבתים י שבת
ט תעל שבת יו
תבא : שבת
כג נעבים וילך :

ב קביעתה

ב שיז ב

תשרי ב'ג

ומספר

ימיו ל צוב

גדליה ד שבתו

וילך : ככור ד

שבת יג האזינו

סוכות ב ג שבת

ב חולו : יום א

הושענא רבה

שמיני חג עצרת

יום ב ושמיני

מִן הַמִּנְיָן שֶׁבַת
יָאֵל לָךְ לָךְ שֶׁבַת
וְהָ וּיְרָא שֶׁבַת
כָּל חַיֵּי שָׂרָה :

בְּסֵלִין

הָן
וּמִסְכָּר יִמְיוֹ ל'
שֶׁבַת בְּתוֹלְדוֹת
יִצְחָק שֶׁבַת ט'
וּצִיטָה שֶׁבַת יו"
וּשְׁלֹחַ שֶׁבַת
כָּג וּשְׁבַת
חֲנוּכָה ב' :

הַתּוֹרָה לֹא יִלְכָּד
עַד יוֹם ב' שְׁהוּא
יוֹם ג' שֶׁבַת כָּז

בְּרִאשִׁית :

בְּמִרְחָשׁוֹן ג'ז

וּמִסְכָּר

יִמְיוֹ ל' שֶׁבַת ד' נח

שְׁמֵלֵת גִּשְׁמִיִּם

בְּבִרְכַּת הַשָּׁנִים

יוֹם ג' שְׁהוּא ז'

לַחֲדָשׁ וּלְהַלַּל מִיּוֹם

שָׁשִׁים מֵתְקוּכָה

תִּשְׁרִי וּיּוֹם הַתְּקוּכָה

עֲצָמוֹ וּיּוֹם הַשָּׁשִׁים

מִרְחָשׁוֹן

טבת זא

ומספר

ימיו ב'ט וקורין
חקץ ב'ו שבת
ויגש צום ג שבת
ז' ויקח שבת
כ'א שמות שבת
כ'ח וארא :

שבט ז' ^{ומספר}
ימיו ל'

שבתו בא אר

כרעה שבת יג

בשלה ראש :

השנה לאילנות

ב שבת כ יתרו

שבת כ'ז ושכטים

אדר ג'ז

ומספר

ימיו ל שבת ד

תרומה שבת

תצור שבת יח

תשא שבת פ"ה

ויקהל ושקלים :

ואדר ה'ז

ומספר

ימיו כ'ט שבת ב

פקודי והיא יסדה

א שבת ט ויקהל

<p> כָּט קְדוּשִׁים לָקוּ וּלְחַלֵּל אַחֲרֵי מוֹת וּמָבוֹת וּבָאֵי י מִתְחִילִין מִסִּכּוֹת מָבוֹת הֵן הַשְּׁבִיעִת שְׁקִירָתָהּ י אַחֲרֵיכֶם אֲבָ וּמִסְכָּר יִמְיוֹ כָּט שְׁבִיעִת ו לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל מִמּוֹר וּלְחַלֵּל אֲחֵשִׁים שְׁבִיעִת יִגְ לְאֵי בְּהָר וּלְחַלֵּל מִמּוֹר שְׁבִיעִת כֹּ בַחֲקֵי יֵרֵי </p>	<p> וּזְכוּרָה צוּם אִסְתָּר דְּ כוֹרִים ה' שְׁבִיעִת יִוְ עוֹ וְהִיא הַבְּסִקָּה בִּ שְׁבִיעִת כֹּ גִּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וּכְרָה י בִּימֵן ז' וּמִסְכָּר יִמְיוֹל י וּקְוִרִין תִּזְרִיב וְהַחֲדָשׁ כֹּ שְׁבִיעִת חֶ מִצּוֹרֶשׁ כִּסּוֹח ז' אֲ שְׁבִיעִת כֹּ בִ לְבָנֵי אֵי אַחֲרֵי מוֹת וּלְחַלֵּל כִּרְשִׁית הַמִּוֶּשֶׁד שְׁבִיעִת </p>
---	--

לֹאִי וְלֹחֶל בִּהְרֵי
 שַׁבָּת כִּי בַּמִּדְבָּר
 לֹאִי וְלֹחֶל בִּהְרֵי
 סִיּוֹן ג' וְהִסְכֵּר
 יִמִּיו ל'
 שַׁבָּת ה' נִשְׁט לֹאִי
 וְלֹחֶל ב' בַּמִּדְבָּר
 שְׂבוּעוֹת א' ב'
 שַׁבָּת ז' לֹאִי
 בַּהֲעֲלוֹתָךְ וְלֹחֶל
 נִשְׁט שַׁבָּת יט'
 לֹאִי שֶׁלֶח וְלֹחֶל
 בַּהֲעֲלוֹתָךְ שַׁבָּת
 כִּט' קָרַח לֹאִי

וְלֹחֶל שֶׁלֶח
 תִּצְמוֹן ד' ה'
 וְהִסְכֵּר
 יִמִּיו כִּט' שַׁבָּת
 ג' כִּרְה לֹאִי וְלֹחֶל
 קָרַח שַׁבָּת י'
 בִּלְחָף לִאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל
 וְלֹחֶל כִּרְה שַׁבָּת
 יז' כִּנְחָם לֹאִי
 וְלֹחֶל בִּלְחָף צוּם א'
 שַׁבָּת כד' חֲטוֹת
 לֹאִי וְלֹחֶל כִּנְחָם
 אָב ו' וְהִסְכֵּר
 יִמִּיו ל'

תשירי ב'ג

ומספר

ימיו צום גדליה

ד שבת ו וילך י

כבור ד שבת יג

האזינו סוכות ב'ג

שבת ב חולו י

הושענא רבה א

שמיני חג עצרת

ושמחה התורה

לא יום ב' ופחל

יום ג שבת כ'ז

בראשית :

מרחשון ג'ד

שבת ב חמשי לאו

ולחל מטות וחספ

שבת ט דברים

צום א שבת יו

ואתחנן שבת

כ'ג עקב ז'א

אלול ז'א

ומספר

ימיו כ'ט וקורין

ב'ו ראה שבת ז

שוכטים שבת יד

תצא שבת כ'א

תבא שבת

כ'ח נעבים :

קביעתה

בחג

ואספר ימיו כס
 שבת ד נח שאלת
 גשמים בברכה
 השנים יום ג לאי
 ולחל מתחילין
 מתכילת ערבית
 של יום ששים
 מתקופת תשרי
 ויום התקופה ויום
 ששים חן המנין
 שבת יא לך לך
 שבת יח וירא
 שבת כה חיי שרה
 בסליו ה' יספר
 ימיו כס
 שבת ג תולדות

יצחק שבת י ויצא
 שבת יז וישלח שבת

כז וישב חנוכה א

טבת ו' ואספר
 ימיו כס

שבת ב מקץ שבת
 ט ויגש צום א

שבת יז ויחי שבת
 כג שמות

שבט ז ואספר
 ימיו ל

וקורין וארא ב'

שבת ח בא אל
 מדעה שבת טו

בשלח והוא ראש

השנה לאילנות

<p>יחיו ל שבת ה' ויקרא שבת יב' עו כסח ג ד' שבת כו שמיני' ואבות :</p>	<p>שבת כב יתרו שבת כט משפטים</p>
<p>אזייר דל ומספר יחיו כט</p>	<p>ושקלים :</p>
<p>שבת ג תזריע' ומצורע שבת י' אחרי מות יקדושים שבת יז אמור שבת כד בהר ובחקתי :</p>	<p>אדר אב יתרו יחיו כט שבת ו תרומה יהוא הכמקד'</p>
<p>סזן ו ומספר יחיו ל</p>	<p>שבת יג תצוה' עוס אסתר ה' כורים א שבת כ' תשל וכרה שבת כז ויקהל ופקודי והחדש : ביסן ג ומספר</p>

בור

שבת ב' במדבר
שבעות ד' שבת
ט' נשא שבת י"ו
בהעלותך שבת
כ"ג שלח :

חמץ ז' לא ומסכה

ימיו כ"ט

וקורין קרח ב'ו
שבת ז' פרה שבת
י"ד בלק יצום ג'
שבת כ"א כנחם
שבת כ"ח מטות
ומסעי :

אב ב' מספר
ימיו ל שבת

ו' דברים י' שמיני
ג' שבת י"ג ואתחנן
שבת כ' עקב שבת
כ"ז ראה :

אכלול ג' ד'

חמץ

ימיו כ"ט שבת ד'
שוכטים שבת י"א
תצא שבת י"ח
תבא שבת כ"ה
נצבים וילך :

ה קביעתה

בחה ב'
תשרי ב' ג'

מתחילין בתכילות
 ערביות של יום
 ששים מתקופת
 תשרי ויום התקופה
 עם השנים מן
 התקופה שבת ויא
 שבת ויא
 וירא שבת ויא
 חיי שרה :

כסליו ה' תשס"ו
 ימיו כט
 שבת ג' תולדות
 יצחק שבת ו' וצא
 שבת ו' וישלח

ומסכר ימיו ל' צום
 גדליה ד' שבת ו'
 וילך בכור ד' שבת
 יג האזינו סוכות
 ג' שבת כ' חולו
 חשענא רבא ו'
 שמיני חג המצות
 ו' שבת ויא

לא' ב' ולבני ח' ל'
 ג' שבת כז בראשית

מרחשון ג' ד'

מסכר

ימיו כט שבת ד'

נח שאלת גשמים

בצדקת השנים

לבני א' ג' וזחל

שבת כ"ד וישב

חטופה א :

טבת ו מספר

ימיו כ"ט

שבת ב חקץ שבת

ט ייגש צום א

שבת ד יחמדי שבת

כ"ג סמות :

שבט ז מספר

ימיו ל :

יקורין וארא בן

שבת ח בא אל

כרעה שבת טו

בשלה והוא ראש

השנה לאילנות

שבת כ"ב יתרו

שבת כ"ט משכניס :

אדר א"ב מספר

ימיו ל

שבת ו תרומה :

שבת י"ג תצוק :

שבת כ תשא שבת

כ"ז ויקהל ושקלים

אדר ג' מספר

ימיו כ"ט

שבת ד כקודי :

והכסף שבת :

י"א ויקרא וזכור

צום אסתר ב

בורים

<p> שבת טו בהר שבת כב בחקתי שבת כט במדבר סיון א' תספר ימיו ל שבותות ו' ז' שבת ז' נשא לא' ולחל ^{שששים} ב' יט קורין כרשת המועד ב' שבת יד' בהעלותך לא' ולחל נשא שבת כ' לבני מ' </p>	<p> כורים ג' שבת ו' זו וכרי' שבת כ' שמיני והחלש כיסן ה' תספר ימיו ל שבת ג' תזריע שבת י' מצורע יכסח ה' שבת יז' חולו שבת כ' אחרי מור ואבות ; אזיך וז' תספר ימיו כט וקורין קדושים ב' שבת ח' אמור </p>
---	---

שלה ולחלל בהעלות
שבת כח קרח
לא. ולחלל שלה :

תבוא ב' ג'

מספר

ימיו כט שבת ה'

כרה לא. ולחלל

קרח : שבת יב'

בלק לא. ולחלל

כרה ובלק : צום

ה' שבת יט' פחם

שבת כו' מטות

ומסעי :

אב ד' מספר

ימיו ל שבת ד'
דברים צום ה'
שבת יא' ואתחנן
שבת יח' עקב
שבת כה' ראה :

אלול ה' ו'

מספר

ימיו כט שבת

ב' שומטים שבת

ט' תצא : שבת

יז' תבא : שבת :

כג' נצבים וילך :

ם קביעתה

גכה

תשרי ג' ד'

מספר

יחולל עומ לירח

ה' שבת ה' וילך

כפור ה' שבת יב'

האזינו סוכות

ג' ד' שבת יט'

חולו הושענא

רצה ב' שמיני

חג עצרת ושמחת

התורה לבני א'

ג' ולבני ח' עד

יום ד' שבת כו'

בראשית :

מרחשון ד'

מספר

יחיו כט שבת ג'

נח שאלת שמים

בברכת השנים

לא' יום ד' ולחלל

מתחילין בתפילת

ערבית של יום

ששים מתקוות

תשרי ויום התקופה

ויום הששים חג

המנין שבתו כ'

כ' שבב י' וירח

שבת כ"ד חיי שנה

בסר'ן ו

מסכר

ימיו ל שבת ב

תולדות יצחק

שבת ט ויט

שבת י"ו וישלח

שבת כ"ג וישב

חנוכה ב :

טבת ז"א

מסכר

ימיו כ"ט וקורין

חקץ בו שבת

ז ויגש צום ג

שבת י"ד ויחי

שבת כ"א שמות

שבת כ"ח וארא

שבט ב

מסכר

ימיו ל שבת ו

בא אלכרעה

שבת י"ג בשלח

ראש השנה לילנות

ב שבת כ יתרו

שבת כ"ז משפטים

ושקלים :

אדר ג' לסכר

ימיו כ"ט

שבת ד תרומה

והכסף שבת

<p> ימיו כֹּט וקורין בו תזריע ומצורע שבת ח אחרי מור נקדושים שבת טו אמור שבת כב בהר ובחקתי שבת כֹּט במדבר סיון א מספר ימיו ל שבעות וז ובני אי קורין בו נשא שהוא אמרו חג ולבני חל שרוא יום טוב אצלם </p>	<p> יג תצוה וזכור צום אסתר ב כורים ג שבת יח תשא וברה שבת כה ויקהל וכקודי והחדש ביסן ה מספר ימיו ל שבת ג ויקרא שבת י צו כסח הן שבת יז חולו שבת כד שמיני ומבות אזיזר וז לספר </p>
--	--

קורין כרשת
 הלושה שבת
 יד בהעלאך
 לבני א"י וליושבי
 חל נשא שבת
 ב"א שלח לא"י
 ולחל בבהעלות
 שבת ב"ח קרח

לא"י ולחל שלח

תבוא ב' ג'
 מספר
 ימיו כ"ט שבת
 ה' כרה לא"י ולחל
 קרח שבת י"ב

בלק לא"י ולחל
 כרה ובלק
 צום ה' שבת י"ט
 כנחם שבת כ"ו
 מטות ומסעי
 אב ד' מספר
 ימיו ל שבת
 ד' דברים צום ה'
 שבת י"א ואתחנן
 שבת י"ח עקב
 שבת כ"ה ראה
 אהל אהרן ה' ו'
 מספר
 ימיו כ"ט שבת ב'

רבא ב' שמיני
 חג עצרת ^{ישמיח}
 התורה ל'ג'
 ג' ולחלל שמחת
 התורה עד יום
 ד' שבת כ' ה'
 בראשית:

בזרח שון ד'
 ה' חספ'
 ימיו כט שבת ג'
 נח שאלת

גמלים בברכת

שוכטים שבת
 ט' תצא שבת
 ו' תבא שבת
 כג נצבים וילך:
 נ קביעתה
 נכז כז
 תשרי ג' ד'

חסכר

ימיו ל' צום גדליה
 ה' שבת ה' וילך:
 ככור ה' שבת
 יא האזינו סוכות
 ג' ד' שבת יז'
 חולו הושענא

ביום ד' . ולחל
 מתחילין בתפלה
 ערבית של יום
 שישים מתקופת
 תשרי ויום
 התקופה ויום ששים
 חן התנין . שבת
 ו' לך לך . שבת
 נ"ז וירא . שבת
 כ"ד חיי שרה
 בסליו ו' תפי
 ימיו ל
 שבת ב' תולדות
 יצחק שבת ט'

וירא . שבת יו'
 וישלח . שבת

כ"ג וישב חנוכה ב'

טבת ז' א'
 חסכר
 ימיו כ"ט וקורין
 חקץ בו שבת ז'
 ויגש . ט"ז
 שבת י"ד ויחי
 שבת כ"א שמות
 שבת כ"ח וארא
 שבט ב'
 חסכר

וְאָדָר ה'ו	יָמִינִי לְשַׁבָּת ו'
מִסְכָּר	בָּא אֶל פֶּרְעָה
יָמִינִי כָּט שַׁבָּת	שַׁבָּת יוֹג בְּשִׁלַּח
בְּכַקֹּדֵי	רָאשׁ הַשָּׁנָה
וּבְחִסְקָה שַׁבָּת	לְאִילָנוֹת בְּשַׁבָּת
ט וּיְקָרָא וּזְכוּר	כִּי יִתְרוֹ שַׁבָּת
צוּם אֶסְתֵּר ד'	כִּי מִשְׁפָּתִים
כוֹרִים ה' שַׁבָּת	וְאָדָר ג' ד'
יוֹצֵן וְהִיא	מִסְכָּר
הַכִּסְיָה שְׁנִייה	יָמִינִי לְשַׁבָּת ד'
שַׁבָּת כָּג שְׁמִינִי	תְּרוּמָה שַׁבָּת
וּכְרָה	יָמָּה תַּצֹּה שַׁבָּת
בְּסֶן ז' מִסְכָּר	יֶחֱזֵק תִּשָּׂא שַׁבָּת
יָמִינִי ל'	כִּי וּיְקָרָא יִשְׁכָּלֵם

יקורין בו תצורע
והחדש שבת
ח מצורע פסח
ז' א' שבת כ"ב
שהוא יום שמיני
של פסח בני א'
קורין בו אחרי
מות ובני ח"ל
שהוא מצלם גם
כק"ט קורין
כרשת המועד
שבת כ"ט קדושים
למ' ולחלל אחרי
מות ואבות ולמ'
מתחילין משבת

שקדמה:
א' ייך א' א' מס'
ימיו כ"ט
שבת ו' למ' אחר
ולחלל קדושים
שבת י"ג בהר
למ' ולחלל אחר
שבת כ' בחקתי
למ' ולחלל בהר
שבת כ"ז במדבר
למ' ולחלל בחקתי:
סיון ג' מסכר
ימיו ל'
שבת ה' נשא למ'
ולחלל במדבר

שבועות

<p> בלק · צום · א' · שבת כ"ד מטות לא' ולח"ל כנחם · א"ב · ו' מספר יחיו ז' שבת ז' חסעי לא' ולח"ל מטות וחסעי שבת ט' דברים צום י"א שבת י"ו ואתחנן · שבת כ"ג עקב · אקול ז' מספר כ"ט וקורין בו · ראה · שבת ז' </p>	<p> שבוטות א"ב · שבת י"ב בהעלותך לא' ולח"ל נשא שבת י"ט שלח · לא' ולח"ל י"העלות שבת כ"ו קרח · לא' ולח"ל שלח · תמוז ד' ה' מספר יחיו כ"ט שבת ג' כרה לא' ולח"ל קרח · שבת י' בלק לא' ולח"ל · כרה · שבת י"ז כנחם לא' ולח"ל </p>
--	---

שבתים ' שבת
י' תצא ' שבת
כ' תבא שבת
כ' נצבים :

ט קביעתה

הב' ז

תשרי ה' ז

מספר

מיון ל שבת ג'
האזינו צום '

גדליה א' כפור

א סוכות ה' ז'

שבת י' חולו '

הושענא רבה '

ד' שמעני חג '

עצרת ושמחה

תורה לבני א' '

ד' ולחלל שמחת

התורה יום ז'

שבת כ' בראשית:

מזרח שון י' ז'

מספר

מיון כ' וקורין

בו נח ' שמחה

גשמים בצרכי

השנים לא' יום

ז' ולחלל מתחילין

בתכילת ערבית

של יום ששים //

מתקופת תשרי '

ויום

טבת ב ג

מספר

ימיו כ"ט שבת

ה' ויגש' צום ה'

שבת י"ב ויחי

שבת י"ט שמות

שבת כ"ו ואדא:

שבט ד' מספ'

ימיו ל'

שבת ד' בא אל

כרעה שבת ז'

בשלח' ראש

השנה לאלילנות

ד' שבת י"ח יתרו

ויום התקופה ויום

הששים לזן המען

שבת' ח' לך לך

שבת' ט"ו וירא

שבת כ"ב חיי' שרה

שבת כ"ט תולדות

יצחק:

כסליו א' מספ'

ימיו ל'

שבת ז' ויצא

שבת י"ד וישלח

שבת' כ"א וישע

חנוכה ד' שבת

כ"ח חקץ:

שבת כ"ה משפטי
ושקלים :

אדר ה' מספר
יחיד כט :

שבת ב תרומה :

והכסף שבת

ט תצוה וזכור

צום אסתר ד' :

כורים ה' שבת

י' תשא שבת

כ"ג ויקהל ופקודי

צ"ס ז' מספר

יחיד ל' :

ויקריץ ויקריץ

והחדש בו שבת

ח' צו' כסף ז' ז'

שבת כ"ב לב' :

ז' כי אינם עשויים

כי אם ז' ימים

יום השמיני הוא

אצלם אסרו חג

קורין בו ביום

השמיני ולבני חל

שכנו אצלם יט'

גם כן קורין :

כרשת המועד :

שבת כ"ט תזריע

ומצורע לז' :

ולחלל בהר
 ובחקתי :
 סיון ג' מספ'
 ימיו ל
 שבת ה' במדבר
 שבוטות א' ב'
 שבת ז' נשא
 שבת יט' פתח
 שבת כ"ז שלח
 תבוא ד' ה'
 מספ'
 ימיו כ"ט שבת
 ג' קרח שבת
 כ"ה שבת י"ז

ולחלל שמיני יעבות
 ולא' השבת
 שקדם :
 צייר א' ב' יוספ'
 ימיו כ"ט
 שבת ו' אחרי מות
 וקדושים ל"א
 ולחלל תזריע
 ומצורע שבת
 י"ג אמור ל"א
 ולחלל אחרי מות
 וקדושים שבת
 כ' בהר סני ל"א
 ולחלל אמור שבת
 כ"ז בחקתי ל"א

בלק' צום א'
שבת כ"ד כנחמס'
אב ו' מסכר
ימיו ל'

שבת ב' מטורח
ומסעי' שבת ט'
דברים' צום א'

שבת י"ז ואתחנן
שבת כ"ג שקב'
אלול ז' א'

מסכר
ימיו כ"ט וקורין
מג' בו' שבת

ז' שופטים

שבת י"ד תצא
שבת כ"א תצא
שבת כ"ח תצאים

ע קביעתה
החא ב'

תשרי ה'

מסכר
ימיו ל' שבת ג'

האזינו' צום
גדליה א' פכוח
ז' סוכות ה' ו'

שבת י"ז חולו

הושענא

ולחל מתחילין
 בתכילת ערבית
 של יום ששים
 ויום התקופה
 עצמו ויום הששים
 מן המנין : שבת
 ח' לך לך שבת
 טו וידא שבת
 כב חיי שרה
 שבת כט תולדות
 יצחק :
 כסליו ג'
 חסד
 יחיו כט שבת
 יז וידא שבת

הושענא רבה
 ד' שמיני חג
 עצרת ושמיני
 תורה לבני א"י
 ביום ה' ולחל
 שמחת התורה
 ביום ו' שבת
 כד בראשית
 מזרח שון וז'
 ואסתר
 יחיו כט וקורין
 נח בו שאלה
 גמלים בתפילה
 בברכת השנים
 לבני א"י ביום ו'

השנה לאילנות
 ג' שבת יט'
 יתרו' שבת כו'
 משכמים :
 אדר' ד' מסכ'
 ימיו ל'
 שבת ג' תרומה
 שבת י' תצוה
 שבת יז' תשא
 שבת כד'
 ויקהל :
 ואדר' ו'
 מסכ'
 ימיו כט' וקורין

יד' וישלח שבת
 כא' וישב חנוכה
 ד' שבת כח' מקץ
 טבת ג' יחמס'
 ימיו כט'
 שבת ו' ויגש יצום
 ד' שבת יג' ויחי
 שבת כ' שמות
 שבת כז' וארץ
 עשרה ג' חמס'
 ימיו ל'
 שבת ה' בא אל
 כלעה' שבת
 יז' בשלח ראש

ב

אֶל יוֹר ב' ג'

מספר

ימיו בט' שבת

ה' אמור שבת

יב' בהר שבת

יט' בחקתי שבת

כו' במדבר :

סיון ד' מספר

ימיו ל'

שבת ד' נשא

שבעות ב' ג'

שבת יא' פריעלות

שבת יח' שלח

שבת כ' ה'

קרח :

בו כקודי ושקלים

שבת ח' ויקרא

וזכור צום אסתר

ה' בורים ו'

שבת טו' צו

והכסף שבת

כב' שמיני וסרי

שבת כט' תזריע

ניסן א' משפח

ימיו ל'

שבת ז' חצורע

שבת יד' אחרי

חות כסח א' ב'

שבת כח' ארושים

ומסכת אבות :

תִּצְמוֹז ה'ו

מסכר

יחיו כֹּט שבת

ב קרה שבת ט

בלק שבת יו

כחם : צום א

שבת כג מטות

אב ז ומסכר

יחיו ל

וקורין מסמי צו

שבת ח דברים

צום א שבת טו

ואתחנן שבת כג

עקב שבת כט

ראה :

אלול א ב

מסכר

יחיו כֹּט שבת ו

שוכטים שבת

יג תצא שבת כ

תבא שבת כז

נצבים :

ז קביעתה

השנה

תשרי ה'ו

מסכר

יחיו ל שבת ג

ראינו צום

גדליה א כפור

ז סוכות ה' ז

שבת

מתפילת ערבית

של יום ששים

ויזם התקופה

בעצמו ויום הששים

מן המנין שבת

ח' לך לך שבת

ט' וירא שבת

כ' חיי שרה

שבת כט תולדות

יצחק

כסליו אב

מסכר

ימיו ל שבת ו

ויצא שבת יג

וישלח שבת כ

שבת יז חולו

הושענא רבה ד

שמיני חג עצרת

ושמחת תורה לט

ביום ה' ולחל' שמחת

התורה ביום ו

שבת כד בראשית

מרחשון וז

מסכר

ימיו ל וקורין

בו נח שאלת

גשמים בתכילה

בברכת השנים

לבנו ט' ביום ו

זכר' מתחילין

וַיָּשָׁב יַחֲנוּכָה	וַיֵּץ יִתְרוֹ שֶׁבֶת
הָ שֶׁבֶת כֵּץ חֶץ:	כֵּץ חֶץ חֶץ:
טֹבֶת גִּדִּי	אֶדְרֹךְ וַיֵּץ חֶסֶד
חֶסֶד	יִמּוֹ כֵּץ
יִמּוֹ כֵּץ שֶׁבֶת דִּ	וְקוֹרִין תְּרוּמָה
וַיֵּשֶׁב עִמָּהּ שֶׁבֶת	וְשִׁקְלִים בּוֹ שֶׁבֶת
וַיֵּץ וַיֵּחִי שֶׁבֶת	חָ תִצּוֹה וְזָכוֹר
וַיֵּחִי שְׁמוֹת שֶׁבֶת	עִמָּהּ כֵּץ כֹּרִים וְ
כֵּץ וַיֵּשֶׁב	שֶׁבֶת טוֹ תִשָּׁא
עֶשְׂבִּי הָ חֶסֶד	וְהָיָה הַכֶּסֶף
יִמּוֹ לִ	שֶׁבֶת כֵּץ וַיֵּחִי לִ
שֶׁבֶת גִּדִּי מֵאֵל	וְכִרְהִי שֶׁבֶת כֵּץ
כִּרְהִי שֶׁבֶת	כִּקְוִדִי וְהַחֲדָשׁ
בִּשְׁלֹחַ רֹאשׁ הַשָּׁנָה	בִּיםֶן אֵל חֶסֶד
לִגְלִילֹת הָ שֶׁבֶת	יִמּוֹ לִ

שֶׁבֶת

בְּקִיּוּשָׁהּ חֲשׂוֹנָה
שַׁבָּת כֹּחַ שְׁמִינִי
וּמִתְחַלֵּין מִסִּבָּת
מִבּוֹת :

אֵי יוֹר בִּגְמָסָה
~~יְמֵי שַׁבָּת~~
שַׁבָּת ה' תִּזְרִיעַ
וּמִצְוֹת שַׁבָּת
יֵב אַחֲרֵי מוֹת
וּקְדוּשִׁים שַׁבָּת
יֵט מִמּוֹר שַׁבָּת
כֹּחַ בְּהָר וּבַחֲקֵיתִי
סִיוֹן ד' מִסְכָּה
יִמְיוֹ ל'
שַׁבָּת ד' בְּמִצְוָה

שַׁבָּת ז' וַיִּקְרָא
שַׁבָּת יוֹד צוֹכֶסֶח
אֵב . וּמִלֵּל יִרְמְשִׁין
שֶׁל חוֹל הַכֶּסֶח
שֶׁהוּא לֵיל ב' לַבַּעַ
א' : וּלְחָל לֵיל ג'
אֵין שׁוֹאֲלִין עוֹד
הַמִּצְוִים בְּבִרְכַּת
הַשָּׁמַיִם מִלֵּא
מִזְכִּירֵין הַסֵּל
לַבָּדוֹ וּכְךָ הוֹלֵךְ
וּמִתְכַלֵּל כָּל יָמֹת
הַחַמֶּה בְּכָל יְמֵי
עַד הַזְמָנִים
שֶׁתִּבְּרִיתִי לְעִיר

שבוטות ב'ג'
 שבת י'א נשא
 שבת י'ח ב'עלות
 שבת כ'ה שלח
 תבואה ה'ו חס
 כ'ט שבת
 ב' קרח שבת ט'
 כ'ה שבת י'ן
 בלק צום א'
 שבת כ'ג פנחס
 אב ז' חסכר
 י'מיו ל' יארץ
 בו חטות ומסעי
 שבת ח' דברים
 צום א' שבת

טו ואתחנן
 שבת כ'ב עקב
 שבת כ'ט דמא
 אכלול א' ב'
 חסכר
 י'מיו כ'ט שבת י'
 שוכמם שבת י'ג
 תצא שבת כ'
 תבא שבת כ'ז
 נעבים
 צ' קביעתה
 השב כו
 תשרי ה' ו'
 חסכר
 י'מיו ל' שבת ג'

האזינו עום	מתכילת עדבית
גדליה א כבור	של יום ששים
ז סופות ה ו	ויום התקופה
שבת יז חולו	עצמו ויום השמים
הושענא דבה ד	מן המנין שבת
שמיני הגעדרת	ח לך לך שבת
לא ה ולחל ו	טו וירא שבת
שבת כז בראשית	כב חיי שרה שבת
מרחשון וז	כט תולדות יצחק
מספר	כסליו א ב
יחיו ל וקורין	מספר
נח בו שאלת	יחיו ל שבת ו
גשמים בצרכת	ויצא שבת יג
השנים לא ו	וישלח שבת כ
ולחל מתחילין	וישב חנוכה

ה' שבת כ"ז חקץ:

טבת ג' ד'

מספר

ימיו כ"ט שבת ד'

ויגש' עומ' ה'

שבת י"א ויחי'

שבת י"ח שמות

שבת כ"ה ומא' :

שבת ה' מסכ'

ימיו ל'

שבת ג' בא אל

כרעה' שבת י'

בשלח' ראש'

השנה לאילנות

ה' שבת י"ז יתרו

שבת כ"ד חשכיים:

אדר ו' ז'

מספר

ימיו ל' וקורין

תרום' בו שבת

ח' תצוה' שבת ט"ו

תשא' שבת כ"ב

ויקהל' שבת כ"ט

בקורי ושקלים :

ואדר א' ב'

מספר

ימיו כ"ט שבת ו'

ויקרא והיג'

הכסקה' שבת י'

י"ג ע' וזכור'

שבת ג' אמור	יום אסתר י' ה'
שבת י' בחר	פורים א' שבת
שבת י"ז בחקתי	כ' שמייני ופרה
שבת כ"ד במדבר	שבת כ"ז תזריע
סיון ו' מספר	והחדש :
יחיו ל' שבת	ביסן ג' מספר
ב' נשא שבוטות	יחיו ל'
ד' שבת ט'	שבת ה' מצורע
בהטלותך שבת	שבת י"ב אחרי
וא' שלח שבת	ליל פסח ג' ד'
כ"ג קרח :	שבת י"ט חולו
תבוא ז' א'	שבת כ"ו קדוש
מספר	ומבנות :
יחיו כ"ט וקורין	אזיזר ד' ה' לספ'
כ"ה בו שבת	יחיו כ"ט

ז בלק שבת יר
כנחם יצום ג

שבת כה נצבים
וילך :

שבת כה מטות
שבת כה מסעי :

ח קביעתה
זשב
תשרי ז

אב ב מספר
ימיו ל שבת

מספר
ימיו ל יצום ב

ז דברים יצום ג
שבת יג ואתחנן

שבת ח האזינו:
כבוד ב סוכות
זא הושענא רבה

שבת כ עקב
שבת כז ראה :

ז שמיני חג
עצרת ושמחה

אלול גז וספי
ימיו כט

תורה ביום ז

שבת ד שופטים

לא ולחלל שמחת

שבת זא תצא

התורה עד יום

שבת יח תבא

וירא שבת כ"ז

חיי שרה :

כסליו ג' ד'

מספר

יחיו ל' שבת ד'

תולדות יצחק

שבת י"א ויגד

שבת י"ח וישלח

שבת כ"ה וישב

לחמכה :

טבת ה'א'

מספר

יחיו כ"ט שבת

ב' חקץ שבת

ט' ויגש צדק א'

א' שבת כ"ח

בראשית :

מרחשון א'

מספר

יחיו ל' שבת ו'

כח שאלת גשמים

בתכילה בצרכת

השנים לא' ביום

א' ולחל מתחילין

בתכילת שרביית

של יום ששים ויום

התקופה בעצמו

ויום הששים חן

החנק שבת י"ג

כך ל' שבת כ'

שבת יו ויחי שבת

כז שמות :

שבת ז' חסד

יחיו ל

וקורין בו נאמא

שבת ח' נאמא

כרטה שבת טו

בשלה והוא ראש

השנה לאילנות

שבת כז יתרו

שבת כט חשבה

ושקלים :

אדר ז' ב' עש'

יחיו כט

שבת ו' תרומה

והכסף שבת

יז תצוה וזכור

יום אסתר ה'

בורים א' שבת

כ' תשא וכרה

שבת כז ויקהל

וכקורו זהחדש

ביסן ג' חסד

יחיו ל

שבת ה' ויקרא

שבת יב צו כסח

ג' שבת יט

חלו שבת כז

שמיני והכריק :

אוייר

תבוא ז' א'

מספר

ימיו כ'ט וקורין

קרח בו שבת ז'

כרה י' שבת י' ה'

בלק י' צום ג'

שבת כ'א פנחס

שבת כ'ח מטות

ומסעי :

אב ב' מספר

ימיו ל' שבת

ו' דברים י' צום ג'

שבת י'ג ואתחנן

שבת כ' עקב

שבת כ'ז ראה :

אזייר ד'ה מספ'

ימיו כ'ט

שבת ג' תזריע

ומצורע שבת י'

אחרי מות אהרן

שבת י'ז אמור

שבת כ'ז בהר

ובחקתי :

סיון ו' מספר

ימיו ל'

שבת ב' במדבר

שבועות ד'ה שבת

ט' נשא י' שבת י"ו

בהעלותך שבת

כ'ג שלח :

אלול ג' ד'תשנ"ו

יחיו בט

שבת ד' שופטים

שבת י"א תמוז

שבת י"ח תמוז

שבת כ"ה תמוז

ה'תשנ"ו

ק' תמוז

ז' תמוז

תשנ"ו

מסכר

יחיו ל' תמוז

שבת ח' תמוז

כ"ה תמוז

ז' תמוז

רבי ו' תמוז

חג עצרת ושמחה

תורה לבני א"י

ביום ז' ולח"ל

שששים ב' י"ט

שמחת התורה

עד יום ז' שבת

כ"ט תמוז

מרחשון ז' אב

מסכר

יחיו ל' שבת ו'

נח' שמחת תורה

בתפילה בברית

השנים ל"א ביום

ז' ולח"ל מתחילין

לחג

טבת ה'ו' מסל

ימיו כ"ט

שבת ב' מקץ שבת

ט' ויגש צום א'

שבת י"ו ויחי שבת

כ"ג שמות :

שבת ז' ויחי

מסכר

ימיו ל' שבת ח'

בא א' כרעה שבת

ט"ו בשלח וראש

השנה לאילנות

שבת כ"ב יתרו

שבת כ"ט

משכמים :

מתכילת ערבית

של יום ששים ויום

התקומה בעצמו

ויום הששים ח'

המטק : שבת י"ג

לך לך : שבת כ'

וירא : שבת כ"ז

חיי שרה :

כסליו ג' ד'

מסכר

ימיו ל' שבת ד'

תולדות יצחק

שבת י"א ויטל

שבת י"ח וישלח

שבת כ"ה וישב לחמכה :

אֶדְרָר לְבַּח מִסֵּל עוֹ וּכְרָה שֶׁבֶת
יִמּוֹ לְ כָּל שְׁמִינִי

וְהַחֲדָשׁ :

בִּיסָן לְ מִסְכָּר
יִמּוֹ לְ

שֶׁבֶת גְּתִיזִי

שֶׁבֶת יִמְצוּרִי

כֶּסֶח הֵן שֶׁבֶת יִזְ

חֹלּוֹ שֶׁבֶת כְּלָיָה

אַחֲדֵי חוֹת וְהַסִּכָּת

אַבּוֹת :

אַיִיר לְבַח מִסֵּל

יִמּוֹ כְּטָ

וְקוֹדִיץ קִדּוּשִׁים

בּוֹ שֶׁבֶת תְּאֵמֹר

שֶׁבֶת וְתִרְוַמָּה י

שֶׁבֶת יִגְתִּיזִי

שֶׁבֶת כְּתִישָׁא שֶׁבֶת

כְּלָיָה וְיִקְהָר

וְשִׁקְלִים :

וְאֶדְרָר גְּתִיזִי

מִסְכָּר

יִמּוֹ כְּטָ שֶׁבֶת י

לְ כִקְדוּרֵי וְהִיזָא

הַפִּסְקָה שֶׁבֶת

וְאֵל הַקִּדְוָה וְזִכּוֹר

עוֹן אִסְתָּר בְּ

קוֹרִים גְּתִיזִי

שֶׁבֶת כְּטָ

שבת טו ברה	בהעלותך שבת
שבת כב בחצית	כח קרח לא
שבת כט במדבר	ולחל
סיון א מסכר	תבוא ב ג
ימיו ל	מסכר
שבועות וז ובג	ימיו כט שבת
א קורין בשבת	כח לא ולחל
זה שהא מסרו	קרח שבת יב
חג אצלם נשא	בלק לא ולחל
ולחל ששין ב	כח ובלק צום
יט קורין כרשת	ה שבת יט כנחם
המועד שבת	שבת כו חטות יחעיו
יד בהעלותך לא	אב ד מסכר
ולחל נשא שבת	ימיו ל שבת
כט שלח לא ולחל	ד דברים צום ה שבת

יָא וַתַּחַנֵּן שַׁבָּת
יָח עֲקֹב שַׁבָּת
כֹּה רָאָה
אֱלֹהִים הוּא
מִסְכָּר

יָמֵינוּ כֹּט שַׁבָּת
בְּשׁוֹכְטִים שַׁבָּת
טָתַע שַׁבָּת יוֹ
תָבֵא שַׁבָּת כֹּג
נַעֲבִים וַיִּלֶּךְ

ז קָבִיעַתָּה
ז חֲאָ
תִשְׁרִי ז מִסְכָּר
יָח לִי
צוֹם גְּ שַׁבָּת חֲ

הַמִּצִּינוּ כְּכֹר
בְּ סוֹבּוֹת זָא
הוֹשַׁעְנָא דְּבִר
וְ שִׁמְעִי חֲגִלָּה
וְשִׁמְחָה תוֹרָה
לֵא זָא וְלִחֲלָ עַד
יוֹם זָא שַׁבָּת כֹּט
בְּרַמְשִׁית

בְּרַחֲשׁוֹן זָא
מִסְכָּר
יָמֵינוּ כֹּט שַׁבָּת ו
נַח שִׁמְלַת גְּשָׁמִים
בְּתַכִּילָה בְּנִרְכַּת
הַשָּׁנִים לֵא בִּיחַם
זָא וְלִחֲלָ לְתַחִילָה

בְּתַכִּילָה

טבת ד' חספ'

יחיו כ'ט

שבת ד' חקץ

ט"ו שבת י"א

ויגש שבת י"ח

ויחי שבת כ"ה

שמות :

שבט ה' חספ'

יחיו ל'

שבת ג' ואדר א'

שבת י' בא אל

כרעה דמ"ש

השנה לאילנות

ה' שבת י"ז בשלח

שבת כ"ד יתרו

בתכילת ערבית

של יום ששים

ויום התקופה י"ח

הששים חג המצות

שבת י"ג לך לך

שבת כ' וידא

שבת כ"ז חיי

שרה :

בסר' י"ג

חסבר

יחיו כ'ט שבת

ה' תולדות יצחק

שבת י"ז וידא

שבת י"ט ושלח

חג חנוכה ו' שבת כ"ו ישיב

אָדֶר יִזְ

מסכר

ימיו כֹּט וקורק

משכטים בו

ושחלים שבת

ח תרומה וזכור

זום אסתר ה

כורים י ו שבת

טו תצוה והיא

הכספה שבת

כב תשא ופד

שבת כֹּט ויקהל

ויקודי והחדש

ביסן א מסכ

ימיו ל

שבת ז ויקדש

שבת יד צו

כסח אב שבת

כח שמיני ואבות

באייר ב ג מסכ

ימיו כֹּט

שבת ה תזריע

ומצורע שבת יב

אחרי מות יצדוש

שבת יט אמור

שבת כו בהר

ובחקתי :

סיון ד מסכ

ימיו ל

שבת ד במדבר

שבועות

ואתחנן , שבת
כב עקב , שבת
כט ראה :
אלול א ב
חסר

ימיו כט שבת ו
שוכטים , שבת יג
תצא , שבת כ תבא
שבת כז נעבים :
קביעתה

זחב מ
תשרי ז א
חסר

ימיו ל , צום גרוע
ב שבת ח האזינו

שבוטות בג , שבת
יא נשא , שבת יד
בהעלותך , שבת
כה שלח :
תבואה ה' חסר

ימיו כט
שבת ב קרח שבת
ט כרה , שבת יו
בלק , צום א
שבת כג כנחם :

אב ז חסריות
ל , ואזריז
חטות וחספי בו

שבת ח דברים
צום א , שבת טו

כבודי ב' סוכות
א' שמיני חג
עצרת ושמיחה
תורה לבני א'
שאינם עושים כי
אם יום א' יט' ביום
ז' ולבני חל' עששים
שני יט' שמחת
התורה עד יום
א' ובן לא' ובין
לחל' מזכירין
בתכילת מוסף של
יט' הרמזון של
שמיני חג עצרת
בברכת שני ה'

משלש ראשונות
משיב הרוח מוריד
הגשם וכך מתכלל
והולך כל יחוד
הגשמים עד
תכילת שחרית
של יום טוב הרמזון
של כסח ושחרית
בכלל וכך מתכלל
השנים כמנהג הא'
יעשה לכל שנה
ושנה כמבואר
בהרמזם ז"ל ;
שבת כ"ט בראשית
במרחשון ט"ז

המנחן שבת יב
 לך לך שבת כ
 וירא שבת כז

חיי שרה :

כסליו גמסמר
 יחיו כט

שבת ה תולדות
 יצחק שבת יב
 ויצא שבת יט
 וישלח חנוכה

ו שבת כז וישב
 טבת ד ססמר
 יחיו כט

שבת ה חקץ צום
 ו שבת יא ויגש

מסכר יחיו כט
 שבת ו נח שאל
 גמלים בנדרת

השנים בתכילה
 לבני א"י ביום א
 לפי שהוא יום ז

למרחץ וכן בכל
 שנה ושנה ולבני

חוצה לארץ יחיו
 בתכילת ערבית

של יום ששים
 מתקופת תשרי
 של השנה ויום

התקופה בעצמו
 ויום הששים חן

שבת יח ויחי

שבת כה שמות :

שבט ה מסכ
יחיו ל

שבת ג וארמ שבת
ל בא אל כרמך

דאש השנה בליל
ביום ה שבת יז

בשלח שבת כד
יתרו :

אדר וז מסכ
יחיו ל

וזורין משכטים
בו : שבת ח

תרוצה שבת טו

תצוה :

שבת כז תשא

שבת כט ויקהל
ושקלים :

ואדר א ב
ומסכ

יחיו כט שבת ו
כקודרי והוא :

הכספה שבת י
יג ויקרא וזכור

צום אסתר ה
טורים א שבת

כ עז ופרה שבת
כז שמות :

והחדש :

ניסן

שבת כ"ד בחקתי:	ביום ג' מסכר
סיון ו' מסכר	יחיו ל'
יחיו ל'	שבת ה' תזריע
שבת ז' במדבר	שבת י"ב מצורע
שבושות ה' שבת	כסלח ג' שבת
ט' נשא' שבת	כ"ו אחרי מור
י"ו בהעלותך	ומתחילין ללמוד
שבת כ"ג שלח	כרף א' של מסכת
תבואה ז' א'	אבות שהוא משה
מסכר	קבל תורה ומינוי
יחיו כ"ט וקורין	אזיכר ה' וסכ"ו
בו קרא שבת ז'	יחיו כ"ט
כרה' שבת י"ד	שבת ג' קדושים
בלק עוס' ג' שבת	שבת י' אמור
כ"א כנחם שבת	שבת י"ז בהר

כח חטות ומסעי: נחבים ויזך:

אב ב מסכר

יחיו ל

שבת ו דבריום

יום ג שבת יג

ואתחנן שבת

פ עקב שבת כז

ראה:

באר לך ג

מסכר

יחיו כט שבת

ד שוכטים שבת

זכר כי תעל

שבת יח יתבא

שבת כל נ

נשלחו

וְהָיָה כִּי יִשְׁלַח ה' אֶת הָעָם

בְּשִׁלְמוֹ הַקְּבִיעוּת
כֹּחַם שֶׁלִּבָּם

כָּל הַמִּוֹלָדוֹת

אָמַר אֲבִירָהֶם הַמִּוֹלָד

הוא היתחברות

הַלְבֵּנָה עִם הַשֶּׁמֶשׁ צִמְצִימֵהוּ אַחֵר

וּבִקְוֵה אַחַת וּמִצֻּתוֹ הַחֲלָק

יִחַד עַד שִׁיתְחַבְּרוּ בַּמִּוֹלָד הַבָּא אֲחֵרֵינוּ

כִּי לִפִּי מִהֲלָךְ הַשּׁוֹה הוּא בִּטּ יָמִים

יִבְּ שָׁעוֹת תִּשְׁעֵי חֲלָקִים שְׁתַּרְכּוּ

מֵהֶם הוּא שְׁעָה אַחַת וּלְפִי שֶׁד' שְׁבוּעוֹת

הֵם כֹּא יָמִים לְבָד נִחְצָא שְׁנֵתֵר מֵהֶם

יוֹם אַחֵר יִבְּ שָׁעוֹת תִּשְׁעֵי חֲלָקִים

ולכן כשיהיה לך מולד ידוע מחדש
 מן החדשים ותוסיף עליו מותר חדש
 אחד שהוא א' יב' תשצג' יצא לך מולד
 שלאחריו וכן בכל מולד ומולד עד סוף
 העולם וכן לשנה כשזוהי שהיא יב' חדשים
 בשתוסיף ד' ימים ה' שעות ואתע' חלקים
 שהוא יב' כעמים א' יב' תשצג' אחד שהשל
 השביעות שעלו בדרך ההימים ולשנה
 המעוברת ה' ימים כ' שעות תקכ"ח חלקים
 שהוא יג' כעמים א' יב' תשצג' יצא לך
 מולד כל השנים שנה אחד שנה עד סוף
 העולם ועתה אודיעך שאחר שידעת
 מולד כל ראש מחזור ומחזור מאיזה
 מחזור שיהיה בין מהיג' מחזורים לו
 אשר סודתי לך ובין מכל מחזור ומחזור
 עד עולם כאשר כתבתי לך שכל מחזור
 הוא חי' שנים ובכל שנה ושנה משני
 כל מחזור ומחזור תהנה מראש
 המחזור כנה שנים עברו לשנת'ך אשר

תרצה לידע ותשלך לכל שנה כשומה
 ד' ח' תתע"ו ולשנה המשובדת ה' ימים
 ה' שעות תתק"ו חלקים ותשלך כ'
 שבעיות שיעלו בדרך מחשבון זה
 ומה' שישאר כחות מ"ז ימים בדרך
 הוא מולך ראש שנתך אשר תרצה
 לידע' ואחר שהגעת וידעת מולך שנת
 שנתך תוסיף עליו שארית החדש שהוא
 א' יום י"ב שעות תשצ"ג חלקים וכן תוסיף
 מולך אחר מולך עד סוף העולם' ואיזה
 תלך לבטח ולא תכשל ודי לך בזאת ה'
 ההערה ועתה מכתוב לך מלכות לעשר
 שנים ודמה ועשה כתבנותם כי נקרא
 הוא בראותך איך בכל חדש וחדש אבי
 תוסיף יום א' וי"ב שעות ותשצ"ג חלקים:

תם ונשלם שבח לאל
 בורא עולם:

נשלים זה הספר בעזרת ה' נשלים
הנבלות לנו והנסתרות
על יד הצעיר מצעירי ישראל והבוטח
לרחמי אל והדורש גאולה לעמו ישראל
דרך חן תן עבר רגלי כל תלמידי חכמים
הדל העני באזיז בן מולא אברהם בן
מולא באזיז וחדש טבת א' פ' חשנה
חמשת אלפים ארבע מאות וחמישים
שנתיים ביצירה צימן הכז בלדינת
בוצרא דעל נהר כוהן הקב"ה ירחם
על הכותב ועל הקורא ועל כל זרע
ישראל א' ויחל רבם :

וְכַאֲפִי ה' וְאֶרְכֵּל הוֹשִׁיעֲנִי וְאֶוֹשַׁעֲנִי
אֶתִּי וְעוֹד כִּתוּב בּוֹרֵא נִיב שְׁנֵיתִים
שְׁלוֹם לְיַחְוִיךָ וְלִקְרִיב אֶמְרֶה וְרַבְתִּי
כִּתוּב וְזִרְחָה לָכֶם יִרְאֶה שְׁמִי שְׁמֵשׁ ע
וְאֶרְכֵּה בְּכַנְפֵּיהֶם וְעוֹד כִּתוּב אֶז יִבְקֹשׁ
אֹרֶךְ וְאֶרְוֹכֶיךָ מִהֲרָה תַּעֲמִיחַ וְעוֹד כִּי
כִי אֶשְׁלַח אֶרְוֹכֶיךָ לָךְ וְתַמְלִכְוֶיךָ אֶרְכֵּךְ
ה' וְעוֹד כִּתוּב וְהִסִּיחַ ה' מִלִּי כָּל חוֹלִי וְכִי
לְעֲרִימֵי הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶת לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
בְּכָל שׁוֹנְאֵיךְ וְעוֹד כִּתוּב וְיִאֲמַר אִם שָׁמַעְתִּי
תִּשְׁמַעְתִּי לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִוָּשַׁר בְּעוֹנֵי ו
וְיִתְאַזְנַת לְחַצוֹתַי וְשִׁמְרָת כָּל חֻקָּיו כָּל הַד
אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּלִעְרִים לֹא אֲשִׁיט עֲלֶיךָ כִּי
ה' רֹכֵאֵךְ וְכָל חוֹלִי וְשִׁמְרָא יִהְיוּ בְּכָל הַב
וְיַחְיִים וְהִרְחִלִים וְהִשְׁלֹם וְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן
וְעוֹד יִקְרָא שִׁיר לְהַעֲבֹת וְגַם יוֹשֵׁב
בְּמִתְרַע עֲלִיּוֹן :

173

ועם כל דליה

7

סוד

לרשימין

בשישן ונהרות לא יט טפוח אילין איון
נהר לא פוסט כוונת דכיה דכול

לכונן

דבר

סוף בעמל

X X